

U S T A W A

z dnia

o uregulowaniu niektórych spraw w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej bez zawarcia umowy, o której mowa w art. 50 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej¹⁾

Art. 1. Ustawa określa zasady:

- 1) pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywateli Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, zwanego dalej „Zjednoczonym Królestwem”, i członków ich rodzin,
- 2) przyznawania i wypłaty świadczeń z zabezpieczenia społecznego, z uwzględnieniem okresów pracy i zamieszkania w Zjednoczonym Królestwie,
- 3) prowadzenia działalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez przedsiębiorcę zagranicznego ze Zjednoczonego Królestwa świadczącego usługi agencji zatrudnienia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- 4) delegowania pracownika na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ze Zjednoczonego Królestwa,
- 5) ochrony roszczeń pracowniczych w przypadku niewypłacalności pracodawcy będącego przedsiębiorcą zagranicznym ze Zjednoczonego Królestwa,
- 6) uczestnictwa brytyjskich osób zagranicznych w obrocie gospodarczym,
- 7) przystępowania obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin do powszechnego ubezpieczenia zdrowotnego, o którym mowa w ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1510, z późn. zm.²⁾), do czasu udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy lub zezwolenia na pobyt stały,

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy, ustawę z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej, ustawę z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami, ustawę z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach oraz ustawę z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 1515, 1532, 1552, 1544, 1669, 1925, 2192 i 2429 oraz z 2019 r. poz. 60, 303 i 309.

- 8) uznawania dokumentów stwierdzających posiadanie uprawnień do kierowania pojazdami wydanych na terytorium Zjednoczonego Królestwa,
- 9) kontynuacji egzekucji sądowych prowadzonych na podstawie orzeczeń sądów Zjednoczonego Królestwa

– w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej bez zawarcia umowy, o której mowa w art. 50 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej (Dz. U. z 2004 r. poz. 864, z 2007 r. poz. 843 oraz z 2013 r. poz. 739), a także tryb postępowania i organy właściwe w tych sprawach.

Art. 2. 1. Przepisy art. 5–17 ust. 1, art. 46, art. 48, art. 53, art. 55 oraz art. 56 stosuje się do obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin niebędących obywatelami państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, którzy posiadali prawo pobytu lub prawo stałego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w dniu poprzedzającym dzień wejścia w życie ustawy.

2. Przepisy art. 20 ust. 2–5 i 7 ustawy stosuje się do osób, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 1, 2 lit. a–c oraz pkt 3 i 4 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2018 r. poz. 1265, z późn. zm.³⁾), posiadających udokumentowane okresy zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub prowadzenia pozarolniczej działalności w rozumieniu przepisów tej ustawy, spełnione na terytorium Zjednoczonego Królestwa w okresie od dnia 30 marca 2019 r. do dnia 31 marca 2020 r.

3. Przepisy art. 22–36 stosuje się do osób objętych w dniu 29 marca 2019 r. zakresem podmiotowym przepisów o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, o których mowa w art. 3 pkt 11, bez względu na ich obywatelstwo, jeżeli te osoby:

- 1) podlegały ubezpieczeniom społecznym w Rzeczypospolitej Polskiej lub
- 2) podlegały ubezpieczeniu społecznemu rolników w Rzeczypospolitej Polskiej, lub
- 3) były objęte w Rzeczypospolitej Polskiej systemami zaopatrzenia dla służb mundurowych, sędziów i prokuratorów, uregulowanymi w ustawach, o których mowa w art. 24 pkt 5–8

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 1544, 1629, 1669, 2077, 2192, 2215, 2245, 2432 i 2435 oraz z 2019 r. poz. 60.

oraz jeżeli przed dniem 30 marca 2019 r. osoby te podlegały ubezpieczeniom społecznym w Zjednoczonym Królestwie lub zamieszkiwały w Zjednoczonym Królestwie w dniu 29 marca 2019 r. i kontynuują to zamieszkanie.

4. Przepisy art. 22–36 stosuje się odpowiednio do innych osób, jeśli wywodzą swoje prawa od osób, o których mowa w ust. 3.

5. Przepisy art. 20 ust. 1 i 6, art. 51 oraz art. 54 ustawy stosuje się do osób objętych w dniu 29 marca 2019 r. zakresem podmiotowym przepisów o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, o których mowa w art. 3 pkt 11, bez względu na ich obywatelstwo, jeżeli przed dniem 30 marca 2019 r. osoby te podlegały ustawodawstwu Zjednoczonego Królestwa w zakresie zabezpieczenia społecznego.

6. Przepisy art. 40 stosuje się do usługodawców ze Zjednoczonego Królestwa, którzy świadczą usługi na podstawie umowy zawartej nie później niż w dniu poprzedzającym dzień wejścia w życie ustawy.

Art. 3. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) członek rodziny – członka rodziny obywatela Zjednoczonego Królestwa w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. z 2019 r. poz. 293);
- 2) obywatel Zjednoczonego Królestwa – obywatela Zjednoczonego Królestwa w rozumieniu deklaracji Rządu Zjednoczonego Królestwa z dnia 31 grudnia 1982 r. w sprawie terminu „obywatele” (Dz. Urz. UE C 23 z 28.01.1983, str. 1) i deklaracji nr 63 załączonej do Aktu końcowego konferencji międzyrządowej, która przyjęła Traktat z Lizbony zmieniający Traktat o Unii Europejskiej i Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, podpisany w dniu 13 grudnia 2007 r. (Dz. Urz. UE C 306 z 17.12.2007, str. 270);
- 3) okres ubezpieczenia – okres ubezpieczenia w rozumieniu art. 1 lit. t rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz. Urz. UE L 166 z 30.04.2004, str. 1, z późn. zm.⁴⁾ –

⁴⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 284 z 30.10.2009, str. 43, Dz. Urz. UE L 338 z 22.12.2010, str. 35, Dz. Urz. UE L 344 z 29.12.2010, str. 1, Dz. Urz. UE L 149 z 08.06.2012, str. 4, Dz. Urz. UE L 349 z 19.12.2012, str. 45, Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 188 z 09.07.2013, str. 10, Dz. Urz. UE L 346 z 20.12.2013, str. 27 i Dz. Urz. UE L 76 z 22.03.2017, str. 13.

Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 5, t. 5, str. 72, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem (WE) nr 883/2004”;

- 4) okres zatrudnienia lub okres pracy na własny rachunek – okres zatrudnienia lub okres pracy na własny rachunek w rozumieniu art. 1 lit. u rozporządzenia (WE) nr 883/2004;
- 5) okres zamieszkania – okres zamieszkania w rozumieniu art. 1 lit. v rozporządzenia (WE) nr 883/2004;
- 6) państwa członkowskie – państwa członkowskie Unii Europejskiej i państwa-strony umowy ustanawiającej Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu (EFTA);
- 7) pierwsza karta pobytu – kartę pobytu, o której mowa w art. 3 pkt 11a ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2018 r. poz. 2094 i 2399);
- 8) polski organ rentowy – jednostkę organizacyjną Zakładu Ubezpieczeń Społecznych lub Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, lub inny organ ustalający lub wypłacający świadczenia wymieniony w ustawach, o których mowa w art. 24 pkt 5–8;
- 9) prawo pobytu – uprawnienie na warunkach określonych w art. 15–19a ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin;
- 10) prawo stałego pobytu – uprawnienie na warunkach określonych w art. 42–47 ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin;
- 11) przepisy o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego – przepisy następujących rozporządzeń Unii Europejskiej:
 - a) rozporządzenia (WE) nr 883/2004,
 - b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 z dnia 16 września 2009 r. dotyczącego wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz. Urz. UE L 284 z 30.10.2009, str. 1, z późn. zm.⁵⁾),
 - c) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych,

⁵⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 338 z 22.12.2010, str. 35, Dz. Urz. UE L 344 z 29.12.2010, str. 1, Dz. Urz. UE L 149 z 08.06.2012, str. 4, Dz. Urz. UE L 349 z 19.12.2012, str. 45, Dz. Urz. UE L 346 z 20.12.2013, str. 27, Dz. Urz. UE L 366 z 20.12.2014, str. 15, Dz. Urz. UE L 76 z 22.03.2017, str. 13 i Dz. Urz. UE L 54 z 24.02.2018, str. 18.

- osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie (Dz. Urz. UE L 149 z 05.07.1971, str. 2, z późn. zm.⁶⁾ – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 5, t. 1, str. 35, z późn. zm.),
- d) rozporządzenia Rady (EWG) nr 574/72 z dnia 21 marca 1972 r. w sprawie wykonywania rozporządzenia nr 1408/71 w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie (Dz. Urz. UE L 74 z 27.03.1972, str. 1, z późn. zm.⁷⁾ – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 5, t. 1, str. 83, z późn. zm.),
- e) rozporządzenia Rady (WE) nr 859/2003 z dnia 14 maja 2003 r. rozszerzającego przepisy rozporządzenia nr 1408/71 i rozporządzenia nr 574/72 na obywateli państw trzecich, którzy nie są jeszcze objęci tymi przepisami wyłącznie ze względu na ich obywatelstwo (Dz. Urz. UE L 124 z 20.05.2003, str. 1, z późn. zm.⁸⁾ – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 5, t. 4, str. 317, z późn. zm.);
- 12) ustawodawstwo – ustawodawstwo w rozumieniu art. 1 lit. 1 rozporządzenia (WE) nr 883/2004;
- 13) zaproszenie – zaproszenie, o którym mowa w art. 49 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach.

Art. 4. Organem wyższego stopnia w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 oraz z 2019 r.

⁶⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 74 z 27.03.1972, str. 1, Dz. Urz. UE L 306 z 31.12.1972, str. 1, Dz. Urz. UE L 143 z 29.05.1981, str. 1, Dz. Urz. UE L 136 z 19.05.1992, str. 1, Dz. Urz. UE L 181 z 23.07.1993, str. 1, Dz. Urz. UE L 335 z 30.12.1995, str. 1, Dz. Urz. UE L 28 z 30.01.1997, str. 1, Dz. Urz. UE L 176 z 04.07.1997, str. 1, Dz. Urz. UE L 168 z 13.06.1998, str. 1, Dz. Urz. UE L 209 z 25.07.1998, str. 1, Dz. Urz. UE L 38 z 12.02.1999, Dz. Urz. UE L 164 z 30.06.1999, str. 1, Dz. Urz. UE L 187 z 10.07.2001, str. 1, Dz. Urz. UE L 124 z 20.05.2003, str. 1, Dz. Urz. UE L 100 z 06.04.2004, str. 1, Dz. Urz. UE L 166 z 30.04.2004, str. 1, Dz. Urz. UE L 117 z 04.05.2005, str. 1, Dz. Urz. UE L 114 z 27.04.2006, str. 1, Dz. Urz. UE L 363 z 20.12.2006, str. 1, Dz. Urz. UE L 392 z 30.12.2006, str. 1 i Dz. Urz. UE L 177 z 04.07.2008, str. 1.

⁷⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 160 z 20.06.1985, str. 7, Dz. Urz. UE L 181 z 23.07.1993, str. 1, Dz. Urz. UE L 335 z 30.12.1995, str. 1, Dz. Urz. UE L 28 z 30.01.1997, str. 1, Dz. Urz. UE L 176 z 04.07.1997, str. 1, Dz. Urz. UE L 168 z 13.06.1998, str. 1, Dz. Urz. UE L 209 z 25.07.1998, str. 1, Dz. Urz. UE L 38 z 12.02.1999, str. 1, Dz. Urz. UE L 164 z 30.06.1999, str. 1, Dz. Urz. UE L 14 z 18.01.2001, str. 16, Dz. Urz. UE L 187 z 10.07.2001, str. 1, Dz. Urz. UE L 62 z 05.03.2002, str. 17, Dz. Urz. UE L 124 z 20.05.2003, str. 1, Dz. Urz. UE L 271 z 22.10.2003, str. 3, Dz. Urz. UE L 100 z 06.04.2004, str. 1, Dz. Urz. UE L 16 z 20.01.2005, str. 3, Dz. Urz. UE L 117 z 04.05.2005, str. 1, Dz. Urz. UE L 36 z 08.02.2006, str. 3, Dz. Urz. UE L 114 z 27.04.2006, str. 1, Dz. Urz. UE L 363 z 20.12.2006, str. 1, Dz. Urz. UE L 82 z 23.03.2007, str. 6, Dz. Urz. UE L 31 z 05.02.2008, str. 15, Dz. Urz. UE L 39 z 10.02.2009, str. 29 i Dz. Urz. UE L 284 z 30.10.2009, str. 1.

⁸⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 344 z 29.12.2010, str. 1.

poz. 60), zwanej dalej „Kodeksem postępowania administracyjnego”, w stosunku do wojewody w sprawach, o których mowa w art. 7, art. 8, art. 10 i art. 11, jest Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców, zwany dalej „Szefem Urzędu”.

Art. 5. Pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywatela Zjednoczonego Królestwa i członka jego rodziny, o których mowa w art. 2 ust. 1, w okresie od dnia wejścia w życie ustawy do dnia 31 grudnia 2020 r. uważa się za legalny, chyba że ustawa stanowi inaczej.

Art. 6. 1. Jeżeli w dniu poprzedzającym dzień wejścia w życie ustawy obywatel Zjednoczonego Królestwa posiadał ważne zaświadczenie o zarejestrowaniu pobytu obywatela UE, domniemywa się, że w tym dniu posiadał prawo pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Jeżeli w dniu poprzedzającym dzień wejścia w życie ustawy obywatel Zjednoczonego Królestwa posiadał ważny dokument potwierdzający prawo stałego pobytu, domniemywa się, że w tym dniu posiadał prawo stałego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Jeżeli w dniu poprzedzającym dzień wejścia w życie ustawy członek rodziny obywatela Zjednoczonego Królestwa posiadał ważną kartę pobytu członka rodziny obywatela UE, domniemywa się, że w tym dniu posiadał prawo pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

4. Jeżeli w dniu poprzedzającym dzień wejścia w życie ustawy członek rodziny obywatela Zjednoczonego Królestwa posiadał ważną kartę stałego pobytu członka rodziny obywatela UE, domniemywa się, że w tym dniu posiadał prawo stałego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 7. 1. Obywatelowi Zjednoczonego Królestwa, który w dniu poprzedzającym dzień wejścia w życie ustawy posiadał prawo pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, udziela się, na jego wniosek, zezwolenia na pobyt czasowy.

2. Członkowi rodziny obywatela Zjednoczonego Królestwa, który w dniu poprzedzającym dzień wejścia w życie ustawy posiadał prawo pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, udziela się, na jego wniosek, zezwolenia na pobyt czasowy.

3. Udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w ust. 1 lub 2, odmawia się, jeżeli:

- 1) obywatel Zjednoczonego Królestwa lub członek jego rodziny nie posiadał prawa pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w dniu poprzedzającym dzień wejścia w życie ustawy lub
- 2) wymagają tego względy obronności, bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego, lub
- 3) obowiązuje wpis danych obywatela Zjednoczonego Królestwa lub członka jego rodziny do wykazu cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany, lub
- 4) dane obywatela Zjednoczonego Królestwa lub członka jego rodziny zostały przekazane do Systemu Informacyjnego Schengen do celów odmowy wjazdu, lub
- 5) w postępowaniu w sprawie udzielenia mu zezwolenia na pobyt czasowy obywatel Zjednoczonego Królestwa lub członek jego rodziny:
 - a) złożył wniosek, który zawiera nieprawdziwe dane osobowe lub fałszywe informacje lub dołączył do niego dokumenty zawierające takie dane lub informacje, lub
 - b) zeznał nieprawdę lub zataił prawdę albo podrobił lub przerobił dokument w celu użycia go jako autentycznego lub takiego dokumentu używał jako autentycznego, lub
- 6) związek małżeński wnioskodawcy z obywatelem Zjednoczonego Królestwa został zawarty lub istnieje w celu obejścia przepisów określających zasady i warunki wjazdu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ich przejazdu przez to terytorium, pobytu na nim i wyjazdu z niego.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3 pkt 4, obywatelowi Zjednoczonego Królestwa lub członkowi jego rodziny można udzielić zezwolenia na pobyt czasowy z uwzględnieniem interesu państwa, które dokonało wpisu do Systemu Informacyjnego Schengen, jeżeli zaistniały poważne przyczyny uzasadniające udzielenie tego zezwolenia, w szczególności względy humanitarne lub wynikające z zobowiązań międzynarodowych.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, wojewoda lub Szef Urzędu w drugiej instancji:

- 1) zasięga, za pośrednictwem Komendanta Głównego Policji, opinii, o której mowa w art. 25 ust. 1 Konwencji Wykonawczej z dnia 19 czerwca 1990 r. do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie

stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach (Dz. Urz. UE L 239 z 22.09.2000, str. 19, z późn. zm.⁹⁾ – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 19, t. 2, str. 9, z późn. zm.), zwanej dalej „Konwencją Wykonawczą Schengen”;

- 2) informuje, za pośrednictwem Komendanta Głównego Policji, właściwy organ innego państwa obszaru Schengen o udzieleniu obywatelowi Zjednoczonego Królestwa lub członkowi jego rodziny zezwolenia na pobyt czasowy.

6. W postępowaniu w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w ust. 2, organ prowadzący to postępowanie ustala, czy związek małżeński z obywatelem Zjednoczonego Królestwa został zawarty lub istnieje w celu obejścia przepisów określających zasady i warunki wjazdu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ich przejazdu przez to terytorium, pobytu na nim i wyjazdu z niego.

7. W przypadku, o którym mowa w ust. 6, w szczególności ustala się, czy okoliczności sprawy wskazują na to, że:

- 1) jedno z małżonków przyjęło korzyść majątkową w zamian za wyrażenie zgody na zawarcie małżeństwa, o ile nie wynikało to ze zwyczaju ugruntowanego w danym państwie lub danej grupie społecznej;
- 2) małżonkowie nie wypełniają prawnych obowiązków wynikających z zawarcia małżeństwa;
- 3) małżonkowie nie zamieszkują wspólnie lub nie prowadzą wspólnego gospodarstwa domowego;
- 4) małżonkowie nie spotkali się przed zawarciem małżeństwa;
- 5) małżonkowie nie mówią językiem zrozumiałym dla obojga;
- 6) małżonkowie nie są zgodni co do dotyczących ich danych osobowych i innych istotnych okoliczności ich dotyczących;
- 7) jedno z małżonków lub oboje małżonkowie w przeszłości zawierali już pozorne małżeństwa.

8. W celu dokonania ustaleń, o których mowa w ust. 6 i 7, organ prowadzący postępowanie może zwrócić się z wnioskiem o przeprowadzenie czynności, o których mowa

⁹⁾ Zmiany wymienionej Konwencji zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 150 z 06.06.2001, str. 4, Dz. Urz. UE L 328 z 05.12.2002, str. 17, Dz. Urz. UE L 67 z 12.03.2003, str. 27, Dz. Urz. UE L 260 z 11.11.2003, str. 37, Dz. Urz. UE L 162 z 30.04.2004, str. 29, Dz. Urz. UE L 369 z 16.12.2004, str. 5, Dz. Urz. UE L 68 z 15.03.2005, str. 44, Dz. Urz. UE L 191 z 22.07.2005, str. 18, Dz. Urz. UE L 105 z 13.04.2006, str. 1, Dz. Urz. UE L 381 z 28.12.2006, str. 1, Dz. Urz. UE L 405 z 30.12.2006, str. 1, Dz. Urz. UE L 299 z 08.11.2008, str. 1 i 43, Dz. Urz. UE L 243 z 15.09.2009, str. 1, Dz. Urz. UE L 85 z 31.03.2010, str. 1, Dz. Urz. UE L 182 z 29.03.2013, str. 1 i Dz. Urz. UE L 327 z 09.12.2017, str. 20.

w art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, do komendanta oddziału Straży Granicznej lub komendanta placówki Straży Granicznej, właściwego ze względu na miejsce pobytu członka rodziny obywatela Zjednoczonego Królestwa.

9. Przy dokonywaniu ustaleń, o których mowa w ust. 6 i 7, oraz przy przeprowadzaniu czynności, o których mowa w art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, nie stosuje się przepisu art. 79 Kodeksu postępowania administracyjnego.

10. Przy wykonywaniu czynności mających na celu ustalenie okoliczności, o których mowa w ust. 3 pkt 5, nie stosuje się przepisu art. 79 Kodeksu postępowania administracyjnego.

11. Zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w ust. 1 lub 2, udziela się jednorazowo, na okres 5 lat.

12. Zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w ust. 1 lub 2, udziela lub odmawia jego udzielenia wojewoda właściwy ze względu na miejsce pobytu obywatela Zjednoczonego Królestwa lub członka jego rodziny, w drodze decyzji.

Art. 8. 1. Zezwolenie na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 7 ust. 1 i 2, cofa się, jeżeli wystąpiła przynajmniej jedna z okoliczności, o których mowa w art. 7 ust. 3 pkt 2, 3 lub 5.

2. Zezwolenie na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 7 ust. 1 i 2, cofa, w drodze decyzji, z urzędu albo na wniosek Ministra Obrony Narodowej, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Komendanta Głównego Straży Granicznej, Komendanta Głównego Policji, komendanta oddziału Straży Granicznej, komendanta placówki Straży Granicznej lub komendanta wojewódzkiego Policji, wojewoda, który udzielił tego zezwolenia, a w przypadku gdy zezwolenia na pobyt czasowy udzielił Szef Urzędu w drugiej instancji – wojewoda, który orzekał w tej sprawie w pierwszej instancji.

3. Przy wykonywaniu czynności mających na celu ustalenie okoliczności, o których mowa w art. 7 ust. 3 pkt 5, nie stosuje się przepisu art. 79 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Art. 9. 1. Wniosek o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lub 2, obywatel Zjednoczonego Królestwa lub członek jego rodziny składa na formularzu, który zawiera:

- 1) dane wnioskodawcy i informacje, o których mowa w art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, w zakresie niezbędnym do wydania zezwolenia;

- 2) imię, nazwisko, datę urodzenia oraz informacje o płci, obywatelstwie i miejscu zamieszkania członków rodziny obywatela Zjednoczonego Królestwa zamieszkałych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z określeniem stopnia pokrewieństwa, a także informację o ubieganiu się przez nich o zezwolenie na pobyt czasowy oraz informacje o tym, czy pozostają na utrzymaniu obywatela Zjednoczonego Królestwa;
- 3) następujące dane, które dotyczą dokumentu podróży wnioskodawcy:
 - a) serię i numer,
 - b) datę wydania i datę upływu ważności,
 - c) nazwę organu wydającego,
 - d) liczbę osób wpisanych do dokumentu podróży;
- 4) informację o posiadaniu w dniu poprzedzającym dzień wejścia w życie ustawy zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu obywatela UE albo karty pobytu członka rodziny obywatela UE, wydanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 5) informację o poprzednich pobytach wnioskodawcy do dnia 29 marca 2019 r. na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 6) informację o aktualnym pobycie wnioskodawcy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 7) informację o podróżach i pobytach wnioskodawcy poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w okresie ostatnich 5 lat;
- 8) wzór podpisu wnioskodawcy;
- 9) klauzulę o treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”.

2. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1–7, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Klauzula, o której mowa w ust. 1 pkt 9, zastępuje pouczenie o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

3. Składając wniosek o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy, wnioskodawca przedstawia ważny dokument podróży i dołącza do wniosku:

- 1) aktualne fotografie;
- 2) dokumenty niezbędne do potwierdzenia danych w nim zawartych i okoliczności uzasadniających ubieganie się o udzielenie tego zezwolenia – w przypadku gdy nie zachodzi żadne z domniemań, o których mowa odpowiednio w art. 6 ust. 1 lub 3.

4. W szczególnie uzasadnionym przypadku, gdy wnioskodawca nie posiada ważnego dokumentu podróży i nie ma możliwości jego uzyskania, może przedstawić:

- 1) inny ważny dokument potwierdzający jego tożsamość i obywatelstwo – w przypadku obywatela Zjednoczonego Królestwa;
- 2) inny ważny dokument potwierdzający jego tożsamość – w przypadku członka rodziny.

5. Od wnioskodawcy ubiegającego się o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy pobiera się odciski linii papilarnych.

6. W przypadku gdy z przyczyn zależnych od wojewody nie jest możliwe pobranie odcisków linii papilarnych od wnioskodawcy w dniu, w którym nastąpiło jego osobiste stawiennictwo, wojewoda wyznacza termin na ich złożenie, nie krótszy niż 7 dni.

Art. 10. 1. Obywatelowi Zjednoczonego Królestwa, który w dniu poprzedzającym dzień wejścia w życie ustawy posiadał prawo stałego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, udziela się na czas nieoznaczony, na jego wniosek, zezwolenia na pobyt stały.

2. Członkowi rodziny obywatela Zjednoczonego Królestwa, który w dniu poprzedzającym dzień wejścia w życie ustawy posiadał prawo stałego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, udziela się na czas nieoznaczony, na jego wniosek, zezwolenia na pobyt stały.

3. Udzielenia zezwolenia na pobyt stały, o którym mowa w ust. 1 i 2, odmawia się, jeżeli:

- 1) obywatel Zjednoczonego Królestwa lub członek jego rodziny w dniu poprzedzającym dzień wejścia w życie ustawy nie posiadał prawa stałego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub
- 2) wymagają tego względy obronności, bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego, lub
- 3) obowiązuje wpis danych obywatela Zjednoczonego Królestwa lub członka jego rodziny do wykazu cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany, lub
- 4) dane obywatela Zjednoczonego Królestwa lub członka jego rodziny zostały przekazane do Systemu Informacyjnego Schengen do celów odmowy wjazdu, lub

- 5) w postępowaniu w sprawie udzielenia mu zezwolenia obywatel Zjednoczonego Królestwa lub członek jego rodziny:
 - a) złożył wniosek, który zawiera nieprawdziwe dane osobowe lub fałszywe informacje lub dołączył do niego dokumenty zawierające takie dane lub informacje, lub
 - b) zeznał nieprawdę lub zataił prawdę albo podrobił lub przerobił dokument w celu użycia go jako autentycznego lub takiego dokumentu używał jako autentycznego, lub
- 6) związek małżeński wnioskodawcy z obywatelem Zjednoczonego Królestwa został zawarty lub istnieje w celu obejścia przepisów określających zasady i warunki wjazdu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ich przejazdu przez to terytorium, pobytu na nim i wyjazdu z niego.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3 pkt 4, obywatelowi Zjednoczonego Królestwa lub członkowi jego rodziny można udzielić zezwolenia na pobyt stały, z uwzględnieniem interesu państwa, które dokonało wpisu do Systemu Informacyjnego Schengen, jeżeli zaistniały poważne przyczyny uzasadniające udzielenie tego zezwolenia, w szczególności względy humanitarne lub wynikające z zobowiązań międzynarodowych.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, wojewoda lub Szef Urzędu w drugiej instancji:

- 1) zasięga opinii, o której mowa w art. 25 ust. 1 Konwencji Wykonawczej Schengen, za pośrednictwem Komendanta Głównego Policji;
- 2) informuje, za pośrednictwem Komendanta Głównego Policji, właściwy organ innego państwa obszaru Schengen o udzieleniu zezwolenia na pobyt stały.

6. W postępowaniu w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt stały, o którym mowa w ust. 2, organ prowadzący to postępowanie ustala, czy związek małżeński z obywatelem Zjednoczonego Królestwa został zawarty lub istnieje w celu obejścia przepisów określających zasady i warunki wjazdu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ich przejazdu przez to terytorium, pobytu na nim i wyjazdu z niego.

7. Do ustalenia, czy związek małżeński został zawarty lub istnieje w celu obejścia przepisów określających zasady i warunki wjazdu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ich przejazdu przez to terytorium, pobytu na nim i wyjazdu z niego, stosuje się przepisy art. 7 ust. 7–9.

8. Przy wykonywaniu czynności mających na celu ustalenie okoliczności, o których mowa w ust. 3 pkt 5, nie stosuje się przepisu art. 79 Kodeksu postępowania administracyjnego.

9. Zezwolenia na pobyt stały, o którym mowa w ust. 1 lub 2, udziela lub odmawia jego udzielenia wojewoda właściwy ze względu na miejsce pobytu obywatela Zjednoczonego Królestwa lub członka jego rodziny, w drodze decyzji.

Art. 11. 1. Zezwolenie na pobyt stały, o którym mowa w art. 10 ust. 1 i 2, cofa się, jeżeli wystąpiła przynajmniej jedna z okoliczności, o których mowa w art. 10 ust. 3 pkt 2 lub 5, lub art. 199 ust. 1 pkt 4 lub 5 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach.

2. Zezwolenie na pobyt stały, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lub 2, cofa, w drodze decyzji, z urzędu albo na wniosek Ministra Obrony Narodowej, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Komendanta Głównego Straży Granicznej, Komendanta Głównego Policji, komendanta oddziału Straży Granicznej, komendanta placówki Straży Granicznej lub komendanta wojewódzkiego Policji, wojewoda, który udzielił tego zezwolenia, a w przypadku gdy zezwolenia udzielił Szef Urzędu w drugiej instancji – wojewoda, który orzekał w tej sprawie w pierwszej instancji.

3. Przy wykonywaniu czynności mających na celu ustalenie okoliczności, o których mowa w art. 10 ust. 3 pkt 5, nie stosuje się przepisu art. 79 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Art. 12. 1. Wniosek o udzielenie zezwolenia na pobyt stały, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lub 2, obywatel Zjednoczonego Królestwa lub członek jego rodziny składa na formularzu, który zawiera:

- 1) dane wnioskodawcy i informacje, o których mowa w art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, w zakresie niezbędnym do wydania zezwolenia;
- 2) następujące dane, które dotyczą dokumentu podróży wnioskodawcy:
 - a) serię i numer,
 - b) datę wydania i datę upływu ważności,
 - c) nazwę organu wydającego,
 - d) liczbę osób wpisanych do dokumentu podróży;
- 3) informację o posiadaniu w dniu poprzedzającym dzień wejścia w życie ustawy dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu albo karty stałego pobytu członka rodziny obywatela UE, wydanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

- 4) informacje o:
 - a) podróżach i pobytach wnioskodawcy poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w okresie 5 lat przed dniem złożenia wniosku,
 - b) poprzednich pobytach wnioskodawcy do dnia 29 marca 2019 r. na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - c) aktualnym pobycie wnioskodawcy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 5) wzór podpisu wnioskodawcy;
- 6) klauzulę o treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”.

2. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1–4, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Klauzula, o której mowa w ust. 1 pkt 6, zastępuje pouczenie o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

3. Składając wniosek, o którym mowa w ust. 1, wnioskodawca uzasadnia go oraz przedstawia ważny dokument podróży i dołącza do niego:

- 1) aktualne fotografie;
- 2) dokumenty niezbędne do potwierdzenia danych w nim zawartych i okoliczności uzasadniających ubieganie się o udzielenie tego zezwolenia – w przypadku gdy nie zachodzi żadne z domniemań, o których mowa odpowiednio w art. 6 ust. 2 lub 4.

4. W szczególnie uzasadnionym przypadku, gdy wnioskodawca nie posiada ważnego dokumentu podróży i nie ma możliwości jego uzyskania, może przedstawić:

- 1) inny ważny dokument potwierdzający jego tożsamość i obywatelstwo – w przypadku obywatela Zjednoczonego Królestwa;
- 2) inny ważny dokument potwierdzający jego tożsamość – w przypadku członka rodziny.

5. Od wnioskodawcy, który ubiega się o udzielenie zezwolenia na pobyt stały, pobiera się odciski linii papilarnych.

6. W przypadku gdy z przyczyn zależnych od wojewody nie jest możliwe pobranie odcisków linii papilarnych od wnioskodawcy w dniu, w którym nastąpiło jego osobiste stawiennictwo, wojewoda wyznacza termin na ich złożenie, nie krótszy niż 7 dni.

Art. 13. 1. Wnioski o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 7 ust. 1 i 2, oraz wnioski o udzielenie zezwolenia na pobyt stały, o którym mowa w art. 10 ust. 1 i 2, składa się osobiście w terminie od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do dnia 31 grudnia 2020 r.

2. Wnioski w sprawach, o których mowa w ust. 1, złożone po dniu 31 grudnia 2020 r. pozostawia się bez rozpoznania.

3. Jeżeli termin na złożenie wniosku, o którym mowa w ust. 1, został zachowany, wniosek nie zawiera braków formalnych lub braki formalne zostały usunięte w terminie:

- 1) wojewoda umieszcza w dokumencie podróży wnioskodawcy odcisk stempla potwierdzającego złożenie wniosku o udzielenie obywatelowi Zjednoczonego Królestwa lub członkowi jego rodziny zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lub 2, lub zezwolenia na pobyt stały, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lub 2;
- 2) wojewoda wydaje zaświadczenie o złożeniu wniosku o udzielenie obywatelowi Zjednoczonego Królestwa lub członkowi jego rodziny zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lub 2, lub zezwolenia na pobyt stały, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lub 2, ważne na okres roku;
- 3) pobyt obywatela Zjednoczonego Królestwa lub członka jego rodziny na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uważa się za legalny do dnia, w którym decyzja w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lub 2, lub zezwolenia na pobyt stały, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lub 2, stanie się ostateczna.

4. Przepisu ust. 3 pkt 3 nie stosuje się w razie zawieszenia postępowania w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy lub zezwolenia na pobyt stały, na wniosek strony.

5. Jeżeli strona w terminie roku od dnia zawieszenia na jej wniosek postępowania w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lub 2, lub zezwolenia na pobyt stały, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lub 2, nie zwróci się o jego podjęcie, postępowanie to umarza się.

6. W przypadku gdy postępowanie w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lub 2, lub zezwolenia na pobyt stały, o którym mowa w art. 10 ust. 1 i 2, nie zostało zakończone przed upływem okresu ważności zaświadczenia, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, wojewoda, przed którym toczy się to postępowanie, wydaje kolejne zaświadczenie ważne na okres roku. Jeżeli postępowanie toczy się przed Szefem Urzędu, zaświadczenie wydaje wojewoda, który orzekał w sprawie udzielenia tego zezwolenia w pierwszej instancji.

7. Zaświadczenie, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, zawiera:

- 1) nazwę organu, który je wydał;
- 2) datę wydania;

- 3) następujące dane, które dotyczą obywatela Zjednoczonego Królestwa lub członka jego rodziny, który złożył wniosek:
 - a) imię (imiona) i nazwisko,
 - b) datę urodzenia,
 - c) obywatelstwo;
- 4) informację o dacie złożenia wniosku;
- 5) informację o rodzaju zezwolenia, o udzielenie którego wniosek został złożony;
- 6) informację o uprawnieniach wynikających z ust. 3 pkt 3 i ust. 8;
- 7) datę upływu ważności zaświadczenia;
- 8) pieczęć organu, który je wydał;
- 9) podpis i pieczęć, z podaniem stanowiska służbowego upoważnionego pracownika organu, który je wydał.

8. Ważne zaświadczenie, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, wraz z ważnym dokumentem podróży z umieszczonym odciskiem stempla, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, uprawnia do wielokrotnego przekraczania granicy bez konieczności uzyskania wizy.

9. Obywatel Zjednoczonego Królestwa lub członek jego rodziny zwraca zaświadczenie, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, wojewodzie, który je wydał:

- 1) najpóźniej w dniu odbioru pierwszej karty pobytu – w przypadku gdy udzielono mu zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 7 ust. 1 i 2, lub zezwolenia na pobyt stały, o którym mowa w art. 10 ust. 1 i 2;
- 2) w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja kończąca postępowanie w inny sposób niż określony w pkt 1 stała się ostateczna, a w przypadku decyzji Szefa Urzędu – od dnia doręczenia tej decyzji.

10. Zaświadczenie, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, unieważnia się, w przypadku gdy obywatel Zjednoczonego Królestwa lub członek jego rodziny nie zwróci go w terminie określonym w ust. 9.

11. Organem właściwym w sprawie unieważnienia zaświadczenia, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, jest wojewoda, który je wydał.

12. Zaświadczenie, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, unieważnia się z dniem upływu terminu jego zwrotu, o którym mowa w ust. 9.

13. W postępowaniu w sprawie udzielenia albo cofnięcia obywatelowi Zjednoczonego Królestwa lub członkowi jego rodziny zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 7

ust. 1 lub 2, lub zezwolenia na pobyt stały, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lub 2, stroną postępowania jest wyłącznie cudzoziemiec, o którym mowa w tych przepisach.

14. W postępowaniu w sprawie udzielenia obywatelowi Zjednoczonego Królestwa lub członkowi jego rodziny zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 7 ust. 1 i 2, lub cofnięcia tego zezwolenia, stosuje się art. 4, art. 6 ust. 1, art. 7 ust. 1 pkt 1 lit. c, art. 8 ust. 1, 2 i 4, art. 9, art. 10–11, przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 12 ust. 1, art. 14, art. 15, art. 99 ust. 1 i 1a, art. 105 ust. 2–4 oraz art. 109 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach.

15. Do zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 7 ust. 1 i 2, udzielonego obywatelowi Zjednoczonego Królestwa lub członkowi jego rodziny, stosuje się przepisy art. 102 i art. 111 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach.

16. W postępowaniu w sprawie udzielenia obywatelowi Zjednoczonego Królestwa lub członkowi jego rodziny zezwolenia na pobyt stały, o którym mowa w art. 10 ust. 1 i 2, lub cofnięcia tego zezwolenia stosuje się przepisy art. 4, art. 6 ust. 1, art. 7 ust. 1 pkt 1 lit. c, art. 8 ust. 1, 2 i 4, art. 9, art. 10–11, przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 12 ust. 1, art. 14, art. 15, art. 196 ust. 1 i 5, art. 207 oraz art. 210 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach.

17. Do zezwolenia na pobyt stały, o którym mowa w art. 10 ust. 1 i 2, udzielonego obywatelowi Zjednoczonego Królestwa lub członkowi jego rodziny stosuje się przepisy art. 200 i art. 208 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach.

18. W przypadku wydania ostatecznej decyzji o odmowie udzielenia obywatelowi Zjednoczonego Królestwa lub członkowi jego rodziny zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lub 2, albo zezwolenia na pobyt stały, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lub 2, albo o umorzeniu postępowania w tych sprawach stosuje się odpowiednio art. 299 ust. 6 pkt 1 lit. a, ust. 7 i 8 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, chyba że nie upłynął jeszcze termin, o którym mowa w art. 5.

Art. 14. 1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzór formularza wniosku o udzielenie obywatelowi Zjednoczonego Królestwa lub członkowi jego rodziny zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lub 2;

- 2) wzór formularza wniosku o udzielenie obywatelowi Zjednoczonego Królestwa lub członkowi jego rodziny zezwolenia na pobyt stały, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lub 2;
- 3) liczbę fotografii dołączanych do wniosku o udzielenie obywatelowi Zjednoczonego Królestwa lub członkowi jego rodziny zezwoleń, o których mowa w pkt 1 i 2, oraz szczegółowe wymogi techniczne dotyczące fotografii dołączanych do tych wniosków;
- 4) wzór stempla potwierdzającego złożenie wniosku o udzielenie obywatelowi Zjednoczonego Królestwa lub członkowi jego rodziny zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lub 2, lub zezwolenia na pobyt stały, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lub 2;
- 5) wzór zaświadczenia o złożeniu wniosku o udzielenie obywatelowi Zjednoczonego Królestwa lub członkowi jego rodziny zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lub 2, lub zezwolenia na pobyt stały, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lub 2;
- 6) sposób i tryb unieważniania zaświadczenia, o którym mowa w pkt 5;
- 7) sposób pobierania odcisków linii papilarnych w celu wydania karty pobytu;
- 8) sposób utrwalania danych umieszczanych w karcie pobytu i przekazywania ich do spersonalizowania karty pobytu.

2. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw wewnętrznych uwzględni potrzebę zapewnienia sprawności postępowania w sprawie udzielenia obywatelowi Zjednoczonego Królestwa lub członkowi jego rodziny zezwoleń, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, oraz możliwości skutecznej weryfikacji przesłanek udzielenia tych zezwoleń.

Art. 15. 1. W karcie pobytu wydanej obywatelowi Zjednoczonego Królestwa lub członkowi jego rodziny, którym udzielono zezwolenia na pobyt czasowy na podstawie art. 7 ust. 1 lub 2, umieszcza się adnotację „Brexit”.

2. W pierwszej karcie pobytu wydanej obywatelowi Zjednoczonego Królestwa lub członkowi jego rodziny, którym udzielono zezwolenia na pobyt stały na podstawie art. 10 ust. 1 lub 2, umieszcza się adnotację „Brexit”.

3. Do kart pobytu wydawanych obywatelowi Zjednoczonego Królestwa i członkowi jego rodziny, w zakresie nieuregulowanym niniejszą ustawą, stosuje się odpowiednio przepisy działu VII ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach.

Art. 16. 1. Obywatel Zjednoczonego Królestwa lub członek jego rodziny, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uważany za legalny na podstawie art. 5 lub art. 13 ust. 3, są uprawnieni do wykonywania:

- 1) pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na takich samych zasadach jak obywatel polski, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy:
 - a) wykonywali działalność gospodarczą w rozumieniu art. 3 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. 646, 1479, 1629, 1633 i 2212) albo działalność ta była zawieszona oraz
 - b) posiadali wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2:

- 1) stosuje się odpowiednio przepisy art. 4 ust. 6 i 7 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. poz. 649 i 1293 oraz z 2019 r. poz. ...);
- 2) nie stosuje się przepisu art. 29 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy (Dz. U. poz. 647, 1544, 1629 i 2244 oraz z 2019 r. poz. 60), jeżeli nastąpiła utrata uprawnień do wykonywania działalności gospodarczej przysługujących na podstawie art. 4 ust. 1 lub art. 4 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 17. 1. Obywatel Zjednoczonego Królestwa lub członek jego rodziny, który posiada zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznościami, o których mowa w art. 7 ust. 1 lub 2, mogą wykonywać pracę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez konieczności posiadania zezwolenia na pracę.

2. Cudzoziemiec, który jest uprawniony do przebywania i wykonywania pracy na terytorium Zjednoczonego Królestwa i jest zatrudniony przez pracodawcę mającego siedzibę na terytorium tego państwa oraz do dnia 29 marca 2019 r. został czasowo delegowany przez tego pracodawcę w celu świadczenia usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, może wykonywać pracę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez konieczności posiadania zezwolenia na pracę nie dłużej niż do dnia 30 czerwca 2019 r.

Art. 18. 1. Obywatel Zjednoczonego Królestwa oraz członek jego rodziny w rozumieniu ustawy, których pobyt jest uważany za legalny na podstawie art. 5 lub art. 13 ust. 3, zarejestrowani w dniu 29 marca 2019 r. w powiatowym urzędzie pracy jako bezrobotni, zachowują status bezrobotnego na dotychczasowych zasadach, określonych w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, nie dłużej jednak niż do dnia 31 marca 2020 r.

2. W celu zachowania statusu bezrobotnego po dniu 31 marca 2020 r., obywatele Zjednoczonego Królestwa oraz członkowie ich rodzin są obowiązani do dnia 31 marca 2020 r. uzyskać zezwolenie na pobyt stały albo zezwolenie na pobyt czasowy, zgodnie z ustawą.

Art. 19. 1. Obywatele Zjednoczonego Królestwa oraz członkowie ich rodzin, o których mowa w art. 18 ust. 1, zarejestrowani w dniu 29 marca 2019 r. w powiatowym urzędzie pracy jako bezrobotni z prawem do zasiłku dla bezrobotnych, kontynuują pobieranie tego zasiłku na zasadach określonych w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, do wyczerpania okresu, na jaki został przyznany.

2. Obywatele Zjednoczonego Królestwa oraz członkowie ich rodzin, o których mowa w art. 18 ust. 1, zarejestrowani w dniu 29 marca 2019 r. w powiatowym urzędzie pracy jako bezrobotni i będący w tym dniu w okresie nieprzysługiwania zasiłku, o którym mowa w art. 75 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, nabywają prawo do zasiłku w wysokości i na okresy wynikające z przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

3. Po dniu 31 marca 2020 r. pobieranie zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ust. 1 i 2, jest możliwe, jeżeli obywatel Zjednoczonego Królestwa oraz członek jego rodziny, o których mowa w ust. 1 i 2, nadal posiadają status bezrobotnego.

Art. 20. 1. Na podstawie przepisów o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego do okresu 365 dni, o którym mowa w art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, oraz do okresu uprawniającego do zasiłku, od którego zależy wysokość i okres pobierania zasiłku, uwzględnia się również okresy ubezpieczenia, zatrudnienia lub pracy na własny rachunek, przebyte przez bezrobotnego na terytorium Zjednoczonego Królestwa do dnia 29 marca 2019 r.

2. Po dniu 29 marca 2019 r., jednak nie dłużej niż do dnia 31 marca 2020 r., do okresu 365 dni, o którym mowa w art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji

zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, oraz do okresu uprawniającego do zasiłku, od którego zależy wysokość i okres pobierania zasiłku, uwzględnia się również udokumentowane okresy zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub prowadzenia pozarolniczej działalności w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, przebyte przez bezrobotnego, o którym mowa w art. 1 ust. 3 pkt 1, 2 lit. a–c oraz pkt 3 i 4 tej ustawy, na terytorium Zjednoczonego Królestwa, w dniu 29 marca 2019 r. był zatrudniony, wykonywał inną pracę zarobkową lub prowadził pozarolniczą działalność na terytorium Zjednoczonego Królestwa i kontynuował zatrudnienie, wykonywanie innej pracy zarobkowej lub prowadzenie pozarolniczej działalności po tej dacie.

3. W celu wykazania spełnienia okresów zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub prowadzenia pozarolniczej działalności, o których mowa w ust. 2, bezrobotny przedkłada w powiatowym urzędzie pracy dokumenty wydane przez urzędy brytyjskie.

4. Okresy, o których mowa w ust. 2, które zostały już raz uwzględnione jako podstawa przyznania brytyjskiego zasiłku dla bezrobotnych, nie mogą stanowić podstawy nabycia prawa do zasiłku dla bezrobotnych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

5. Na potwierdzenie okoliczności, o której mowa w ust. 4, bezrobotny, który ubiega się o przyznanie zasiłku dla bezrobotnych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, składa oświadczenie pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

6. Organem właściwym do orzekania w sprawach, o których mowa w ust. 1, jest marszałek województwa. Przepisy art. 8a ust. 1 i 4 oraz art. 9d ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy stosuje się odpowiednio.

7. Organem właściwym do orzekania w sprawach, o których mowa w ust. 2, jest starosta. Przepisów art. 8a ust. 1 i 4 oraz art. 9d ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy nie stosuje się.

Art. 21. Zwrot nienależnie pobranych świadczeń wypłaconych na podstawie art. 19 i art. 51 odbywa się na zasadach określonych w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

Art. 22. Do osób, o których mowa w art. 2 ust. 2 i 3, polski organ rentowy stosuje łącznie przepisy:

- 1) o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego w odniesieniu do osób objętych tymi rozporządzeniami, dotyczące uregulowanych w tych przepisach: okresów ubezpieczenia lub zamieszkania oraz świadczeń, dochodów, zamieszkania, pobytu, okoliczności i zdarzeń, odnoszących się do państw członkowskich;
- 2) art. 24–36 w zakresie odnoszącym się do okresów ubezpieczenia lub zamieszkania oraz świadczeń, dochodów, zamieszkania, pobytu, okoliczności i zdarzeń, dotyczących terytorium Zjednoczonego Królestwa, z wyjątkiem terytoriów Zjednoczonego Królestwa nieobjętych przepisami o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego w dniu 29 marca 2019 r.

Art. 23. Osoby, o których mowa w art. 2 ust. 2 i 3, korzystają z tych samych praw i podlegają tym samym obowiązkom co obywatele Rzeczypospolitej Polskiej, w odniesieniu do świadczeń, o których mowa w art. 24–36.

Art. 24. Przepisy art. 25–32 dotyczą świadczeń z tytułu starości, niezdolności do pracy oraz rent rodzinnych w rozumieniu przepisów o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, objętych:

- 1) ustawą z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1270 i 2245 oraz z 2019 r. poz. 39);
- 2) ustawą z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1924);
- 3) ustawą z dnia 21 listopada 2008 r. o emeryturach kapitałowych (Dz. U. z 2018 r. poz. 926);
- 4) ustawą z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2019 r. poz. 299 i 303);
- 5) ustawą z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2019 r. poz. 289);
- 6) ustawą z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2019 r. poz. 288);

- 7) ustawą z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 52, 55, 60 i 125);
- 8) ustawą z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze (Dz. U. z 2017 r. poz. 1767, z 2018 r. poz. 5, 1000, 1443 i 1669 oraz z 2019 r. poz. 125).

Art. 25. 1. W przypadku gdy przepisy ustawy, o której mowa w art. 24 pkt 1–4, uzależniają nabycie, zachowanie, przysługiwanie lub odzyskanie prawa do świadczeń od przebycia okresów ubezpieczenia, uwzględnieniu podlegają, jeżeli jest to konieczne, okresy ubezpieczenia, zatrudnienia, pracy na własny rachunek lub zamieszkania przebyte na podstawie ustawodawstwa każdego innego państwa członkowskiego oraz ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa, tak jakby były to okresy przebyte na podstawie mającej zastosowanie ustawy, o której mowa w art. 24 pkt 1–4, przy czym, w odniesieniu do Zjednoczonego Królestwa, uwzględnieniu podlegają wyłącznie okresy przypadające przed dniem 30 marca 2019 r.

2. Polski organ rentowy, dokonując ustalenia podstawy wymiaru świadczeń, uwzględnia wyłącznie okresy ubezpieczenia przebyte na podstawie mającej zastosowanie ustawy, o której mowa w art. 24 pkt 1–4.

3. Jeżeli okres ubezpieczenia, przebyty na podstawie mającej zastosowanie ustawy, o której mowa w art. 24 pkt 1–4, jest krótszy niż 12 miesięcy i na podstawie tego okresu nie przysługują świadczenia, polski organ rentowy nie przyznaje tych świadczeń zgodnie z przepisem ust. 1.

Art. 26. 1. W przypadkach, w których na podstawie przepisów ustaw, o których mowa w art. 24, otrzymywanie świadczeń z zabezpieczenia społecznego i innego dochodu powoduje skutki prawne, odpowiednie przepisy mają zastosowanie także do otrzymywanych świadczeń równoważnych nabytych na podstawie ustawodawstwa innego państwa członkowskiego oraz ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa i dochodów osiągniętych w innym państwie członkowskim oraz w Zjednoczonym Królestwie.

2. W przypadkach, w których na podstawie przepisów ustaw, o których mowa w art. 24, zaistnieniu pewnych okoliczności lub zdarzeń są przypisywane skutki prawne, to uwzględnieniu podlegają podobne okoliczności lub zdarzenia zaistniałe w każdym innym państwie członkowskim oraz w Zjednoczonym Królestwie, tak jak gdyby miały one miejsce na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Przepisy ust. 1 i 2 dotyczą także świadczeń, dochodów, okoliczności i zdarzeń, które wystąpiły przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, pod warunkiem, że zobowiązania z nich wynikające nie zostały wcześniej uregulowane.

Art. 27. 1. Na wniosek osoby zamieszkałej na terytorium Zjednoczonego Królestwa uprawnionej do świadczeń, które w dniu 29 marca 2019 r. są objęte przepisami o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, świadczenia wymienione w ustawach, o których mowa w art. 24, wypłaca się wraz z dodatkami i innymi świadczeniami podlegającymi łącznej wypłacie, w państwie zamieszkania, na rachunek bankowy w Zjednoczonym Królestwie lub w innej formie wskazanej przez polski organ rentowy, w terminach i trybie ustalonych przez ten organ. Wypłata jest dokonywana w walucie swobodnie wymiennej.

2. Przepis ust. 1 stosuje się również do osób innych niż wymienione w art. 2 ust. 2 i 3, jeżeli zamieszkują one na terytorium Zjednoczonego Królestwa.

Art. 28. Jeżeli przepis mającej zastosowanie ustawy, o której mowa w art. 24 pkt 1–4, uzależnia nabycie prawa do świadczenia od przebycia okresów ubezpieczenia wyłącznie w odniesieniu do określonego zatrudnienia lub zawodu, uwzględnieniu podlegają okresy spełnione na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa wyłącznie wtedy, gdy okresy te zostały przebyte na podstawie podobnego systemu lub w ramach tego samego zatrudnienia, lub w tym samym zawodzie, przy czym, w odniesieniu do Zjednoczonego Królestwa, uwzględnieniu podlegają wyłącznie okresy przypadające przed dniem 30 marca 2019 r.

Art. 29. 1. Jeżeli uprawniony nabył prawo do świadczenia na podstawie art. 25 lub art. 28, wówczas przysługujące mu świadczenie jest ustalane w następujący sposób:

- 1) w pierwszej kolejności, polski organ rentowy ustala teoretyczną kwotę świadczenia równą świadczeniu, o które zainteresowany mógłby się ubiegać, gdyby wszystkie okresy ubezpieczenia lub zamieszkania, ukończone z uwzględnieniem ustawodawstw wszystkich innych państw członkowskich oraz ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa, zostały przebyte na podstawie mającej zastosowanie ustawy, o której mowa w art. 24 pkt 1–4;
- 2) w dalszej kolejności, polski organ rentowy ustala rzeczywistą kwotę świadczenia proporcjonalnego, mnożąc kwotę teoretyczną przez iloraz długości okresów ubezpieczenia przebytych na podstawie mającej zastosowanie ustawy, o której mowa w art. 24 pkt 1–4, do całkowitej długości okresów ubezpieczenia i zamieszkania,

przebytych na podstawie ustawodawstw wszystkich innych państw członkowskich i ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa.

2. Jeżeli uprawniony nabył prawo do świadczenia bez konieczności stosowania przepisów art. 25 i art. 28, przysługujące mu świadczenie jest obliczane wyłącznie na podstawie okresów ubezpieczenia przebytych na podstawie mającej zastosowanie ustawy, o której mowa w art. 24 pkt 1–4.

Art. 30. 1. Jeżeli polski organ rentowy stosuje zasady przeciwdziałania kumulacji, o których mowa w art. 53 i art. 55 rozporządzenia (WE) nr 883/2004, ponieważ osoba, o której mowa w art. 22 pkt 1 lub 2, otrzymuje dochód z innego państwa członkowskiego lub ze Zjednoczonego Królestwa, należne świadczenie może być obniżone wyłącznie o kwotę takiego dochodu.

2. Jeżeli otrzymanie dochodu wymaga zastosowania zasad przeciwdziałania kumulacji, o których mowa w ust. 1, w odniesieniu do:

- 1) dwóch lub większej liczby świadczeń ustalonych na podstawie okresów ubezpieczenia przebytych w jednym państwie, to polski organ rentowy dzieli kwoty dochodów, które zostały uwzględnione, przez liczbę świadczeń podlegających wspomnianym zasadom;
- 2) jednego świadczenia lub większej liczby świadczeń ustalonych na podstawie okresów ubezpieczenia przebytych w dwóch państwach lub większej liczbie państw, to polski organ rentowy uwzględnia dochody i wszystkie składniki przewidziane do celów stosowania wspomnianych zasad jako funkcję stosunku okresów ubezpieczenia i zamieszkania ustalonych do wyliczeń, o których mowa w art. 29 ust. 1 pkt 2.

Art. 31. 1. Osoba uprawniona do emerytury lub renty objętej ustawą, o której mowa w art. 24 pkt 1–4, która zamieszkuje na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, nie może otrzymać emerytury lub renty w kwocie niższej od świadczenia najniższego, przewidzianego w mającej zastosowanie ustawie, o której mowa w art. 24 pkt 1–4, za okres ubezpieczenia równy wszystkim uwzględnionym na podstawie art. 25 lub art. 28 okresom ubezpieczenia przebytym w Zjednoczonym Królestwie, Rzeczypospolitej Polskiej lub w innym państwie członkowskim.

2. Polski organ rentowy podwyższa uprawnionemu przez okres jego zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej kwotę otrzymywanego świadczenia, w taki sposób, aby suma świadczenia przyznanego na podstawie mającej zastosowanie ustawy, o której mowa w art. 24 pkt 1–4, i całkowitej wysokości świadczeń należnych z państw członkowskich oraz ze

Zjednoczonego Królestwa nie była niższa od kwoty najniższego świadczenia przewidzianego w mającej zastosowanie ustawie, o której mowa w art. 24 pkt 1–4.

Art. 32. 1. Okresy ubezpieczenia przebyte zgodnie z ustawodawstwem Zjednoczonego Królestwa są uwzględniane przez polski organ rentowy, na podstawie zaświadczenia lub dokumentu wystawionego przez właściwą instytucję Zjednoczonego Królestwa i przekazanego do polskiego organu rentowego przez wnioskodawcę.

2. Polskie organy rentowe mogą wymieniać się z właściwymi instytucjami Zjednoczonego Królestwa dokumentami i danymi niezbędnymi dla celów realizacji niniejszej ustawy.

3. Zaświadczenia lub dokumenty wydane przez właściwe instytucje Zjednoczonego Królestwa, o których mowa w ust. 1, są uznawane przez polskie organy rentowe dla celów realizacji art. 22–36.

4. Polskie organy rentowe mogą wymieniać z właściwymi instytucjami Zjednoczonego Królestwa dane w ramach Systemu Elektronicznej Wymiany Informacji dotyczących Zabezpieczenia Społecznego, o których mowa w przepisach o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego.

5. Polskie organy rentowe mogą zawierać odpowiednie porozumienia z właściwymi instytucjami Zjednoczonego Królestwa w sprawie przekazywania i pozyskiwania danych drogą papierową lub elektroniczną, w sprawach indywidualnych, jak również w sprawach masowej wymiany informacji.

Art. 33. Przepisy art. 34–36 dotyczą świadczeń pieniężnych z tytułu choroby, macierzyństwa i równoważnych dla ojca oraz zasiłków z tytułu śmierci, w rozumieniu przepisów o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, objętych:

- 1) ustawą z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2017 r. poz. 1368, z późn. zm.¹⁰⁾);
- 2) ustawą z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych;
- 3) ustawą z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników.

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 1076, 1544, 1629, 1669, 1925 i 2244 oraz z 2019 r. poz. 60 i 303.

Art. 34. 1. Do okresów ubezpieczenia chorobowego, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, uwzględnia się okresy ubezpieczenia uprawniające do świadczeń pieniężnych z tytułu choroby, przebyte na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa przed dniem 30 marca 2019 r., jeżeli przerwa między okresami ubezpieczenia przebytymi na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa a okresami ubezpieczenia chorobowego, określonymi w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 300 i 303), nie przekroczyła 30 dni.

2. Obowiązkowe okresy ubezpieczenia uprawniające do świadczeń pieniężnych z tytułu choroby, przebyte na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa przed dniem 30 marca 2019 r., uwzględnia się przy ustalaniu 10-letniego okresu obowiązkowego ubezpieczenia chorobowego, o którym mowa w art. 4 ust. 3 pkt 3 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa.

3. Dokumentem, który potwierdza okresy ubezpieczenia uprawniające do świadczeń pieniężnych z tytułu choroby, przebyte na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa, jest zaświadczenie wydane przez właściwą instytucję Zjednoczonego Królestwa złożone przez ubezpieczonego.

Art. 35. 1. Świadczenia, o których mowa w ustawie z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, nie przysługują za okres po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli osoba niezdolna do pracy:

- 1) jest zatrudniona lub wykonuje pracę na własny rachunek w Zjednoczonym Królestwie, która stanowi tytuł do objęcia ubezpieczeniem uprawniającym do świadczeń pieniężnych z tytułu choroby na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa albo zapewnia prawo do świadczeń za okres niezdolności do pracy z powodu choroby na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa;
- 2) ma ustalone prawo do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa albo jest uprawniona do odpowiedniego świadczenia, o którym mowa w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, przyznanego na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa.

2. Świadczenie rehabilitacyjne, o którym mowa w ustawie z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, nie przysługuje, jeżeli wnioskodawca ma ustalone prawo do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa albo jest uprawniony do odpowiedniego świadczenia, o którym mowa w art. 18 ust. 7 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, przyznanego na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa.

3. Zasiłek wyrównawczy, o którym mowa w ustawie z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, nie przysługuje, jeżeli wnioskodawca ma ustalone prawo do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa albo jest uprawniony do odpowiedniego świadczenia, o którym mowa w art. 25 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, przyznanego na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa.

4. Świadczenia przyznane na podstawie ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa nie mogą ulec zmniejszeniu, zawieszeniu lub wstrzymaniu z tego powodu, że uprawniony do tych świadczeń mieszka lub przebywa na terytorium Zjednoczonego Królestwa. Na wniosek uprawnionego świadczenia są wypłacane na terytorium Zjednoczonego Królestwa. Wypłata dokonywana jest w walucie swobodnie wymiennej.

Art. 36. Zasiłek pogrzebowy nie może ulec zmniejszeniu, zawieszeniu lub wstrzymaniu z tego powodu, że uprawniony mieszka lub przebywa na terytorium Zjednoczonego Królestwa. Na wniosek uprawnionego zasiłek jest wypłacany na terytorium Zjednoczonego Królestwa. Wypłata dokonywana jest w walucie swobodnie wymiennej.

Art. 37. Obywatela Zjednoczonego Królestwa lub członka jego rodziny, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uważany za legalny na podstawie art. 5 lub art. 13 ust. 3, dla celów ubezpieczenia zdrowotnego traktuje się na równi z osobami, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 oraz ust. 2 pkt 6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

Art. 38. 1. Do świadczenia usług, o których mowa w art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez przedsiębiorcę zagranicznego ze Zjednoczonego Królestwa prowadzącą w dniu 29 marca 2019 r. działalność w zakresie:

- 1) pracy tymczasowej na podstawie wpisu do rejestru agencji zatrudnienia, zgodnie z art. 18 ust. 3 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, lub
- 2) pośrednictwa pracy, doradztwa personalnego lub poradnictwa zawodowego w ramach złożonego zawiadomienia, o którym mowa w art. 19i ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy

– stosuje się przepisy ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy dotyczące świadczenia tych usług przez przedsiębiorcę zagranicznego z państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

2. Przepisy wskazane w ust. 1 stosuje się do przedsiębiorcy zagranicznego ze Zjednoczonego Królestwa:

- 1) jeżeli usługi, o których mowa w ust. 1, są świadczone na podstawie umowy o świadczenie usług z zakresu agencji zatrudnienia, zawartej nie później niż w dniu poprzedzającym dzień wejścia w życie niniejszej ustawy, oraz
- 2) wyłącznie przez okres niezbędny do wykonania tych usług, jednak nie dłużej niż do dnia 30 czerwca 2019 r.

3. Marszałek województwa, w formie czynności materialno-technicznej, z urzędu wykreśla przedsiębiorcę, o którym mowa w ust. 1, odpowiednio z rejestru agencji zatrudnienia albo z wykazu przedsiębiorców zagranicznych z dniem 30 czerwca 2019 r.

Art. 39. Do pracodawcy delegującego pracownika na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ze Zjednoczonego Królestwa oraz do pracownika delegowanego przez takiego pracodawcę, jeżeli delegowanie nastąpiło przed dniem 29 marca 2019 r. i trwa po tym dniu, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o delegowaniu pracowników w ramach świadczenia usług (Dz. U. z 2018 r. poz. 2206) w zakresie, w którym były one stosowane przed tym dniem, nie dłużej niż do dnia 30 czerwca 2019 r.; w takim przypadku nie stosuje się przepisu art. 26 tej ustawy.

Art. 40. 1. Do świadczenia usług, w rozumieniu art. 3 pkt 8 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych

w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przez usługodawcę ze Zjednoczonego Królestwa stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące świadczenia usług przez usługodawcę z państwa członkowskiego w rozumieniu art. 3 pkt 10 tej ustawy:

- 1) jeżeli usługi są świadczone na podstawie umowy zawartej nie później niż w dniu poprzedzającym dzień wejścia w życie ustawy oraz
- 2) wyłącznie na okres niezbędny do ich wykonania, jednak nie dłużej niż do dnia 30 czerwca 2019 r.

2. Usługodawcą ze Zjednoczonego Królestwa, o którym mowa w ust. 1, jest przedsiębiorca zagraniczny, w rozumieniu art. 3 pkt 7 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ze Zjednoczonego Królestwa, który wykonuje działalność gospodarczą zgodnie z obowiązującymi w Zjednoczonym Królestwie przepisami, a na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej czasowo świadczy usługę.

3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli po dniu poprzedzającym dzień wejścia w życie ustawy nastąpiła zmiana umowy powodująca istotne wydłużenie okresu niezbędnego do wykonania usług.

Art. 41. W ustawie z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz. U. z 2018 r. poz. 1433 i 2192) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 w ust. 1:
 - a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„1. Przepisy ustawy stosuje się w przypadku niewypłacalności pracodawcy będącego przedsiębiorcą, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. 646, 1479, 1629, 1633 i 2212), położonym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oddziałem banku zagranicznego w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 20 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2018 r. poz. 2187, 2243 i 2354 oraz z 2019 r. poz. 326), a także przedsiębiorcą zagranicznym pochodzącym z państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Porozumieniu Gospodarczym lub Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, który utworzył na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oddział lub przedstawicielstwo, o którym

mowa w przepisach ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. poz. 649 i 1293), o ile:”,

b) tiret drugie otrzymuje brzmienie:

„– w przypadku przedsiębiorców zagranicznych z Danii i państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej może być wobec nich uznane główne zagraniczne postępowanie upadłościowe, o którym mowa w przepisach ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 2344, późn. zm.¹¹⁾) dotyczących międzynarodowego postępowania upadłościowego.”,

c) tiret czwarte otrzymuje brzmienie:

„– w przypadku przedsiębiorców zagranicznych z państw członkowskich Unii Europejskiej i państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, działających na terenie Rzeczypospolitej Polskiej jako oddział instytucji kredytowej lub zakładu ubezpieczeń – może zostać wszczęte wobec instytucji kredytowej lub zakładu ubezpieczeń postępowanie upadłościowe, postępowanie restrukturyzacyjne lub inne podobne postępowanie.”;

2) w art. 4 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Niewypłacalność pracodawcy, o którym mowa w art. 2 ust. 1, zachodzi również w przypadku wszczęcia postępowania upadłościowego, postępowania układowego lub innego podobnego postępowania w państwach członkowskich Unii Europejskiej, państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz w Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej wobec instytucji kredytowych i zakładów ubezpieczeń mających siedziby w tych państwach.”;

¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 2491, z 2018 r. poz. 398, 685, 1544 i 1629 oraz z 2019 r. poz. 55 i 60.

3) w art. 5 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Niewypłacalność pracodawcy, o którym mowa w art. 2 ust. 1, zachodzi również w przypadku wydania, zgodnie z przepisami Prawa upadłościowego dotyczącymi międzynarodowego postępowania upadłościowego, przez sąd upadłościowy postanowienia o uznaniu orzeczenia o wszczęciu głównego zagranicznego postępowania upadłościowego wszczętego wobec przedsiębiorcy zagranicznego z Danii, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz ze Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.”;

4) art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Art. 9. Przedsiębiorca, o którym mowa w art. 2 ust. 1, prowadzący działalność gospodarczą wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przedsiębiorca prowadzący działalność gospodarczą również na terytorium innych państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, w odniesieniu do działalności prowadzonej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz oddział banku zagranicznego, oddział instytucji kredytowej, oddział zagranicznego zakładu ubezpieczeń, a także oddział lub przedstawicielstwo przedsiębiorcy zagranicznego, zwany dalej „pracodawcą”, jest obowiązany opłacać składki za pracowników na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, zwany dalej „Funduszem”.”;

5) w art. 17:

a) w ust. 1:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wydania przez sąd upadłościowy postanowienia o uznaniu głównego zagranicznego postępowania upadłościowego wszczętego wobec przedsiębiorcy zagranicznego z Danii lub z państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub ze Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej;”;

– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) wydania przez sąd zagraniczny orzeczenia o wszczęciu postępowania upadłościowego, postępowania układowego lub innego podobnego

postępowania w państwach członkowskich Unii Europejskiej lub w państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub w Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, wobec instytucji kredytowych i zakładów ubezpieczeń mających siedziby w tych państwach;”,

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) wydania w państwach członkowskich Unii Europejskiej lub w państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub w Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej przez organ sądowy lub każdy inny właściwy organ lub sąd zagraniczny orzeczenia, zgodnie z którym nie zostaje wszczęte postępowanie upadłościowe z uwagi na stwierdzenie definitywnego zamknięcia przedsiębiorstwa albo z powodu niewystarczalności aktywów na zaspokojenie kosztów tego postępowania w odniesieniu do przedsiębiorcy zagranicznego, instytucji kredytowej lub zagranicznego zakładu ubezpieczeń.”,

b) w ust. 4:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 – wydania, zgodnie z przepisami Prawa upadłościowego dotyczącymi międzynarodowego postępowania upadłościowego, przez sąd upadłościowy postanowienia o uznaniu orzeczenia o wszczęciu głównego zagranicznego postępowania upadłościowego wszczętego wobec przedsiębiorcy zagranicznego z Danii lub z państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub ze Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej albo”,

– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 3 – opublikowania w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej albo we właściwym dzienniku urzędowym Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii

Północnej, orzeczenia sądu zagranicznego o wszczęciu postępowania upadłościowego, postępowania układowego lub innego podobnego postępowania wobec instytucji kredytowych lub zagranicznych zakładów ubezpieczeń, albo”;

6) w art. 23 ust. 8a otrzymuje brzmienie:

„8a. W przypadku gdy sąd upadłościowy, organ sądowy lub każdy inny właściwy organ Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej lub państwa członkowskiego Unii Europejskiej, z wyłączeniem Danii, uprawniony do wszczęcia i prowadzenia postępowania upadłościowego w stosunku do osoby fizycznej, wyda orzeczenie o umorzeniu zobowiązań upadłego, kwotę umorzonego zobowiązania w części stanowiącej wierzytelność Funduszu marszałek województwa, o którym mowa w art. 15 ust. 3, zalicza w koszty Funduszu, o czym niezwłocznie zawiadamia dysponenta Funduszu.”.

Art. 42. W ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1044, 1293, 1592, 1669 i 1716) w załączniku do ustawy w części III wprowadza się następujące zmiany:

1) w ust. 2 w kolumnie 4 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) zezwolenie, o którym mowa w art. 7 ust. 1 i 2 ustawy z dnia ... o uregulowaniu niektórych spraw w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej bez zawarcia umowy, o której mowa w art. 50 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej (Dz. U. poz. ...)”;

2) w ust. 3 w kolumnie 4 dodaje się pkt 4 i 5 w brzmieniu:

„4) na podstawie art. 10 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia ... o uregulowaniu niektórych spraw w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej bez zawarcia umowy, o której mowa w art. 50 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej;

5) na podstawie art. 195 ust. 1 pkt 10 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach”.

Art. 43. W ustawie z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami (Dz. U. z 2019 r. poz. 341) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4:

a) w ust. 1 w pkt 2 lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) krajowe prawo jazdy wydane w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub w państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub w Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej,”

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie jest uznawane za ważne prawo jazdy wydane w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub w państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub w Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, jeżeli na terytorium któregośkolwiek z tych państw to prawo jazdy zostało zatrzymane lub czasowo albo na stałe cofnięto posiadane uprawnienie do kierowania pojazdem.”;

2) w art. 5:

a) w ust. 1 w pkt 2 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej – z wyjątkiem kierowania ciągnikiem rolniczym.”

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej odpowiednio motorowerem lub pojazdem silnikowym może kierować osoba posiadająca ważne zagraniczne prawo jazdy wydane przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, Konfederację Szwajcarską lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej – w okresie ważności prawa jazdy.”;

3) w art. 12:

a) w ust. 1 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) która rozpoczęła w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub w państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub w Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, procedurę wymiany prawa jazdy na krajowe prawo jazdy lub procedurę wydania wtórnika polskiego krajowego prawa jazdy.”,

b) ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. W celu wydania prawa jazdy właściwy organ wydający prawo jazdy zwraca się do odpowiednich organów państw członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o potwierdzenie, że osoba ubiegająca się o uprawnienie nie posiada prawa jazdy wydanego w jednym z tych państw ani nie rozpoczęła procedury wymiany prawa jazdy na krajowe prawo jazdy lub procedury wydania wtórnika polskiego krajowego prawa jazdy.”;

4) w art. 14:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Osoba posiadająca ważne krajowe prawo jazdy wydane za granicą może, na swój wniosek, otrzymać prawo jazdy odpowiedniej kategorii, za opłatą, o której mowa w [art. 10 ust. 1](#), oraz po uiszczeniu opłaty ewidencyjnej, po zwrocie zagranicznego dokumentu organowi wydającemu prawo jazdy. Jeżeli prawo jazdy wydane za granicą nie jest określone w konwencjach o ruchu drogowym, o których mowa w [art. 4 ust. 1 pkt 2 lit. a i b](#), dodatkowym warunkiem otrzymania polskiego prawa jazdy jest złożenie z wynikiem pozytywnym części teoretycznej egzaminu państwowego i przedstawienie uwierzytelnionego tłumaczenia zagranicznego dokumentu. Warunek ten nie dotyczy krajowego prawa jazdy wydanego w państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub w państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub w Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.”,

b) ust. 2a–2d otrzymują brzmienie:

„2a. Krajowe prawo jazdy wydane w państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub w państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub w Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, którego termin ważności upłynął, a osoba posiadająca to prawo jazdy spełnia warunek, o którym mowa w [art. 11 ust. 1 pkt 5](#), podlega wymianie na zasadach określonych w ust. 1 po potwierdzeniu danych zamieszczonych w oryginale dokumentu przez właściwy organ tego państwa, który go wydał, oraz po dostarczeniu przez osobę wnioskującą o wymianę prawa jazdy dokumentów umożliwiających przedłużenie terminu ważności prawa jazdy.

2b. W celu wymiany krajowego prawa jazdy osoby, której prawo jazdy zostało wydane przez inne niż Rzeczpospolita Polska państwo członkowskie Unii Europejskiej, Konfederację Szwajcarską lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, właściwy organ wydający prawo jazdy zwraca się do właściwego organu tego państwa o potwierdzenie danych zamieszczonych w oryginale dokumentu.

2c. Organ wydający prawo jazdy wymienia informacje z właściwym organem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, które wydało prawo jazdy, o rozpoczęciu procedury wymiany, przedłużenia tego prawa jazdy lub zgłoszenia jego zatrzymania lub utraty.

2d. Potwierdzenie danych, o którym mowa w ust. 2a i 2b, oraz wymiana informacji, o której mowa w ust. 2c, w zakresie prawa jazdy wydanego przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, Konfederację Szwajcarską lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub przez Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej następuje wyłącznie w drodze teletransmisji przy użyciu Europejskiej Sieci Praw Jazdy. W przypadku gdy w odniesieniu do praw jazdy wydanych przez Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii

Północnej użycie Europejskiej Sieci Praw Jazdy nie byłoby możliwe, potwierdzenie danych i wymiana informacji może nastąpić w inny sposób, w szczególności w formie papierowej lub za pomocą poczty elektronicznej.”.

Art. 44. W ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2018 r. poz. 2094 i 2399) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 159 w ust. 1 w pkt 1 po lit. hb dodaje się lit. hc w brzmieniu:

„hc) na podstawie zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia ... o uregulowaniu niektórych spraw w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej bez zawarcia umowy, o której mowa w art. 50 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej (Dz. U. poz. ...),”;

2) w art. 160:

a) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) cudzoziemcowi będącemu członkiem rodziny obywatela Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, zwanego dalej „Zjednoczonym Królestwem”, zamieszkującego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na pobyt czasowy lub zezwolenia na pobyt stały, o których mowa w art. 7 ust. 1 lub art. 10 ust. 1 ustawy z dnia ... o uregulowaniu niektórych spraw w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej bez zawarcia umowy, o której mowa w art. 50 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej, lub zezwolenia na pobyt stały, o którym mowa w art. 195 ust. 1 pkt 10, innemu niż ten, o którym mowa w art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin, który przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wspólnie z tym obywatelem – ze względu na:

a) zależność finansową od niego lub pozostawanie z nim w gospodarstwie domowym w kraju, z którego przybył cudzoziemiec, lub

- b) poważne względy zdrowotne wymagające osobistej opieki ze strony tego obywatela
 - jeżeli cudzoziemiec spełnia wymogi, o których mowa w art. 159 ust. 1 pkt 2;”;
- b) w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:
 - „4) cudzoziemcowi prowadzącemu życie rodzinne w rozumieniu Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, sporządzonej w Rzymie dnia 4 listopada 1950 r., z zamieszkującym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywatelem Zjednoczonego Królestwa, który posiada zezwolenie na pobyt czasowy lub zezwolenie na pobyt stały, o których mowa w art. 7 ust. 1 albo art. 10 ust. 1 ustawy z dnia ... o uregulowaniu niektórych spraw w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej bez zawarcia umowy, o której mowa w art. 50 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej, lub zezwolenie na pobyt stały, o którym mowa w art. 195 ust. 1 pkt 10, z którym przebywa wspólnie na tym terytorium, jeżeli cudzoziemiec spełnia wymogi, o których mowa w art. 159 ust. 1 pkt 2.”;
- 3) w art. 195:
 - a) w ust. 1 w pkt 9 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyraz „lub” oraz dodaje się pkt 10 w brzmieniu:
 - „10) jest obywatelem Zjednoczonego Królestwa lub członkiem jego rodziny, w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin, który przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wspólnie z tym obywatelem, który w dniu poprzedzającym dzień wejścia w życie ustawy z dnia ... o uregulowaniu niektórych spraw w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej bez zawarcia umowy, o której mowa w art. 50 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej, posiadał prawo pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i spełnia łącznie następujące warunki:

- a) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej legalnie i nieprzerwanie co najmniej przez 5 lat bezpośrednio przed złożeniem wniosku,
 - b) posiada źródło stabilnego i regularnego dochodu wystarczającego na pokrycie kosztów utrzymania siebie i członków rodziny pozostających na jego utrzymaniu,
 - c) posiada ubezpieczenie zdrowotne w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub potwierdzenie pokrycia przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”
- b) ust. 2a otrzymuje brzmienie:
- „2a. Do ustalenia, czy cudzoziemiec ubiegający się o udzielenie zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, posiada dochód, o którym mowa w ust. 1 pkt 6 lit. c lub pkt 10, stosuje się przepis art. 114 ust. 2.”,
- c) po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:
- „2b. Wymóg posiadania źródła stabilnego i regularnego źródła dochodu w przypadku, o którym mowa w art. 195 ust. 1 pkt 10, uważa się za spełniony również wówczas, gdy koszty utrzymania cudzoziemca będzie pokrywał członek rodziny obowiązany do jego utrzymania, który zamieszkuje na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;
- 4) w art. 197 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:
- „3a. Udzielenia zezwolenia na pobyt stały cudzoziemcowi, o którym mowa w art. 195 ust. 1 pkt 10, odmawia się w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1–4 lub 7.”;
- 5) w art. 199 w ust. 2 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:
- „3) art. 195 ust. 1 pkt 10, cofa się zezwolenie na pobyt stały w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 3, 4 lub 5.”;
- 6) w art. 236 po pkt 1a dodaje się pkt 1b – 1d w brzmieniu:
- „1b) wydania karty pobytu cudzoziemcowi, któremu udzielono zezwolenia na pobyt czasowy na podstawie art. 7 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia ... o uregulowaniu niektórych spraw w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa Wielkiej

Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej bez zawarcia umowy, o której mowa w art. 50 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej;

- 1c) wydania pierwszej karty pobytu cudzoziemcowi, któremu udzielono zezwolenia na pobyt stały na podstawie art. 10 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia ... o uregulowaniu niektórych spraw w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej bez zawarcia umowy, o której mowa w art. 50 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej;
- 1d) wydania pierwszej karty pobytu cudzoziemcowi, któremu udzielono zezwolenia na pobyt czasowy na podstawie art. 195 ust. 1 pkt 10;”;
- 7) w art. 244 w ust. 1 w pkt 18 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 19 w brzmieniu:
„19) adnotację „Brexit” w pierwszej karcie pobytu wydanej obywatelowi Zjednoczonego Królestwa lub członkowi jego rodziny, którym udzielono zezwolenia na pobyt stały na podstawie art. 195 ust. 1 pkt 10.”.

Art. 45. W ustawie z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. poz. 649 i 1293) w art. 4:

- 1) w ust. 2 w pkt 1 lit. c otrzymuje brzmienie:
„c) zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 144, art. 159 ust. 1 lub art. 186 ust. 1 pkt 3 i 4 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2018 r. poz. 2094 i 2399 oraz z 2019 r. poz. ...), lub w związku z okolicznością, o której mowa w art. 7 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia ... o uregulowaniu niektórych spraw w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej bez zawarcia umowy, o której mowa w art. 50 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej (Dz. U. poz. ...),”;
- 2) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Osoby zagraniczne inne niż wymienione w ust. 1 i 2 mają prawo do podejmowania i wykonywania działalności gospodarczej wyłącznie w formie spółki jawnej, partnerskiej, komandytowej, komandytowo-akcyjnej, z ograniczoną odpowiedzialnością i akcyjnej, a także do przystępowania do takich spółek oraz

obejmowania bądź nabywania ich udziałów lub akcji, o ile umowy międzynarodowe nie stanowią inaczej.”.

Art. 46. 1. Postępowania prowadzone wobec obywateli Zjednoczonego Królestwa lub członków ich rodzin w sprawie zarejestrowania pobytu, wydania lub wymiany zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu, wydania lub wymiany karty pobytu członka rodziny obywatela UE, wydania lub wymiany dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu oraz wydania lub wymiany karty stałego pobytu członka rodziny obywatela UE, wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, umarza się.

2. Postępowania w sprawie wydalenia obywateli Zjednoczonego Królestwa lub członków ich rodzin wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy umarza się. W takim przypadku wojewoda lub Szef Urzędu zawiadamia niezwłocznie właściwy ze względu na miejsce pobytu organ Straży Granicznej, który bada istnienie podstaw do zobowiązania cudzoziemca do powrotu.

Art. 47. 1. Zaproszenia wpisane do ewidencji zaproszeń na wniosek obywatela Zjednoczonego Królestwa lub członka jego rodziny przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zachowują ważność na okresy w nich wskazane.

2. W postępowaniach w sprawie wpisania zaproszenia do ewidencji zaproszeń, wszczętych i niezakończonych przed wejściem w życie niniejszej ustawy na wniosek obywatela Zjednoczonego Królestwa lub członka jego rodziny, rozpatruje się nadal jak wniosek złożony przez obywatela państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub członka jego rodziny.

3. Wizy wydane w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 17 ustawy zmienianej w art. 44, w związku z dołączeniem do obywatela Zjednoczonego Królestwa zachowują ważność na okres, na jaki zostały wydane.

4. W postępowaniach w sprawach wydania wizy w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 17 ustawy zmienianej w art. 44, wszczętych i niezakończonych przed wejściem w życie niniejszej ustawy, dotyczących członków rodziny, o których mowa w art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin w związku z zamiarem dołączenia przez nich do obywatela Zjednoczonego Królestwa, tego obywatela Zjednoczonego Królestwa uważa się za obywatela państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

5. Zezwolenia na pobyt czasowy, o których mowa w art. 160 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 44, udzielone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy członkom rodziny obywateli Zjednoczonego Królestwa innym niż określani w art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin zachowują ważność na okresy, na jakie zostały udzielone.

6. W postępowaniach w sprawach udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 160 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 44, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, dotyczących członków rodziny obywateli Zjednoczonego Królestwa innych niż określani w art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin, obywatela Zjednoczonego Królestwa uważa się za obywatela państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

7. Zezwolenia na pobyt czasowy, o których mowa w art. 160 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 44, udzielone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy cudzoziemcom prowadzącym życie rodzinne z obywatelami Zjednoczonego Królestwa w rozumieniu Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, sporządzonej w Rzymie dnia 4 listopada 1950 r. (Dz. U. z 1993 r. poz. 284, z późn. zm.¹²⁾), zachowują ważność na okresy, na jakie zostały udzielone.

8. W postępowaniach w sprawach udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 160 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 44, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, dotyczących cudzoziemców prowadzących życie rodzinne z obywatelem Zjednoczonego Królestwa w rozumieniu Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, sporządzonej w Rzymie dnia 4 listopada 1950 r., obywatela Zjednoczonego Królestwa uważa się za obywatela państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

Art. 48. 1. Z dniem udzielenia obywatelowi Zjednoczonego Królestwa lub członkowi jego rodziny zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 7 ust. 1 i 2 niniejszej ustawy, zaświadczenie o zarejestrowaniu pobytu lub karta pobytu członka rodziny obywatela UE tracą ważność.

¹²⁾ Zmiany wymienionej Konwencji zostały ogłoszone w Dz. U. z 1995 r. poz. 175, 176 i 177, z 1998 r. poz. 962, z 2001 r. poz. 266, z 2003 r. poz. 364 oraz z 2010 r. poz. 587.

2. Z dniem udzielenia zezwolenia na pobyt stały, o którym mowa w art. 10 ust. 1 i 2 niniejszej ustawy, dokument potwierdzający prawo stałego pobytu lub karta stałego pobytu członka rodziny obywatela UE tracą ważność.

3. Z dniem udzielenia zezwolenia na pobyt stały, o którym mowa w art. 195 ust. 1 pkt 10 ustawy zmienianej w art. 44, zaświadczenie o zarejestrowaniu pobytu lub karta pobytu członka rodziny obywatela UE tracą ważność.

4. Obywatel Zjednoczonego Królestwa oraz członek jego rodziny zwracają dokumenty, o których mowa w ust. 1–3, organowi, który je wydał, niezwłocznie, nie później niż w dniu odbioru pierwszej karty pobytu po udzieleniu zezwolenia, o którym mowa w ust. 1–3.

5. W przypadkach gdy zezwoleń, o których mowa w ust. 1–3, nie udzielono do dnia 30 września 2021 r., lub gdy nie zostały złożone wnioski o udzielenie jednego z zezwoleń, o których mowa w ust. 1–3, zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu, karty pobytu członka rodziny obywatela UE, dokumenty potwierdzające prawo stałego pobytu lub karty stałego pobytu członka rodziny obywatela UE tracą ważność z upływem tego dnia.

6. Obywatel Zjednoczonego Królestwa oraz członek jego rodziny zwracają dokumenty, o których mowa w ust. 5, organowi, który je wydał w terminie 14 dni od dnia, o którym mowa w ust. 5.

Art. 49. 1. Członek rodziny, który jest obywatelem państwa członkowskiego, posiadającym prawo pobytu na podstawie art. 18 lub art. 19a ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobytku oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin w dniu poprzedzającym dzień wejścia w życie niniejszej ustawy zachowuje to prawo pobytu.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, przy ustalaniu, czy członek rodziny posiada prawo pobytu, obywatela Zjednoczonego Królestwa uważa się za obywatela państwa członkowskiego.

Art. 50. Zezwolenie na pobyt stały udzielone obywatelowi Zjednoczonego Królestwa na podstawie dotychczasowych przepisów przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobytku oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin zachowuje ważność.

Art. 51. W sprawach, o których mowa w art. 8a ust. 1 oraz art. 9d ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, wszczętych i

niezakończonych ostateczną decyzją do dnia 29 marca 2019 r., w których okres ubezpieczenia, zatrudnienia lub pracy na własny rachunek przebyty przez bezrobotnego w Zjednoczonym Królestwie ma wpływ na nabycie, wysokość lub okres pobierania zasiłku, o którym mowa w art. 72 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, stosuje się przepisy o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego również w odniesieniu do okresów ubezpieczenia, zatrudnienia lub pracy na własny rachunek przebytych przez bezrobotnego w Zjednoczonym Królestwie. Przepisu art. 20 ust. 2 nie stosuje się.

Art. 52. Usługi rynku pracy i instrumenty rynku pracy, do udziału w których do dnia 29 marca 2019 r. został skierowany obywatel Zjednoczonego Królestwa oraz członek jego rodziny, o których mowa w art. 18 ust. 1, są realizowane na zasadach określonych w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy do czasu ich zakończenia, nie dłużej jednak niż do dnia 31 marca 2020 r.

Art. 53. 1. Do dnia 31 grudnia 2020 r. prawo do:

- 1) świadczeń określonych w ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 2220 i 2354 oraz z 2019 r. poz. 60 i 303), ustawie z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów (Dz. U. z 2018 r. poz. 554, z późn. zm.¹³⁾), ustawie z dnia 4 kwietnia 2014 r. o ustaleniu i wypłacie zasiłków dla opiekunów (Dz. U. z 2017 r. poz. 2092), ustawie z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci (Dz. U. z 2018 r. poz. 2134 i 2354 oraz z 2019 r. poz. 60 i 303), przepisach wydanych na podstawie art. 187a ust. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2018 r. poz. 998, 1076, 1544 i 2245),
- 2) posiadania Karty Dużej Rodziny, o której mowa w ustawie z dnia 5 grudnia 2014 r. o Karcie Dużej Rodziny (Dz. U. z 2017 r. poz. 1832 i 2371, z 2018 r. poz. 1544, 1669 i 2432 oraz z 2019 r. poz. 60)

– przysługuje, na zasadach określonych w tych ustawach i przepisach, zamieszkującemu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywatelowi Zjednoczonego Królestwa, który posiadał w dniu 29 marca 2019 r. prawo pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo prawo stałego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

¹³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 650, 1000, 1544, 1669, 2354 i 2432 oraz z 2019 r. poz. 55, 60 i 326.

2. Przepis ust. 1 stosuje się także w przypadku, o którym mowa w art. 13 ust. 3.

Art. 54. 1. W sprawach świadczeń rodzinnych lub świadczeń wychowawczych, w których zastosowanie miały przepisy o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego w związku z członkostwem Zjednoczonego Królestwa w Unii Europejskiej, za okres do dnia 29 marca 2019 r. rozstrzyga, na dotychczasowych zasadach, wojewoda.

2. Decyzje wydane przez wojewodę na podstawie art. 21 oraz art. 23a ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych, a także art. 11 oraz art. 16 ustawy z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci, w sprawach, w których osoba uprawniona do świadczeń lub członek rodziny tej osoby przebywa na terytorium Zjednoczonego Królestwa, wygasają z mocy prawa z dniem 30 marca 2019 r.

3. Wnioski o świadczenia zakończone wydaniem decyzji, o których mowa w ust. 2, wojewoda niezwłocznie przekazuje do organu właściwego w celu ich rozpatrzenia za okres od dnia 30 marca 2019 r.

Art. 55. Obywatelowi Zjednoczonego Królestwa oraz członkowi jego rodziny, spełniającym przesłanki, o których mowa w art. 5 pkt 3 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1508, 1693, 2192, 2245, 2354 i 2529 oraz z 2019 r. poz. 271), w dniu poprzedzającym dzień wejścia w życie ustawy przysługuje prawo do świadczeń z pomocy społecznej na warunkach jak obywatelowi państwa członkowskiego, do dnia 31 marca 2020 r.

Art. 56. Obywatelowi Zjednoczonego Królestwa oraz członkowi jego rodziny, spełniającym przesłanki, o których mowa w art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1340 i 1669), w dniu poprzedzającym dzień wejścia w życie ustawy, przysługuje prawo do renty socjalnej na warunkach jak obywatelowi państwa członkowskiego, do dnia 31 marca 2020 r.

Art. 57. Przepisy art. 17–36 oraz art. 51–56 stosuje się w przypadku wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej bez zawarcia umowy, o której mowa w art. 50 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej (Dz. U. z 2004 r. poz. 864), oraz braku innego sposobu uregulowania stosunków w zakresie zabezpieczenia społecznego między Rzeczpospolitą Polską a Zjednoczonym Królestwem.

Art. 58. Przepisy art. 17–19, art. 20 ust. 1, art. 22–36, art. 51, art. 53, art. 54, art. 55 i art. 56 tracą moc z dniem wejścia w życie przepisów prawa Unii Europejskiej lub umowy międzynarodowej, o której mowa w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 14 kwietnia 2000 r.

o umowach międzynarodowych (Dz. U. poz. 443, z 2002 r. poz. 1824, z 2010 r. poz. 1395, z 2011 r. poz. 676 oraz z 2019 r. poz. 109), regulujących stosunki w zakresie zabezpieczenia społecznego między Rzeczpospolitą Polską a Zjednoczonym Królestwem – w zakresie, w jakim przepisy prawa Unii Europejskiej albo umowy międzynarodowej regulują kwestie objęte niniejszą ustawą.

Art. 59. Do spraw dotyczących prowadzenia agencji zatrudnienia przez przedsiębiorców zagranicznych ze Zjednoczonego Królestwa, wszczętych i niezakończonych do dnia 29 marca 2019 r., stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 60. 1. Przepisy art. 41 stosuje się do dnia 31 marca 2020 r.

2. Wypłata świadczeń na rzecz pracownika zatrudnionego u pracodawcy ze Zjednoczonego Królestwa będącego przedsiębiorcą w rozumieniu art. 2 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 41, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, może być dokonywana również po terminie, o którym mowa w ust. 1, jednak pod warunkiem, że niewypłacalność tego pracodawcy nastąpiła do dnia 31 marca 2020 r.

Art. 61. 1. Do orzeczeń sądów Zjednoczonego Królestwa oraz pochodzących z tego państwa ugód i dokumentów urzędowych od dnia jego wystąpienia z Unii Europejskiej nie stosuje się przepisów księgi czwartej części czwartej ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 1360, z późn. zm.¹⁴⁾).

2. Postępowania egzekucyjne prowadzone na podstawie orzeczeń, ugód lub dokumentów urzędowych pochodzących ze Zjednoczonego Królestwa, stanowiących tytuły wykonawcze, o których mowa w art. 1153¹⁴ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego, organ egzekucyjny z urzędu zawiesza z dniem wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej.

3. W sprawach, o których mowa w ust. 2, organ egzekucyjny wzywa wierzyciela, aby w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania wezwania wszczął postępowanie o stwierdzenie wykonalności orzeczenia, ugody lub dokumentu urzędowego, o których mowa w ust. 2, oraz przedłożył dokument potwierdzający ten fakt. W przypadku bezskutecznego upływu terminu organ egzekucyjny umarza postępowanie.

¹⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 1467, 1499, 1544, 1629, 1637, 1693, 2385 i 2432 oraz z 2019 r. poz. 55 i 60.

4. Organ egzekucyjny z urzędu podejmuje zawieszone postępowanie po przedłożeniu przez wierzyciela odpisu prawomocnego postanowienia o nadaniu klauzuli wykonalności orzeczeniu, ugodzie lub dokumentowi urzędowemu, o których mowa w ust. 2.

5. Organ egzekucyjny z urzędu umarza postępowanie w razie prawomocnego oddalenia wniosku wierzyciela o stwierdzenie wykonalności orzeczenia, ugody lub dokumentu urzędowego, o których mowa w ust. 2. Postępowanie egzekucyjne umarza się również po upływie 6 miesięcy od dnia złożenia przez wierzyciela dokumentu, o którym mowa w ust. 3, chyba że postępowanie o stwierdzenie wykonalności nie zostało jeszcze prawomocnie zakończone.

6. W postępowaniu o stwierdzenie wykonalności prowadzonym na skutek wniosku, o którym mowa w ust. 3, nie stosuje się przepisu art. 1151 § 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego. We wniosku wierzyciel jest obowiązany wskazać sygnaturę akt sprawy i organ, przed którym toczy się postępowanie egzekucyjne.

7. Przepisy ust. 1–6 stosuje się odpowiednio do postępowań wykonawczych toczących się na podstawie pochodzących ze Zjednoczonego Królestwa orzeczeń, o których mowa w art. 1153¹⁵ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego.

Art. 62. Ustawa wchodzi w życie z dniem 30 marca 2019 r.

UZASADNIENIE

1. Potrzeba i cel projektu ustawy

Projekt ustawy *o uregulowaniu niektórych spraw w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej bez zawarcia umowy, o której mowa w art. 50 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej*, zwany dalej „projektem ustawy”, ma na celu uregulowanie zasad: pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywateli Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, zwanego dalej „Zjednoczonym Królestwem”, i członków ich rodzin, przyznawania i wypłaty świadczeń z zabezpieczenia społecznego z uwzględnieniem okresów pracy i zamieszkania w Zjednoczonym Królestwie, prowadzenia działalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez przedsiębiorcę zagranicznego ze Zjednoczonego Królestwa, świadczącego usługi agencji zatrudnienia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, delegowania pracownika na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ze Zjednoczonego Królestwa, ochrony roszczeń pracowniczych w przypadku niewypłacalności pracodawcy będącego przedsiębiorcą zagranicznym ze Zjednoczonego Królestwa, uczestnictwa w obrocie gospodarczym brytyjskich osób zagranicznych, przystępowania obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin do powszechnego ubezpieczenia zdrowotnego do czasu udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy lub zezwolenia na pobyt stały, uznawania wydanych na terytorium Zjednoczonego Królestwa dokumentów stwierdzających posiadanie uprawnień do kierowania pojazdami, kontynuacji egzekucji sądowych prowadzonych na podstawie orzeczeń sądów Zjednoczonego Królestwa, a także trybu postępowania i organów właściwych w tych sprawach, w przypadku braku zawarcia przez Unię Europejską i Zjednoczone Królestwo *Umowy wystąpienia Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej*, zwanej dalej „Umową wystąpienia”, lub braku otrzymania przed tą datą przez depozytariusza Umowy wystąpienia pisemnego powiadomienia o zakończeniu niezbędnych procedur wewnętrznych dotyczących wejścia w życie tej Umowy przez Unię i przez Zjednoczone Królestwo, zgodnie z art. 185 Umowy wystąpienia.

Ustawa w części dotyczącej zasad pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej będzie się odnosić do tych obywateli Zjednoczonego Królestwa oraz członków ich

rodzin, którzy w dniu poprzedzającym dzień wystąpienia tego państwa z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, będącym jednocześnie dniem poprzedzającym dzień wejścia w życie projektowanej ustawy, posiadali prawo pobytu lub prawo stałego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z korzystaniem na tym terytorium ze swobody przemieszczania się obywateli UE i członków ich rodzin.

W przypadku scenariusza braku wejścia w życie z dniem 30 marca 2019 r. Umowy wystąpienia całe pierwotne i wtórne prawo UE przestanie obowiązywać w odniesieniu do Zjednoczonego Królestwa w dniu wystąpienia tego państwa z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej. Państwo to stanie się państwem trzecim, w związku z czym obywatele Zjednoczonego Królestwa oraz członkowie ich rodzin zamieszkujący w innych państwach członkowskich UE, w tym na terytorium Polski, utracą uprawnienia pobytowe wynikające z obywatelstwa UE oraz dalsze uprawnienia związane z tym statusem, posiadane do tej daty i staną się obywatelami państwa trzeciego, nie posiadającymi uregulowanego statusu.

Zgodnie z Komunikatem Komisji Europejskiej z dnia 13 listopada 2018 r., dotyczącym przygotowań do bezumownego wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej, skierowanym do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej, Rady Europejskiego Banku Centralnego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno Społecznego, Komitetu Regionów i Europejskiego Banku Inwestycyjnego pt.: *Przygotowania do wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej w dniu 30 marca 2019 r.: Plan działania awaryjnego* (COM(2018) 880 final), w trakcie negocjacji ze Zjednoczonym Królestwem Unia Europejska od samego początku stawiała obywateli na pierwszym miejscu. Zgodnie z konkluzjami Rady Europejskiej z dnia 29 kwietnia 2017 r. kwestie dotyczące obywateli stanowią pierwszą część projektu Umowy wystąpienia poświęconą prawu materialnemu. Unia Europejska zawsze uważała, że obywatele nie powinni ponosić konsekwencji za brexit. Wymaga to przyjęcia przez państwa członkowskie przychylnego podejścia do praw obywateli Zjednoczonego Królestwa, którzy już mieszkają na ich terytorium. W tym kontekście Komisja z zadowoleniem przyjęła zapewnienie Premier Rządu Zjednoczonego Królestwa, że nawet w scenariuszu braku porozumienia prawa obywateli UE w Zjednoczonym Królestwie będą chronione.

Również przedstawiciele państw członkowskich złożyli deklaracje co do zapewnienia ochrony praw Brytyjczyków w państwach członkowskich UE, zgadzając się, że zarówno obywatele UE w Zjednoczonym Królestwie, jak i Brytyjczycy w UE nie powinni ponosić negatywnych konsekwencji bezumownego brexitu.

Na poziomie Unii przewiduje się dla obywateli Zjednoczonego Królestwa zwolnienie z obowiązku wizowego, tj. zwolnienie z obowiązku posiadania wiz krótkoterminowych przy podróżach po terytoriach państw obszaru Schengen nie przekraczających łącznie 90 dni w każdym 180-dniowym okresie. W dniu 13 listopada 2018 r. Komisja Europejska opublikowała w tym celu projekt rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 539/2001 (od dnia 28 listopada 2018 r. ma ono numer 2018/1806) wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu, w odniesieniu do wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii (2018/0390 (COD)), które ma wejść w życie z dniem 30 marca 2019 r.

Zdaniem Komisji wyrażonym w ww. Komunikacie z dnia 13 listopada 2018 r., dotyczącym przygotowań do bezumownego wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej, środki awaryjne (przyjęte na wypadek braku umowy wystąpienia) nie powinny powielać korzyści wynikających z członkostwa w Unii ani warunków okresu przejściowego, jak przewidziano w projekcie Umowy wystąpienia. Ponadto, co do zasady, środki awaryjne powinny mieć charakter tymczasowy i nie powinny wykraczać poza koniec 2019 r.

Niniejszy projekt ma stanowić źródło rozwiązań prawnych, po pierwsze przeciwdziałających temu, aby obywatele Zjednoczonego Królestwa oraz członkowie ich rodzin w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. z 2019 r. poz. 293), niebędący jednocześnie obywatelami innych państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, w przypadku braku wejścia w życie z dniem 30 marca 2019 r. Umowy wystąpienia, byli traktowani od tego dnia jako cudzoziemcy nielegalnie przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a po drugie umożliwiających

tym osobom kontynuację dotychczasowego pobytu na tym terytorium w tożsamym celu (np. wykonywania pracy, dalszego prowadzenia działalności gospodarczej itd.) i uzyskanie stosownych zezwoleń pobytowych.

Projekt ustawy w tym zakresie zawiera trzy grupy przepisów. Pierwsza grupa to przepisy samoistne (nie dokonujące zmian w przepisach innych ustaw), mające na celu uregulowanie statusu pobytowego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin nie będących jednocześnie obywatelami innych państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, w okresie bezpośrednio następującym po wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej. Na te przepisy składa się:

- ustanowienie podstawy prawnej dla uznawania pobytu obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w okresie od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy tj. od dnia 30 marca 2019 r. do dnia 31 grudnia 2020 r. za legalny, jeżeli w dniu 29 marca 2019 r. (ostatni dzień obowiązywania Traktatów i prawa wtórnego UE w stosunku do Zjednoczonego Królestwa i na jego terytorium) posiadali oni prawo pobytu lub prawo stałego pobytu na tym terytorium, w ramach traktatowej swobody przepływu osób. W okresie tym obywatele Zjednoczonego Królestwa i członkowie ich rodzin będą mieli możliwość złożenia wniosków o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy lub zezwolenia na pobyt stały, dla których szczególna regulacja również zostanie określona w ustawie;
- ustanowienie podstawy materialnoprawnej udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy na okres 5 lat dla obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin, którzy w dniu 29 marca 2019 r. posiadali prawo pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wraz ze szczególnymi przepisami proceduralnymi;
- ustanowienie podstawy materialnoprawnej udzielenia zezwolenia na pobyt stały dla obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin, którzy w dniu 29 marca 2019 r. posiadali prawo stałego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wraz ze szczególnymi przepisami proceduralnymi;
- ustanowienie uprawnienia dla obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej będzie uznawany za

legalny na podstawie ustawy (w okresie od dnia 30 marca 2019 r. do dnia 31 grudnia 2020 r. oraz w okresie trwania postępowań w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy oraz zezwolenia na pobyt stały, jeżeli okres ten wyjdzie poza pierwszy z tych okresów) do wykonywania pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na zasadach analogicznych do tych przewidzianych dla obywateli polskich oraz do kontynuacji wykonywania działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli taka działalność była wykonywana (względnie była zawieszona) w dniu 30 marca 2019 r. i cudzoziemiec posiadał wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej.

Dodatkowo do grupy przepisów samoistnych zaliczyć należy szczególny przepis projektu ustawy (art. 49) ustanawiający podstawę prawną dla utrzymania prawa pobytu członków rodziny obywateli Zjednoczonego Królestwa, którzy są obywatelami innych państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej w przypadku posiadania przez nich tego prawa w dniu poprzedzającym dzień wejścia w życie ustawy na podstawie art. 18 lub art. 19a ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobytku oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. z 2017 r. poz. 900, z późn. zm.). Wskazać należy, że zasadniczo rozwiązania projektu w zakresie zasad pobytu odnosić się będą do samych obywateli Zjednoczonego Królestwa oraz członków ich rodzin w rozumieniu art. 2 pkt 4 ww. ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobytku oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin, którzy jednakowoż nie będą obywatelami innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej (art. 2 ust. 1). To bowiem te osoby w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej tracą uprawnienia wynikające z traktatowej swobody przepływu osób i z tego powodu są adresatami rozwiązań projektu. W innej sytuacji będą zaś członkowie rodzin obywateli Zjednoczonego Królestwa, którzy będą posiadali obywatelstwo innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, względnie państwa członkowskiego Europejskiego

Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej. Ci bowiem zasadniczo utrzymają uprawnienia będące pochodną ich obywatelstwa jako obywatelstwa Unii Europejskiej, względnie obywatelstwa państwa Europejskiego Obszaru Gospodarczego czy obywatelstwa szwajcarskiego, w obszarze swobody przepływu osób. Projektodawca dostrzegł jednak potrzebę interwencji ustawowej w odniesieniu do tych cudzoziemców w przypadkach, w których będą oni co prawda posiadali obywatelstwo jednego z tych państw (UE, EOG, Szwajcaria), jednak ich prawo pobytu stanowić będzie wyłącznie pochodną prawa pobytu obywatela, tj. gdy to prawo pobytu jest na nich rozciągnięte zgodnie z wymienionymi już art. 18 lub art. 19a ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin.

Druga grupa przepisów to przepisy zmieniające inne ustawy i mające na celu przede wszystkim ustanowienie na stałe nowych podstaw prawnych do uzyskiwania uprawnień przez obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin, którzy przed wystąpieniem tego państwa z Unii Europejskiej korzystali na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ze swobody przepływu osób:

- ustanowienie podstawy materialnoprawnej udzielenia zezwolenia na pobyt stały dla obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin posiadających w dniu 29 marca 2019 r. prawo pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i przebywających przed dniem złożenia wniosku nieprzerwanie na tym terytorium przez okres 5 lat (nowy art. 195 ust. 1 pkt 10 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2018 r. poz. 2094 i 2399));
- ustanowienie podstawy materialnoprawnej udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy, w celu połączenia się z rodziną, dla członka rodziny obywatela Zjednoczonego Królestwa posiadającego zezwolenie na pobyt czasowy udzielone na podstawie projektowanej ustawy (nowy art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. hc ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach);
- ustanowienie podstawy materialnoprawnej dla udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy dla innych członków rodzin lub osób prowadzących życie rodzinne w rozumieniu Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności z obywatelem Zjednoczonego Królestwa, któremu udzielono zezwolenia na pobyt czasowy lub zezwolenia na pobyt stały na podstawie projektowanej ustawy lub

zezwolenia na pobyt stały, o którym mowa w art. 195 ust. 1 pkt 10 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, w brzmieniu nadawanym projektem (dodanie w art. 160 nowych pkt 1a i 4 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach).

W projekcie przewiduje się również zmiany w załączniku do ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1044, z późn. zm.). Mają one na celu zwolnienie obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin z obowiązku ponoszenia opłat skarbowych za udzielenie zezwoleń, które zostały w projekcie przewidziane w celu uregulowania ich statusu pobytowego. W ocenie projektodawcy zwolnienie z opłat skarbowych jest działaniem odpowiadającym jednemu z przyjętych przez Radę Ministrów priorytetów w uregulowaniu skutków wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, tj. ochrony praw obywateli. Powiązane z tymi zmianami są propozycje zmian w ustawie o cudzoziemcach w zakresie zwolnienia z opłat za wydanie karty pobytu. W przypadku zezwolenia na pobyt czasowy dla obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin przewiduje się zwolnienie za wydanie karty pobytu, ważnej na cały okres ważności tego zezwolenia. W przypadku zaś zezwoleń na pobyt stały dla obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin zwolnienie z opłat za wydanie karty pobytu będzie dotyczyło pierwszej karty pobytu, która jest wydawana na okres ważności 10 lat. Zmiany te mają tożsamy cel, co zmiany w załączniku do ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej, a mianowicie ochronę obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin przed poniesieniem opłat związanych z koniecznością zalegalizowania na nowo swojego pobytu w sytuacji, gdy w obecnym stanie prawnym nie muszą ponosić żadnych opłat związanych z prowadzeniem wobec nich postępowań mających na celu wydanie im dokumentów stwierdzających ich status pobytowy (zaświadczenie o zarejestrowaniu pobytu, dokument potwierdzający prawo stałego pobytu, karta pobytu członka rodziny obywatela UE, karta stałego pobytu członka rodziny obywatela UE) ani z samym wydaniem takich dokumentów.

Trzecia grupa przepisów ma charakter intertemporalny.

Przepisy te mają na celu uregulowanie skutków zdarzenia polegającego na tym, że Zjednoczone Królestwo z dniem 30 marca 2019 r. stanie się państwem trzecim, w odniesieniu do:

1) trwających w tym dniu postępowań z udziałem obywateli Zjednoczonego Królestwa lub członków ich rodzin lub w odniesieniu do udzielonych zezwoleń bądź innych nabytych uprawnień:

- utrzymanie ważności zaproszeń wpisanych do ewidencji zaproszeń na wniosek obywateli Zjednoczonego Królestwa oraz członków ich rodzin (jako obywateli państwa członkowskiego Unii Europejskiej oraz członków ich rodzin) przed dniem wejścia w życie ustawy;
- rozpatrywanie wniosków o wpisanie zaproszenia do ewidencji zaproszeń złożonych przed dniem wejścia w życie ustawy przez obywateli Zjednoczonego Królestwa oraz członków ich rodzin, jak gdyby dalej byli to obywatele państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub członkowie ich rodzin;
- zachowanie ważności wiz wydanych w celu dołączenia do obywatela Zjednoczonego Królestwa jako do obywatela państwa członkowskiego Unii Europejskiej;
- rozpatrywanie wniosków o wydanie wize w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 17 ustawy o cudzoziemcach – w celu dołączenia do obywatela Zjednoczonego Królestwa, jak gdyby dalej byli to obywatele państwa członkowskiego Unii Europejskiej;
- zachowanie ważności zezwoleń na pobyt czasowy udzielonych innym członkom rodziny obywateli Zjednoczonego Królestwa lub osobom prowadzącym z nimi rodzinne życie w rozumieniu Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (art. 160 pkt 1 i 3 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach);
- rozpatrywanie wniosków o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy dla innego członka rodziny obywatela Zjednoczonego Królestwa lub osoby prowadzącej z nim życie rodzinne w rozumieniu Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności złożonych przed dniem wejścia w życie ustawy, jak gdyby obywatel Zjednoczonego Królestwa był obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej;
- zachowanie ważności dokumentów wydanych na podstawie ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin obywatelom Zjednoczonego Królestwa i członkom ich rodzin i jednocześnie

przewidzenie utraty ich ważności najpóźniej z upływem dnia 30 września 2021 r. (9 miesięcy po upływie okresu, w którym będzie możliwe składanie wniosków o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy lub zezwolenia na pobyt stały na podstawie przepisów projektowanej ustawy);

- umorzenie postępowań w sprawach dotyczących dokumentów wydawanych na podstawie ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin, prowadzonych na wniosek obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin;
- umorzenie postępowań w sprawie wydalenia obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin oraz obowiązek zbadania z urzędu podstaw do wydania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu.

2) szeroko pojętego dostępu do rynku pracy:

- a) nabywania od tego dnia statusu bezrobotnego oraz zasiłków dla bezrobotnych na terytorium Polski przez obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin,
- b) nabywania od tego dnia zasiłku dla bezrobotnych na terytorium Polski na podstawie okresów:
 - ubezpieczenia, zatrudnienia lub pracy na własny rachunek przebytych na terytorium Zjednoczonego Królestwa do dnia 29 marca 2019 r. – zgodnie z przepisami o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego przez osoby uprawnione na podstawie tych przepisów,
 - zatrudnienia, wykonywania innej pracy zarobkowej lub prowadzenia pozarolniczej działalności na terenie Zjednoczonego Królestwa od dnia 30 marca 2019 r. do 31 marca 2020 r. przez obywateli państw członkowskich UE, państw EOG nienależących do UE i Konfederacji Szwajcarii oraz członków ich rodzin, pod warunkiem osiągnięcia wynagrodzenia lub przychodu w wysokości co najmniej polskiego minimalnego wynagrodzenia za pracę,
- c) korzystania od tego dnia z usług rynku pracy i instrumentów rynku pracy na terytorium Polski przez obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin,
- d) dostępu od tego dnia do polskiego rynku pracy przez obywateli Zjednoczonego

Królestwa i członków ich rodzin,

- e) kontynuacji pracy od tego dnia do 30 czerwca 2019 r. przez pracowników delegowanych ze Zjednoczonego Królestwa bez konieczności posiadania zezwolenia na pracę;
- 3) świadczeń z ubezpieczeń społecznych poprzez zapewnienie osobom, które podlegały ubezpieczeniu społecznemu/ubezpieczeniu rolników/były objęte systemami zaopatrzenia dla służb mundurowych, sędziów i prokuratorów w Polsce oraz, które przed dniem 30 marca 2019 r. podlegały ubezpieczeniom społecznym w Zjednoczonym Królestwie lub zamieszkiwały w tym państwie w dniu 29 marca 2019 r. i kontynuują to zamieszkanie, kontynuacji stosowania do nich zasad wynikających z unijnych przepisów o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, tj. rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/04 i 987/09, w tym:
- a) umożliwienie zachowania praw nabytych (transfer świadczeń) osobom uprawnionym do świadczeń emerytalno-rentowych, świadczeń w razie choroby i macierzyństwa oraz równoważnych świadczeń dla ojca oraz zasiłków pogrzebowych, które zamieszkują w Wielkiej Brytanii, praw w trakcie nabywania, a także
 - b) zapewnienie zachowania zasady sumowania okresów ubezpieczenia (zatrudnienia, pracy na własny rachunek, zamieszkania) przebytych w ramach UE oraz w Wielkiej Brytanii do dnia 29 marca 2019 r. na potrzeby nabycia prawa do świadczeń emerytalno-rentowych oraz świadczeń pieniężnych z tytułu choroby;
- 4) uprawnień obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin do świadczeń rodzinnych, świadczeń z funduszu alimentacyjnego, Karty Dużej Rodziny, świadczenia wychowawczego i świadczenia „dobry start” w okresie przejściowym (w którym ich pobyt na terytorium RP uważa się za legalny) oraz po tym okresie (posiadanie stosownego zezwolenia na pobyt na terytorium RP);
- 5) uprawnień obywateli Zjednoczonego Królestwa oraz członków ich rodzin do świadczeń z pomocy społecznej na podstawie ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1508, z późn. zm.) w okresie przejściowym, czyli do dnia 31 marca 2020 r., pod warunkiem zamieszkiwania i pobytu na terytorium RP;

- 6) uprawnień obywateli Zjednoczonego Królestwa oraz członków ich rodzin do renty socjalnej na podstawie ustawy z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1340, z późn. zm.) w okresie przejściowym, czyli do dnia 31 marca 2020 r., pod warunkiem zamieszkiwania na terytorium RP.

Przepisy intertemporalne odnoszą się także do kwestii usług świadczonych przez usługodawców ze Zjednoczonego Królestwa w sytuacji, gdy opierają się one na umowach zawartych przed dniem 30 marca 2019 r. oraz kontynuacji egzekucji sądowych prowadzonych na podstawie orzeczeń sądów Zjednoczonego Królestwa będących tytułami wykonawczymi, o których mowa w art. 1153¹⁴ k.p.c.

Proponuje się również rozwiązania w zakresie ochrony roszczeń pracowniczych, przystępowania obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin do powszechnego ubezpieczenia zdrowotnego do czasu udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy lub zezwolenia na pobyt stały, pracodawców delegujących pracowników na terytorium RP ze Zjednoczonego Królestwa, uznawania dokumentów stwierdzających posiadanie uprawnień do kierowania pojazdami, przedsiębiorców zagranicznych ze Zjednoczonego Królestwa posiadających w dniu 29 marca 2019 r. uprawnienia do świadczenia na terytorium Polski usług z zakresu agencji zatrudnienia.

2. Charakterystyka projektu ustawy

Przepisy ogólne

W artykule 1 przewidziano zakres przedmiotowy projektowanej ustawy. Ustawa będzie określać zasady: pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin, przyznawania i wypłaty świadczeń z zabezpieczenia społecznego z uwzględnieniem okresów pracy i zamieszkania w Zjednoczonym Królestwie, prowadzenia działalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez przedsiębiorcę zagranicznego ze Zjednoczonego Królestwa, świadczącego usługi agencji zatrudnienia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, delegowania pracownika na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ze Zjednoczonego Królestwa, ochrony roszczeń pracowniczych w przypadku niewypłacalności pracodawcy będącego przedsiębiorcą zagranicznym ze Zjednoczonego Królestwa, uczestnictwa w obrocie gospodarczym brytyjskich osób zagranicznych, przystępowania obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin do powszechnego ubezpieczenia zdrowotnego do czasu udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy lub

zezwolenia na pobyt stały, uznawania wydanych na terytorium Zjednoczonego Królestwa dokumentów stwierdzających posiadanie uprawnień do kierowania pojazdami, kontynuacji egzekucji sądowych prowadzonych na podstawie orzeczeń sądów Zjednoczonego Królestwa, w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej bez zawarcia umowy, o której mowa w art. 50 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej (Dz. U. z 2004 r. poz. 864, z 2007 r. poz. 843 oraz z 2013 r. poz. 739), a także tryb postępowania i organy właściwe w tych sprawach.

Zakres podmiotowy określa art. 2 projektu. W art. 2 ust. 1 wskazano, że poszczególne przepisy ustawy (przede wszystkim regulujące zasady pobytu) będzie się stosować do obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin, niebędących obywatelami państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, którzy w dniu poprzedzającym dzień wejścia w życie ustawy, tj. w dniu 29 marca 2019 r. będą posiadać prawo pobytu lub prawo stałego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Jak już wyjaśniono, jeżeli idzie o przepisy ustawy dotyczące zasad pobytu, to zasadniczo spod ich stosowania wyłączeni będą ci członkowie rodzin obywateli Zjednoczonego Królestwa, którzy są obywatelami państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej. Dlatego też w projektowanym art. 2 ust. 1 podlegają oni wyłączeniu. Natomiast będzie miał do nich zastosowanie art. 49 ustawy ustanawiający podstawę utrzymania przez nich prawa pobytu, jeżeli miało ono charakter całkowicie wtórny względem prawa pobytu posiadanego przez obywatela Zjednoczonego Królestwa.

W przepisach art. 2 ust. 2 projektu określono zakres podmiotowy stosowania przepisów ustawy w odniesieniu do możliwości zaliczania okresów pracy spełnionych w Zjednoczonym Królestwie w okresie przejściowym do okresu uprawniającego do zasiłku dla bezrobotnych obywatelom państw członkowskich UE, państw EOG nienależących do UE i Konfederacji Szwajcarii oraz członkom ich rodzin.

W przepisach art. 2 ust. 3 i 4 projektu określono zakres podmiotowy stosowania przepisów projektu dotyczących świadczeń emerytalno-rentowych oraz świadczeń

chorobowych, zgodnie z art. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz. Urz. UE L 166 30.04.2004, str. 1, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 5, t. 5, str. 72, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem (WE) nr 883/2004”. Wskazano, że przepisy art. 22–36 projektu stosuje się do osób objętych w dniu 29 marca 2019 r. zakresem podmiotowym przepisów o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego bez względu na ich obywatelstwo, jeżeli te osoby:

- 1) podlegały ubezpieczeniom społecznym w Polsce, lub
- 2) podlegały ubezpieczeniu społecznemu rolników, lub
- 3) były objęte w Rzeczypospolitej Polskiej systemami zaopatrzenia dla służb mundurowych, sędziów i prokuratorów oraz jeżeli przed dniem 30 marca 2019 r. osoby te podlegały ubezpieczeniom społecznym w Zjednoczonym Królestwie lub zamieszkiwały w Zjednoczonym Królestwie w dniu 29 marca 2019 r. i obecnie kontynuują tam zamieszkanie.

Zgodnie z przepisem ustępu 4 art. 2 projektu przepisy art. 22–36 projektu będą miały odpowiednie zastosowanie do innych osób (wdowy, wdowcy i inni członkowie rodziny, a także osoba, która pokryła koszty pochówku, w odniesieniu do zasiłku pogrzebowego) w zakresie, w jakim wywodzą swoje prawa i obowiązki od osób uprawnionych.

Zgodnie z art. 2 ust. 5 przepis art. 20 ust. 1 i 6, art. 51 oraz art. 54 ustawy (dotyczący trwających postępowań administracyjnych w sprawach przyznania zasiłków dla bezrobotnych na zasadach o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego), mają zastosowanie do wszystkich osób, które były objęte przepisami o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, bez względu na ich obywatelstwo.

Zgodnie zaś z art. 2 ust. 6 projektu przepisy art. 40 będzie się stosować do usługodawców ze Zjednoczonego Królestwa, którzy świadczyć będą usługi na podstawie umowy zawartej nie później niż w dniu poprzedzającym dzień wejścia w życie ustawy.

W art. 3 przewiduje się definicje przyjęte na potrzeby projektowanej ustawy, tj. definicję członka rodziny, obywatela Zjednoczonego Królestwa, pierwszej karty pobytu, prawa pobytu, prawa stałego pobytu oraz zaproszenia. Pojęcie członka rodziny będzie odpowiadało pojęciu przyjętemu w art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o

wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin. Pojęcie prawa pobytu będzie oznaczało uprawnienie na warunkach określonych w art. 15–19a ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin, które dotyczy prawa pobytu obywateli UE oraz członków ich rodzin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do trzech miesięcy, jak i prawa pobytu tych obywateli oraz członków ich rodzin na terytorium Polski przez okres przekraczający 3 miesiące. Pojęcie prawa stałego pobytu będzie z kolei oznaczało uprawnienie na warunkach określonych w art. 42–47 ww. ustawy, w których zostały określone warunki nabycia przez obywateli UE oraz członków ich rodzin prawa stałego pobytu na terytorium Polski. Stosowanie w projektowanej ustawie wobec obywateli Zjednoczonego Królestwa oraz członków ich rodzin pojęć stosowanych w ustawie z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin wynika z faktu, iż do dnia 29 marca 2019 r. osoby te będą uprawnione do korzystania ze swobody przemieszczania się na terytorium Polski jako obywatele UE oraz członkowie ich rodzin. Pojęcie pierwszej karty pobytu będzie oznaczało kartę pobytu, o której mowa w art. 3 pkt 11a ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, tj. kartę pobytu wydaną bezpośrednio po udzieleniu zezwolenia na pobyt czasowy, zezwolenia na pobyt stały, zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej, zgody na pobyt ze względów humanitarnych albo po uzyskaniu statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej.

W art. 4 wskazuje się, iż organem wyższego stopnia w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm.) w stosunku do wojewody w sprawach, o których mowa w art. 7, art. 8, art. 10 i art. 11, będzie Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców, zwany dalej „Szefem Urzędu”, gdyż jest to organ wyższego stopnia w sprawach dotyczących uprawnień pobytowych cudzoziemców prowadzonych zarówno na podstawie ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin, jaki i na podstawie ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach.

Propozycje dotyczące kwestii pobytowych

W art. 5 projektu przewidziano, że pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin, którzy w dniu poprzedzającym dzień wejścia w życie ustawy posiadali prawo pobytu lub prawo stałego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, uważa się za legalny w okresie od dnia wejścia w życie ustawy, tj. od dnia 30 marca 2019 r. do dnia 31 grudnia 2020 r., chyba że ustawa stanowi inaczej. Przyjęto, że okres przeszło 21 miesięcy będzie wystarczającym okresem, w którym obywatele Zjednoczonego Królestwa oraz członkowie ich rodzin zamieszkujący na terytorium Polski przed datą wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej będą mogli uregulować swój status pobytowy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej poprzez wystąpienie z wnioskiem o udzielenie zezwoleń pobytowych jako obywatele krajów trzecich. W art. 16 przyjęto jednocześnie, iż w okresie pobytu uważanego za legalny na podstawie art. 5 niniejszej ustawy obywatele Zjednoczonego Królestwa oraz członkowie ich rodzin będą uprawnieni do wykonywania pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na takich samych zasadach jak obywatele polscy. Jednocześnie w okresie tym będą uprawnieni do wykonywania działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy będzie ona wykonywana, względnie zawieszona, a jednocześnie posiadać będą wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej. Umożliwi to tym osobom kontynuację dotychczasowej działalności zawodowej bez przeszkód wynikających z utraty statusu obywateli UE lub członków ich rodzin korzystających do tej pory ze swobody przemieszczania się na terytorium Polski.

W art. 6 przewidziano ustanowienie domniemań wskazujących na posiadanie przez obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin prawa pobytu lub prawa stałego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w dniu poprzedzającym dzień wejścia w życie ustawy, tj. w dniu 29 marca 2019 r., które to domniemania będą wynikać z posiadania ważnych dokumentów dotyczących uprawnień pobytowych, wydanych na podstawie ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobytku oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin. Domniemanie posiadania prawa pobytu będzie wynikało, w przypadku obywatela Zjednoczonego Królestwa, z posiadania przez niego w ww. dniu ważnego zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu

obywatela UE, a w przypadku członka jego rodziny z posiadania w ww. dniu ważnej karty pobytu członka rodziny obywatela UE. Z kolei domniemanie posiadania prawa stałego pobytu będzie wynikało, w przypadku obywatela Zjednoczonego Królestwa, z posiadania przez niego w ww. dniu ważnego dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu, a w przypadku członka jego rodziny z posiadania w tym dniu ważnej karty stałego pobytu członka rodziny obywatela UE. Z domniemań tych obywatele Zjednoczonego Królestwa oraz członkowie ich rodzin będą mogli korzystać w pierwszej kolejności w trakcie rocznego okresu pobytu na terytorium Polski, który na podstawie art. 5 projektu będzie uważany za legalny z mocy prawa. Posiadanie ważnych dokumentów wydanych na podstawie ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobytku oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin przed datą wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej będzie bowiem potwierdzać ich uprawnienie do kontynuacji tego pobytu przez powyższy okres pobytu uważany za legalny. Po drugie, ustanowione domniemania mają na celu maksymalne uproszczenie postępowań z udziałem obywateli Zjednoczonego Królestwa oraz członków ich rodzin w sprawach udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy lub pobyt stały, które zostały przewidziane w projekcie, aby zezwolenia te mogły być wydawane sprawnie, bez konieczności każdorazowego przeprowadzania postępowania wyjaśniającego w zakresie przesłanek pozytywnych udzielenia zezwolenia. Zakłada się, że postępowanie dowodowe w odniesieniu do tych przesłanek z czynnym udziałem wnioskodawcy będzie prowadzone w przypadku, gdy domniemanie posiadania w dniu 29 marca 2019 r. prawa pobytu lub prawa stałego pobytu nie będzie zachodzić, z uwagi na brak posiadania dokumentów potwierdzających te uprawnienia albo na ogólnych zasadach – w przypadku obalenia domniemania przez organ prowadzący postępowanie (gdy z dostępnego materiału dowodowego, w tym z informacji przedstawionych we wniosku o udzielenie zezwolenia pobytowego będzie ewidentnie wynikał brak posiadania tych uprawnień pomimo posiadania dokumentu). Należy przy tym wyjaśnić, iż odmiennie niż w reżimie dotyczącym cudzoziemców z krajów trzecich, regulowanym ustawą z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, prawo pobytu oraz prawo stałego pobytu obywateli UE oraz członków ich rodzin to uprawnienia przysługujące z mocy prawa regulującego swobodę przemieszczania się obywateli UE oraz członków ich rodzin w obrębie Unii Europejskiej. Uprawnienia te nie są przyznawane w sposób

konstytutywny poprzez wydanie dokumentu pobytowego w przyjmującym państwie członkowskim, a co najwyżej są one potwierdzane poprzez wydanie przez przyjmujące państwo członkowskie dokumentów potwierdzających posiadanie tych uprawnień z mocy prawa.

W art. 7 ust. 1 i 2 przewiduje się materialnoprawną podstawę udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy dla obywatela Zjednoczonego Królestwa lub członka jego rodziny, który w dniu poprzedzającym dzień wejścia w życie ustawy, tj. w dniu 29 marca 2019 r., posiadał prawo pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Zezwolenie to będzie udzielane jednorazowo, na okres 5 lat (art. 7 ust. 10). Jest to rozwiązanie szczególne na tle ogólnej regulacji przewidującej, iż zezwolenie na pobyt czasowy udziela się na okres do 3 lat (art. 98 ust. 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach). Ma to szczególne rozwiązanie służyć temu, aby potencjalnie wszyscy obywatele Zjednoczonego Królestwa i członkowie ich rodzin, o których mowa w art. 2 ust. 1 ustawy mieli możliwość uzyskania zezwolenia na pobyt stały, o którym mowa w projektowanym art. 195 ust. 1 pkt 10 ustawy o cudzoziemcach, względnie zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej, w wyniku realizacji jednego zezwolenia na pobyt czasowy, które w dodatku jest im dedykowane. Zgodnie z art. 13 ust. 1 projektu wnioski o udzielenie tego zezwolenia na pobyt czasowy będzie można złożyć do dnia 31 grudnia 2020 r., tj. w ciągu okresu przeszło 21 miesięcy, w którym pobyt uprawnionych obywateli Zjednoczonego Królestwa oraz członków ich rodzin na terytorium Polski będzie uważany za legalny na podstawie art. 5 projektu. Wniosek o udzielenie tego zezwolenia złożony po tej dacie będzie się pozostawiać bez rozpoznania (art. 13 ust. 2 projektu). Nie przewiduje się dalszych wymogów udzielenia tego zezwolenia, gdyż jego udzielenie ma charakter jednorazowy i jest przewidziane dla osób, które uprzednio korzystały w naszym kraju ze swobody przemieszczania się. Następnie obywatele Zjednoczonego Królestwa oraz członkowie ich rodzin będą mogli, jak już wskazano, ubiegać się o udzielenie zezwolenia na pobyt stały po upływie 5 lat nieprzerwanego legalnego pobytu na terytorium Polski (art. 195 ust. 1 pkt 10 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem) lub nabywać uprawnienia pobytowe na zasadach dotyczących ogółu cudzoziemców pochodzących z krajów trzecich, uregulowanych w ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach.

W art. 7 ust. 3 przewidziano przesłanki odmowy udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w ust. 1 lub 2, z uwagi na: brak spełniania przesłanek udzielenia tego zezwolenia, lub gdy będą tego wymagać względy obronności, bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego, w przypadku obowiązywania wpisu danych obywatela Zjednoczonego Królestwa lub członka jego rodziny do wykazu cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany, lub przekazania tych danych do Systemu Informacyjnego Schengen do celów odmowy wjazdu, w przypadku złożenia wniosku zawierającego nieprawdziwe dane osobowe lub fałszywe informacje, dołączenia do niego dokumentów zawierających takie dane lub informacje, lub zeznania nieprawdy, zatajenia prawdy albo podrobienia lub przerobienia dokumentu w celu użycia go jako autentycznego lub używania takiego dokumentu jako autentycznego w postępowaniu w sprawie udzielenia zezwolenia, lub gdy związek małżeński z obywatelem Zjednoczonego Królestwa został zawarty przez wnioskodawcę w celu obejścia przepisów określających zasady i warunki wjazdu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ich przejazdu przez to terytorium, pobytu na nim i wyjazdu z niego albo istnieje w celu obejścia tych przepisów. W art. 7 ust. 4 przewidziano możliwość udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy z uwzględnieniem interesu państwa, które dokonało wpisu do Systemu Informacyjnego Schengen, jeżeli zaistniały poważne przyczyny uzasadniające udzielenie tego zezwolenia, a w szczególności względy humanitarne lub wynikające z zobowiązań międzynarodowych, a w ust. 5 uregulowano przeprowadzanie konsultacji związanych z wpisem danych do Systemu Informacyjnego Schengen do celów odmowy wjazdu, o których mowa w art. 25 ust. 1 Konwencji Wykonawczej z dnia 19 czerwca 1990 r. do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach (Dz. Urz. UE L 239 z 22.09.2000, str. 19, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 19, t. 2, str. 9, z późn. zm.), zwanej dalej „Konwencją Wykonawczą Schengen”. Rozwiązania przewidziane w art. 7 ust. 3–5 odpowiadają co do zasady tym, jakie zostały określone w ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, w przesłankach odmowy udzielania zezwoleń na pobyt czasowy, za wyjątkiem rozszerzenia zakresu przesłanki odmowy udzielenia zezwolenia związanej z celem, w odniesieniu do którego ma pozostawać małżeństwo członka

rodziny z obywatelem Zjednoczonego Królestwa. W tym przypadku projektodawca proponuje posłużenie się szerszą kategorią pojęciową „został zawarty lub istnieje w celu”, wzorowaną na obecnie obowiązującym art. 197 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach. Ma to swoje uzasadnienie w tym, że projektowany art. 7 w przeciwieństwie do ogólnego art. 98 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach nie kreuje dodatkowego wymogu, aby okoliczność stanowiąca podstawę ubiegania się o udzielenie zezwolenia uzasadniała pobyt cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w okresie przekraczającym 3 miesiące. Jest to zaś w postępowaniach prowadzonych na tej ustawie ważny wymóg w kontekście małżeństw, które co prawda nie zostały zawarte dla pozorów, ale następnie doszło w nich do faktycznego rozpadu pożycia. W konsekwencji w ocenie projektodawcy wprowadzenie do przesłanek odmowy udzielenia zezwolenia przesłanki analogicznej jak w przypadku zezwoleń na pobyt stały jest celowe.

Do obywateli Zjednoczonego Królestwa oraz członków ich rodzin będą bowiem mogły być stosowane zasady udzielania zezwoleń pobytowych, stosowane wobec obywateli krajów trzecich. W art. 7 ust. 6 i 7 przewidziano konieczność ustalenia, czy związek małżeński z obywatelem Zjednoczonego Królestwa został zawarty w celu obejścia przepisów określających zasady i warunki wjazdu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ich przejazdu przez to terytorium, pobytu na nim i wyjazdu z niego lub czy istnieje w takim celu. W art. 7 ust. 8 i 9 przewidziano przepisy proceduralne dotyczące dokonywania tych ustaleń. Rozwiązania te również odpowiadają tym, jakie zostały określone w ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach. Jednocześnie, zgodnie z art. 7 ust. 10, nie będzie się stosowało art. 79 K.p.a. w przypadku przeprowadzania czynności mających na celu ustalenie, czy zachodzą okoliczności odpowiadające podstawie odmowy udzielenia zezwolenia określonej w art. 7 ust. 3 pkt 5. Takie szczególne rozwiązanie odpowiada regulacji art. 103 ustawy o cudzoziemcach. Przepisy te będą tym samym brały pod uwagę względy bezpieczeństwa migracyjnego Rzeczypospolitej Polskiej. W art. 7 ust. 12 ustanawia się organ właściwy w sprawie udzielenia tego zezwolenia na pobyt czasowy. Będzie to wojewoda właściwy ze względu na miejsce pobytu obywatela Zjednoczonego Królestwa lub członka jego rodziny. Odpowiada to rozwiązaniem ogólnym rozwiązaniom ustawy o cudzoziemcach w zakresie kształtowania właściwości organów administracji publicznej do załatwiania poszczególnych spraw.

W art. 8 w ust. 1 przewidziano przesłanki cofnięcia zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 7 ust. 1 i 2, w sytuacji wystąpienia przynajmniej jednej z okoliczności odmownych, o których mowa w art. 7 ust. 3 pkt 2, 3 lub 5, tj. gdy będą tego wymagać względy obronności, bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego, w przypadku obowiązywania wpisu danych obywatela Zjednoczonego Królestwa lub członka jego rodziny do wykazu cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany, lub w przypadku złożenia wniosku zawierającego nieprawdziwe dane osobowe lub fałszywe informacje, dołączenia do niego dokumentów zawierających takie dane lub informacje, lub zeznania nieprawdy, zatajenia prawdy albo podrobienia lub przerobienia dokumentu w celu użycia go jako autentycznego lub używania takiego dokumentu jako autentycznego w postępowaniu w sprawie udzielenia zezwolenia. Z kolei w ust. 2 określa się organy właściwe w sprawach cofnięcia zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 7 ust. 1 i 2. Będzie to wojewoda, który zezwolenia udzielił, albo – w przypadku, gdy zezwolenia udzielił Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców w drugiej instancji, wojewoda, który orzekał w sprawie w pierwszej instancji. Jednocześnie wprowadza się do ustawy wzorowany na art. 201 ust. 3 ustawy o cudzoziemcach tryb cofania zezwolenia na pobyt czasowy na wniosek uprawnionych organów, tj. Ministra Obrony Narodowej, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Komendanta Głównego Straży Granicznej, Komendanta Głównego Policji, komendanta oddziału Straży Granicznej, komendanta placówki Straży Granicznej i komendanta wojewódzkiego Policji. Wzorem art. 103 ustawy o cudzoziemcach w projektowanym art. 8 ust. 3 wprowadza się wyłączenie stosowania art. 79 K.p.a. przy dokonywaniu czynności mających na celu ustalenie okoliczności odpowiadających podstawie cofnięcia zezwolenia określonej w art. 7 ust. 3 pkt 5 (stanowiącej taką podstawę odesłania poprzez odesłanie z art. 8 ust. 1).

W art. 9 ust. 1 określa się zawartość formularza wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lub 2, który zostanie określony w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 14 ust. 1 projektu. Zgodnie z art. 9 ust. 2 projektu, składając wniosek o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lub 2, wnioskodawca będzie przedstawiał ważny dokument podróży i dołączał do wniosku aktualne fotografie oraz dokumenty niezbędne do potwierdzenia danych zawartych we wniosku i okoliczności uzasadniających ubieganie się o

udzielenie tego zezwolenia – w przypadku, gdy nie zachodzi żadne z domniemań, o których mowa odpowiednio w art. 6 ust. 1 lub 3. W art. 9 ust. 3 przewidziano możliwość przedstawienia przy składaniu wniosku innego dokumentu potwierdzającego tożsamość i obywatelstwo (w przypadku obywatela Zjednoczonego Królestwa) lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość (w przypadku członka rodziny) – w szczególnie uzasadnionym przypadku, gdy wnioskodawca nie będzie posiadał ważnego dokumentu podróży i nie będzie miał możliwości jego uzyskania. W ust. 4 przewidziano pobieranie odcisków linii papilarnych od wnioskodawcy, w celu wydania karty pobytu zawierającej zabezpieczenia biometryczne. W przypadku gdy z przyczyn zależnych od wojewody nie będzie możliwe pobranie odcisków linii papilarnych od wnioskodawcy w dniu, w którym nastąpiło jego osobiste stawiennictwo, wojewoda będzie wyznaczał termin na ich złożenie, nie krótszy niż 7 dni, stosownie do ust. 5 w art. 9. Rozwiązania przewidziane w art. 9 ust. 2–5 odpowiadają tym, jakie zostały określone w ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w przepisach regulujących procedurę udzielania zezwoleń na pobyt czasowy.

W art. 10 ust. 1 i 2 projektu przewiduje się materialnoprawną podstawę udzielenia zezwolenia na pobyt stały dla obywatela Zjednoczonego Królestwa lub członka jego rodziny, który w dniu poprzedzającym dzień wejścia w życie ustawy, tj. w dniu 29 marca 2019 r., posiadał prawo stałego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Zezwolenie to będzie udzielane na czas nieoznaczony. Zgodnie z art. 13 ust. 1 projektu, wnioski o udzielenie tego zezwolenia na pobyt stały będzie można złożyć do dnia 31 grudnia 2020 r., tj. w ciągu okresu 21 miesięcy, w którym pobyt uprawnionych obywateli Zjednoczonego Królestwa oraz członków ich rodzin na terytorium Polski będzie uważany za legalny na podstawie art. 5 projektu ustawy. Wniosek o udzielenie tego zezwolenia złożony po tej dacie będzie się pozostawiać bez rozpoznania (art. 13 ust. 2 projektu). W art. 10 ust. 3 przewidziano przesłanki odmowy udzielenia zezwolenia na pobyt stały, o którym mowa w ust. 1 lub 2, analogiczne do przesłanek odmowy udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 7 ust. 1 i 2 projektu, z uwagi na: brak spełniania przesłanek udzielenia tego zezwolenia, lub gdy będą tego wymagać względy obronności, bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego, w przypadku obowiązywania wpisu danych obywatela Zjednoczonego Królestwa lub członka jego rodziny do wykazu cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest

niepożądanym, lub przekazania tych danych do Systemu Informacyjnego Schengen do celów odmowy wjazdu, w przypadku złożenia wniosku zawierającego nieprawdziwe dane osobowe lub fałszywe informacje, dołączenia do niego dokumentów zawierających takie dane lub informacje, lub zeznania nieprawdy, zatajenia prawdy albo podrobienia lub przerobienia dokumentu w celu użycia go jako autentycznego lub używania takiego dokumentu jako autentycznego w postępowaniu w sprawie udzielenia zezwolenia, lub gdy związek małżeński z obywatelem Zjednoczonego Królestwa został zawarty w celu obejścia przepisów określających zasady i warunki wjazdu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ich przejazdu przez to terytorium, pobytu na nim i wyjazdu z niego lub istnieje w takim celu. W art. 10 ust. 4 przewidziano możliwość udzielenia zezwolenia na pobyt stały z uwzględnieniem interesu państwa, które dokonało wpisu do Systemu Informacyjnego Schengen, jeżeli zaistniały poważne przyczyny uzasadniające udzielenie tego zezwolenia, a w szczególności względy humanitarne lub wynikające z zobowiązań międzynarodowych, a w ust. 5 uregulowano przeprowadzanie konsultacji związanych z wpisem danych do Systemu Informacyjnego Schengen do celów odmowy wjazdu, o których mowa w art. 25 ust. 1 Konwencji Wykonawczej Schengen. Rozwiązania przewidziane w art. 10 ust. 3–5 odpowiadają co do zasady tym, jakie zostały określone w ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, w przesłankach odmowy udzielania zezwoleń na pobyt stały. Do obywateli Zjednoczonego Królestwa oraz członków ich rodzin będą bowiem mogły być stosowane zasady udzielania zezwoleń pobytowych, stosowane wobec obywateli krajów trzecich. W art. 10 ust. 6 i 7 przewidziano konieczność ustalenia, czy związek małżeński z obywatelem Zjednoczonego Królestwa został zawarty lub istnieje w celu obejścia przepisów określających zasady i warunki wjazdu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ich przejazdu przez to terytorium, pobytu na nim i wyjazdu z niego oraz przepisy proceduralne dotyczące dokonywania tych ustaleń, o których mowa w art. 7 ust. 7–9. Rozwiązania te również odpowiadają tym, jakie zostały określone w ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach. Przepisy te będą tym samym brały pod uwagę względy bezpieczeństwa migracyjnego Rzeczypospolitej Polskiej. Jednocześnie, zgodnie z art. 10 ust. 8, nie będzie się stosowało art. 79 K.p.a. w przypadku przeprowadzania czynności mających na celu ustalenie, czy zachodzą okoliczności odpowiadające podstawie odmowy udzielenia zezwolenia określonej w art. 10 ust. 3 pkt 5. Takie szczególne rozwiązanie odpowiada regulacji art. 197 ust. 4 ustawy

o cudzoziemcach. W ust. 9 w art. 10 wskazuje się organ właściwy w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt stały, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lub 2. Będzie to wojewoda właściwy ze względu na miejsce pobytu obywatela Zjednoczonego Królestwa lub członka jego rodziny. Odpowiada to rozwiązanie ogólnym rozwiązaniom ustawy o cudzoziemcach w zakresie kształtowania właściwości organów administracji publicznej do załatwiania poszczególnych spraw.

Art. 11 projektu określa przesłanki cofnięcia zezwolenia na pobyt stały, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lub 2, oraz organy właściwe w tych sprawach. Rozwiązania w tym zakresie są wzorowane na odpowiednich rozwiązaniach ustawy o cudzoziemcach. Zezwolenie na pobyt stały będzie podlegało cofnięciu w przypadku, gdy wymagać tego będą względy obronności, bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego, jak również wtedy, gdy wyjdzie na jaw, że w toku postępowania o udzielenie zezwolenia obywatel Zjednoczonego Królestwa lub członek jego rodziny złożył wniosek zawierający nieprawdziwe dane osobowe lub fałszywe informacje lub dołączył do niego dokumenty zawierające takie dane lub informacje, lub też zeznał nieprawdę lub zataił prawdę albo podrobił lub przerobił dokument w celu użycia go jako autentycznego lub takiego dokumentu używał jako autentycznego. Ponadto, w związku z odesłaniem do art. 199 ust. 1 pkt 4 i 5 ustawy o cudzoziemcach zezwolenie na pobyt stały, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lub 2, będzie podlegało cofnięciu również w przypadku, gdyby obywatel Zjednoczonego Królestwa lub członek jego rodziny posiadający to zezwolenie został skazany prawomocnym wyrokiem w Rzeczypospolitej Polskiej za przestępstwo umyślne na karę co najmniej 3 lat pozbawienia wolności. Właściwość organów w sprawie cofnięcia zezwolenia na pobyt stały zostanie ukształtowana w sposób analogiczny do rozwiązania przyjętego w art. 201 ust. 2 i 3 ustawy o cudzoziemcach. Będzie to wojewoda, który zezwolenia udzielił, albo – w przypadku, gdy zezwolenia udzielił Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców w drugiej instancji, wojewoda, który orzekał w sprawie w pierwszej instancji. Przewiduje się także tryb cofania zezwolenia na pobyt czasowy na wniosek uprawnionych organów, tj. Ministra Obrony Narodowej, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Komendanta Głównego Straży Granicznej, Komendanta Głównego Policji, komendanta oddziału Straży Granicznej, komendanta placówki Straży Granicznej i komendanta wojewódzkiego Policji. Wzorem art. 199 ust. 4 ustawy o cudzoziemcach w projektowanym art. 11 ust. 3 wprowadza się wyłączenie stosowania

art. 79 K.p.a. przy dokonywaniu czynności mających na celu ustalenie okoliczności odpowiadających podstawie cofnięcia zezwolenia określonej w art. 10 ust. 3 pkt 5 (stanowiącej taką podstawę odesłania poprzez odesłanie z art. 11 ust. 1).

W art. 12 ust. 1 przewidziano zawartość formularza wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt stały, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lub 2, który zostanie określony w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 14 ust. 1 projektu. Zgodnie z art. 12 ust. 2 projektu, składając wniosek o udzielenie zezwolenia na pobyt stały, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lub 2, wnioskodawca będzie przedstawiał ważny dokument podróży i dołączał do wniosku aktualne fotografie oraz dokumenty niezbędne do potwierdzenia danych zawartych we wniosku i okoliczności uzasadniających ubieganie się o udzielenie tego zezwolenia – w przypadku, gdy nie zachodzi żadne z domniemań, o których mowa odpowiednio w art. 6 ust. 2 lub 4. W art. 12 ust. 3 przewidziano możliwość przedstawienia przy składaniu wniosku innego dokumentu potwierdzającego tożsamość i obywatelstwo (w przypadku obywatela Zjednoczonego Królestwa) lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość (w przypadku członka rodziny) – w szczególnie uzasadnionym przypadku, gdy wnioskodawca nie będzie posiadał ważnego dokumentu podróży i nie będzie miał możliwości jego uzyskania. W ust. 4 przewidziano pobieranie odcisków linii papilarnych od wnioskodawcy, w celu wydania karty pobytu zawierającej zabezpieczenia biometryczne. W przypadku, gdy z przyczyn zależnych od wojewody nie będzie możliwe pobranie odcisków linii papilarnych od wnioskodawcy w dniu, w którym nastąpiło jego osobiste stawiennictwo, wojewoda będzie wyznaczał termin na ich złożenie, nie krótszy niż 7 dni, stosownie do ust. 5 w art. 12. Rozwiązania przewidziane w art. 12 ust. 2–5 odpowiadają tym, jakie zostały określone w ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w przepisach regulujących procedurę udzielania zezwoleń na pobyt stały.

W art. 13 ust. 1 przewidziano, iż wnioski o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy, o których mowa w art. 7 ust. 1 i 2, oraz wnioski o udzielenie zezwolenia na pobyt stały, o których mowa w art. 10 ust. 1 i 2, składa się osobiście w terminie od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do dnia 31 grudnia 2020 r., tj. w ciągu okresu 21 miesięcy, w którym pobyt uprawnionych obywateli Zjednoczonego Królestwa oraz członków ich rodzin na terytorium Polski będzie uważany za legalny na podstawie art. 5 projektu. Uznano, iż okres roku będzie wystarczającym okresem, w którym obywatele Zjednoczonego Królestwa oraz członkowie ich rodzin zamieszkujący na terytorium

Polski przed datą wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej będą mogli uregulować swój status pobytowy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej poprzez wystąpienie z wnioskiem o udzielenie zezwoleń pobytowych jako obywatele krajów trzecich. W ust. 2 przewidziano, iż wnioski w tych sprawach, złożone po dniu 31 grudnia 2020 r. będzie się pozostawiać bez rozpoznania. W ust. 3 przewidziano, iż w przypadku złożenia wniosków o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy, o których mowa w art. 7 ust. 1 i 2, oraz wniosków o udzielenie zezwolenia na pobyt stały, o których mowa w art. 10 ust. 1 i 2 w terminie do dnia 31 grudnia 2020 r., a wniosek nie będzie zawierał braków formalnych lub braki formalne zostaną usunięte w terminie, wojewoda będzie umieszczał w dokumencie podróży wnioskodawcy odcisk stempla potwierdzającego złożenie wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy lub zezwolenia na pobyt stały, a pobyt obywatela Zjednoczonego Królestwa lub członka jego rodziny na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej będzie uważać się za legalny do dnia, w którym decyzja w sprawie udzielenia tych zezwoleń stanie się ostateczna (tj. również po dniu 31 marca 2020 r.), z wyjątkiem sytuacji zawieszenia postępowania w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy lub zezwolenia na pobyt stały, na wniosek strony. Rozwiązania te odpowiadają tym, jakie zostały przyjęte w ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, w odniesieniu do postępowań o udzielenie zezwoleń pobytowych. Jednocześnie jednak w projekcie przewiduje się dodatkowy dokument, jaki będzie wydawany wnioskodawcom. Mianowicie oprócz umieszczenia odcisku stempla w dokumencie podróży wojewoda będzie wydawał również zaświadczenie o złożeniu wniosku. Elementy tego zaświadczenia będą uregulowane w art. 13 ust. 7 ustawy, natomiast jego wzór zostanie określony w załączniku do rozporządzenia ministra właściwego do spraw wewnętrznych wydawanego na podstawie art. 14 ustawy. Zaświadczenie to wydawane będzie na okres 1 roku. W zdecydowanej większości przypadków będzie to okres wystarczający do zakończenia postępowania decyzją ostateczną. Nie będzie zatem zazwyczaj potrzeby wydawania kolejnego zaświadczenia. Jednakże na wypadek, gdyby postępowanie nie zostało zakończone przed upływem jednego roku od dnia wydania pierwszego zaświadczenia w art. 13 ust. 6 przewidziano podstawę do wydania z urzędu kolejnego zaświadczenia. Właściwym do jego wydania będzie ten wojewoda, który postępowanie prowadzi, zaś gdyby postępowanie prowadzone było przez Szefa Urzędu – ten wojewoda, który orzekał w pierwszej instancji. Jednocześnie w art. 13 ust. 8 przewiduje się, że ważne

zaświadczenie (tj. w okresie ważności i nie unieważnione), wraz z dokumentem podróży, który będzie zawierał odcisk stempla, będzie stanowiło podstawę do wielokrotnego przekraczania granicy bez konieczności uzyskania wizy. W związku z tym, że zaświadczenie ma stanowić rodzaj tymczasowego dokumentu ułatwiającego funkcjonowanie w okresie oczekiwania na udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy lub zezwolenia na pobyt stały, w art. 13 ust. 9 zostanie przewidziany obowiązek zwrotu zaświadczenia wojewodzie, który je wydał – albo wraz z odbiorem pierwszej karty pobytu po udzieleniu zezwolenia, albo w terminie 14 dni od dnia doręczenia ostatecznej decyzji lub dnia, w którym decyzja stanie się ostateczna, w przypadku, gdy zezwolenie nie zostanie udzielone. Jednocześnie będzie istniała podstawa do tego, aby dokument w postaci zaświadczenia unieważnić, gdyby nie doszło do terminowego zwrotu. Organem właściwym do unieważnienia zaświadczenia będzie wojewoda, który to zaświadczenie wydał. Unieważnienia będzie się dokonywało na dzień upływu terminu zwrotu.

W związku z tym, iż w projekcie przewidziano wydawanie zaświadczeń z jednoczesnym umieszczeniem odcisku stempla w dokumencie podróży, który ma uprawniać do przekraczania granicy, zasadne wydaje się przewidzenie podstawy umorzenia postępowania w sytuacji, gdyby okres zawieszenia postępowania na wniosek strony, w czasie którego pobyt wnioskodawcy nie jest uznawany za legalny, był za długi. W ocenie projektodawcy nie jest wskazane, aby w przypadku zawieszenia postępowania zaświadczenie było każdorazowo zwracane organowi, które je wydał. Spowodowałoby to zbyt duże obciążenia organizacyjne i konieczność wydawania kolejnych zaświadczeń w przypadku podjęcia postępowania. Jednakże niewątpliwie z punktu widzenia pewności obrotu prawnego jest wskazane, aby przeciwdziałać uzyskiwaniu takich zaświadczeń w oderwaniu od zamiaru uzyskania zezwolenia na pobyt czasowy lub stały. Te zaświadczenia bowiem mają stanowić w swym założeniu ułatwienie dla obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin w funkcjonowaniu w okresie oczekiwania na uzyskanie nowego statusu pobytowego. Obecna regulacja art. 98 § 2 K.p.a. pozwala na to, aby postępowanie zawieszone na wniosek strony zostało umorzone dopiero w przypadku, gdy o jego podjęcie nie wystąpi w okresie 3 lat („żądanie wszczęcia postępowania uważa się za wycofane”). Stąd też w art. 13 ust. 5 proponuje się, aby podstawa umorzenia postępowania zaistniała już po upływie 1 roku od dnia zawieszenia postępowania na wniosek strony, jeżeli ta nie zwróci się do organu o jego podjęcie przed upływem tego terminu.

Zgodnie z ust. 13 w art. 13, w postępowaniu w sprawie udzielenia albo cofnięcia zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa art. 7 ust. 1 lub 2, lub zezwolenia na pobyt stały, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lub 2, stroną postępowania będzie wyłącznie cudzoziemiec, co również odpowiada rozwiązaniom przyjętym na gruncie ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach. W art. 13 ust. 14–18 wymieniono przepisy ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, jakie będą miały zastosowanie w postępowaniu w sprawie udzielenia obywatelowi Zjednoczonego Królestwa lub członkowi jego rodziny zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 7 ust. 1 i 2 lub zezwolenia na pobyt stały, o którym mowa w art. 10 ust. 1 i 2, albo w postępowaniu w sprawie cofnięcia tych zezwoleń, a także przepisy tej ustawy, które będą mieć zastosowanie do zezwoleń udzielonych na podstawie art. 7 ust. 1 i 2 lub art. 10 ust. 1 i 2 projektu, lub w przypadku wydania ostatecznej decyzji o odmowie udzielenia tych zezwoleń albo o umorzeniu postępowania w tych sprawach. W przypadku wydania ostatecznej decyzji o odmowie udzielenia ww. zezwoleń albo o umorzeniu postępowania w tych sprawach, przepisy art. 299 ust. 6 pkt 1 lit. a, ust. 7 i 8 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, dotyczące obowiązku opuszczenia terytorium Polski w terminie 30 dni, będą miały zastosowanie o ile nie upłynął jeszcze termin, o którym mowa w art. 5, tj. 31 grudnia 2020 r., do którego pobyt uprawnionych obywateli Zjednoczonego Królestwa lub członków ich rodzin będzie uważany za legalny.

Art. 14 stanowi upoważnienie ustawowe dla ministra właściwego do spraw wewnętrznych do określenia, w drodze rozporządzenia, wzorów formularzy wniosków o udzielenie obywatelom Zjednoczonego Królestwa lub członkom ich rodzin zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lub 2 oraz zezwolenia na pobyt stały, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lub 2, liczby fotografii oraz szczegółowych wymogów technicznych dotyczących fotografii dołączanych do tych wniosków, wzoru stempla potwierdzającego złożenie wniosków o udzielenie ww. zezwoleń, wzoru zaświadczenia o złożeniu wniosku, sposobu i trybu unieważniania tego zaświadczenia, a także sposobu pobierania odcisków linii papilarnych w celu wydania karty pobytu i sposobu utrwalania danych umieszczanych w karcie pobytu oraz przekazywania ich do spersonalizowania karty pobytu. Wzory formularzy tych wniosków, jak również wzór stempla potwierdzającego złożenie tych wniosków zostaną określone odrębnie od analogicznych wzorów przewidzianych w przepisach wydanych na podstawie ustawy z

dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, aby uwzględnić specyfikę postępowań w sprawach udzielenia tych zezwoleń na podstawie projektowanej ustawy.

W art. 15 uregulowano kwestie dotyczące zamieszczania adnotacji „Brexit” w karcie pobytu wydanej obywatelowi Zjednoczonego Królestwa lub członkowi jego rodziny, którym udzielono zezwolenia na pobyt czasowy na podstawie art. 7 ust. 1 lub 2, oraz w pierwszej karcie pobytu, wydanej obywatelowi Zjednoczonego Królestwa lub członkowi jego rodziny, którym udzielono zezwolenia na pobyt stały na podstawie art. 10 ust. 1 lub 2. Karty pobytu w związku z udzieleniem zezwolenia na pobyt stały będą bowiem wydawane zgodnie z przepisami ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach na okres ważności 10 lat. Do kart pobytu wydawanych obywatelom Zjednoczonego Królestwa i członkom ich rodzin, w zakresie nieuregulowanym niniejszą ustawą, będą miały zastosowanie odpowiednio przepisy Działu VII ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, dotyczące dokumentów wydawanych cudzoziemcom.

Zgodnie z art. 16 obywatel Zjednoczonego Królestwa lub członek jego rodziny, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uważany za legalny na podstawie art. 5 lub art. 13 ust. 3, tj. w ciągu okresu 21 miesięcy, w którym pobyt uprawnionych obywateli Zjednoczonego Królestwa oraz członków ich rodzin na terytorium Polski będzie uważany za legalny na podstawie art. 5 projektu oraz w okresie trwania postępowania o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy, o których mowa w art. 7 ust. 1 i 2, oraz zezwolenia na pobyt stały, o których mowa w art. 10 ust. 1 i 2, również po dniu 31 grudnia 2020 r. – do czasu wydania decyzji ostatecznej w tych sprawach, będą uprawnieni do wykonywania pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz na takich samych zasadach jak obywatele polscy oraz do kontynuacji wykonywania działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli taka działalność była wykonywana (względnie była zawieszona) w dniu 30 marca 2019 r. i cudzoziemiec posiadał wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej. Uprawnienia te zapewnią uprawnionym obywatelom Zjednoczonego Królestwa i członkom ich rodzin możliwość kontynuowania dotychczas prowadzonej działalności zawodowej na terytorium Polski w ww. okresach, do czasu uzyskania odpowiednich zezwoleń pobytowych. Co istotne, projektowane przepisy przewidują, że w tym czasie będzie możliwe wykonywanie (czyli kontynuowanie) działalności gospodarczej, nie zaś jej podejmowanie. Oznacza to, że znajdą one zastosowanie do

tych obywateli Zjednoczonego Królestwa lub członków ich rodzin, którzy w dniu 29 marca 2019 r. prowadzić będą swą działalność gospodarczą (lub też których działalność gospodarcza będzie w tym dniu zawieszona) w sposób legalny, czyli na podstawie ważnego wpisu do CEIDG. Zakłada się też, że w takim przypadku nie zostanie wszczęta procedura wykreślenia przedsiębiorcy z ewidencji, do czego, w normalnych okolicznościach, musiałoby dojść z urzędu w związku z brzmieniem przepisu art. 29 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy. Dodatkowo, względem wspomnianych osób przewiduje się odpowiednie stosowanie przepisów art. 4 ust. 6 i 7 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Spowoduje to „utrzymanie” dotychczasowej oceny spełniania wymogów niezbędnych do wykonywania działalności gospodarczej na terytorium RP na podstawie spełniania wymogów w Zjednoczonym Królestwie (w tym uznawanie istniejących już certyfikatów i zaświadczeń), a także uznanie dotychczasowych ubezpieczeń i gwarancji odpowiedzialności zawodowej wydanych takim osobom w Zjednoczonym Królestwie.

W zakresie kwestii dotyczących legalizacji pobytu w art. 44 przewiduje się wprowadzenie następujących zmian w ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach:

- 1) w art. 159 w ust. 1 pkt 1 lit. hc przewiduje się ustanowienie podstawy materialnoprawnej udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy w celu połączenia się z rodziną dla członka rodziny obywatela Zjednoczonego Królestwa zamieszkującego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lub 2 projektowanej ustawy;
- 2) w art. 160 pkt 1a i pkt 4 przewiduje się ustanowienie podstawy materialnoprawnej udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy dla innych członków rodzin lub osób prowadzących życie rodzinne w rozumieniu Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności z obywatelem Zjednoczonego Królestwa, któremu udzielono zezwolenia na pobyt czasowy lub zezwolenia na pobyt stały na podstawie projektowanej ustawy lub zezwolenia na pobyt stały, o którym mowa w art. 195 ust. 1 pkt 10 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, w brzmieniu nadawanym projektem;

- 3) w art. 195 ust. 1 pkt 10 przewiduje się ustanowienie podstawy materialnoprawnej udzielenia zezwolenia na pobyt stały dla obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin posiadających w dniu 29 marca 2019 r. prawo pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i przebywających przed dniem złożenia wniosku nieprzerwanie na tym terytorium przez okres 5 lat, pod warunkiem posiadania źródła stabilnego i regularnego dochodu wystarczającego na pokrycie kosztów utrzymania siebie i członków rodziny pozostających na utrzymaniu, oraz ubezpieczenia zdrowotnego w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub potwierdzenia pokrycia przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. W art. 195 ust. 2a przewidziano przy tym, iż do ustalenia, czy cudzoziemiec ubiegający się o udzielenie zezwolenia na pobyt stały posiada wymagany dochód, stosuje się przepis art. 114 ust. 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach. Jednocześnie, w art. 195 ust. 2b ustawy o cudzoziemcach przewidziano, iż wymóg posiadania źródła stabilnego i regularnego źródła dochodu w przypadku, o którym mowa w art. 195 ust. 1 pkt 10, uważa się za spełniony również wówczas, gdy koszty utrzymania będzie pokrywał członek rodziny obowiązany do jego utrzymania, który zamieszkuje na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Dodanie tego przepisu ma na celu umożliwienie uzyskania nowego zezwolenia na pobyt stały, o którym mowa w art. 195 ust. 1 pkt 10 ustawy o cudzoziemcach również tym cudzoziemcom, którzy nie będą mieli samodzielnie źródła dochodu o odpowiedniej wysokości i cechach, lecz będą alimentowani. Celowo nie postuluje się zawarcia w nim odesłania również do art. 195 ust. 1 pkt 6 lit. c ustawy o cudzoziemcach, albowiem w tym przypadku powinien być to pracownik wykonujący pracę w zawodzie pożądanym dla polskiej gospodarki, a zatem osoba, która immanentnie powinna wykazywać się dochodem;
- 4) w art. 197 ust. 3a przewidziano podstawy odmowy udzielenia nowo wprowadzanego zezwolenia na pobyt stały, o którym mowa w art. 195 ust. 1 pkt 10, z uwagi na: brak spełniania przesłanek udzielenia tego zezwolenia, lub gdy będą tego wymagać względy obronności, bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego, w przypadku obowiązywania wpisu danych obywatela Zjednoczonego Królestwa lub członka jego rodziny do wykazu cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest

niepożądanym, lub znajdowania tych danych do Systemu Informacyjnego Schengen do celów odmowy wjazdu albo w przypadku złożenia wniosku zawierającego nieprawdziwe dane osobowe lub fałszywe informacje, dołączenia do niego dokumentów zawierających takie dane lub informacje, lub zeznania nieprawdy, zatajenia prawdy albo podrobienia lub przerobienia dokumentu w celu użycia go jako autentycznego lub używania takiego dokumentu jako autentycznego w postępowaniu w sprawie udzielenia tego zezwolenia;

- 5) w art. 199 ust. 2 pkt 3 przewidziano podstawy cofnięcia nowo wprowadzanego zezwolenia na pobyt stały, o którym mowa w art. 195 ust. 1 pkt 10 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, w przypadkach, gdy: będą tego wymagać względy obronności, bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego, w przypadku złożenia wniosku zawierającego nieprawdziwe dane osobowe lub fałszywe informacje, dołączenia do niego dokumentów zawierających takie dane lub informacje, lub zeznania nieprawdy, zatajenia prawdy albo podrobienia lub przerobienia dokumentu w celu użycia go jako autentycznego lub używania takiego dokumentu jako autentycznego w postępowaniu w sprawie udzielenia tego zezwolenia, jak również w przypadku skazania prawomocnym wyrokiem w Rzeczypospolitej Polskiej za przestępstwo umyślne na karę co najmniej 3 lat pozbawienia wolności, lub w razie opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na okres przekraczający 6 lat;
- 6) w art. 244 ust. 1 pkt 19 przewiduje się umieszczanie adnotacji „Brexit” w pierwszej karcie pobytu wydanej obywatelowi Zjednoczonego Królestwa lub członkowi jego rodziny, którym udzielono zezwolenia na pobyt stały na podstawie nowo wprowadzanego art. 195 ust. 1 pkt 10 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach.

W projekcie przewiduje się również zmiany w załączniku do ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1044, z późn. zm.). Mają one na celu zwolnienie obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin z obowiązku ponoszenia opłat skarbowych za udzielenie zezwoleń, które zostały w projekcie przewidziane w celu uregulowania ich statusu pobytowego, tj. zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 7 ust. 1 i 2, zezwolenia na pobyt stały, o którym mowa w art. 10 ust. 1 i 2, jak również zezwolenia na pobyt stały, którego kolejna nowa podstawa zostanie przewidziana w art. 195 ust. 1 pkt 10 ustawy z dnia 12 grudnia

2013 r. o cudzoziemcach. W ocenie projektodawcy zwolnienie z opłat skarbowych jest działaniem odpowiadającym jednemu z przyjętych przez Radę Ministrów priorytetów w uregulowaniu skutków wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, tj. ochrony praw obywateli. W obecnym reżimie prawnym swobody przepływu osób obywatele UE ani członkowie ich rodzin nie ponoszą opłat związanych z prowadzeniem wobec nich postępowań mających na celu wydanie im dokumentów potwierdzających ich status pobytowy na podstawie przepisów ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin, jak również z samym wydawaniem im tych dokumentów. Wskazane zatem jest, aby sytuacja prawna obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin, którzy będą objęci projektowaną ustawą w zakresie zasad pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (art. 2 ust. 1), nie uległa pogorszeniu. W tym kontekście zwrócić jednocześnie należy uwagę na to, że zwolnienie z opłat skarbowych za udzielanie całkowicie nowych zezwoleń pobytowych nie będzie powodować uszczerbku w dochodach jednostek samorządu terytorialnego, jako że obywatele Zjednoczonego Królestwa i członkowie ich rodzin jako odpowiednio obywatele UE i członkowie rodzin obywateli UE w obecnym stanie prawnym nie ponoszą żadnych opłat, które miałyby stanowić dochód jednostek samorządu terytorialnego.

Jednocześnie w projekcie przewiduje się zmiany w art. 236 ustawy o cudzoziemcach. Zmiany te mają tożsamy cel co zmiany w załączniku do ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej, a mianowicie ochronę obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin przed poniesieniem opłat związanych z koniecznością zalegalizowania na nowo swojego pobytu w sytuacji, gdy w obecnym stanie prawnym nie muszą ponosić żadnych opłat związanych z prowadzeniem wobec nich postępowań mających na celu wydanie im dokumentów stwierdzających ich status pobytowy (zaświadczenie o zarejestrowaniu pobytu, dokument potwierdzający prawo stałego pobytu, karta pobytu członka rodziny obywatela UE, karta stałego pobytu członka rodziny obywatela UE) ani z samym wydaniem takich dokumentów. Stąd też projektodawca stoi na stanowisku, iż obywatele Zjednoczonego Królestwa, którzy uzyskają zezwolenia pobytowe dedykowane ich ponownej legalizacji pobytu, zwolnieni byli z opłat za wydawanie im kart pobytu bezpośrednio po udzieleniu tych zezwoleń.

Stąd też w przypadku zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 7 ust. 1 i 2 przewiduje się zwolnienie za wydanie karty pobytu, ważnej na cały okres ważności tego zezwolenia. W przypadku zaś zezwoleń na pobyt stały, o których mowa w art. 10 ust. 1 i 2 projektowanej ustawy oraz art. 195 ust. 1 pkt 10 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, zwolnienie z opłat za wydanie karty pobytu będzie dotyczyło pierwszej karty pobytu, która jest wydawana na okres ważności 10 lat. W tym przypadku również nie dojdzie do uszczerbku w dochodach budżetu państwa, albowiem te karty pobytu będą wydawane wyłącznie w przypadku całkowicie nowych zezwoleń pobytowych dla cudzoziemców, którzy dotąd nie musieli takowych uzyskiwać ani ponosić jakichkolwiek opłat związanych z wydawaniem dokumentów potwierdzających status pobytowy.

Dodatkowo, w art. 46 ust. 1 projektu przewiduje się, że wszystkie postępowania prowadzone na podstawie ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskich i członków prowadzone wobec obywateli Zjednoczonego Królestwa oraz członków ich rodzin nie będących jednocześnie obywatelami państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, powinny ulec umorzeniu, jeżeli nie zakończą się do dnia wejścia w życie ustawy, który jednocześnie będzie pierwszym dniem, w którym ww. ustawa o wjeździe nie będzie miała w stosunku do tych osób zastosowania, jako że obywatele Zjednoczonego Królestwa przestaną mieścić się w pojęciu obywateli UE, zaś powyżsi członkowie ich rodzin przestaną być członkami rodzin obywateli UE. W ocenie projektodawcy jest to rozwiązanie zapewniające spójność całej koncepcji legalizacji pobytu obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin w okresie bezpośrednio następującym po wystąpieniu, a jednocześnie nie przekreślające szans tych cudzoziemców na uzyskanie zezwolenia na pobyt czasowy czy zezwolenia na pobyt stały na podstawie projektowanej ustawy. Podkreślić bowiem należy, że z posiadaniem w dniu 29 marca 2019 r. ważnych dokumentów wydawanych dotąd obywatelom UE i członkom ich rodzin wiązać się będzie domniemanie posiadania w tym dniu prawa pobytu lub prawa stałego pobytu, które ma z założenia uprościć postępowania, eliminując w wielu przypadkach konieczność prowadzenia czynności postępowania wyjaśniającego z urzędu czy

konieczność dostarczania dowodów przez samych wnioskodawców. Natomiast brak tego domniemania nie zamyka w żadnym wypadku drogi do udzielenia zezwolenia, z tym tylko zastrzeżeniem, że wymagać to będzie już dokonywania ustaleń faktycznych na okoliczności relewantne dla stwierdzenia posiadania w dniu 29 marca 2019 r. prawa pobytu lub prawa stałego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w ramach dotychczasowej traktatowej swobody przepływu osób.

Podobnie, w związku z tym, że ustawa z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskich i członków przestanie mieć w dniu 30 marca 2019 r. zastosowanie do obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin, będzie konieczne umorzenie ewentualnie prowadzonych (pozostających w toku) postępowań w sprawie wydalenia obywatela Zjednoczonego Królestwa (dotąd jako obywatela UE) lub członka jego rodziny (dotąd jako członka rodziny obywatela UE), czego podstawę będzie stanowił projektowany art. 46 ust. 2. W związku z tym, że przesłanki wydalenia obywateli UE i członków ich rodzin zawsze oscylują wokół okoliczności związanych ze stwarzaniem zagrożenia dla obronności, bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego (art. 64–68 ustawy o wjeździe), wszczęcie postępowania w sprawie wydalenia musiało zostać poprzedzone ujawnieniem okoliczności, które stwarzają pewne prawdopodobieństwo zaistnienia takich przesłanek wydania decyzji. W konsekwencji w projekcie przewiduje się regulację nakładającą na wojewodę lub na Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców (w przypadku, gdyby trwające w dniu wejścia w życie ustawy postępowanie w sprawie wydalenia obywatela Zjednoczonego Królestwa lub członka rodziny takiego obywatela pozostawało w toku w fazie odwoławczej) obowiązek zawiadomienia właściwego ze względu na miejsce pobytu cudzoziemca organ Straży Granicznej, który powinien rozważyć wszczęcie w takiej sytuacji postępowania w sprawie zobowiązania do powrotu (np. na podstawie art. 302 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach). Podkreślić należy, że postępowanie pomimo tego, że jest skierowane do obywateli państw trzecich, również jest obudowane zestawem gwarancji, takich jak ochrona praw konwencyjnych przed nadmierną, nieproporcjonalną ingerencją poprzez władczy środek, jakim jest zobowiązanie do powrotu (np. ochrona życia rodzinnego i prywatnego w rozumieniu art. 8 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności poprzez instytucję zgody na pobyt ze względów humanitarnych, o której mowa w art. 348 pkt 2

ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach). Praktyka administracyjna oraz orzecznictwo sądów administracyjnych dotyczące zobowiązań do powrotu zmierza w kierunku eliminacji automatyzmu przy ocenianiu stwarzania przez cudzoziemców zagrożenia dla określonych dóbr o charakterze powszechnym. Aby stwierdzić, czy istnieje stan zagrożenia np. dla ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego, organ musi dokonać swoistej prognozy zachowania cudzoziemca w przyszłości. Jest to zatem standard pod pewnymi względami zbliżony do standardu wydaleń obywateli Unii na podstawie dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG.

Projektowane w art. 47 regulacje intertemporalne mają na celu, po pierwsze, stabilizację stosunków społecznych wynikających z już udzielonych zezwoleń, wiz czy zaproszeń, związanych z obywatelami Zjednoczonego Królestwa. I tak też proponuje się zachowanie ważności zaproszeń, które przed dniem wejścia w życie ustawy zostały wpisane do ewidencji zaproszeń na wniosek obywateli Zjednoczonego Królestwa jako obywateli państwa członkowskiego Unii Europejskiej, o którym mowa w art. 49 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach. Ma to przeciwdziałać wystąpieniu przesłanki unieważnienia wpisania zaproszenia do ewidencji zaproszeń, wynikającej z art. 50 ust. 1 pkt 1 tej ustawy. Ponadto, proponuje się zachowanie ważności wiz, które zostały wydane członkom rodzin obywateli Zjednoczonego Królestwa, które zostały wydane w związku z zamiarem dołączenia do tych obywateli jako obywateli państwa członkowskiego Unii Europejskiej (art. 60 ust. 1 pkt 17 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach), co ma przeciwdziałać wystąpieniu przesłanki cofnięcia takich wiz. Jednocześnie w trwających postępowaniach o wydanie takich wiz obywateli Zjednoczonego Królestwa, do których wnioskodawcy mają dołączyć, będzie się traktowało jako obywateli państwa członkowskiego Unii Europejskiej. Ponadto, proponuje się zachowanie ważności zezwoleń na pobyt czasowy udzielonych na podstawie art. 160 pkt 1 i 3 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach cudzoziemcom będącym innymi członkami rodziny obywateli Zjednoczonego Królestwa (jako obywateli państwa członkowskiego Unii Europejskiej)

lub osobami prowadzącymi z nimi życie rodzinne w rozumieniu Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, co ma przeciwdziałać wystąpieniu przesłanki cofnięcia takich zezwoleń w oparciu o art. 101 pkt 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach.

Ponadto, dalsze regulacje intertemporalne (art. 47) mają na celu zapewnienie, że zmiana statusu obywateli Zjednoczonego Królestwa z dniem 30 marca 2019 r. nie pociągnie za sobą negatywnych skutków dla możliwości nabycia uprawnień w postępowaniach trwających w tej dacie. Stąd też proponuje się, aby w postępowaniach w sprawie wpisania zaproszenia do ewidencji zaproszeń wszczętych na wniosek obywateli Zjednoczonego Królestwa lub członków ich rodzin, traktować wnioskodawców dalej jak obywateli państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub członków rodzin takich obywateli. Ponadto, w postępowaniach w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy na podstawie art. 160 pkt 1 i 3 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, wszczętych i niezakończonych w dniu wejścia w życie ustawy, również przewiduje się traktowanie obywateli Zjednoczonego Królestwa jako obywateli państwa członkowskiego Unii Europejskiej. Pozwoli to na dokończenie tych postępowań z możliwością udzielenia innym członkom rodziny bądź osobom prowadzącym z nimi życie rodzinne w rozumieniu Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, zezwoleń na pobyt czasowy.

Projektowany art. 48 ustawy ma na celu utrzymanie ważności wydanych przed datą wejścia w życie ustawy dokumentów dla członków rodzin obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin na podstawie ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin, w okresie po wejściu w życie, jako że z tych dokumentów będzie wynikać domniemanie posiadania prawa pobytu lub prawa stałego pobytu w dniu 29 marca 2019 r. i będą spełniać cele identyfikacyjne, z jednoczesnym przewidzeniem utraty ich ważności z chwilą uzyskania docelowych zezwoleń dedykowanych obywatelom Zjednoczonego Królestwa i członkom ich rodzin. Cudzoziemcy ci będą mieli obowiązek zwrotu tychże uprzednio uzyskanych dokumentów, nie później niż w dniu odbioru pierwszej karty pobytu po udzieleniu zezwolenia. Jednocześnie w art. 48 ust. 5 przewiduje się końcową datę utraty ważności tych dokumentów we wszystkich przypadkach, w których do tego momentu do takiej utraty nie dojdzie, tj. na skutek upływu okresu, na jaki dokument został

wydany lub uzyskania jednego z zezwoleń, o których mowa w ust. 1–3. Chodzi zatem o przypadki, w których nie wystąpiono o takie zezwolenie, względnie go nie uzyskano. W projekcie przewiduje się, że będzie to dzień 30 września 2021 r. Data 30 września 2021 r. wydaje się być datą wystarczająco odległą od ostatniego dnia, w którym obywatele Zjednoczonego Królestwa i członkowie ich rodzin będą mogli skutecznie zainicjować postępowania w sprawach udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy i zezwolenia na pobyt stały (9 miesięcy), z czym wiązać się będzie uzyskanie zaświadczeń umożliwiających wraz z dokumentem podróży przekraczania granicy.

Wskazywany już wcześniej art. 49 ustawy jest szczególnym przepisem, który będzie miał zastosowanie do tych członków rodzin obywateli Zjednoczonego Królestwa, którzy sami po dniu 29 marca 2019 r. pozostaną obywatelami państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej. Ci członkowie rodziny nie są bowiem adresatami rozwiązań przyjętych w projekcie w zakresie zasad pobytu (art. 2 ust. 1), albowiem pozostaną oni w reżimie swobody przepływu osób. Projektodawca dostrzegł jednak konieczność zapewnienia utrzymania prawa pobytu takich członków rodziny obywateli Zjednoczonego Królestwa w przypadkach, gdy ich prawo pobytu nie miało samoistnego charakteru, a zostało uzyskane w wyniku rozciągnięcia prawa pobytu tego obywatela. Przypadki takiego niesamoistnego prawa pobytu członka rodziny obywatela UE uregulowane zostały w art. 18 i art. 19a ustawy o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków rodzin. W ocenie projektodawcy jest zasadne, aby posiadane w dniu poprzedzającym datę wejścia w życie ustawy prawo pobytu przez takich członków rodziny zostało utrzymane na zasadzie fikcji prawnej, jak gdyby obywatel Zjednoczonego Królestwa dalej był obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej. Wówczas, gdy ten obywatel będzie realizował na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej cel pobytu odpowiadający warunkom prawa pobytu z art. 16 lub art. 17 ustawy o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków rodzin, jego członek rodziny, będący obywatelem UE w rozumieniu tej ustawy i dalej podlegający jej przepisom, dalej będzie mógł wykazać posiadanie prawa pobytu (jako prawa uzyskanego w wyniku „rozcągnięcia”).

Przepis art. 50 projektu ma na celu utrzymanie ważności zezwoleń na pobyt stały, które na podstawie przepisów dotychczasowych zostały udzielone obywatelom Zjednoczonego Królestwa i dotąd utrzymały ważność. Należy mieć na uwadze, że ustawa z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin zasadniczo (poza niektórymi przepisami) weszła w życie z dniem 26 sierpnia 2006 r. W art. 97 ust. 2 ustawa ta zawiera bardzo szeroką normę prawną, z której wynika podstawa do utrzymania w obrocie prawnym zezwoleń udzielonych dotąd cudzoziemcom posiadającym obecnie status obywateli UE na mocy przepisów ustaw regulujących wjazd i pobyt cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, tj. ustawy z dnia 29 marca 1963 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 1992 r. poz. 30, z późn. zm.), ustawy z dnia 25 czerwca 1997 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2001 r. poz. 1400, z późn. zm.), ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. poz. 1175, z późn. zm.). Przepis ten stanowi, że w przypadku obywateli UE zachowują ważność zezwolenia na osiedlenie się na okres, na jaki zostały wydane, o ile ustawy nie stanowią inaczej. W związku z tym, że zezwolenia na osiedlenie się na podstawie przepisów ww. ustaw były udzielane na czas nieoznaczony (np. art. 19 ust. 4 ustawy z dnia 25 czerwca 1997 r. o cudzoziemcach; art. 64 ust. 5 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach; art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 29 marca 1963 r. o cudzoziemcach w odniesieniu do zezwoleń na stały pobyt /zamieszkanie/, które następnie stało się zezwoleniem na osiedlenie się), a każda kolejna z tych ustaw utrzymywała w obrocie prawnym te zezwolenia na okres, na jaki zostały wydane/udzielone (art. 110 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1997 r. o cudzoziemcach, art. 156 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach), czyli na czas nieoznaczony, to jeżeli cudzoziemiec posiadający takie zezwolenie w chwili wejścia w życie ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin był obywatelem UE, zachowywał to zezwolenie właśnie na czas nieoznaczony, tj. na okres nieograniczony w czasie żadnym terminem (do momentu cofnięcia albo wygaśnięcia tego zezwolenia w przypadkach przewidzianych w przepisach prawa albo wyeliminowania go z obrotu prawnego w inny sposób). W konsekwencji, mając na uwadze to, że z dniem wejścia w życie ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. poz. 1650, z późn. zm.), na mocy jej

art. 507 pkt 2, wszystkie zezwolenia na osiedlenie się stały się zezwoleniami na pobyt stały, to przyjąć należy, że cudzoziemcy (obywatele UE), którzy wywodzą swoje uprawnienie (utrzymanie uprawnienia) z art. 97 ust. 2 ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin, posiadają obecnie zezwolenie na pobyt stały. Status wynikający z utrzymania ważności zezwolenia bezterminowego udzielonego cudzoziemcowi jeszcze w okresie, gdy brak było szczególnych rozwiązań w zakresie wjazdu i pobytu obywateli Unii i cudzoziemców z nimi zrównanych, jest w tym przypadku statusem dodatkowym względem statusu wynikającego z tego, jest on obywatelem Unii. W związku z powyższym, mając na uwadze fakt, że w projekcie jako rozwiązanie docelowe przewiduje się udzielanie obywatelom Zjednoczonego Królestwa zezwoleń na pobyt stały, projektodawca proponuje dodanie przepisu, który w dalszym ciągu utrzyma ważność zezwoleń udzielonych tym obywatelom jeszcze przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin. Rozwiązanie takie będzie w pełni odzwierciedlać koncepcję, u podstaw której został skonstruowany cały projekt.

Propozycje dotyczące kwestii zabezpieczenia społecznego

W związku z decyzją Wielkiej Brytanii o wystąpieniu z Unii Europejskiej (UE), w dniu 29 marca 2017 r. została wszczęta procedura przewidziana w art. 50 Traktatu o Unii Europejskiej. Wstępne porozumienie dotyczące warunków wystąpienia Wielkiej Brytanii z UE zostało opublikowane w dniu 14 listopada 2018 r., a w dniu 25 listopada 2018 r. Rada Europejska zatwierdziła politycznie projekt Umowy wyjścia, regulującej w sposób kompleksowy warunki wystąpienia Wielkiej Brytanii z UE, wraz z projektem deklaracji politycznej dotyczącej przyszłych relacji. Jednakże, w związku z niepewnością w zakresie przyjęcia Umowy wyjścia przez parlament brytyjski, znacząco wzrasta ryzyko bezumownego wystąpienia Wielkiej Brytanii z Unii Europejskiej, czyli sytuacji, w której Wielka Brytania wystąpi z UE bez zawarcia umowy, o której mowa w art. 50 ust. 2 zd. 2 Traktatu o Unii Europejskiej.

Przedmiotowy scenariusz niesie ze sobą negatywne konsekwencje dla obywateli UE, w tym obywateli Rzeczypospolitej Polskiej, m.in. w obszarze unijnej koordynacji

systemów zabezpieczenia społecznego, regulowanej rozporządzeniami Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/04 i 987/09. Celem tych rozporządzeń jest ochrona praw obywateli migrujących w ramach Unii Europejskiej w zakresie zabezpieczenia społecznego, poprzez zapewnienie prawa do równego traktowania, sumowania okresów ubezpieczenia przebytych w państwach członkowskich UE na potrzeby przyznania prawa do świadczeń, a także transferu tych świadczeń do miejsca zamieszkania świadczeniobiorcy w UE. Obecnie, przedmiotowe regulacje mają zastosowanie w Wielkiej Brytanii, jako państwie członkowskim UE, jednak przyjmując założenie, iż Wielka Brytania wystąpi z UE bez zawarcia porozumienia, przestaną mieć one zastosowanie w odniesieniu do tego państwa począwszy od dnia 30 marca 2019 r.

W dniu 19 grudnia 2018 r. Komisja Europejska (KE) opublikowała Komunikat, w którym wzywa państwa członkowskie UE do podjęcia jednostronnych działań na wypadek wystąpienia ww. scenariusza oraz zapewnienia ochrony w zakresie zabezpieczenia społecznego obywatelom, którzy zrealizowali prawo do swobodnego przepływu osób przed dniem 30 marca 2019 r., tj. obywatelom UE, którzy pracują/zamieszkują w Wielkiej Brytanii (oraz którzy pracowali/zamieszkiwali w tym państwie w przeszłości) w zakresie uprawnień dotyczących zabezpieczenia społecznego, jak również obywatelom Wielkiej Brytanii pracującym/zamieszkującym w państwach członkowskich UE.

Z informacji przekazanych przez przedstawicieli KE podczas seminarium technicznego w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, które odbyło się 20 grudnia 2018 r., wynika, że na obecnym etapie nie przewiduje się podjęcia negocjacji umowy pomiędzy Unią Europejską a Wielką Brytanią w obszarze koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego. Mając jednak na uwadze konieczność podjęcia działań na wypadek bezumownego wystąpienia Wielkiej Brytanii z UE i zapewnienia ochrony obywateli UE w przedmiotowym zakresie, Komisja Europejska przedstawiła projekt wytycznych, uszczegóławiających założenia zawarte w ww. Komunikacie KE. Projekt ten ma stanowić podstawę dla przyjęcia jednostronnego, skoordynowanego wspólnego podejścia w ramach UE w przypadku zrealizowania się wskazanego scenariusza. Jednocześnie, KE zachęca państwa członkowskie do podjęcia działań na poziomie krajowym, w celu zwiększenia ochrony obywateli po dniu bezumownego wystąpienia Wielkiej Brytanii z UE.

Uwzględniając fakt, iż wystąpienie Wielkiej Brytanii z UE w wariancie bezumownym będzie wiązało się z negatywnymi konsekwencjami dla obywateli UE, oraz związane z tym zobowiązanie nałożone przez Komitet Ekonomiczny Rady Ministrów na Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej w zakresie podjęcia działań zaradczych w tym obszarze, jest niezbędne podjęcie pilnych działań legislacyjnych na poziomie krajowym, w celu zabezpieczenia praw ww. osób w zakresie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego. Przedmiotowa kwestia odnosi się w szczególności do praw nabytych i w trakcie nabywania, jak również do praw osób, które do dnia 29 marca 2019 r. będą posiadały okresy ubezpieczenia w Wielkiej Brytanii i w Polsce, a w przyszłości będą ubiegać się o przyznanie prawa do świadczeń z tytułu przebytych okresów ubezpieczenia.

Bezprecedensowa w historii polskiego zabezpieczenia społecznego sytuacja tzw. „bezumownego brexitu” spowodowała konieczność stworzenia spójnej propozycji przepisów o charakterze przejściowym, które uregulują sytuację prawną osób uprawnionych i członków ich rodzin do czasu wejścia w życie odpowiednich przepisów unijnych lub umowy o zabezpieczeniu społecznym między Rzeczpospolitą Polską a Wielką Brytanią. W tym zakresie projektowane przepisy stanowią wyraz troski Rzeczypospolitej Polskiej o sytuację materialną polskich ubezpieczonych i osób uprawnionych, których mogą dotknąć drastyczne konsekwencje bezumownego brexitu, w postaci braku możliwości realizacji ich praw nabytych, w szczególności poprzez brak możliwości uzyskania polskich świadczeń na terytorium Wielkiej Brytanii.

W proponowanym przepisie art. 57 projektu wskazano, że przepisy art. 17–36 oraz art. art. 51–56 projektu będą miały zastosowanie w przypadku wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej bez zawarcia umowy, o której mowa w art. 50 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej, oraz braku innego sposobu uregulowania relacji w zakresie zabezpieczenia społecznego między Rzeczpospolitą Polską a Zjednoczonym Królestwem.

W związku z przejściowym charakterem przepisów art. 17–19, art. 20 ust. 1, art. 22–36, art. 51, art. 53, art. 54, art. 55 i art. 56 projektu, a także trudnymi do przewidzenia na obecnym etapie scenariuszami rozwiązania kryzysu prawnego, jakim jest bezumowny brexit, projektowane przepisy muszą zawierać również przepis derogujący przywołane wcześniej przepisy. Pozwoli on na eliminację z obrotu prawnego przepisów, które mogą

stać się zbędne, np. ze względu na wniosek Zjednoczonego Królestwa o wycofaniu decyzji o wystąpieniu z Unii Europejskiej, wniosek Zjednoczonego Królestwa o przedłużeniu okresu przejściowego do 29 marca 2021 r., przyjęcie przez Parlament Brytyjski Umowy wyjścia w późniejszym terminie, albo ewentualne wejście w życie przepisów umowy o zabezpieczeniu społecznym między Unią Europejską a Zjednoczonym Królestwem albo wejście w życie przepisów dwustronnej umowy o zabezpieczeniu społecznym między Rzeczpospolitą Polską a Zjednoczonym Królestwem. Dlatego też zaproponowano również przepis art. 58 projektu, który określa, że przepisy art. 17–19, art. 20 ust. 1, art. 22–36, art. 51, art. 53, art. 54, art. 55 i art. 56 projektu tracą moc z dniem wejścia w życie przepisów prawa Unii Europejskiej lub umowy międzynarodowej, o której mowa w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 14 kwietnia 2000 r. o umowach międzynarodowych, regulujących stosunki w zakresie zabezpieczenia społecznego między Rzeczpospolitą Polską a Zjednoczonym Królestwem, w zakresie, w jakim przepisy prawa Unii Europejskiej albo umowy międzynarodowej regulują kwestie objęte niniejszą ustawą.

W związku z wytycznymi KE dotyczącymi utrzymania jednostronnego stosowania unijnych zasad koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego w relacjach z Wielką Brytanią po utracie przez nią statusu państwa członkowskiego Unii Europejskiej, jest zasadne wprowadzenie w art. 3 szeregu definicji, które pozwolą na stosowanie przepisów projektu. Dotyczy to następujących pojęć:

- 1) „przepisy o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego”;
- 2) „polski organ”;
- 3) „państwa członkowskie”;
- 4) „ustawodawstwo”;
- 5) „okres ubezpieczenia”;
- 6) „okres zatrudnienia” lub „okres pracy na własny rachunek”;
- 7) „okres zamieszkania”.

W zakresie szeroko pojętego dostępu do rynku pracy

W art. 18–21 oraz art. 51 i 52 projektu ustawy uregulowano zagadnienia dotyczące statusu bezrobotnego, prawa do zasiłku dla bezrobotnych oraz korzystania z usług rynku pracy przez obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin. Została też uregulowana kwestia zaliczania bezrobotnym okresów ubezpieczenia lub pracy do

okresów uprawniających do zasiłku dla bezrobotnych spełnionych na terenie Zjednoczonego Królestwa zarówno przed, jak i po brexicie, kiedy Zjednoczone Królestwo stanie się już państwem trzecim.

Zarówno w odniesieniu do statusu bezrobotnego, jak i prawa do zasiłku dla bezrobotnych, w przepisach projektu ustawy uregulowane zostały również sytuacje obejmujące okres po dniu 31 marca 2020 r. W projekcie ustawy nie zostało sprecyzowane przez jaki okres przyjmowane jest, że określone zdarzenie ma związek z brexitem, aby móc nadać mu przymiot bezpośredniego następstwa i zastosować przepisy ustawy. Nie wydaje się jednak, by był to tylko i wyłącznie okres przejściowy, tj. okres od 30 marca 2019 r. do 31 marca 2020 r. Ustawa ma uregulować bowiem różne sytuacje, które mogą zaistnieć po wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej, i których skutki mogą być dłuższe, ale w sposób oczywisty będą bezpośrednią konsekwencją wyjścia.

Przepisy te mają na celu uregulowanie skutków zdarzenia polegającego na tym, że Zjednoczone Królestwo z dniem 30 marca 2019 r. stanie się państwem trzecim, w odniesieniu do:

1) nabywania od tego dnia statusu bezrobotnego oraz zasiłków dla bezrobotnych na terytorium Polski przez obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin oraz bezrobotnych legitymujących się okresem ubezpieczenia lub pracy na terenie Zjednoczonego Królestwa

Status bezrobotnego obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin

W zakresie statusu bezrobotnego (art. 18 projektu ustawy) uregulowane zostało, że obywatele Zjednoczonego Królestwa oraz członkowie ich rodzin, których pobyt jest uważany za legalny, zarejestrowani w dniu 29 marca 2019 r. w powiatowym urzędzie pracy jako bezrobotni, zachowają status bezrobotnego na dotychczasowych zasadach, określonych w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2018 r. poz. 1265, z późn. zm.), nie dłużej jednak niż do dnia 31 marca 2020 r.

Natomiast, aby zachować status bezrobotnego po dniu 31 marca 2020 r. (oczywiście pod warunkiem, że spełniają pozostałe warunki określone w ustawie o promocji zatrudnienia (...) do posiadania tego statusu), obywatele Zjednoczonego Królestwa oraz

członkowie ich rodzin będą musieli do tego dnia uzyskać zezwolenie na pobyt stały albo zezwolenie na pobyt czasowy.

Zasiłek dla bezrobotnych

W zakresie prawa do zasiłku dla bezrobotnych (art. 19 i 20 projektu ustawy) zaproponowane zostały poniższe regulacje:

1) Zasiłek dla bezrobotnych dla obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin nabyty do dnia 29 marca 2019 r. – kontynuacja praw nabytych.

Obywatelom Zjednoczonego Królestwa i członkom ich rodzin przebywającym na terytorium Polski i zarejestrowanym w powiatowym urzędzie pracy do dnia 29 marca 2019 r. jako bezrobotni z prawem do zasiłku, będzie przysługiwało prawo do kontynuowania pobierania przyznanego zasiłku, do wyczerpania okresu na jaki został przyznany.

Jeżeli w dniu 29 marca 2019 r. ww. bezrobotni będą w okresie tzw. karencji, to również po tym dniu nabędą prawo do zasiłku na okres i w wysokości wynikających z dotychczasowych przepisów. Po dniu 31 marca 2020 r. pobieranie przez nich zasiłku dla bezrobotnych, będzie możliwe, o ile obywatele Zjednoczonego Królestwa oraz członkowie ich rodzin, nadal posiadać będą status bezrobotnego (i nie zaistnieje inna podstawa do pozbawienia ich prawa do tego zasiłku zgodnie z przepisami ustawy o promocji zatrudnienia;

2) Zasiłek dla bezrobotnych nabywany zgodnie z przepisami o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego na podstawie okresów spełnionych w Zjednoczonym Królestwie do dnia 29 marca 2019 r. przez osoby uprawnione na podstawie tych przepisów.

W odniesieniu do okresów ubezpieczenia, zatrudnienia lub pracy na własny rachunek, spełnionych w Zjednoczonym Królestwie wyłącznie do dnia 29 marca 2019 r. została wprowadzona możliwość ich zaliczania bezrobotnym do okresu uprawniającego do nabycia prawa do zasiłku dla bezrobotnych oraz do okresu uprawniającego do zasiłku, od którego zależy wysokość i okres jego pobierania, przez marszałków województwa – na podstawie przepisów o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (art. 20 ust. 1 i 6 projektu ustawy). Jednocześnie wprowadzone w ust. 6 zastrzeżenie do ust. 7 ma na celu wyraźne wskazanie, że w przypadku konieczności zastosowania

jednocześnie ust. 1 i 2 organem właściwym będzie starosta, a nie marszałek województwa;

3) Zasiłek dla bezrobotnych nabywany od dnia 30 marca 2019 r. do dnia 31 marca 2020 r. na podstawie okresów spełnionych w Zjednoczonym Królestwie przez obywateli państw członkowskich UE, państw EOG nie będących członkami UE i Konfederacji Szwajcarii oraz członków ich rodzin.

W odniesieniu do okresów zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub prowadzenia pozarolniczej działalności w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia (...), spełnionych na terenie Zjednoczonego Królestwa po 29 marca 2019 r., wprowadzona została możliwość ich zaliczenia przez starostę do okresu uprawniającego do nabycia prawa do zasiłku dla bezrobotnych oraz do okresu uprawniającego do zasiłku, od którego zależy wysokość i okres jego pobierania – jednakże tylko w stosunku do obywatela państwa członkowskiego UE, państwa EOG nie będącego członkiem UE i Konfederacji Szwajcarii oraz członków ich rodzin (art. 20 ust. 2–5 i 7 projektu ustawy) – o ile w dniu 29 marca 2019 r. był zatrudniony, wykonywał inną pracę zarobkową lub prowadził pozarolniczą działalność na terytorium Zjednoczonego Królestwa i kontynuował zatrudnienie, wykonywanie innej pracy zarobkowej lub prowadzenie pozarolniczej działalności po tej dacie. Oznacza to, że ww. okresy będą mogły stanowić podstawę do nabycia prawa do zasiłku dla bezrobotnych tylko w sytuacji, jeżeli rejestracja w powiatowym urzędzie pracy w Polsce nastąpi do dnia 31 marca 2020 r.

W celu wykazania spełnienia okresów zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub prowadzenia pozarolniczej działalności na terytorium Zjednoczonego Królestwa, bezrobotny będzie musiał przedłożyć w powiatowym urzędzie pracy dokumenty wydane przez urzędy brytyjskie. Jednocześnie zaproponowano przepis, zgodnie z którym okresy zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub prowadzenia pozarolniczej działalności, które zostały już raz uwzględnione jako podstawa przyznania brytyjskiego zasiłku dla bezrobotnych, nie będą mogły stanowić podstawy przyznania polskiego zasiłku dla bezrobotnych na terytorium Polski. Fakt ten będzie dokumentowany na podstawie oświadczenia osoby bezrobotnej składanego pod rygorem odpowiedzialności karnej.

W ust. 7 w art. 20 projektu ustawy wyraźnie wskazano, że w okresie od 30 marca 2019 r. do 31 marca 2020 r. w przypadku, gdy konieczne będzie zsumowanie okresów ubezpieczenia/pracy spełnionych przed i po brexicie, organem właściwym do rozpatrzenia sprawy będzie starosta powiatu, jeżeli bezrobotny w dniu 29 marca 2019 r. pracował na terenie Zjednoczonego Królestwa i kontynuował pracę po tej dacie. Przepis ten ma charakter szczególny wobec przepisów art. 8a ust. 1 i 4, a także art. 9d ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

Z kolei art. 51 przewiduje, że będące w toku sprawy administracyjne dotyczące przyznania prawa do zasiłku dla bezrobotnych na zasadach koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego z uwzględnieniem pracy bezrobotnego w Zjednoczonym Królestwie są nadal prowadzone według przepisów prawa Unii Europejskiej również w odniesieniu do okresów pracy w Zjednoczonym Królestwie.

2) korzystania od tego dnia z usług rynku pracy i instrumentów rynku pracy na terytorium Polski przez obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin

W art. 52 uregulowano, że usługi rynku pracy i instrumenty rynku pracy, do udziału w których do dnia 29 marca 2019 r. zostali skierowani obywatele Zjednoczonego Królestwa oraz członkowie ich rodzin, będą realizowane na zasadach określonych w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy do czasu ich zakończenia, nie dłużej jednak niż do dnia 31 marca 2020 r.

3) dostępu od tego dnia do polskiego rynku pracy przez obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin oraz pracowników delegowanych ze Zjednoczonego Królestwa

W zakresie dostępu do rynku pracy (art. 17) przewiduje się zwolnienie z wymogu posiadania zezwolenia na pracę:

- 1) obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin, którym udzielono zezwolenia na pobyt czasowy w związku z okolicznościami, o których mowa w art. 7 ust. 1 lub 2 przedmiotowego projektu ustawy;
- 2) pracowników będących obywatelami państw trzecich delegowanych ze Zjednoczonego Królestwa przed dniem wejścia ustawy w życie, nie dłużej niż do dnia 30 czerwca 2019 r.

Umieszczenie przepisu przewidującego zwolnienie z wymogu posiadania zezwolenia na pracę w przypadku cudzoziemca, który posiada zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznościami, o których mowa w art. 7 ust. 1 lub 2 przedmiotowego projektu ustawy, w przepisach przejściowych (zamiast obowiązujących bezterminowo przepisach ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy) jest uzasadnione tym, że zezwolenia takie pozostaną w mocy przez ograniczony okres czasu, a po ich wygaśnięciu nie będą ponownie wydawane.

Ograniczenie w czasie możliwości kontynuacji delegowania cudzoziemców ze Zjednoczonego Królestwa bez konieczności posiadania zezwolenia na pracę, uzasadnione jest potrzebą zapewnienia spójności z ogólnymi przepisami dotyczącymi swobodnego świadczenia usług przez podmioty brytyjskie po brexit.

W zakresie polityki rodzinnej

Projektowana ustawa stanowi, że pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywateli Zjednoczonego Królestwa, którzy w dniu 29 marca 2019 r. posiadać będą prawo pobytu lub prawo stałego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, uważa się za legalny do dnia 31 grudnia 2020 r. Do tej daty obywatele ci będą mogli składać wnioski o zezwolenie na pobyt stały albo czasowy. Pobyt uważa się za legalny także na czas toczącego się (po 31 grudnia 2020 r.) postępowania w sprawie z tych wniosków. Proponuje się zatem (art. 52), aby ta grupa osób nadal, na takich samych zasadach jak obecnie do wskazanych powyżej terminów, posiadała uprawnienia do świadczeń rodzinnych, świadczeń z funduszu alimentacyjnego, Karty Dużej Rodziny, świadczenia wychowawczego i świadczenia dobry start. Po upływie wskazanych powyżej terminów obywatele Zjednoczonego Królestwa otrzymają wskazane świadczenia jeżeli będą posiadać stosowne zezwolenia na pobyt na terytorium RP.

W związku z wyjściem 30 marca 2019 r. Zjednoczonego Królestwa z UE, od tej daty, do spraw świadczeń rodzinnych i świadczeń wychowawczych wnioskodawców i członków ich rodzin przebywających na terytorium Zjednoczonego Królestwa, którzy ubiegają się lub otrzymują ww. świadczenia w Polsce, nie będą już miały zastosowania przepisy o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego. W wielu przypadkach ww. osób, także od 30 marca 2019 r., będzie potrzeba ustalenia lub weryfikacji przyznanych świadczeń za okres do dnia 29 marca 2019 r. włącznie. Dotyczyć to będzie np. wniosków o ww. świadczenia złożonych przed 30 marca 2019 r. i nierozpatrzonej

przed tą datą lub np. spraw rozstrzygniętych przed 30 marca 2019 r., w których zostaną ujawnione po 29 marca 2019 r. okoliczności mające wpływ na świadczenia przyznane za okres przed 30 marca 2019 r.

Na mocy proponowanego art. 54 ust. 1, w sprawach tych, za okres do 29 marca 2019 r. na dotychczasowych zasadach, wciąż będą miały zastosowanie przepisy o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego określone odpowiednio w ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych lub ustawie z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci, tj. zarówno przepisy materialne o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, jak i przepisy proceduralne, w sprawach tych wciąż organem właściwym będzie wojewoda.

Należy również zauważyć, że wojewodowie w wielu przypadkach wydali już, z zastosowaniem przepisów o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego w odniesieniu do wnioskodawców i członków rodzin przebywających na terytorium Zjednoczonego Królestwa, decyzje na pełny okres zasiłkowy. Biorąc jednak pod uwagę, że od dnia 30 marca 2019 r. w stosunku do Zjednoczonego Królestwa nie będą miały zastosowania przepisy o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego konieczne jest usunięcie z obrotu prawnego powyższych decyzji w zakresie obejmującym okres od tej daty, tj. od 30 marca 2019 r. W konsekwencji w art. 54 ust. 2 przewidziano, że decyzje wojewodów za okres od 30 marca 2019 r. wygasają z mocy samego prawa z tym dniem.

Wnioskodawcom mogą jednak przysługiwać, zgodnie z przepisami wyłącznie prawa krajowego, świadczenia również za okres od 30 marca 2019 r. W takim przypadku ich wnioski za ten okres powinny zostać rozpatrzone przez organy właściwe. W celu zapewnienia jak najszybszego rozpatrzenia tych wniosków za ww. okres przez organy właściwe w art. 54 ust. 3 przewidziano obowiązek wojewodów niezwłocznego przekazania wniosków, na podstawie których wydano przedmiotowe decyzje, do organów właściwych. Obowiązek przekazania przez wojewodę wniosków do organu właściwego, w celu ich rozpatrzenia na podstawie przepisów prawa krajowego za okres od dnia 30 marca 2019 r. dotyczy również wniosków dotychczas nierozpatrzonych przez wojewodę – w takim przypadku wojewoda wciąż pozostaje właściwy do ich rozpatrzenia za okres do dnia 29 marca 2019 r. włącznie.

W zakresie pomocy społecznej

Proponowany przepis art. 55 określa prawo do świadczeń z pomocy społecznej obywateli Zjednoczonego Królestwa oraz członków ich rodzin, którzy w dniu poprzedzającym dzień wejścia w życie projektowanej ustawy, posiadali prawo pobytu lub prawo stałego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z korzystaniem na tym terytorium ze swobody przemieszczania się obywateli UE i członków ich rodzin. Osoby te będą posiadały w okresie przejściowym prawo do świadczeń pomocy społecznej na warunkach mających zastosowanie do obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, określonych w art. 5 pkt 3 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, czyli w sytuacji, gdy zamieszkują oni i przebywają na terytorium RP.

Proponowany przepis art. 56 określa prawo do świadczenia w postaci renty socjalnej obywateli Zjednoczonego Królestwa oraz członków ich rodzin, którzy w dniu poprzedzającym dzień wejścia w życie projektowanej ustawy, posiadali prawo pobytu lub prawo stałego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z korzystaniem na tym terytorium ze swobody przemieszczania się obywateli UE i członków ich rodzin. Osoby te będą posiadały w okresie przejściowym prawo do renty socjalnej na warunkach mających zastosowanie do obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, określonych w art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej, czyli w sytuacji, gdy zamieszkują oni na terytorium RP.

W zakresie ubezpieczeń społecznych

Dla potrzeb przygotowania projektowanych przepisów przyjęto następujące założenia:

- 1) zakresem przedmiotowym projektu ustawy zostaną objęte emerytury, renty z tytułu niezdolności do pracy, renty rodzinne, zasiłki pogrzebowe oraz świadczenia w razie choroby i macierzyństwa oraz równoważne dla ojca, zakres podmiotowy projektu ustawy będzie obejmował osoby uprawnione do ww. kategorii świadczeń na podstawie ustawodawstwa Rzeczypospolitej Polskiej lub ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa zgodnie z zasadą równego traktowania (niezależnie od obywatelstwa);
- 2) realizacja zasady sumowania okresów ubezpieczenia przebytych w Wielkiej Brytanii przed dniem 30 marca 2019 r. przez polskie instytucje właściwe, na

potrzeby nabycia prawa do świadczeń oraz obliczenia ich wysokości (w oparciu o dowody uzyskane przez osoby uprawnione z instytucji brytyjskich);

- 3) uwzględnianie zdarzeń/okoliczności, które wystąpiły w Wielkiej Brytanii, tak jakby wystąpiły w państwie członkowskim UE;
- 4) realizacja zasady transferu świadczeń: emerytur, rent z tytułu niezdolności do pracy, rent rodzinnych, świadczeń w razie choroby i macierzyństwa oraz równoważnych dla ojca, a także zasiłków pogrzebowych.

W przepisie art. 22 projektu określono, że wobec osób objętych projektowanymi przepisami ustawy polskie instytucje będą łącznie stosować przepisy art. 24–36 projektu oraz przepisy o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego w odniesieniu do osób objętych tymi rozporządzeniami dotyczące uregulowanych w tych przepisach: okresów ubezpieczenia lub zamieszkania oraz świadczeń, dochodów, zamieszkania, pobytu, okoliczności i zdarzeń, odnoszących się do państw członkowskich oraz do Zjednoczonego Królestwa. Ponadto, wskazano, że przepisy art. 24–36 projektu, w zakresie odnoszącym się do okresów ubezpieczenia lub zamieszkania oraz świadczeń, dochodów, zamieszkania, pobytu, okoliczności i zdarzeń, będą stosowane wyłącznie do obecnie zgłoszonego Unii Europejskiej zakresu terytorialnego Zjednoczonego Królestwa, a więc z wyjątkiem terytoriów Zjednoczonego Królestwa nieobjętych unijnymi przepisami o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego w dniu 29 marca 2019 r.

Mając na względzie konieczność realizacji zasady równego traktowania, o której mowa w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 883/2004, w przepisie art. 23 projektu, wskazano, że osoby, wchodzące w zakres podmiotowy projektowanych przepisów, korzystać będą z dniem 30 marca 2019 r. z tych samych praw i podlegać będą tym samym obowiązkom, co obywatele Rzeczypospolitej Polskiej, w odniesieniu do świadczeń: emerytur, rent z tytułu niezdolności do pracy, rent rodzinnych, świadczeń w razie choroby i macierzyństwa oraz równoważnych dla ojca, a także zasiłków pogrzebowych.

W przepisie art. 24 projektu, w celu określenia zakresu przedmiotowego, wskazano, że przepisy art. 25–32 projektu dotyczą świadczeń z tytułu starości, niezdolności do pracy oraz rent rodzinnych w rozumieniu przepisów o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, objętych ustawami:

- 1) ustawą z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych;
- 2) ustawą z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych;
- 3) ustawą z dnia 21 listopada 2008 r. o emeryturach kapitałowych;
- 4) ustawą z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników;
- 5) ustawą z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin;
- 6) ustawą z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin;
- 7) ustawą z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych;
- 8) ustawą z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze.

Mając na względzie konieczność realizacji zasady sumowania okresów, o której mowa w art. 6 rozporządzenia (WE) nr 883/2004, w art. 25 projektu, określono, że w przypadku, gdy przepis ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych, ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o emeryturach kapitałowych lub ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników, uzależnia nabycie, zachowanie, przysługiwanie lub odzyskanie prawa do świadczeń, od spełnienia okresów ubezpieczenia, Zakład Ubezpieczeń Społecznych albo Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego będzie uwzględniać, o ile będzie to konieczne, okresy ubezpieczenia, zatrudnienia, pracy na własny rachunek lub zamieszkania przebyte na podstawie ustawodawstwa każdego innego państwa członkowskiego oraz ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa, tak jakby były to okresy spełnione na podstawie polskiego ustawodawstwa. Jednakże z zastrzeżeniem, które wynika z konsekwencji i terminu bezumownego brexitu, że, w odniesieniu do Zjednoczonego Królestwa, uwzględnieniu podlegać będą wyłącznie okresy przypadające przed dniem 30 marca 2019 r.

Zgodnie z przepisem art. 25 ustępu 2 projektu, polski organ emerytalno-rentowy, dokonując ustalenia podstawy wymiaru świadczeń, uwzględnia wyłącznie okresy ubezpieczenia przebyte na podstawie ustawodawstwa Rzeczypospolitej Polskiej.

W celu wprowadzenia przepisów analogicznych do art. 57 rozporządzenia (WE) nr 883/2004, w stosunku do okresów przebytych w Zjednoczonym Królestwie, w przepisie ustępu 4 art. 25 projektu określono, że jeżeli okres ubezpieczenia, przebyty zgodnie z ustawodawstwem Rzeczypospolitej Polskiej, jest krótszy niż 12 miesięcy i na podstawie tego okresu nie przysługują świadczenia, polski organ nie przyznaje tych świadczeń zgodnie z przepisem ustępu 1 art. 25 projektu.

W celu realizacji zasady równego traktowania świadczeń, dochodów, okoliczności lub zdarzeń, o której mowa w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 883/2004, w przepisie art. 26 ust. 1 i 2 projektu zawarto przepisy analogiczne do ww. przepisów unijnych. W przepisie ustępu 1 wskazano, że w przypadkach, w których na podstawie przepisów ustaw, o których mowa w art. 24 projektu, otrzymywanie świadczeń z zabezpieczenia społecznego i innego dochodu powoduje skutki prawne, odpowiednie przepisy mają zastosowanie także do otrzymywanych świadczeń równoważnych nabytych na podstawie ustawodawstwa innego państwa członkowskiego oraz ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa i dochodów osiągniętych w innym państwie członkowskim oraz w Zjednoczonym Królestwie.

W przepisie ustępu 2 art. 26 projektu zawarto kontynuację unijnej zasady zrównania świadczeń, dochodów, okoliczności lub zdarzeń, wskazując, że w przypadkach, w których na podstawie przepisów ustaw, o których mowa w art. 24 projektu, zaistnieniu pewnych okoliczności lub zdarzeń przypisywane są skutki prawne, to uwzględnieniu podlegają podobne okoliczności lub zdarzenia zaistniałe w każdym innym państwie członkowskim oraz w Zjednoczonym Królestwie, tak jak gdyby miały one miejsce na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Dodatkowo, w przepisie ustępu 3 art. 26 projektu, w celu ochrony praw nabytych wskazano, że przepisy ust. 1 i 2 ww. artykułu dotyczyć będą także świadczeń, dochodów, okoliczności lub zdarzeń, które wystąpiły przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy (a więc przed bezumownym wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej), pod warunkiem że zobowiązania z nich wynikające nie zostały wcześniej uregulowane.

Mając na względzie utrzymanie realizacji zasady eksportu świadczeń (zasady uchylenia zasad dotyczących miejsca zamieszkania), o której mowa w art. 7 rozporządzenia (WE) nr 883/2004, w przepisie art. 27 ust. 1 projektu określono, że na wniosek osoby

uprawnionej zamieszkałej na terytorium Zjednoczonego Królestwa, świadczenia wymienione w ustawach, o których mowa w art. 24 projektu, będą wypłacane wraz z dodatkami i innymi świadczeniami podlegającymi łącznej wypłacie, w państwie zamieszkania, na rachunek bankowy w Zjednoczonym Królestwie lub w innej formie wskazanej przez polski organ, w terminach i trybie ustalonym przez ten organ. Wypłata będzie dokonywana, tak jak obecnie, w walucie swobodnie wymiennej.

Ponadto, w przepisie ustępu 2 art. 27 projektu wskazano, że przepis ust. 1 stosuje się również do osób innych niż wymienione w art. 2 ust. 2 i 3 projektu, o ile zamieszkują one na terytorium Zjednoczonego Królestwa. Przepis dotyczy zachowania zasady eksportu świadczeń dla obywateli państw trzecich (nieunijnych), którzy nabyli prawo do świadczeń zgodnie z ustawodawstwem Rzeczypospolitej Polskiej, a także dotyczy stosowania eksportu świadczeń dla osób, które zmieniają państwo zamieszkania do Zjednoczonego Królestwa po 29 marca 2019 r.

Mając na względzie utrzymanie realizacji szczególnych rozwiązań dotyczących zastosowania zasady sumowania okresów, o których mowa w art. 51 rozporządzenia (WE) nr 883/2004, zaproponowano odpowiednie brzmienie przepisu art. 28 projektu. W myśl tej propozycji, jeżeli ustawodawstwo Rzeczypospolitej Polskiej uzależnia nabycie prawa do świadczenia od spełnienia okresów ubezpieczenia wyłącznie w odniesieniu do określonego zatrudnienia lub zawodu, uwzględnieniu podlegają okresy spełnione na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa wyłącznie wtedy, gdy okresy te zostały przebyte na podstawie podobnego systemu lub w ramach tego samego zatrudnienia, lub w tym samym zawodzie.

Mając na względzie zachowanie realizacji dotychczasowych, opartych o zasadę sumowania okresów, rozwiązań unijnych w zakresie przyznawania świadczeń, o których mowa w art. 52 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 883/2004, zaproponowano przepis art. 29 projektu. Zgodnie z przepisem ustępu 1, jeżeli uprawniony nabył prawo do świadczenia na podstawie art. 25 lub art. 28 projektu, wówczas przysługujące mu świadczenie ustalane jest w następujący sposób:

- 1) w pierwszej kolejności, ustalana jest przez polski organ teoretyczna kwota świadczenia równa świadczeniu, o które zainteresowany mógłby się ubiegać, gdyby wszystkie okresy ubezpieczenia lub zamieszkania, ukończone z uwzględnieniem ustawodawstw wszystkich innych państw członkowskich oraz Zjednoczonego

Królestwa, zostały przebyte na podstawie ustawodawstwa Rzeczypospolitej Polskiej;

- 2) w dalszej kolejności, polski organ ustala rzeczywistą kwotę świadczenia proporcjonalnego, mnożąc kwotę teoretyczną przez iloraz długości okresów ubezpieczenia przebytych na podstawie ustawodawstwa Rzeczypospolitej Polskiej, do całkowitej długości okresów ubezpieczenia i zamieszkania, przebytych na podstawie ustawodawstw wszystkich innych państw członkowskich i ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa.

Mając na względzie konieczność doprecyzowania sytuacji, w których nie zachodzi potrzeba zastosowania zasady sumowania, zaproponowano przepis ustępu 2 art. 29 projektu. W myśl tego przepisu, jeżeli uprawniony nabył prawo do świadczenia bez konieczności stosowania art. 25 i art. 28 projektu, wówczas przysługujące mu świadczenie jest obliczane wyłącznie na podstawie okresów ubezpieczenia przebytych na podstawie ustawodawstwa Rzeczypospolitej Polskiej.

W celu dalszej realizacji unijnej zasady zakazu kumulacji świadczeń, o której mowa w art. 10 rozporządzenia (WE) nr 883/2004, oraz przepisów szczegółowych w tym zakresie, tj. art. 53 i 55 rozporządzenia (WE) nr 883/2004, zaproponowano odpowiednie brzmienie art. 30 projektu. Zgodnie z przepisem ustępu 1, jeżeli polski organ stosuje zasady przeciwdziałania kumulacji, o których mowa w art. 54 i 55 rozporządzenia (WE) nr 883/2004, ponieważ osoba, o której mowa w art. 2 ust. 2 lub 3 projektu, otrzymuje dochód z innego państwa członkowskiego lub ze Zjednoczonego Królestwa, należne świadczenie może być obniżone wyłącznie o kwotę takiego dochodu. Ponadto, zgodnie z przepisem ustępu 2, jeżeli otrzymanie dochodu wymaga zastosowania ww. zasad przeciwdziałania kumulacji, w odniesieniu do:

- 1) dwóch lub większej liczby świadczeń ustalonych na podstawie okresów ubezpieczenia przebytych w jednym państwie, to polski organ dzieli kwoty dochodów, które zostały uwzględnione, przez liczbę świadczeń podlegających wspomnianym zasadom;
- 2) jednego świadczenia lub większej liczby świadczeń ustalonych na podstawie okresów ubezpieczenia przebytych w dwóch państwach lub większej liczbie państw, to polski organ uwzględnia dochody i wszystkie składniki przewidziane do celów stosowania wspomnianych zasad jako funkcję stosunku okresów ubezpieczenia i

zamieszkania ustalonych do wyliczeń, o których mowa w art. 29 ust. 1 pkt 2 projektu.

Mając na względzie zagwarantowanie kontynuacji uzyskiwania najniższych, ustawowych świadczeń przez osoby uprawnione (świadczenia minimalne), zaproponowano odpowiednie brzmienie przepisu art. 31 projektu. Zgodnie z tym przepisem osoba uprawniona do emerytury lub renty objętej ustawą, o której mowa w art. 24 pkt 1–4, która zamieszkuje na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, nie może otrzymać emerytury lub renty w kwocie niższej od świadczenia najniższego, przewidzianego w mającej zastosowanie ustawie, o której mowa w art. 24 pkt 1–4, za okres ubezpieczenia równy wszystkim uwzględnionym na podstawie art. 25 lub art. 28 okresom ubezpieczenia przebytych w Zjednoczonym Królestwie, Rzeczypospolitej Polskiej lub innym państwie członkowskim. Polski organ podwyższy więc uprawnionemu przez okres jego zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej kwotę otrzymywanego świadczenia, w taki sposób, aby suma świadczenia przyznanego na podstawie ustawodawstwa Rzeczypospolitej Polskiej i całkowitej wysokości świadczeń należnych z państw członkowskich oraz ze Zjednoczonego Królestwa, nie była niższa od kwoty najniższego świadczenia przewidzianego w ustawodawstwie Rzeczypospolitej Polskiej.

Konsekwencją bezumownego brexitu będzie również brak możliwości wymiany między instytucjami właściwymi Rzeczypospolitej Polskiej i Zjednoczonego Królestwa dokumentów i danych niezbędnych do postępowań dotyczących ustalenia prawa i wysokości świadczeń dla osób uprawnionych. Mając na celu rozwiązanie tego problemu zaproponowano przepis art. 32 projektu. Zgodnie z przepisem ustępu 1, okresy ubezpieczenia przebyte zgodnie z ustawodawstwem Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej będą uwzględniane przez odpowiedni polski organ, na podstawie zaświadczenia lub dokumentu wystawionego przez właściwą instytucję Zjednoczonego Królestwa i przekazanego do polskiego organu przez wnioskodawcę. Mając na względzie możliwość pojawienia się jednak w praktyce wymiany dokumentów i danych, pomimo bezumownego brexitu, w interesie osób uprawnionych oraz zapewnienia odpowiedniej podstawy prawnej, która jednak nie może wiązać instytucji brytyjskich, zaproponowano odpowiednie brzmienie przepisów ustępów 2 i 3 art. 32 projektu. Zgodnie z nim polskie organy będą mogły wymieniać się z właściwymi instytucjami Zjednoczonego Królestwa, dokumentami i danymi

niezbędnymi dla celów realizacji niniejszej ustawy. A jednocześnie zaświadczenia lub dokumenty wydane przez właściwe instytucje Zjednoczonego Królestwa, o których mowa w ust. 1, będą uznawane przez polskie organy dla celów realizacji niniejszej ustawy.

W związku z deklaracjami Strony Brytyjskiej, pomimo możliwości wystąpienia bezumownego brexitu, o uczestnictwie w unijnym Systemie Elektronicznej Wymiany Informacji dotyczących Zabezpieczenia Społecznego, który ma rozpocząć działanie w Unii Europejskiej z dniem 1 lipca 2019 r. zaszła konieczność zaproponowania przepisu, który zapewniłby ewentualną możliwość elektronicznej wymiany danych. Zgodnie z przepisem ustępu 4 art. 32 projektu, polskie organy mogą wymieniać z właściwymi instytucjami Zjednoczonego Królestwa, dane w ramach Systemu Elektronicznej Wymiany Informacji dotyczących Zabezpieczenia Społecznego, o których mowa w przepisach o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego.

Biorąc pod uwagę możliwość zastosowania innych rozwiązań prawnych mających na celu wymianę danych dotyczących zabezpieczenia społecznego, zaproponowano przepis ustępu 5, który zawiera upoważnienie dla polskiego organu do zawierania odpowiednich porozumień z właściwymi instytucjami Zjednoczonego Królestwa dotyczących przekazywania i pozyskiwania danych drogą papierową lub elektroniczną, w sprawach indywidualnych, jak również w sprawach masowej wymiany informacji.

W proponowanym art. 33 projektu wskazano, że przepisy art. 34–36 projektu dotyczą świadczeń pieniężnych z tytułu choroby, macierzyństwa i równoważnych dla ojca oraz zasiłków z tytułu śmierci, w rozumieniu przepisów o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, objętych ustawami:

- 1) ustawą z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, zwaną dalej „ustawą o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia chorobowego”;
- 2) ustawą z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych;
- 3) ustawą z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników.

Mając na względzie ochronę praw nabytych oraz realizację zasady sumowania okresów, zaproponowano w odniesieniu do świadczeń pieniężnych z ubezpieczenia chorobowego

zaproponowano odpowiednie brzmienie art. 34 projektu. Zgodnie z przepisem ustępu 1, do okresów ubezpieczenia chorobowego, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, uwzględnia się okresy ubezpieczenia uprawniające do świadczeń pieniężnych z tytułu choroby przebyte na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa przed dniem 30 marca 2019 r., jeżeli przerwa między okresami ubezpieczenia przebytymi na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa a okresami ubezpieczenia chorobowego, określonymi w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 300 i 303), nie przekroczyła 30 dni.

Zgodnie z przepisem ustępu 2 ww. artykułu, obowiązkowe okresy ubezpieczenia, uprawniające do świadczeń pieniężnych z tytułu choroby, przebyte zgodnie z ustawodawstwem Zjednoczonego Królestwa przed dniem 30 marca 2019 r., zostaną uwzględnione przy ustalaniu 10-letniego okresu obowiązkowego ubezpieczenia chorobowego, o którym mowa w art. 4 ust. 3 pkt 3 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia chorobowego.

Zgodnie z przepisem ustępu 3 art. 34 projektu, dokumentem potwierdzającym okres ubezpieczenia, przebyty zgodnie z ustawodawstwem Zjednoczonego Królestwa, będzie zaświadczenie wydane przez właściwą instytucję Zjednoczonego Królestwa złożone przez ubezpieczonego.

Zgodnie z proponowanym przepisem art. 35 ust. 1 projektu, świadczenia, o których mowa w ustawie o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia chorobowego, nie przysługują za okres po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli osoba niezdolna do pracy:

- 1) wykonuje pracę lub inną działalność w Zjednoczonym Królestwie, która stanowi tytuł do objęcia ubezpieczeniem uprawniającym do świadczeń pieniężnych z tytułu choroby zgodnie z ustawodawstwem Zjednoczonego Królestwa albo zapewnia prawo do świadczeń za okres niezdolności do pracy z powodu choroby na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa;
- 2) ma ustalone prawo do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa albo jest uprawniona do odpowiedniego świadczenia, o którym mowa w art. 13 ust. 1 ustawy o

świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia chorobowego, przyznanego na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa.

Ponadto, zgodnie z przepisem ustępu 2 art. 35 projektu, świadczenie rehabilitacyjne, o którym mowa w ustawie o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia chorobowego, nie przysługuje jeżeli osoba występująca o świadczenie ma ustalone prawo do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa albo jest uprawniona do odpowiedniego świadczenia, o którym mowa w art. 18 ust. 7 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia chorobowego, przyznanego na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa.

Zgodnie z zaproponowanym przepisem ustępu 3 art. 35 projektu, zasiłek wyrównawczy, o którym mowa w ustawie o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia chorobowego, nie przysługuje jeżeli osoba występująca o zasiłek ma ustalone prawo do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa albo jest uprawniona do odpowiedniego świadczenia, o którym mowa w art. 25 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia chorobowego, przyznanego na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa.

Mając na względzie utrzymanie realizacji zasady eksportu świadczeń (zasady uchylecia zasad dotyczących miejsca zamieszkania), o której mowa w art. 7 rozporządzenia (WE) nr 883/2004, w przepisie art. 35 ust. 4 projektu, określono, że świadczenia przyznane na podstawie ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia chorobowego nie będą mogły ulec zmniejszeniu, zawieszeniu lub wstrzymaniu z tego powodu, że osoba uprawniona do tych świadczeń mieszka lub przebywa na terytorium Zjednoczonego Królestwa. Na wniosek uprawnionego, świadczenia będą wypłacane na terytorium Zjednoczonego Królestwa. Wypłata dokonywana będzie w walucie swobodnie wymiennej.

Mając również na względzie utrzymanie realizacji zasady eksportu świadczeń (zasady uchylecia zasad dotyczących miejsca zamieszkania), o której mowa w art. 7 rozporządzenia (WE) nr 883/2004, w przepisie art. 36 projektu, określono, że zasiłek pogrzebowy nie ulegnie zmniejszeniu, zawieszeniu lub wstrzymaniu z tego powodu, że uprawniony mieszka lub przebywa na terytorium Zjednoczonego Królestwa. Na wniosek uprawnionego, zasiłek zostanie wypłacony na terytorium Zjednoczonego Królestwa. Wypłata dokonywana będzie w walucie swobodnie wymiennej.

Propozycje dotyczące przystępowania obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin do powszechnego ubezpieczenia zdrowotnego do czasu udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy lub zezwolenia na pobyt stały

Zgodnie z projektowanymi regulacjami art. 37, obywatele Zjednoczonego Królestwa, podlegający przepisom projektowanej ustawy, będą mogli być objęci obowiązkiem ubezpieczenia zdrowotnego na podstawie art. 66 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub przystąpić do dobrowolnego ubezpieczenia zdrowotnego na podstawie art. 68 tej ustawy, także gdy nie spełniają warunków określonych w art. 3 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 6 tej ustawy. Powyższa propozycja nie rodzi skutków finansowych.

Propozycje mające na celu zapewnienie możliwości kontynuowania po wyjściu Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej działalności przez brytyjskie agencje zatrudnienia działające na terytorium Polski w dniu 29 marca 2019 r.

Projektowane przepisy art. 38 i art. 59 określają regulacje dotyczące podejmowania i świadczenia na terytorium Polski usług z zakresu agencji zatrudnienia przez przedsiębiorców zagranicznych ze Zjednoczonego Królestwa, w przypadku bezumownego wyjścia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej.

Przedsiębiorcy zagraniczni ze Zjednoczonego Królestwa posiadający w dniu 29 marca 2019 r. uprawnienia do świadczenia na terytorium Polski usług z zakresu agencji zatrudnienia (tj. pośrednictwa pracy, doradztwa personalnego, poradnictwa zawodowego lub pracy tymczasowej), będą traktowani jak przedsiębiorcy zagraniczni z państw członkowskich Unii Europejskiej – nie dłużej jednak niż do dnia 30 czerwca 2019 r. Z tym dniem marszałek województwa wykreśli przedsiębiorców zagranicznych ze Zjednoczonego Królestwa odpowiednio z rejestru agencji zatrudnienia albo z wykazu przedsiębiorców zagranicznych. Okres przejściowy ma umożliwić tym przedsiębiorcom przekształcenie formy organizacyjnej oraz załatwienie formalności związanych z uzyskaniem wpisu do rejestru agencji zatrudnienia, jak dla przedsiębiorców z państw trzecich.

Po dniu 29 marca 2019 r. przedsiębiorcy zagraniczni ze Zjednoczonego Królestwa ubiegający się o uprawnienia do prowadzenia usług agencji zatrudnienia w Polsce będą traktowani jak przedsiębiorcy państw trzecich.

Projektowane przepisy dotyczące podejmowania i świadczenia na terytorium Polski usług z zakresu agencji zatrudnienia przez przedsiębiorców zagranicznych ze Zjednoczonego Królestwa, w przypadku bezumownego wyjścia Wielkiej Brytanii z Unii Europejskiej, nie spowodują skutków finansowych w stosunku do sytuacji obecnie obowiązujących przepisów.

Propozycje dotyczące delegowania pracowników

Zgodnie z projektowanym przepisem (art. 39), do delegowania rozpoczętego przed brexitem i trwającego w tym dniu stosowałoby się przepisy ustawy o delegowaniu pracowników w ramach świadczenia usług, w zakresie, w którym były one stosowane przed tym dniem, nie dłużej jednak niż do dnia 30 czerwca 2019 r. Do takiego delegowania w tym czasie nie stosowałoby się natomiast art. 26 ustawy o delegowaniu pracowników w ramach świadczenia usług, który reguluje kwestie delegowania na terytorium Polski z państwa trzeciego.

Natomiast w okresie od dnia 1 lipca 2019 r. do takiego delegowania będą miały zastosowanie przepisy art. 26 ustawy o delegowaniu pracowników w ramach świadczenia usług, jednak z uwzględnieniem szczególnych regulacji zawartych w projektowanej ustawie.

Biorąc powyższe pod uwagę, do pracodawcy delegującego na terytorium Polski ze Zjednoczonego Królestwa przed dniem brexitu odnośnie do jego pracownika delegowanego po dniu 29 marca 2019 r. będzie się stosować art. 26 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o delegowaniu pracowników w ramach świadczenia usług – od początku delegowania pracownika przypadającego po dniu 29 marca 2019 r.

Niezależnie od powyższego należy wyjaśnić, że do pracowników państw trzecich nie będących obywatelami Zjednoczonego Królestwa, delegowanych z tego państwa na terytorium Polski, będą miały zastosowanie odpowiednie przepisy regulujące kwestie pobytu obywateli państw trzecich na terytorium Polski.

Propozycje dotyczące uczestnictwa w obrocie gospodarczym brytyjskich osób zagranicznych

Intencją przepisu art. 40 jest umożliwienie podmiotom brytyjskim świadczącym usługi na terytorium RP do dokończenia realizacji bieżących usług na dotychczasowych zasadach. Stąd też proponuje się, by stosować do nich odpowiednio przepisy dotyczące

świadczenia usług przez usługodawcę z państwa członkowskiego, wraz z wszelkimi wynikającymi z tego tytułu prawami i obowiązkami. W tym miejscu należy podkreślić, że świadczenie usług ma ze swojej natury charakter ograniczony czasowo, celem projektodawcy nie jest także przyznanie usługodawcom ze Zjednoczonego Królestwa możliwości podlegania dotychczasowym regułom bez limitu czasowego. Kluczowym zagadnieniem jest natomiast zapewnienie pewności obrotu gospodarczego – przepis ma zatem gwarantować, że zostanie zachowana stabilność i jasność reguł realizowania bieżących umów o usługi. Tym samym, znajdzie on zastosowanie tylko do tych sytuacji, w których umowy tego typu zostały zawarte z podmiotami brytyjskimi nie później niż w dniu 29 marca 2019 r.

W tym miejscu należy wskazać na dwa istotne obostrzenia. Po pierwsze, „uprzywilejowane” traktowanie usługodawcy ze Zjednoczonego Królestwa będzie dotyczyło jedynie okresu czasu niezbędnego do realizacji zawartych umów, przy czym nie później niż do dnia 30 czerwca 2019 r. Brak określenia odpowiedniego limitu czasowego mógłby bowiem spowodować kreowanie sztucznie wydłużonych okresów realizacji kontraktów. Po drugie, reguła ta nie będzie znajdowała zastosowania, jeżeli po dniu 29 marca 2019 r. strony umowy zmienią ją w taki sposób, że nastąpi istotne¹⁾ wydłużenie okresu niezbędnego do realizacji usługi. Podobnie jak w poprzednim przypadku, ma to chronić polski system prawno-gospodarczy przed próbą sztucznego przedłużania przez usługodawców ze Zjednoczonego Królestwa możliwości świadczenia usług na „preferencyjnych” zasadach.

Propozycje mające na celu zapewnienie możliwości kontynuowania po wyjściu Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej ochrony roszczeń pracowniczych wobec przedsiębiorców brytyjskich, którzy utworzyli na terytorium Polski oddział lub przedstawicielstwo i prowadzą tę działalność w dniu 29 marca 2019 r. (projektowane art. 41 i art. 60)

W związku z wyjściem Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej jest konieczne uregulowanie kwestii ochrony roszczeń pracowniczych wobec przedsiębiorców brytyjskich, którzy utworzyli na terytorium Polski oddział lub przedstawicielstwo i będą kontynuować tę działalność po dniu 29 marca 2019 r.

¹⁾ To, czy wydłużenie ma charakter istotny, jest uzależnione od rodzaju świadczonej usługi.

Zaproponowane zmiany do ustawy z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz. U. z 2018 r. poz. 1433 i 2192), zwaną dalej „ustawą o ochronie roszczeń pracowniczych”, zostały przygotowane w oparciu o obowiązujące przepisy prawa polskiego dotyczące przedsiębiorców zagranicznych ze Zjednoczonego Królestwa.

Zgodnie z przyjętymi założeniami, dotyczącymi m.in. bezumownego wyjścia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej, system ochrony roszczeń pracowniczych regulowany ustawą o ochronie roszczeń pracowniczych wobec przedsiębiorców brytyjskich, którzy utworzyli na terytorium Polski oddział lub przedstawicielstwo w przypadku ich niewypłacalności pozostanie zasadniczo na obecnie obowiązujących zasadach do 31 marca 2020 r. Pracownikom przysługiwać będą nadal świadczenia, zgodnie z katalogiem o którym mowa w art. 12 ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych i procedurami, o których mowa w art. 17 ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych, przy czym świadczenia wypłacone z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych (zw. dalej Funduszem) nie będą odzyskiwane z majątku przedsiębiorcy (art. 23 ust. 10 ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych). Wypłacone świadczenia będą stanowiły koszt Funduszu.

Jednocześnie zachowano zasadę, że wyroki sądów brytyjskich dotyczące ogłoszonej w Zjednoczonym Królestwie upadłości konsumenckiej dłużników Funduszu (niezależnie od kraju pochodzenia dłużnika) będą uznawane na takich samych zasadach jak wyroki sądów innych państw UE, a przysługująca od tego dłużnika należność, w części objętej wyrokiem sądu będzie zaliczana do kosztów Funduszu (art. 8a).

Propozycje w zakresie uznawania dokumentów stwierdzających posiadanie uprawnień do kierowania pojazdami

Dodatkowo w art. 43 proponuje się zmianę ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami (Dz. U. z 2019 r. poz. 341) w celu zapewnienia uznawania dokumentów stwierdzających posiadanie uprawnień do kierowania pojazdami. Celem projektowanej zmiany jest umożliwienie posługiwania się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej prawem jazdy wydanym na terytorium Zjednoczonego Królestwa, przez osoby które taki dokument posiadają.

Zasadność projektowanych zmian w przepisach ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami podyktowana jest koniecznością dostosowania prawa krajowego

w tym zakresie na wypadek bezumownego wyjścia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej. Obywatele nie powinni ponosić konsekwencji Brexitu, co wymaga po stronie państw członkowskich przychylnego podejścia do praw obywateli Zjednoczonego Królestwa. Aby zapewnić wszystkim osobom posługującym się brytyjskim prawem jazdy łagodne przejście do rzeczywistości po wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa z UE niezbędne jest m.in. uregulowanie kwestii dokumentów, jakimi osoby te mogą się posługiwać w codziennym życiu. Prawo jazdy, zaraz po dokumentach tożsamości, jest drugim najczęściej wykorzystywanym dokumentem.

W obecnym stanie prawnym przepisy ww. ustawy przewidują uznawanie na terytorium RP krajowych praw jazdy wydanych w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym. Obecnie obowiązujące przepisy w tym zakresie zapewniają osobom posiadającym brytyjskie prawa jazdy możliwość posługiwania się nimi na terenie RP, wyłącznie do czasu gdy Zjednoczone Królestwo jest członkiem Unii Europejskiej. W przypadku bezumownego wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z UE (tzw. wariant no-deal) osoby posługujące się brytyjskim prawem jazdy (w tym także m.in. obywatele polscy, którzy na stałe zamieszkują w Zjednoczonym Królestwie i wymienili, zgodnie z przepisami UE, polskie prawo jazdy na brytyjskie), aby móc prowadzić pojazdy w Polsce po 30 marca powinni posługiwać się międzynarodowym prawem jazdy wydanym na podstawie konwencji genewskiej.

Proponowane w projekcie zmiany byłyby zbędne w przypadku wstąpienia Zjednoczonego Królestwa do EFTA lub EOG, lecz na chwilę obecną brak jest takiej informacji. Zjednoczone Królestwo jest członkiem EOG jako członek UE.

Projektowane zmiany rozszerzają katalog dokumentów stwierdzających posiadanie uprawnienia do kierowania motorowerem, pojazdem silnikowym lub zespołem pojazdów składającym się z pojazdu silnikowego i przyczepy lub naczepy na terenie Polski o stosowne dokumenty wydawane w Zjednoczonym Królestwie oraz regulują kwestie związane z wymianą takich dokumentów.

Powyższe umożliwi uznawanie na terytorium RP praw jazdy wydanych na terytorium Zjednoczonego Królestwa, analogicznie jak obecnie uznawane są krajowe prawa jazdy

wydane w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, a także wymianę tych dokumentów.

Propozycje w zakresie prowadzenia działalności gospodarczej

W art. 45 proponuje się wprowadzenie do ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. poz. 649 i 1293) dwóch zmian. Pierwsza z nich polega na przyznaniu uprawnienia dla posiadaczy zezwolenia na pobyt czasowy udzielonego w związku z okolicznością, o której mowa w art. 7 ust. 1 lub 2 projektowanej ustawy, do podejmowania i wykonywania działalności gospodarczej na terytorium Polski na takich samych zasadach jak obywatele polscy. Druga z nich zakłada natomiast, że osoby zagraniczne niespełniające przesłanek z art. 4 ust. 1 lub 2 ww. ustawy będą mogły podejmować i wykonywać działalność gospodarczą także w formie spółki jawnej i spółki partnerskiej. Nie tylko zniweluje to problem tych brytyjskich osób zagranicznych, które przed 30 marca 2019 r. obrały w Polsce taką właśnie formę prowadzenia działalności (i której to po tej dacie nie mogłyby już kontynuować), ale dodatkowo przyczyni się to do pełniejszej realizacji zasady swobody działalności gospodarczej, zachęcając podmioty zagraniczne do uczestnictwa w polskim życiu gospodarczym.

Propozycje w zakresie egzekucji sądowej w sprawach cywilnych (art. 61)

Jednym ze skutków wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej, do którego ma dojść 29 marca 2019 roku, będzie zmiana statusu wydanych w tym państwie tytułów wykonawczych na gruncie polskiego prawa postępowania cywilnego. Do tytułów tych przestaną się stosować zasady określone w księdze czwartej Kodeksu postępowania cywilnego – na czele z odstąpieniem od wymogu *exequatur* dla tytułów wykonawczych pochodzących z państw członkowskich Unii Europejskiej.

Zmiana ta nie powinna nastręczać trudności w zakresie tytułów wykonawczych, które (już lub jeszcze) nie są egzekwowane – natomiast, ze względu na brak precedensów w tym zakresie, mogą powstać wątpliwości co do sytuacji prawnej stron w postępowaniach egzekucyjnych, które już się toczą, oraz co do tego, jak w takim

przypadku powinien zachować się organ egzekucyjny. Dotyczy to egzekucji sądowych prowadzonych w dacie 29 marca 2019 roku przez polskie organy egzekucyjne na podstawie orzeczeń sądów Zjednoczonego Królestwa będących tytułami wykonawczymi, o których mowa w art. 1153¹⁴ k.p.c. Choć bowiem dotychczas (z mocy prawa UE) nie podlegały one procedurze *exequatur*, to zaczną jej podlegać 30 marca 2019 roku.

Ze względów społecznych i aksjologicznych jest pożądanym umożliwienie kontynuacji egzekucji sądowych prowadzonych na podstawie takich tytułów – przy zachowaniu pewnych warunków o charakterze ustawowego minimum. W tym celu należy wprowadzić przepisy przejściowe.

Dla uniknięcia wątpliwości, co do statusu prawnego takich tytułów wykonawczych, projekt wyłącza w tych sprawach dalsze stosowanie przepisów księgi czwartej kodeksu postępowania cywilnego, która reguluje postępowania egzekucyjne i wykonawcze orzeczeń, ugód i dokumentów urzędowych wyłączonych spod kontroli *exequatur* (ust. 1 projektu).

Zakłada się, że w sprawach, o których mowa, z dniem wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej organ egzekucyjny z urzędu zawiesza postępowanie egzekucyjne (ust. 2). W konsekwencji stanie się jasne, że takie orzeczenia będą traktowane jak orzeczenia pochodzące z państw trzecich, w stosunku do których wierzyciele, aby wszcząć egzekucję w Polsce, muszą wystąpić do polskiego sądu o stwierdzenie wykonalności (por. art. 1150 i nast. kpc).

Dla zapewnienia ciągłości egzekucji projekt zobowiązuje organ egzekucyjny do wezwania wierzyciela, aby ten w ciągu 3 miesięcy przedłożył dowód wszczęcia postępowania o stwierdzeniu wykonalności orzeczenia będącego dotąd podstawą egzekucji (ust. 3).

Jeśli wierzyciel przedstawi dowód, że postępowanie o stwierdzeniu wykonalności orzeczenia zostało wszczęte, postępowanie egzekucyjne pozostanie zawieszony aż do czasu przedstawienia postanowienia o nadaniu klauzuli wykonalności, a następnie zostanie podjęte (ust. 4).

Bezskuteczny upływ terminu do wykonania zobowiązania powinien skutkować umorzeniem egzekucji. Taki również skutek powinien nastąpić w sytuacji

prawomocnego oddalenia wniosku wierzyciela, względnie niepodjęcia przez wierzyciela żadnych dalszych działań po upływie udzielonego mu terminu (ust. 5).

Jako że organ egzekucyjny jest już w posiadaniu orzeczenia, którego prawomocność i wykonalność nie budziły wątpliwości przed dniem wyjścia Zjednoczonego Królestwa z Unii europejskiej, celowe jest wyłączenie stosowania art. 1151 § 2 k.p.c, który mnożyłby przed wierzycielem niepotrzebne przeszkody (ust. 6).

Wskazane rozwiązania miałyby również odpowiednie zastosowanie do postępowań wykonawczych prowadzonych na podstawie orzeczeń, o których mowa w art. 1153¹⁵ k.p.c. (ust. 7).

Przedstawiona regulacja pozwoli zapobiec niepewności prawnej przy jednoczesnym zagwarantowaniu jednolitego podejścia organów egzekucyjnych do zaistniałej, precedensowej sytuacji. Jednocześnie pozwoli ona zapewnić ciągłość postępowań egzekucyjnych, które są w toku.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów technicznych, a zatem nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Projekt ustawy nie wymaga przedłożenia go właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej lub Europejskiemu Bankowi Centralnemu w celu uzyskania opinii, dokonania konsultacji lub uzgodnienia.

Projekt może mieć wpływ na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców, albowiem zapewnia on możliwość kontynuacji wykonywania działalności gospodarczej przez obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin, na zasadach analogicznych do obywateli polskich. Uprawnienie to obejmie tych obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w okresie od dnia 30 marca 2019 r. do dnia 31 grudnia 2020 r. oraz w okresie trwania postępowań w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy lub zezwolenia na pobyt stały, będzie uznawany za legalny.

Warunkiem jednak jest to, by działalność gospodarcza była już przez nich prowadzona (lub też zawieszona) w dniu 29 marca 2019 r., w oparciu o aktualny wpis do CEIDG.

Zakłada się też, że obywatele Zjednoczonego Królestwa i członkowie ich rodzin, którym udzielone zostanie zezwolenie na pobyt czasowy na podstawie projektowanej ustawy lub zezwolenie na pobyt stały, będą mogli w przyszłości podejmować i wykonywać działalność gospodarczą na zasadach ogólnych wynikających z przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej).

Projekt przewiduje też, że, pod pewnymi warunkami, usługodawcy ze Zjednoczonego Królestwa będą mogli dokończyć świadczenie usług będących „w toku”, co przełoży się na stabilność i pewność obrotu gospodarczego, które to w przeciwnym razie mogłyby zostać w istotny sposób zachwiane.

Dodatkowo, projekt umożliwi osobom zagranicznym niespełniającym przesłanek z art. 4 ust. 1 lub 2 ustawy o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej podejmowanie i wykonywanie działalności gospodarczej także w formie spółki jawnej i spółki partnerskiej. Nie tylko zniweluje to problem tych brytyjskich osób zagranicznych, które przed 30 marca 2019 r. obrały w Polsce taką formę działalności (której to po tej dacie nie mogłyby już kontynuować), ale także przyczyni się to do pełniejszej realizacji zasady swobody działalności gospodarczej, zachęcając podmioty zagraniczne do uczestnictwa w polskim życiu gospodarczym.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów określających warunki wykonywania działalności gospodarczej, o których mowa w uchwale nr 20 Rady Ministrów z dnia 18 lutego 2014 r. w sprawie zaleceń ujednoczenia terminów wejścia w życie niektórych aktów normatywnych (M.P. poz. 205).

W art. 62 projektu przewidziano, że ustawa wejdzie w życie z dniem 30 marca 2019 r. W przypadku wariantu bezumownego wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej będzie to pierwszy dzień, w którym obywatele tego państwa i członkowie ich rodzin nie będą mogli korzystać z traktatowej swobody przepływu osób. Będzie to zatem również pierwszy dzień, w którym do obywateli tego państwa oraz członków ich rodzin nie będzie miała zastosowania ustawa z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich

Unii Europejskiej i członków ich rodzin, a znacznie mieć w całości (z zastrzeżeniem modyfikacji wynikających z projektowanej ustawy) ustawa z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach. Zachowanie takiej daty wejścia w życie jest niezbędne dla utrzymania uprawnień pobytowych przez obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin oraz innych uprawnień towarzyszących (np. dostęp do rynku pracy).

Nazwa projektu

Projekt ustawy o uregulowaniu niektórych spraw w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej bez zawarcia umowy, o której mowa w art. 50 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej

Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji – ministerstwo wiodące

Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej – ministerstwo współpracujące

Ministerstwo Przedsiębiorczości i Technologii – ministerstwo współpracujące

Ministerstwo Zdrowia – ministerstwo współpracujące

Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu

Pani Renata Szczęch – Podsekretarz Stanu w MSWiA

Pan Paweł Majewski – Sekretarz Stanu w MSWiA

Pan Marcin Zieleniecki – Podsekretarz Stanu w MRPiPS

Pan Stanisław Szwed – Sekretarz Stanu w MRPiPS

Pan Marian Ociepa, Podsekretarz Stanu w MPiT

Pan Maciej Miłkowski, Podsekretarz Stanu w MZ

Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu

1. Pan Adam Knych – Dyrektor Departamentu Analiz i Polityki Migracyjnej w MSWiA tel. +48 22 60 115 20 | fax +48 22 60 149 14 sekretariat.daipm@mswia.gov.pl
2. Katarzyna Anzorge-Kicińska Dyrektor Departamentu Spraw Obywatelskich w MSWiA Tel. 22 601 18 20
3. Pan Robert Wójcik – Dyrektor Departamentu Koordynacji Systemów Zabezpieczenia Społecznego, tel. 22 461 62 02
4. Pani Beata Czajka – Zastępca Dyrektora Departamentu Rynku Pracy w MRPiPS, tel. 22 461 64 00
5. Pan Olgierd Podgórski – Dyrektor Departamentu Polityki Rodzinnej w MRPiPS, tel. 22 461 60 60
6. Pani Krystyna Wyrwicka – Dyrektor Departamentu Pomocy i Integracji Społecznej w MRPiPS, tel. 22 661 12 77
7. Pani Anita Gwarek – Dyrektor Departamentu Prawa Pracy w MRPiPS, tel. 22 461 15 52
8. Pan Ireneusz Baranowski – Dyrektor Departamentu Funduszy w MRPiPS tel. 22 461 61 61
9. Pani Maria Szymańska – Zastępca Dyrektora Departamentu Spraw Europejskich w MPiT tel. 22 262 96 93
10. Pan Tomasz Pawłęga – Dyrektor Departamentu Systemu Zdrowia w MZ tel. 22 86 01 110

Data sporządzenia

1 marca 2019 r.

Źródło:

Prawo UE

Nr w Wykazie prac – UD482

OCENA SKUTKÓW REGULACJI**1. Jaki problem jest rozwiązywany?**

Projekt ustawy o uregulowaniu niektórych spraw w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej bez zawarcia umowy, o której mowa w art. 50 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej, zwany dalej „projektem ustawy”, ma na celu uregulowanie zasad: pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywateli Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, zwanego dalej „Zjednoczonym Królestwem”, i członków ich rodzin, przyznawania i wypłaty świadczeń z zabezpieczenia społecznego z uwzględnieniem okresów pracy i zamieszkania w Zjednoczonym Królestwie, prowadzenia działalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez przedsiębiorcę zagranicznego ze Zjednoczonego Królestwa, świadczącego usługi agencji zatrudnienia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, delegowania pracownika na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ze Zjednoczonego Królestwa, ochrony roszczeń pracowniczych w przypadku niewypłacalności pracodawcy będącego przedsiębiorcą zagranicznym ze Zjednoczonego Królestwa, uczestnictwa w obrocie gospodarczym brytyjskich osób zagranicznych, przystępowania obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin do powszechnego ubezpieczenia zdrowotnego do czasu udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy lub zezwolenia na pobyt stały, uznawania wydanych na

terytorium Zjednoczonego Królestwa dokumentów stwierdzających posiadanie uprawnień do kierowania pojazdami, kontynuacji egzekucji sądowych prowadzonych na podstawie orzeczeń sądów Zjednoczonego Królestwa, a także trybu postępowania i organów właściwych w tych sprawach, w przypadku braku zawarcia przez Unię Europejską i Zjednoczone Królestwo *Umowy wystąpienia Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej*, lub braku otrzymania przed tą datą przez depozytariusza tej Umowy pisemnego powiadomienia o zakończeniu niezbędnych procedur wewnętrznych dotyczących wejścia w życie tej Umowy przez Unię i przez Zjednoczone Królestwo, zgodnie z art. 185 Umowy wystąpienia.

Jednocześnie, w związku z wyjściem Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej, istnieje konieczność wprowadzenia przepisów:

1) regulujących:

- a) nabywania statusu bezrobotnego oraz zasiłków dla bezrobotnych na terytorium Polski przez obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin,
 - b) nabywania prawa do zasiłku dla bezrobotnych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie okresów:
 - ubezpieczenia, zatrudnienia lub pracy na własny rachunek przebytych na terytorium Zjednoczonego Królestwa do dnia 29 marca 2019 r. – zgodnie z przepisami o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego przez osoby uprawnione na podstawie tych przepisów,
 - zatrudnienia, wykonywania innej pracy zarobkowej lub prowadzenia pozarolniczej działalności na terenie Zjednoczonego Królestwa od dnia 30 marca 2019 r. do dnia 31 marca 2020 r. przez obywateli państw członkowskich UE, państw EOG nienależących do UE i Konfederacji Szwajcarii oraz członków ich rodzin, pod warunkiem osiągnięcia wynagrodzenia lub przychodu w wysokości co najmniej polskiego minimalnego wynagrodzenia za pracę,
 - c) korzystania z usług rynku pracy i instrumentów rynku pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin,
 - d) dostępu do polskiego rynku pracy przez obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin,
 - e) kontynuacji pracy od dnia 30 marca 2019 r. do dnia 30 czerwca 2019 r. przez pracowników delegowanych ze Zjednoczonego Królestwa bez konieczności posiadania zezwolenia na pracę;
 - f) kwestie uczestnictwa podmiotów brytyjskich (zarówno obywateli, jak i innych podmiotów) w polskim obrocie gospodarczym, w tym w zakresie świadczenia usług;
- 2) zabezpieczających wynikające aktualnie z koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego w relacjach Polski ze Zjednoczonym Królestwem na podstawie unijnych rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/04 i 987/09:
- a) prawa nabyte do dnia 29 marca 2019 r., tj. prawa do transferu przez polskie instytucje świadczeń emerytalno-rentowych (emerytur, rent z tytułu niezdolności do pracy, rent rodzinnych), zasiłków pogrzebowych oraz świadczeń w razie choroby i macierzyństwa), przysługujących osobom uprawnionym, zamieszkującym na terytorium Zjednoczonego Królestwa,
 - b) prawa w trakcie nabywania oraz
 - c) prawa osób, które do dnia 29 marca 2019 r. będą posiadały okresy ubezpieczenia w Zjednoczonym Królestwie i w Rzeczypospolitej Polskiej, a w przyszłości będą ubiegać się o przyznanie prawa do ww. świadczeń z tytułu przebytych okresów ubezpieczenia;
- 3) regulujących dostęp do systemu świadczeń rodzinnych, świadczeń z funduszu alimentacyjnego, Karty Dużej Rodziny, świadczenia wychowawczego i świadczenia dobry start, pomocy społecznej oraz renty socjalnej dla obywateli Zjednoczonego Królestwa i ich rodzin w okresie przejściowym;
- 4) regulujących prowadzenie działalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez brytyjskie agencje zatrudnienia;
- 5) regulujących sytuację pracodawcy delegującego pracownika na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ze Zjednoczonego Królestwa oraz sytuację pracownika delegowanego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z tego kraju – przed dniem 29 marca 2019 r., w przypadku trwania delegowania po tym dniu;
- 6) regulujących zasady przystępowania obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin do powszechnego ubezpieczenia zdrowotnego do czasu udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy lub zezwolenia na pobyt stały;
- 7) umożliwiających uznawanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej prawa jazdy wydanego na terytorium Zjednoczonego Królestwa, po wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa z UE;
- 8) umożliwiających kontynuację egzekucji sądowych prowadzonych na podstawie orzeczeń sądów Zjednoczonego Królestwa będących tytułami wykonawczymi, o których mowa w art. 1153¹⁴ k.p.c.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

W zakresie kwestii pobytowych pierwsza grupa przepisów to przepisy samoistne (nie dokonujące zmian w przepisach innych ustaw), mające na celu uregulowanie statusu pobytowego obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej niebędących jednocześnie obywatelami innych państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej w okresie bezpośrednio następującym po wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej. Na te przepisy składa się:

- ustanowienie podstawy prawnej dla uznawania pobytu obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w okresie od dnia 30 marca 2019 r. do dnia 31 grudnia 2020 r. za legalny, jeżeli w dniu 29 marca 2019 r. (ostatni dzień obowiązywania Traktatów i prawa wtórnego UE w stosunku do Zjednoczonego Królestwa i na jego terytorium) posiadali oni prawo pobytu lub prawo stałego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej

Polskiej w ramach traktatowej swobody przepływu osób. W okresie tym obywatele Zjednoczonego Królestwa i członkowie ich rodzin będą mieli możliwość złożenia wniosków o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy lub zezwolenia na pobyt stały, dla których szczególna regulacja materialnoprawna oraz proceduralna również zostanie określona w ustawie;

- ustanowienie podstawy materialnoprawnej udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy na okres 5 lat dla obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin, którzy w dniu 29 marca 2019 r. posiadali prawo pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wraz z szczególnymi przepisami proceduralnymi;
- ustanowienie podstawy materialnoprawnej udzielenia zezwolenia na pobyt stały dla obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin, którzy w dniu 29 marca 2019 r. posiadali prawo stałego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wraz z szczególnymi przepisami proceduralnymi;
- ustanowienie uprawnienia dla obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej będzie uznawany za legalny na podstawie ustawy (w okresie od dnia 30 marca 2019 r. do dnia 31 grudnia 2020 r. oraz w okresie trwania postępowań w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy oraz zezwolenia na pobyt stały, jeżeli okres ten wyjdzie poza pierwszy z tych okresów) do wykonywania pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na zasadach analogicznych do tych przewidzianych dla obywateli polskich oraz do kontynuacji wykonywania działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli taka działalność była wykonywana (względnie była zawieszona) w dniu 30 marca 2019 r. i cudzoziemiec posiadał wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej.

Dodatkowo do grupy przepisów samoistnych zaliczyć należy szczególny przepis projektu ustawy ustanawiający podstawę prawną dla utrzymania prawa pobytu członków rodziny obywateli Zjednoczonego Królestwa, którzy są obywatelami innych państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej w przypadku posiadania przez nich tego prawa w dniu poprzedzającym dzień wejścia w życie ustawy na podstawie art. 18 lub art. 19a ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobyście oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin.

Druga grupa przepisów to przepisy zmieniające inne ustawy i mają na celu przede wszystkim ustanowienie na stałe nowych podstaw prawnych do uzyskiwania uprawnień przez obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin, którzy przed wystąpieniem tego państwa z Unii Europejskiej korzystali na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ze swobody przepływu osób:

- ustanowienie podstawy materialnoprawnej udzielenia zezwolenia na pobyt stały dla obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin posiadających w dniu 29 marca 2019 r. prawo pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i przebywających przed dniem złożenia wniosku o udzielenie tego zezwolenia nieprzerwanie na tym terytorium przez okres 5 lat (nowy art. 195 ust. 1 pkt 10 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2018 r. poz. 2094 i 2399));
- ustanowienie podstawy materialnoprawnej udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy w celu połączenia się z rodziną dla członka rodziny obywatela Zjednoczonego Królestwa posiadającego zezwolenie na pobyt czasowy udzielone na podstawie projektowanej ustawy (nowy art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. hc ustawy o cudzoziemcach);
- ustanowienie podstawy materialnoprawnej dla udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy dla innych członków rodzin lub osób prowadzących życie rodzinne w rozumieniu Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności z obywatelem Zjednoczonego Królestwa, któremu udzielono zezwolenia na pobyt czasowy lub zezwolenia na pobyt stały na podstawie projektowanej ustawy (dodanie w art. 160 ustawy o cudzoziemcach nowych pkt 1a i 3a);

W projekcie przewiduje się również zmiany w załączniku do ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1044, z późn. zm.). Mają one na celu zwolnienie obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin z obowiązku ponoszenia opłat skarbowych za udzielenie zezwoleń, które zostały w projekcie przewidziane w celu uregulowania ich statusu pobytowego. W ocenie projektodawcy zwolnienie z opłat skarbowych jest działaniem odpowiadającym jednemu z przyjętych przez Radę Ministrów priorytetów w uregulowaniu skutków wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, tj. ochrony praw obywateli. Powiązane z tymi zmianami są propozycje zmian w ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w zakresie zwolnienia z opłat za wydanie karty pobytu. W przypadku zezwolenia na pobyt czasowy dla obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin przewiduje się zwolnienie za wydanie karty pobytu, ważnej na cały okres ważności tego zezwolenia. W przypadku zaś zezwoleń na pobyt stały dla obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin zwolnienie z opłat za wydanie karty pobytu będzie dotyczyło pierwszej karty pobytu, która jest wydawana na okres ważności 10 lat. Zmiany te mają łożsamy cel, co zmiany w załączniku do ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej, a mianowicie ochronę obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin przed poniesieniem opłat związanych z koniecznością zalegalizowania na nowo swojego pobytu w sytuacji, gdy w obecnym stanie prawnym nie muszą ponosić żadnych opłat związanych z prowadzeniem wobec nich postępowań mających na celu wydanie im dokumentów stwierdzających ich status pobytowy (zaświadczenie o zarejestrowaniu pobytu, dokument potwierdzający prawo stałego pobytu, karta pobytu członka rodziny obywatela UE, karta stałego pobytu członka rodziny obywatela UE) ani z samym wydaniem takich dokumentów.

Trzecia grupa przepisów ma charakter intertemporalny.

Przepisy te mają na celu uregulowanie skutków zdarzenia polegającego na tym, że Zjednoczone Królestwo z dniem 30 marca

2019 r. stanie się państwem trzecim, w odniesieniu do:

1) trwających w tym dniu postępowań z udziałem obywateli Zjednoczonego Królestwa lub członków ich rodzin lub w odniesieniu do udzielonych zezwoleń bądź innych nabytych uprawnień:

- utrzymanie ważności zaproszeń wpisanych do ewidencji zaproszeń na wniosek obywateli Zjednoczonego Królestwa oraz członków ich rodzin (jako obywateli państwa członkowskiego Unii Europejskiej oraz członków ich rodzin) przed dniem wejścia w życie ustawy;
- rozpatrywanie wniosków o wpisanie zaproszenia do ewidencji zaproszeń złożonych przed dniem wejścia w życie ustawy przez obywateli Zjednoczonego Królestwa oraz członków ich rodzin, jak gdyby dalej byli to obywatele państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub członkowie ich rodzin;
- zachowanie ważności wiz wydanych w celu dołączenia do obywatela Zjednoczonego Królestwa jako do obywatela państwa członkowskiego Unii Europejskiej;
- rozpatrywanie wniosków o wydanie wize w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 17 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach – w celu dołączenia do obywatela Zjednoczonego Królestwa, jak gdyby dalej byli to obywatele państwa członkowskiego Unii Europejskiej;
- zachowanie ważności zezwoleń na pobyt czasowy udzielonych innym członkom rodziny obywateli Zjednoczonego Królestwa lub osobom prowadzącym życie z nimi rodzinne w rozumieniu Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (art. 160 pkt 1 i 3 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach);
- rozpatrywanie wniosków o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy dla innego członka rodziny lub osoby prowadzącej życie rodzinne w rozumieniu Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności złożonych przed dniem wejścia w życie ustawy, jak gdyby obywatel Zjednoczonego Królestwa był obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej;
- zachowanie ważności dokumentów wydanych na podstawie ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin obywatelom Zjednoczonego Królestwa i członkom ich rodzin i jednocześnie przewidzenie utraty ich ważności najpóźniej z upływem dnia 30 września 2021 r. (9 miesięcy po upływie okresu, w którym możliwe będzie składanie wniosków o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy lub zezwolenia na pobyt stały na podstawie przepisów projektowanej ustawy);
- umorzenie postępowań w sprawach dotyczących dokumentów wydawanych na podstawie ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin obywatelom prowadzonym na wniosek obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin;
- umorzenie postępowań w sprawie wydalenia obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin oraz nałożenie obowiązku zbadania z urzędu podstaw do wydania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu.

2) szeroko pojętego dostępu do rynku pracy:

a) nabywania od tego dnia statusu bezrobotnego oraz prawa do zasiłków dla bezrobotnych na terytorium Polski przez obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin,

b) nabywania od tego dnia prawa do zasiłku dla bezrobotnych na terytorium Polski na podstawie okresów:

– ubezpieczenia, zatrudnienia lub pracy na własny rachunek przebytych na terytorium Zjednoczonego Królestwa do dnia 29 marca 2019 r. – zgodnie z przepisami o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego przez osoby uprawnione na podstawie tych przepisów,

– zatrudnienia, wykonywania innej pracy zarobkowej lub prowadzenia pozarolniczej działalności na terenie Zjednoczonego Królestwa od dnia 30 marca 2019 r. do dnia 31 marca 2020 r. przez obywateli państw członkowskich UE, państw EOG nienależących do UE i Konfederacji Szwajcarii oraz członków ich rodzin, pod warunkiem osiągnięcia wynagrodzenia lub przychodu w wysokości co najmniej polskiego minimalnego wynagrodzenia za pracę,

c) korzystania od tego dnia z usług rynku pracy i instrumentów rynku pracy na terytorium Polski przez obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin,

d) dostępu od tego dnia do polskiego rynku pracy przez obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin,

e) kontynuacji pracy od dnia 30 marca 2019 r. do dnia 30 czerwca 2019 r. przez pracowników delegowanych ze Zjednoczonego Królestwa bez konieczności posiadania zezwolenia na pracę;

3) świadczeń z ubezpieczeń społecznych poprzez zapewnienie osobom, które podlegały ubezpieczeniu społecznemu/ubezpieczeniu rolników/były objęte systemami zaopatrzenia dla służb mundurowych, sędziów i prokuratorów w Polsce oraz które przed dniem 30 marca 2019 r. podlegały ubezpieczeniom społecznym w Zjednoczonym Królestwie lub zamieszkiwały w tym państwie w dniu 29 marca 2019 r. i kontynuują to zamieszkanie kontynuacji stosowania do nich zasad wynikających z unijnych przepisów o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, tj. rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/04 i 987/09, w tym:

a) umożliwienie zachowania praw nabytych (transfer świadczeń) osobom uprawnionym do świadczeń emerytalno-rentowych, świadczeń w razie choroby i macierzyństwa oraz równoważnych świadczeń dla ojca oraz zasiłków pogrzebowych, które zamieszkują w Wielkiej Brytanii, praw w trakcie nabywania, a także

b) zapewnienie zachowania zasady sumowania okresów ubezpieczenia (zatrudnienia, pracy na własny rachunek, zamieszkania) przebytych w ramach UE oraz w Wielkiej Brytanii do dnia 29 marca 2019 r. na potrzeby nabycia prawa do

- świadczeń emerytalno-rentowych oraz świadczeń pieniężnych z tytułu choroby;
- 4) uprawnień obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin do świadczeń rodzinnych, świadczeń z funduszu alimentacyjnego, Karty Dużej Rodziny, świadczenia wychowawczego i świadczenia dobry start w okresie przejściowym (w którym ich pobyt na terytorium RP uważa się za legalny) oraz po tym okresie (posiadanie stosownego zezwolenia na pobyt na terytorium RP);
 - 5) uprawnień obywateli Zjednoczonego Królestwa oraz członków ich rodzin do świadczeń z pomocy społecznej na podstawie ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1508, z późn. zm.) w okresie przejściowym, czyli do dnia 31 marca 2020 r., pod warunkiem zamieszkiwania i pobytu na terytorium RP;
 - 6) uprawnień obywateli Zjednoczonego Królestwa oraz członków ich rodzin do renty socjalnej na podstawie ustawy z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1340 i 1669) w okresie przejściowym, czyli do dnia 31 marca 2020 r., pod warunkiem zamieszkiwania na terytorium RP;
 - 7) usług świadczonych przez usługodawców ze Zjednoczonego Królestwa w sytuacji, gdy opierają się one na umowach zawartych przed dniem 30 marca 2019 r.

W części dot. agencji zatrudnienia:

Zgodnie z planowanymi regulacjami, przedsiębiorcy zagraniczni ze Zjednoczonego Królestwa posiadający w dniu 29 marca 2019 r. uprawnienia do świadczenia na terytorium Polski usług z zakresu agencji zatrudnienia (tj. pośrednictwa pracy, doradztwa personalnego, poradnictwa zawodowego lub pracy tymczasowej), będą traktowani jak przedsiębiorcy zagraniczni z państw członkowskich Unii Europejskiej – nie dłużej jednak niż do dnia 30 czerwca 2019 r. Z tym dniem marszałek województwa wykreśli przedsiębiorców zagranicznych ze Zjednoczonego Królestwa odpowiednio z rejestru agencji zatrudnienia albo z wykazu przedsiębiorców zagranicznych. Okres przejściowy ma umożliwić tym przedsiębiorcom przekształcenie formy organizacyjnej oraz załatwienie formalności związanych z uzyskaniem wpisu do rejestru agencji zatrudnienia, jak dla przedsiębiorców z państw trzecich. Po dniu 29 marca 2019 r. przedsiębiorcy zagraniczni ze Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej ubiegający się o uprawnienia do prowadzenia usług agencji zatrudnienia w Polsce będą traktowani jak przedsiębiorcy państw trzecich.

W części dot. pracodawców delegujących pracowników na terytorium RP ze Zjednoczonego Królestwa

Zgodnie z projektowanym przepisem (art. 39), do delegowania rozpoczętego przed brexitem i trwającego w tym dniu stosowałyby się przepisy ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o delegowaniu pracowników w ramach świadczenia usług, w zakresie, w którym były one stosowane przed tym dniem, nie dłużej jednak niż do dnia 30 czerwca 2019 r. Do takiego delegowania w tym czasie nie stosowałyby się natomiast art. 26 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o delegowaniu pracowników w ramach świadczenia usług, który reguluje kwestie delegowania na terytorium Polski z państwa trzeciego.

Natomiast w okresie od dnia 1 lipca 2019 r. do takiego delegowania będą miały zastosowanie przepisy art. 26 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o delegowaniu pracowników w ramach świadczenia usług, jednak z uwzględnieniem szczególnych regulacji zawartych w projektowanej ustawie.

Biorąc powyższe pod uwagę, do pracodawcy delegującego na terytorium Polski ze Zjednoczonego Królestwa przed dniem brexitu odnośnie do jego pracownika delegowanego po dniu 29 marca 2019 r. będzie się stosować art. 26 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o delegowaniu pracowników w ramach świadczenia usług – od początku delegowania pracownika przypadającego po dniu 29 marca 2019 r.

Niezależnie od powyższego należy wyjaśnić, że do pracowników państw trzecich nie będących obywatelami Zjednoczonego Królestwa, delegowanych z tego państwa na terytorium Polski, będą miały zastosowanie odpowiednie przepisy regulujące kwestie pobytu obywateli państw trzecich na terytorium Polski.

W części dot. ochrony roszczeń pracowniczych:

Zgodnie z przyjętymi założeniami, dotyczącymi m.in. bezumownego wyjścia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej, system ochrony roszczeń pracowniczych regulowany ustawą z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych (...), wobec przedsiębiorców brytyjskich, którzy utworzyli na terytorium Polski oddział lub przedstawicielstwo, w przypadku ich niewypłacalności, po dniu 29 marca 2019 r. pozostanie na obowiązujących zasadach do 31 marca 2020 r. Pracownikom przysługiwać będą nadal świadczenia, zgodnie z katalogiem, o którym mowa w art. 12 ww. ustawy i procedurami, o których mowa w art. 17 ww. ustawy, przy czym świadczenia wypłacone z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych nie będą odzyskiwane z majątku przedsiębiorcy (art. 23 ust. 10 ww. ustawy). Wypłacone świadczenia będą stanowić koszt Funduszu. Zmiany zaproponowane w ustawie z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych (...) zostały przygotowane w oparciu o obowiązujące przepisy prawa polskiego dotyczące przedsiębiorców zagranicznych ze Zjednoczonego Królestwa.

W części dot. przystępowania obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin do powszechnego ubezpieczenia zdrowotnego do czasu udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy lub zezwolenia na pobyt stały:

Zgodnie z projektowanymi regulacjami, obywatele Zjednoczonego Królestwa, podlegający przepisom projektowanej ustawy, będą mogli być objęci obowiązkiem ubezpieczenia zdrowotnego na podstawie art. 66 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub przystąpić do dobrowolnego ubezpieczenia zdrowotnego na podstawie art. 68 tej ustawy, także gdy nie spełniają warunków określonych w art. 3 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 6

tej ustawy.

W części dotyczącej egzekucji sądowych prowadzonych na podstawie orzeczeń sądów Zjednoczonego Królestwa będących tytułami wykonawczymi, o których mowa w art. 1153¹⁴ k.p.c.

Jednym ze skutków wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej, do którego ma dojść 29 marca 2019 roku, będzie zmiana statusu wydanych w tym państwie tytułów wykonawczych na gruncie polskiego prawa postępowania cywilnego. Do tytułów tych przestaną się stosować zasady określone w księdze czwartej Kodeksu postępowania cywilnego – na czele z odstępniem od wymogu *exequatur* dla tytułów wykonawczych pochodzących z państw członkowskich Unii Europejskiej.

Zmiana ta nie powinna nastroić trudności w zakresie tytułów wykonawczych, które (już lub jeszcze) nie są egzekwowane – natomiast, ze względu na brak precedensów w tym zakresie, mogą powstać wątpliwości co do sytuacji prawnej stron w postępowaniach egzekucyjnych, które już się toczą, oraz co do tego, jak w takim przypadku powinien zachować się organ egzekucyjny. Dotyczy to egzekucji sądowych prowadzonych w dacie 29 marca 2019 r. przez polskie organy egzekucyjne na podstawie orzeczeń sądów Zjednoczonego Królestwa będących tytułami wykonawczymi, o których mowa w art. 1153¹⁴ k.p.c. Choć bowiem dotychczas (z mocy prawa UE) nie podlegały one procedurze *exequatur*, to zaczną jej podlegać 30 marca 2019 r.

Ze względów społecznych i aksjologicznych pożądanym jest umożliwienie kontynuacji egzekucji sądowych prowadzonych na podstawie takich tytułów – przy zachowaniu pewnych warunków o charakterze ustawowego minimum. W tym celu należy wprowadzić przepisy przejściowe.

W części dotyczącej uznawania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej prawa jazdy wydanego na terytorium Zjednoczonego Królestwa

Dodatkowo proponuje się zmianę ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami (Dz. U. z 2019 r. poz. 341), w celu umożliwienia uznawania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej prawa jazdy wydanego na terytorium Zjednoczonego Królestwa, po wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa z UE.

W obecnym stanie prawnym na podstawie przepisów ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami na terytorium RP uznawane są krajowe prawa jazdy wydane w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym. Obecnie obowiązujące przepisy w tym zakresie zapewniają zatem osobom posiadającym brytyjskie prawa jazdy możliwość posługiwania się nimi na terenie RP, ale wyłącznie do czasu gdy Zjednoczone Królestwo jest członkiem Unii Europejskiej. W przypadku bezumownego wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z UE (tzw. wariant no-deal) osoby posługujące się brytyjskim prawem jazdy (w tym także m.in. obywatele polscy, którzy na stałe zamieszkują na terytorium Zjednoczonego Królestwa i wymienili, zgodnie z przepisami UE, polskie prawo jazdy na brytyjskie), aby móc prowadzić pojazdy w Polsce po 30 marca powinni posługiwać się międzynarodowym prawem jazdy wydanym na podstawie konwencji genewskiej.

Proponowane w projekcie zmiany byłyby zbędne w przypadku wstąpienia Zjednoczonego Królestwa do EFTA lub EOG, lecz na chwilę obecną brak jest takiej informacji. Zjednoczone Królestwo jest członkiem EOG jako członek UE. Zmiany w ustawie z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami, które polegają w szczególności na poszerzeniu katalogu dokumentów stwierdzających posiadanie uprawnienia do kierowania motorowerem, pojazdem silnikowym lub zespołem pojazdów składającym się z pojazdu silnikowego i przyczepy lub naczepy na terenie PR o stosowne dokumenty wydawane na terytorium Zjednoczonego Królestwa.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Projekt ustawy ma na celu uregulowanie zasad: pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin, przyznawania i wypłaty świadczeń z zabezpieczenia społecznego z uwzględnieniem okresów pracy i zamieszkania w Zjednoczonym Królestwie, prowadzenia działalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez przedsiębiorcę zagranicznego ze Zjednoczonego Królestwa, świadczącego usługi agencji zatrudnienia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, delegowania pracownika na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ze Zjednoczonego Królestwa, ochrony roszczeń pracowniczych w przypadku niewypłacalności pracodawcy będącego przedsiębiorcą zagranicznym ze Zjednoczonego Królestwa, uczestnictwa w obrocie gospodarczym brytyjskich osób zagranicznych, przystępowania obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin do powszechnego ubezpieczenia zdrowotnego do czasu udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy lub zezwolenia na pobyt stały, uznawania wydanych na terytorium Zjednoczonego Królestwa dokumentów stwierdzających posiadanie uprawnień do kierowania pojazdami, kontynuacji egzekucji sądowych prowadzonych na podstawie orzeczeń sądów Zjednoczonego Królestwa, w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej bez zawarcia umowy, o której mowa w art. 50 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej, co ma nastąpić z dniem 30 marca 2019 r. W przypadku braku zawarcia przez Unię Europejską i Zjednoczone Królestwo Umowy wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej lub braku otrzymania przed tą datą przez depozytariusza tej Umowy pisemnego powiadomienia o zakończeniu niezbędnych procedur wewnętrznych dotyczących wejścia w życie tej Umowy przez Unię i przez Zjednoczone Królestwo, każde z państw członkowskich Unii Europejskiej będzie obowiązane indywidualnie uregulować zasady pobytu obywateli Zjednoczonego Królestwa oraz członków ich rodzin na swoim terytorium, a także inne wskazane kwestie, w prawie krajowym. Obecnie nie jest wiadomo, w jaki sposób inne państwa członkowskie uregulują powyższą kwestię na

poziomie krajowym.

Opis rozwiązań brytyjskich dotyczących ochrony praw Polaków w razie bezumownego brexitu. Poniższe informacje opracowano na bazie dokumentu rządu brytyjskiego, który opublikowano 6 grudnia 2018 r. pt. *Citizens' Rights – EU citizens in the UK and UK nationals in the EU Policy Paper*. Dokument prezentuje założenia brytyjskich rozwiązań legislacyjnych celem ochrony praw obywateli w razie brexitu bez porozumienia. Gwarancje brytyjskie dotyczące ochrony praw obywateli UE w razie bezumownego brexitu, w dużej mierze, opierają się na rozwiązaniach przyjętych w projekcie Umowy o wystąpieniu z UE:

- Główne różnice w porównaniu do umownego brexitu mają dotyczyć: 1) braku jurysdykcji Trybunału Sprawiedliwości UE, 2) przesunięcia daty, wedle której ustalane będzie prawo do pozostania w Wlk. Brytanii (z 31.12.2020 r. na 29.03.2019 r., str. 3) ograniczeń w sprowadzaniu członków rodzin do Wlk. Brytanii.
- Propozycja brytyjska przewiduje, że w razie braku umowy obywatele UE mieszkający w Wlk. Brytanii przed brexitem (do 29.03.2019 r.) będą mogli pozostać na Wyspach i złożyć wniosek o prawo pobytu do 31.12.2020 r.

Jeżeli tego nie zrobią ich pobyt po tej dacie będzie podlegał nowym regułom migracyjnym (jeżeli ich nie spełnią, pobyt może stać się nielegalny). Wniosek taki będzie rozpatrywany wedle uproszczonej procedury, podobnej do przewidzianej w projekcie Umowy o wystąpieniu.

- Osoby przebywające w Wlk. Brytanii legalnie od co najmniej 5 lat będą mogły uzyskać status osoby osiedlonej zapewniający ochronę ich praw do końca życia (status bazuje na rozwiązaniach z projektu Umowy o wystąpieniu – jego utrata ma nastąpić dopiero po 5 latach nieobecności w Wlk. Brytanii).
- W przypadku osób przebywających krócej niż 5 lat w Wlk. Brytanii do momentu złożenia wniosku pobytowego uzyskają one status tymczasowy – po 5 latach legalnego pobytu będą mogli wystąpić o status osoby osiedlonej.
- W ciągu 3 lat od brexitu do obywateli UE w Wlk. Brytanii będą mogli dołączyć członkowie ich rodzin, jeżeli relacja istniała w dacie brexitu i dacie przyjazdu do Wielkiej Brytanii. W przypadku związków małżeńskich zawartych po brexicie tacy małżonkowie będą mogli przyjechać do Wielkiej Brytanii na obecnych warunkach jedynie do 31.12.2020 r.
- Polacy utrzymają swoje prawa na poziomie podobnym do wynikającego z projektu umowy wyjścia (dostęp do rynku pracy, prowadzenia działalności gospodarczej, usług publicznych – ochrony zdrowia, edukacji).
- Do 31.12.2020 r. wjazd do Zjednoczonego Królestwa możliwy będzie na podstawie dowodu osobistego (tak jak obecnie). Od 01.01.2021 r. obowiązywać ma nowy system migracyjny.
- Polacy, którzy przyjadą do Wlk. Brytanii pomiędzy 30.03.2019 r. a 31.12.2020 r. na dłużej niż 3 miesiące, będą musieli wystąpić o 3 letnie zezwolenie na pobyt tymczasowy. Po tym okresie obowiązywać ich będą nowe reguły migracyjne.

W styczniu 2019 r. po publikacji ww. dokumentu została ogłoszona decyzja Premier Theresy May o całkowitym zwolnieniu z pobierania opłat.

Przedmiotowy projekt ustawy w zakresie swoich regulacji uwzględnia zasadę wzajemności.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Obywatele Zjednoczonego Królestwa zamieszkujący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, których pobyt z dniem 30 marca 2019 r. będzie wymagał uregulowania na poziomie ustawowym.	Ok. 5 707 osób zamieszkujących w Polsce	Dane statystyczne Urzędu do Spraw Cudzoziemców wskazują, iż na dzień 1 grudnia 2018 r. 5 629 obywateli Zjednoczonego Królestwa posiadało ważne dokumenty wydane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie przepisów ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. z 2017 r. poz. 900, z późn. zm.), tj. zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu obywatela UE lub dokumenty potwierdzające prawo pobytu. Ponadto na dzień 1 grudnia	Możliwość ubiegania się przez obywateli Zjednoczonego Królestwa o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy i zezwolenia na pobyt stały w związku z brakiem możliwości utrzymania od dnia 30 marca 2019 r. traktatowej swobody przepływu osób.

<p>W tym obywatel prowadzący działalność gospodarczą (lub których działalność jest zawieszona) na podstawie wpisu do CEIDG.</p>	<p>ok. 1100 osób</p>	<p>2018 r. prowadzonych było 68 postępowań w sprawie zarejestrowania pobytu obywatela UE wobec obywateli Zjednoczonego Królestwa i 10 postępowań w sprawie wydania dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu obywatela UE wobec obywateli Zjednoczonego Królestwa. Można zatem zakładać, iż z projektowanych rozwiązań może skorzystać około 5707 obywateli Zjednoczonego Królestwa.</p> <p>Dane z CEIDG (stan na 1 lutego 2019 r.)</p>	<p>Możliwość wykonywania działalności na dotychczasowych zasadach przez określony odstęp czasu</p>
<p>Członkowie rodziny obywateli Zjednoczonego Królestwa zamieszkujący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.</p> <p>W tym prowadzący działalność gospodarczą (lub których działalność jest zawieszona) na podstawie wpisu do CEIDG.</p>	<p>ok. 69 osób</p> <p>liczba nieznana</p>	<p>Dane statystyczne Urzędu do Spraw Cudzoziemców wskazują, iż na dzień 1 grudnia 2018 r. 959 osób posiadało kartę pobytu członka rodziny obywatela UE lub kartę stałego pobytu członka rodziny obywatela UE. Odsetek obywateli Zjednoczonego Królestwa wśród wszystkich obywateli UE zamieszkujących w Polsce to około 7,18%. Zakładając, iż około 7% ogółu członków rodziny obywateli UE to członkowie rodziny obywateli Zjednoczonego Królestwa można przypuszczać, iż z proponowanych w projekcie rozwiązań skorzysta około 69 osób</p> <p>-----</p>	<p>Możliwość ubiegania się przez członków rodziny obywateli Zjednoczonego Królestwa o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy i zezwolenia na pobyt stały</p> <p>Możliwość wykonywania działalności na dotychczasowych zasadach przez określony odstęp czasu</p>
<p>Wojewodowie</p>	<p>16 wojewodów</p>	<p>Ustawa z dnia 24 lipca 1998 r. o wprowadzeniu zasadniczego trójstopniowego podziału terytorialnego państwa (Dz. U. poz. 603, z późn. zm.)</p>	<p>Udzielanie zezwoleń na pobyt czasowy, zezwoleń na pobyt stały dla obywateli Zjednoczonego Królestwa oraz członków ich rodzin. Kontynuowanie prowadzenia postępowań w sprawie wpisania zaproszenia do ewidencji zaproszeń przez obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin. Umorzenie postępowań w sprawie wydania obywatelom Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin dokumentów, prowadzonych na podstawie ustawy o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobyć oraz wyjeździe z tego</p>

			terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin. Umożnienie postępowań w sprawie wydalenia obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin
Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców	1	Ustawa z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2018 r. poz. 2094 i 2399)	Ewentualne prowadzenie postępowań odwoławczych w sprawach udzielania zezwoleń na pobyt czasowy oraz zezwoleń na pobyt stały dla obywateli Zjednoczonego Królestwa oraz członków ich rodzin
Polacy przebywający w Wielkiej Brytanii krócej niż 5 lat (nieposiadający statusu rezydenta), którzy nabyli prawo do otrzymania zasiłku dla bezrobotnych w rozumieniu polskich przepisów.	ok. 124,1 tys.	Eurostat	Ustawa zapewnia możliwość korzystania przez ww. osoby z zasiłku dla bezrobotnych w przypadku ich powrotu do Polski i rejestracji w urzędzie pracy
Brytyjscy pracodawcy delegujący pracowników na terytorium Polski, pracownicy delegowani ze Zjednoczonego Królestwa na terytorium Polski, polskie podmioty (usługobiorcy), na rzecz których wykonują pracę pracownicy delegowani ze Zjednoczonego Królestwa na terytorium Polski.	<u>Liczba pracodawców delegujących pracownika na terytorium RP ze Zjednoczonego Królestwa 2016 r.</u> Liczba złożonych oświadczeń – 82 Liczba firm – 58 Przewidywana liczba pracowników delegowanych – 157 2017 r. Liczba złożonych oświadczeń – 67 Liczba firm – 45 Przewidywana liczba pracowników delegowanych – 418 2018 r. (w okresie styczeń – październik): Liczba złożonych oświadczeń – 77 Liczba firm – 35 Przewidywana liczba pracowników delegowanych – 107	Dane Państwowej Inspekcji Pracy	Ustawa umożliwia podmiotom delegowanie pracowników, co do zasady, na dotychczasowych zasadach dotyczących państw UE, nie dłużej jednak niż do dnia 31 marca 2020 r.
Brytyjscy przedsiębiorcy świadczący na terytorium Polski usługi z zakresu agencji zatrudnienia.	14 (1 agencja zatrudnienia posiadająca wpis do rejestru agencji zatrudnienia, 13 agencji wpisanych do wykazu przedsiębiorców zagranicznych)	Rejestry prowadzone przez Ministra Rodziny Pracy i Polityki Społecznej	Ustawa umożliwia tym podmiotom kontynuowanie działalności na dotychczasowych zasadach

<p>Brytyjscy pracodawcy delegujący pracowników na terytorium Polski, pracownicy delegowani ze Zjednoczonego Królestwa na terytorium Polski, polskie podmioty (usługobiorcy), na rzecz których wykonują pracę pracownicy delegowani ze Zjednoczonego Królestwa na terytorium Polski.</p>	<p><u>Liczba pracodawców delegujących pracownika na terytorium Polski ze Zjednoczonego Królestwa 2016 r.</u> Liczba złożonych oświadczeń – 82 Liczba firm – 58 Przewidywana liczba pracowników delegowanych – 157 2017 r. Liczba złożonych oświadczeń – 67 Liczba firm – 45 Przewidywana liczba pracowników delegowanych – 418 2018 r. (w okresie styczeń – październik): Liczba złożonych oświadczeń – 77 Liczba firm – 35 Przewidywana liczba pracowników delegowanych – 107</p>	<p>Dane Państwowej Inspekcji Pracy</p>	<p>Ustawa umożliwi podmiotom delegowanie pracowników, co do zasady, na dotychczasowych zasadach dotyczących państw UE, nie dłużej jednak niż do 31 marca 2020 r.</p>
<p>Pracownicy zatrudnieni w funkcjonujących w Polsce oddziałach i przedstawicielstwach przedsiębiorców brytyjskich.</p>	<p>Pracownicy zatrudnieni w oddziałach: ok. 945 osób, pracownicy zatrudnieni w przedstawicielstwach – bd.</p>	<p>Działalność gospodarcza podmiotów z kapitałem zagranicznym w 2017 r.</p>	<p>Ustawa pozwoli na kontynuowanie ochrony roszczeń pracowniczych pracowników zatrudnionych w funkcjonujących w Polsce oddziałach i przedstawicielstwach przedsiębiorstw brytyjskich</p>
<p>Osoby bezrobotne, nie posiadające obywatelstwa polskiego albo posiadające dodatkowo również inne obywatelstwo niż polskie, które kiedykolwiek pracowały w Zjednoczonym Królestwie (mają zarejestrowany okres zaliczany).</p>	<p><u>32 osoby</u></p>	<p>Dane z CeSAR i Aplikacji Centralnej</p>	<p>Ustawa umożliwi zaliczenie okresów pracy spełnionych w Zjednoczonym Królestwie w okresie przejściowym, do okresu uprawniającego do zasiłku dla bezrobotnych.</p>
<p>Osoby zagraniczne niespełniające przesłanek z art. 4 ust. 1 lub 2 ustawy o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.</p>	<p><u>Liczba niemożliwa do oszacowania</u></p>	<p>-----</p>	<p>Możliwość podejmowania i wykonywania działalności gospodarczej także w formie spółki jawnej i partnerskiej</p>
<p>Usługodawcy ze Zjednoczonego Królestwa.</p>	<p><u>Liczba nieznaną</u></p>	<p>-----</p>	<p>Możliwość dokończenia świadczenia usług na dotychczasowych zasadach, jeżeli oparte są one na umowie zawartej nie później niż 29 marca 2019 r., a ich wykonanie nastąpi nie później</p>

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt ustawy został opracowany w resorcie spraw wewnętrznych. W celu wykonania wynikającego z przepisów obowiązującego prawa obowiązku zasięgnięcia opinii projekt ustawy został przekazany do zaopiniowania następującym podmiotom:

- 1) Prokuratorowi Krajowemu – art. 3 § 1 pkt 12 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze (Dz. U. z 2017 r. poz. 1767, z późn. zm.);
- 2) Prezesowi Naczelnej Rady Adwokackiej – art. 58 pkt 9 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2018 r. poz. 1184, z późn. zm.);
- 3) Prezesowi Krajowej Rady Radców Prawnych – art. 60 pkt 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 2115, z późn. zm.);
- 4) Pierwszemu Prezesowi Sądu Najwyższego – art. 1 pkt 4 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. z 2018 r. poz. 5, z późn. zm.);
- 5) Prezesowi Urzędu Ochrony Danych Osobowych – art. 51 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. poz. 1000, z późn. zm.);
- 6) Radzie Dialogu Społecznego – art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz. U. poz. 1240, z późn. zm.).

Ponadto projekt został przekazany do konsultacji:

- 1) wojewodom;
- 2) Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego;
- 3) Rzecznikowi Praw Obywatelskich;
- 4) Rzecznikowi Praw Dziecka;
- 5) Rzecznikowi Małych i Średnich Przedsiębiorców;
- 6) Helsińskiej Fundacji Praw Człowieka;
- 7) Konfederacji „Lewiatan”;
- 8) Business Centre Club – Związkowi Pracodawców;
- 9) Pracodawcom Rzeczypospolitej Polskiej
- 10) Europejskiej Unii Małych i Średnich Przedsiębiorstw oraz Klasy Średniej UNICORN;
- 11) Międzynarodowej Organizacji do Spraw Migracji (IOM);
- 12) Wysokiemu Komisarzowi Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców (UNHCR);
- 13) Sekcji Praw Człowieka Uniwersyteckiej Poradni Prawnej UJ;
- 14) Stowarzyszeniu Amnesty International;
- 15) Fundacji Refugee.pl;
- 16) Instytutowi na Rzecz Państwa Prawa;
- 17) Stowarzyszeniu Interwencji Prawnej;
- 18) Centrum Pomocy Prawnej im. Haliny Nieć;
- 19) Stowarzyszeniu „Emigrant”;
- 20) Caritas Polska;
- 21) Fundacji Panoptykon;
- 22) Fundacji Ocalenie;
- 23) Fundacji Multiocalenie;
- 24) Fundacji Rozwoju Oprócz Granic;
- 25) Fundacji Rozwoju Systemu Edukacji;
- 26) Komisji Dialogu Społecznego ds. Cudzoziemców działającej przy Centrum Komunikacji Społecznej Urzędu m.st. Warszawy;
- 27) Polskiej Organizacji Turystycznej;
- 28) Polskiej Izbie Turystyki;
- 29) Polsko Brytyjskiej Izbie Handlowej;
- 30) Federacji Związków Pracodawców Ochrony Zdrowia „Porozumienie Zielonogórskie”;
- 31) Ogólnopolskiemu Porozumieniu Związków Zawodowych;
- 32) Niezależnemu Samorządnemu Związkowi Zawodowemu „Solidarność”;
- 33) Forum Związków Zawodowych;
- 34) Związkowi Rzemiosła Polskiego;
- 35) Związkowi Przedsiębiorców i Pracodawców.

W celu wykonania obowiązku wynikającego z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt ustawy został umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na Portalu gov.pl .

Dodatkowo projekt ustawy został opublikowany także na stronie Rządowego Centrum Legislacji w zakładce „Rządowy Proces

Legislacyjny”.

Konsultacje publiczne zostały przeprowadzone w trakcie trwania uzgodnień międzyresortowych przedmiotowego projektu ustawy. Omówienie konsultacji zostało przedstawione w Raporcie z konsultacji publicznych i opiniowania.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

Tabela A – Podsumowanie skutków określonych w tabelach B, C, D i E

(ceny stałe z)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]										
	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	łącznie
Dochody ogółem	8,71	4,53	1,31	1,34	1,37	1,41	1,44	1,48	1,52	1,55	24,66
budżet państwa	0,19	0,19	0,12	0,12	0,12	0,12	0,13	0,13	0,13	0,14	1,38
JST	0,19	0,19	0,12	0,12	0,12	0,12	0,13	0,13	0,13	0,14	1,38
Narodowy Fundusz Zdrowia	1,68	0,82	0,20	0,21	0,21	0,22	0,22	0,23	0,24	0,24	4,28
Fundusz Ubezpieczeń Społecznych	6,58	3,24	0,81	0,83	0,85	0,87	0,89	0,92	0,94	0,96	16,88
Fundusz Pracy + SFWON	0,08	0,09	0,06	0,07	0,07	0,07	0,07	0,07	0,07	0,08	0,73
Wydatki ogółem	24,85	12,06	3,19	3,27	3,35	3,43	3,52	3,61	3,70	3,79	64,77
budżet państwa zwiększenie zatrudnienia w Urzędzie do Spraw Cudzoziemców o 4 etaty	0,23	0,34	0,35	0,36	0,37	0,38	0,39	0,40	0,41	0,42	3,67
budżet państwa wyposażenie 4 stanowisk pracy w Urzędzie do Spraw Cudzoziemców	0,04	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,04
budżet państwa zwiększenie zatrudnienia w Urzędach Wojewódzkich o 39 etatów	1,88	2,72	2,83	2,91	2,98	3,05	3,13	3,21	3,29	3,37	29,36
budżet państwa wyposażenie 39 stanowisk pracy w Urzędach Wojewódzkich	0,36	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,36
budżet państwa – koszt zakupu zaświadczeń	0,08	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,08
budżet państwa – niezbędne zmiany w systemie teleinformatycznym obsługującym krajowy zbiór rejestrów, ewidencji i wykazu w sprawach cudzoziemców	0,23	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,23
Fundusz Pracy	20,23	7,74	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	27,97
FGŚP	1,80	1,26	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	3,07
Saldo ogółem	-16,14	-7,53	-1,88	-1,93	-1,98	-2,03	-2,08	-2,13	-2,18	-2,24	-40,11
budżet państwa	-2,63	-2,87	-3,07	-3,15	-3,23	-3,31	-3,39	-3,48	-3,56	-3,65	-32,34
JST	0,19	0,19	0,12	0,12	0,12	0,12	0,13	0,13	0,13	0,14	1,38
Narodowy Fundusz Zdrowia	1,68	0,82	0,20	0,21	0,21	0,22	0,22	0,23	0,24	0,24	4,28
Fundusz Ubezpieczeń Społecznych	6,58	3,24	0,81	0,83	0,85	0,87	0,89	0,92	0,94	0,96	16,88
Fundusz Pracy + SFWON	-20,15	-7,65	0,06	0,07	0,07	0,07	0,07	0,07	0,07	0,08	-27,24
FGŚP	-1,80	-1,26	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	-3,07

Tabela B – zwiększenie zatrudnienia w UdSC oraz UW

(ceny stałe z 2019 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]										
	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	Łącznie
Dochody ogółem	0,86	1,25	1,31	1,34	1,37	1,41	1,44	1,48	1,52	1,55	13,53
budżet państwa ½ podatku	0,08	0,11	0,12	0,12	0,12	0,12	0,13	0,13	0,13	0,14	1,19
JST ½ podatku	0,08	0,11	0,12	0,12	0,12	0,12	0,13	0,13	0,13	0,14	1,19
Narodowy Fundusz Zdrowia 9%	0,13	0,19	0,20	0,21	0,21	0,22	0,22	0,23	0,24	0,24	2,11
Fundusz Ubezpieczeń Społecznych 30,9	0,54	0,78	0,81	0,83	0,85	0,87	0,89	0,92	0,94	0,96	8,38
Fundusz Pracy 2,3% + SFWON 0,15%	0,04	0,06	0,06	0,07	0,07	0,07	0,07	0,07	0,07	0,08	0,66
Wydatki ogółem	2,51	3,06	3,19	3,27	3,35	3,43	3,52	3,61	3,70	3,79	33,42
budżet państwa zwiększenie zatrudnienia w Urzędzie do Spraw Cudzoziemców o 4 etaty	0,23	0,34	0,35	0,36	0,37	0,38	0,39	0,40	0,41	0,42	3,67
budżet państwa wyposażenie 4 stanowisk pracy w Urzędzie do Spraw Cudzoziemców	0,04	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,04
budżet państwa zwiększenie zatrudnienia w Urzędach Wojewódzkich o 39 etatów	1,88	2,72	2,83	2,91	2,98	3,05	3,13	3,21	3,29	3,37	29,36
budżet państwa wyposażenie 39 stanowisk pracy w Urzędach Wojewódzkich	0,36	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,36
Saldo ogółem	-1,64	-1,80	-1,88	-1,93	-1,98	-2,03	-2,08	-2,13	-2,18	-2,24	-19,88
budżet państwa	-2,43	-2,95	-3,07	-3,15	-3,23	-3,31	-3,39	-3,48	-3,56	-3,65	-32,23
JST	0,08	0,11	0,12	0,12	0,12	0,12	0,13	0,13	0,13	0,14	1,19
Narodowy Fundusz Zdrowia	0,13	0,19	0,20	0,21	0,21	0,22	0,22	0,23	0,24	0,24	2,11
Fundusz Ubezpieczeń Społecznych	0,54	0,78	0,81	0,83	0,85	0,87	0,89	0,92	0,94	0,96	8,38
Fundusz Pracy + SFWON	0,04	0,06	0,06	0,07	0,07	0,07	0,07	0,07	0,07	0,08	0,66

Tabela C – koszty związane z wprowadzeniem regulacji dot. wydawania przez wojewodę szczególnego rodzaju zaświadczenia o złożeniu wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lub 2, lub wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt stały, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lub 2

(ceny stałe z 2019 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]										
	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	łącznie
Wydatki ogółem	0,31	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,31
budżet państwa – koszt zakupu zaświadczeń	0,08	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,08
budżet państwa – niezbędne zmiany w systemie teleinformatycznym obsługującym krajowy zbiór rejestrów, ewidencji i wykazu w sprawach cudzoziemców	0,23	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,23
Saldo ogółem	-0,31	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	-0,31

Tabela D

(ceny stałe z 2019 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]										
	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	łącznie
Dochody ogółem	7,01	2,67	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	9,69
Narodowy Fundusz Zdrowia	1,43	0,55	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	1,97

Fundusz Ubezpieczeń Społecznych	5,57	2,13	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	7,70
Wydatki ogółem	20,24	7,74	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	27,99
Fundusz Pracy	20,23	7,74	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	27,97
Saldo ogółem	-13,23	-5,07	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	-18,31
Narodowy Fundusz Zdrowia	1,43	0,55	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	1,97
Fundusz Ubezpieczeń Społecznych	5,57	2,13	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	7,70
Fundusz Pracy	-20,23	-7,74	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	-27,97

Tabela E

(w mln, w cenach stałych z 2019 r.)	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	łącznie
Dochody	0,85	0,60	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	1,45
ZUS	0,47	0,33	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,81
NFZ	0,12	0,08	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,20
budżet państwa (PIT)	0,11	0,08	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,19
JST (PIT)	0,11	0,08	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,19
FP	0,03	0,02	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,06
SFWON	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
FGŚP	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
Wydatki	1,80	1,26	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	3,07
FGŚP	1,80	1,26	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	3,07
Saldo	-0,95	-0,67	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	-1,62
ZUS	0,47	0,33	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,81
NFZ	0,12	0,08	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,20
budżet państwa (PIT)	0,11	0,08	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,19
JST (PIT)	0,11	0,08	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,19
FP	0,03	0,02	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,06
SFWON	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
FGŚP	-1,80	-1,26	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	-3,07

Źródła finansowania – tabela B i C

Skutki finansowe związane z:

1) utworzeniem stanowisk pracy w Urzędzie do Spraw Cudzoziemców i w urzędach wojewódzkich zostaną sfinansowane w ramach limitu wydatków odpowiednio w części 42 – Sprawy wewnętrzne, której dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych, ze środków będących w dyspozycji Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców oraz w części 85 – Województwa, której dysponentami są poszczególni wojewodowie;

2) zakupem blankietów zaświadczeń o złożeniu wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lub 2 ustawy, lub wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt stały, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lub 2 ustawy, oraz koniecznością wprowadzenia zmian w systemie teleinformatycznym obsługującym krajowy zbiór rejestrów, ewidencji i wykazu w sprawach cudzoziemców w związku z wprowadzeniem instytucji ww. zaświadczenia zostaną sfinansowane w ramach limitu wydatków w części 42 – Sprawy wewnętrzne, której dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych, w zakresie środków będących w dyspozycji Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców.

Skutki finansowe w tym zakresie nie będą stanowić podstawy do ubiegania się o dodatkowe środki na ww. cele.

Źródła finansowania – tabela D

Koszty zasiłków dla bezrobotnych przysługujących osobom powracającym ze Zjednoczonego Królestwa w okresie przejściowym zostaną sfinansowane w ramach planu finansowego Funduszu Prac. Skutki finansowe w tym zakresie nie będą stanowić podstawy do ubiegania się o dodatkowe środki na ww. cel.

Źródła finansowania

Koszty udzielanych przez urzędy pracy usług i instrumentów rynku pracy w okresie od dnia 30 marca 2019 r. do dnia 31 marca 2020 r. będą finansowane z Funduszu Pracy na zasadach określonych dla innych osób uprawnionych w ustawie o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy przez starostów z ustalonych na podstawie planu finansowego Funduszu limitów środków na finansowanie programów na rzecz promocji zatrudnienia, łagodzenia skutków bezrobocia i aktywizacji zawodowej. Nie spowoduje to konieczności zwiększenia wydatków z Funduszu Pracy zaplanowanych w ustawie budżetowej na rok 2019 na aktywne formy przeciwdziałaniu bezrobociu.

Realizacja pozostałych rozwiązań przewidzianych przepisami ustawy w zakresie:

- dostępu do rynku pracy,
 - świadczeń z ubezpieczeń społecznych,
 - świadczeń rodzinnych, świadczeń z funduszu alimentacyjnego, Karty Dużej Rodziny, świadczenia wychowawczego, świadczenia dobry start oraz
 - świadczeń z pomocy społecznej
- będzie odbywała się w ramach środków zaplanowanych w ustawie budżetowej na rok 2019, bez konieczności zwiększenia poziomu dotychczasowych wydatków.

Źródła finansowania – tabela E

W części dot. ochrony roszczeń pracowniczych: FGŚP

Rozwiązania przyjęte w projekcie w zakresie zmian w ustawie z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami pozostają bez wpływu na wysokość dochodów i wydatków jednostek sektora finansów publicznych, w tym budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Skutków finansowych nie powodują również proponowane zmiany w ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

Skutki finansowe związane ze zmianami w ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej i powiązanych z nimi zmianami w ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach

Zwolnienie z opłat skarbowych za udzielanie całkowicie nowych zezwoleń pobytowych nie będzie powodować uszczerbku w dochodach jednostek samorządu terytorialnego, jako że obywatele Zjednoczonego Królestwa i członkowie ich rodzin jako odpowiednio obywatele UE i członkowie rodzin obywateli UE w obecnym stanie prawnym nie ponoszą żadnych opłat, które miałyby stanowić dochód jednostek samorządu terytorialnego. W przypadku zwolnienia z opłaty za wydanie karty pobytu również nie dojdzie do uszczerbku w dochodach budżetu państwa, albowiem te karty pobytu wydawane będą wyłącznie w przypadku całkowicie nowych zezwoleń pobytowych dla cudzoziemców, którzy dotąd nie musieli takowych uzyskiwać ani ponosić jakichkolwiek opłat związanych z wydawaniem dokumentów potwierdzających status pobytowy.

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń

Wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń do tabeli B

Podstawą szacunku były informacje przedstawione przez urzędy wojewódzkie oraz komórki organizacyjne Urzędu do Spraw Cudzoziemców.

Kwotę wydatków dla budżetu państwa w kolejnych latach obliczono w oparciu o wskaźnik CPI – dynamika średnioroczna.

Skutki finansowe związane z wejściem w życie projektowanej regulacji dotyczą przede wszystkim konieczności wsparcia kadrowego urzędów wojewódzkich w związku z planowanym zwiększeniem ilości prowadzonych postępowań w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy oraz zezwolenia na pobyt stały.

Skalę tego koniecznego wsparcia, wobec aktualnej bardzo trudnej sytuacji, w przypadku urzędów wojewódzkich oszacowano na podstawie potencjalnej liczby postępowań do przeprowadzenia szacowanej w oparciu o liczbę ważnych dokumentów wydanych obywatelom Zjednoczonego Królestwa. Na dzień 1 grudnia 2018 r. liczba ważnych dokumentów wydanych obywatelom Wielkiej Brytanii wynosiła 5629. Biorąc pod uwagę liczbę tych dokumentów wydanych przez poszczególnych wojewodów, oszacowano skalę potencjalnego zwiększenia obciążenia urzędów wojewódzkich związanego z postępowaniami administracyjnymi w sprawie udzielenia zezwoleń pobytowych przewidzianych w projekcie, tj. zezwoleń na pobyt czasowy oraz zezwoleń na pobyt stały, których liczba może wynosić co najmniej tyle ile liczba wydanych już dokumentów. I tak też, wobec faktu, że zdecydowanie najwięcej takich dokumentów (ważnych według stanu na dzień 1 grudnia 2018 r.) wydał Wojewoda Mazowiecki (2067 na ogólną liczbę 5629 dokumentów – 36,7 %), istnieje wysokie prawdopodobieństwo, że to właśnie ten organ będzie najbardziej obciążony zadaniem przeprowadzenia postępowań wobec obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich

rodzin. Stąd też proponuje się wzmocnić Mazowiecki Urząd Wojewódzki zdecydowanie najwyższą spośród wszystkich urzędów wojewódzkich liczbą 7 nowych etatów. W dalszej kolejności są Małopolski UW z 5 etatami oraz Dolnośląski UW z 4 etatami, jak również Śląski i Pomorski UW z 3 etatami. Pozostałe urzędy wojewódzkie proponuje się wzmocnić odpowiednio 2 etatami lub 1 etatem. Urząd do Spraw Cudzoziemców szacuje zaś swoje zapotrzebowanie na poziomie 4 etatów, głównie do prowadzenia postępowań odwoławczych i innych postępowań wynikających z właściwości Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców jako organu wyższego stopnia w stosunku do wojewodów w sprawach uregulowanych w projektowanej ustawie, ale również do działań koordynacyjnych i informacyjnych wobec urzędów wojewódzkich.

W załączniku do OSR wskazano metodologię wyliczenia kosztów zwiększenia zatrudnienia w Urzędzie do Spraw Cudzoziemców i w urzędach wojewódzkich oraz kosztów utworzenia nowych stanowisk pracy.

Wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń do tabeli C

Koszt jednego zaświadczenia (format A4 + podstawowe zabezpieczenia) wynosi: ok. 8 zł netto za sztukę. Przy założeniu nabycia ok. 10 000 szt. zaświadczeń, koszt zakupu będzie wynosił ok. **80 000 zł netto**.

Koszt zmian w systemie teleinformatycznym obsługującym krajowy zbiór rejestrów, ewidencji i wykazu w sprawach cudzoziemców – prace szacowane są na ok. **230 000 zł netto**.

Wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń do tabeli D

Łączne skutki wskazane w tabeli D w części pozycji nieznacznie różnią się od sumy wartości cząstkowych wskazanych w poszczególnych latach, co wynika z przedstawienia oszacowanych wartości w zaokrągleniu do jednego miejsca po przecinku.

Przyjęte założenia:

1. Zgodnie z danymi (Office for National Statistics) (ONS) w 2017 r. w Zjednoczonym Królestwie mieszkało 1 021 tys. Polaków¹. Wg danych Eurostatu, z tej liczby ok. 174,6 tys. może nie mieć prawa do nabycia statusu rezydenta, czyli przebywać w Zjednoczonym Królestwie przez okres 5 lat lub krótszy. Osoby te mogą być zmuszone do opuszczenia Zjednoczonego Królestwa. Z tej liczby ok. 144,3 tys. to osoby w wieku powyżej 16 lat (mające przyznany nr brytyjskiego ubezpieczenia społecznego NINO), z czego ok. 20,3 tys. to osoby bierne zawodowo, ok. 5,0 tys. – bezrobotni i ok. 119,1 tys. osoby pracujące.
2. Nie wszystkie osoby, które będą zmuszone wskutek brexitu do opuszczenia Zjednoczonego Królestwa, powrócą do Polski. Zgodnie z badaniem NBP² z 2017 r., badającym preferencje migracyjne Polaków mieszkających w Zjednoczonym Królestwie, około 52% ankietowanych wskazało, że chciałoby wrócić do Polski, 29% nie było zdecydowanych, zaś 19% zamieszkałoby w innym kraju UE. Oznacza to, że spośród osób zdecydowanych na wyjazd do Polski wróciłoby 73,2% (czyli 105,7 tys. osób dorosłych), wśród których 87,2 tys. byłyby to osoby, które uprzednio pracowały w Zjednoczonym Królestwie.
3. Nie jest znana struktura aktywnych zawodowo w Zjednoczonym Królestwie pod kątem faktu nabycia uprawnień do zasiłku w Polsce – nie wiadomo, jaki jest staż pracy osób obecnie tam pracujących, a zatem – czy okres ten jest wystarczający, by nabyć prawo do zasiłku w Polsce. Założono, że osoby te legitymują się odpowiednim stażem. Z kolei osoby, które przebywają obecnie na Wyspach i są bezrobotne, pobierają już przez pewien czas zasiłek w Zjednoczonym Królestwie, zatem założono, że po powrocie do Polski stracą do niego prawo. Przyjęto, że 70% osób spośród Polaków wracających do Polski przyjedzie w roku 2019, natomiast pozostałe 30% w roku 2020.
4. Nie wiadomo, jaka część Polaków, którzy wrócą do kraju, zarejestruje się w powiatowym urzędzie pracy, a ile znajdzie od razu zatrudnienie. Przyjęto, że wśród osób powracających ze Zjednoczonego Królestwa stopa bezrobocia wyniesie 5,6% w 2019 r. oraz 5,0% w 2020 r., czyli tyle samo, ile MF prognozuje ogółem dla Polski na te lata. Przełożyłoby się to na ok. 4,7 tys. osób, które na skutek bezumownego brexitu zarejestrowałyby się w urzędach pracy i miałyby prawo do pobierania zasiłku dla bezrobotnych, w tym ok. 3,4 tys. osób

¹<https://www.ons.gov.uk/peoplepopulationandcommunity/populationandmigration/internationalmigration/datasets/populationoftheunitedkingdombycountryofbirthandnationality>

²https://www.nbp.pl/publikacje/polacy_pracujacy_z_granica/polacy_pracujacy_z_granica_2016.pdf

zarejestrowałyby się w roku 2019, natomiast 1,3 tys. osób w roku 2020.

5. Przeciętna wysokość zasiłku dla bezrobotnych, zaplanowana w ustawie budżetowej na 2019 r., to 773,9 zł³. W szacunkach skutków brexitu zakłada się, że właśnie taką wysokość zasiłku będą otrzymywać przeciętnie osoby, które wrócą do Polski ze Zjednoczonego Królestwa, zarówno w roku 2019, jak i w roku 2020.
6. Przeciętny jednostkowy koszt związany z wypłatą zasiłku dla bezrobotnych obejmujący koszt wypłaty zasiłku i składek na ubezpieczenia społeczne wyniesie 986,9 zł. Projektowane rozwiązanie będzie finansowane w ramach kwoty środków na zasiłki dla bezrobotnych w wysokości 1.800.000,0 tys. zł ujętej w planie finansowym Funduszu Pracy będącym załącznikiem do ustawy budżetowej na rok 2019, pomimo, że na etapie planowania kwoty na zasiłki rozwiązanie to nie było uwzględnione.
7. W Polsce zasiłek dla bezrobotnych pobiera się przez okres 6 lub 12 miesięcy – zależnie od spełnienia szeregu kryteriów. Ponieważ część osób, które zarejestrują się w powiatowym urzędzie pracy, znajdzie zatrudnienie przed upływem okresu, na jaki przyznawany jest zasiłek, przyjęto, że przeciętna długość jego pobierania będzie stanowiła dolną granicę tego przedziału, czyli 6 miesięcy.
8. Przyjęto upraszczające założenie, że wszystkie osoby, które po okresie przejściowym przejdą do zatrudnienia, pozostaną aktywnie zawodowo i nie wrócą ponownie do rejestrów bezrobocia⁴. Osoby, które po okresie przejściowym nie przejdą do zatrudnienia, pozostaną w rejestrach, jednak bez prawa do zasiłku.
9. W OSR nie uwzględniono kosztów wypłaty zasiłków dla bezrobotnych dla obywateli brytyjskich przebywających w Polsce, a także kosztów wypłaty zasiłków dla bezrobotnych obywateli innych niż Polska i Zjednoczone Królestwo państw UE w związku z zaliczeniem okresu pracy w Zjednoczonym Królestwie przez te osoby do stażu pracy uprawniającego do pobierania zasiłku dla bezrobotnych w Polsce. W przypadku obu tych grup osób ustawa zakłada zachowanie dotychczasowych uprawnień.
Nie uwzględniono również wydatków na zasiłki dla bezrobotnych dla członków rodzin polskich obywateli, którzy po wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa z UE nie będą mieli obywatelstwa żadnego państwa UE, nie nabędą do tego czasu statusu stałego rezydenta w Zjednoczonym Królestwie, a okres ich pracy w Zjednoczonym Królestwie zostanie zaliczony jako okres uprawniający do zasiłku w Polsce. Brak możliwości wiarygodnego oszacowania liczby tych osób, jednak nie będzie to kwota mająca większy wpływ na całość wydatków poniesionych w związku z wejściem w życie proponowanej regulacji.
10. Należy zaznaczyć, że w każdym roku skutki tzw. bezumownego brexitu będą korzystne dla sektora finansów publicznych – już w 2019 r. osoby, które od razu znajdą pracę oraz te, które przejdą do zatrudnienia po początkowym okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych, zapewnią dodatnie wpływy do sektora finansów publicznych (w postaci odprowadzanych od wynagrodzenia składek na ubezpieczenia społeczne i podatku dochodowego od osób fizycznych), rekompensujące wydatki na zasiłki dla bezrobotnych w tym roku. Nie stanowi to jednak bezpośredniego efektu wejścia w życie przedmiotowej ustawy (nawet bez wejścia jej w życie osoby te miałyby prawo do powrotu do Polski i podjęcia pracy), zatem nie zostało uwzględnione w tabeli D.

Wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń do tabeli E

W części dot. agencji zatrudnienia

Projektowane przepisy dotyczące podejmowania i świadczenia na terytorium Polski usług z zakresu agencji zatrudnienia przez przedsiębiorców zagranicznych ze Zjednoczonego Królestwa, w przypadku bezumownego wyjścia Wielkiej Brytanii z Unii Europejskiej, nie spowodują skutków finansowych w stosunku do sytuacji obecnie obowiązujących przepisów.

W części dot. pracodawców delegujących pracowników na terytorium Polski ze Zjednoczonego Królestwa

Podobnie jak ma to miejsce w zakresie agencji zatrudnienia, takich skutków nie spowodują projektowane przepisy dotyczące pracodawcy delegującego pracownika na terytorium Polski ze Zjednoczonego Królestwa oraz pracownika delegowanego na terytorium Polski z tego kraju.

³⁾ https://www.mf.gov.pl/ministerstwo-finansow/dzialalnosc/finanse-publiczne/budzet-panstwa/ustawy-budzetowe/2019/projekt-ustawy/-/asset_publisher/UUv1/content/projekt-ustawy-budzetowej-na-rok-2019-przekazany-do-sejmu-rp

W części dot. ochrony roszczeń pracowniczych – skutki jw.

Przyjęte założenia:

1. Z danych zawartych w raporcie GUS „Działalność gospodarcza podmiotów z kapitałem zagranicznym w 2017 r.”, wynika, że w 2017 r. na terenie kraju funkcjonowało 1.186 podmiotów z kapitałem pochodzącym ze Zjednoczonego Królestwa, z czego 387 zatrudniało 10 i więcej pracowników. Ogółem liczba pracujących w tych 387 podmiotach wynosiła 111.000 osób.
2. Ponieważ dla pozostałych podmiotów, tj. 799, zatrudniających od 1–9 pracowników, brak jest danych dotyczących liczby pracujących ogółem, przyjęto założenie, że przy maksymalnej wielkości, tj. 9 osób będzie to 7.191 osób łącznie.
3. Zatem łączna liczba pracujących w 1.186 podmiotach z kapitałem pochodzącym ze Zjednoczonego Królestwa wyniosła w 2017 r. 118.191 osób łącznie.
4. Przyjmując kolejne założenie, na podstawie informacji zawartych w cyt. wyżej raporcie, a dotyczących struktury objętej badaniem zbiorowości pod względem form prawnych podmiotów, że oddziały przedsiębiorców zagranicznych stanowiły 0,8% ogółu podmiotów, i strukturę tę odniesiemy do podmiotów z kapitałem pochodzącym ze Zjednoczonego Królestwa, to szacunkowa liczba osób pracujących w oddziałach przedsiębiorców z kapitałem pochodzącym ze Zjednoczonego Królestwa, wyniesie 945 osób.
5. Przy założeniu, że w 50%, (w 30% w 2019 r. i w 20% w 2020 r.) spośród 949 działających na terenie Polski oddziałów przedsiębiorców z kapitałem pochodzącym ze Zjednoczonego Królestwa, w których zatrudnienie wyniosło 945 osób, będzie miała miejsce niewypłacalność w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń (...), świadczenia będzie należało wypłacić dla 473 osób (dla 284 osób w 2019 r. i dla 189 osób w 2020 r.), które stanowiąc będą, zgodnie z przyjętym założeniem koszt dla Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.
6. Z analizy danych za rok 2017, dotyczących wypłat świadczeń w związku z niewypłacalnością podmiotów z udziałem kapitału zagranicznego wynika, że średnia kwota wypłaconego świadczenia w wyniku międzynarodowego postępowania upadłościowego na jedną osobę wyniosła 5.694 zł.
7. W celu obliczenia wysokości wypłat świadczeń w latach 2019–2020 skorzystano z prognozowanej przez Ministra Finansów wysokości przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej zawartego w załączniku do *Wytycznych dotyczących stosowania jednolitych wskaźników makroekonomicznych będących podstawą oszacowania skutków finansowych projektowanych ustaw. Aktualizacja – październik 2018 r.* Przyjęto, że przeciętna kwota roszczeń w latach 2019–2020 wzrośnie proporcjonalnie do wzrostu przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, tj. odpowiednio o 5,6 % w 2019 r. oraz 5,5% w roku 2020. Na potrzeby obliczeń uwzględniono także wzrost wynagrodzeń w roku 2018 (o 5,7%).
8. W sytuacji konieczności wypłaty świadczeń dla pracowników tych oddziałów przedsiębiorców z kapitałem pochodzącym ze Zjednoczonego Królestwa, którzy ogłosili niewypłacalność w rozumieniu ustawy z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych (...), tj. dla szacowanych 473 osób, należy w 2019 r. zabezpieczyć środki w kwocie **1,804 mln zł**, natomiast w 2020 r. należy zabezpieczyć środki w kwocie **1,267 mln zł** w cenach bieżących (ok. 1,264 mln zł w cenach stałych z 2019 r.).
10. Szacuje się, że z kwoty 3,1 mln zł wypłat w latach 2019-2020 ok. 1,5 mln zł wróci do jednostek systemu finansów publicznych (szczegóły w tabeli). Ponadto szacuje się, że dochody rozporządzalne gospodarstw domowych pracowników objętych ochroną roszczeń w latach 2019-2020 wzrosną w wyniku wejścia w życie przepisów łącznie o ok. 1,6 mln zł netto.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Tabela A – Podsumowanie skutków określonych w tabelach B, C i D

Czas w latach od wejścia w życie zmian		Skutki						Łącznie (1–10)
		2019	2020	2021	2022	2024	2028	
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2019 r.)	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-	-
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-	-	-	-	-	-	-
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	15,63	7,91	2,23	2,29	2,40	2,65	43,04

Tabela B – Skutki w zakresie legalizacji pobytu

		Skutki							
Czas w latach od wejścia w życie zmian		2019	2020	2021	2022	2024	2028	Łącznie	
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-	-	
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-	-	-	-	-	-	-	
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	1,48	2,14	2,23	2,29	2,40	2,65	23,12	
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	-							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-							
Niemierzalne	-	-							
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Wejście w życie projektowanej ustawy nie będzie miało wpływu w ujęciu pieniężnym na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe.</p> <p>Wejście w życie projektowanej ustawy nie będzie miało wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.</p> <p>Projekt może mieć wpływ na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców, albowiem utrzymuje on możliwość kontynuowania wykonywania działalności gospodarczej przez obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin, na zasadach analogicznych do obywateli polskich. Uprawnienie to obejmie tych obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w okresie od dnia 30 marca 2019 r. do dnia 31 grudnia 2020 r. oraz w okresie trwania postępowań w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy lub zezwolenia na pobyt stały będzie uznawany za legalny. Warunkiem jednak jest to, by działalność gospodarcza była już przez nich prowadzona (lub też zawieszona) w dniu 29 marca 2019 r., w oparciu o aktualny wpis do CEIDG.</p> <p>Zakłada się też, że obywatele Zjednoczonego Królestwa i członkowie ich rodzin, którym udzielone zostanie zezwolenie na pobyt czasowy na podstawie projektowanej ustawy lub zezwolenie na pobyt stały, będą mogli w przyszłości podejmować i wykonywać działalność gospodarczą na zasadach ogólnych wynikających z przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.</p> <p>Projekt przewiduje też, że, pod pewnymi warunkami, usługodawcy ze Zjednoczonego Królestwa będą mogli dokończyć świadczenie usług będących „w toku”, co przełoży się na stabilność i pewność obrotu gospodarczego, które to w przeciwnym razie mogłyby zostać w istotny sposób zachwiane.</p> <p>Dodatkowo projekt umożliwi osobom zagranicznym niespełniającym przesłanek z art. 4 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej podejmowanie i wykonywanie działalności gospodarczej także w formie spółki jawnej i spółki partnerskiej. Nie tylko zniweluje to problem tych brytyjskich osób zagranicznych, które przed 30 marca 2019 r. obrały w Polsce taką formę działalności (której to po tej dacie nie mogłyby już kontynuować), ale także przyczyni się do pełniejszej realizacji zasady swobody działalności gospodarczej, zachęcając podmioty zagraniczne do uczestnictwa w polskim życiu gospodarczym.</p>								

Tabela C – Skutki w zakresie zasiłku dla bezrobotnych

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		2019	2020	2021	2022	2024	2028	Łącznie (1–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2019 r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	13,2	5,1	0	0	0	0	18,3
W ujęciu niepieniężnym	duże i średnie przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Wejście w życie ustawy i związanej z nią uprawnień zwiększy poczucie bezpieczeństwa obywateli polskich, którzy przebywają w Zjednoczonym Królestwie przez okres krótszy niż 5 lat i są zagrożeni negatywnymi skutkami brexitu (utrata zatrudnienia, możliwości legalnego pobytu w Zjednoczonym Królestwie i potencjalnym brakiem ochrony socjalnej).						

Tabela D – Skutki w zakresie pracodawców delegujących pracowników na terytorium Polski ze Zjednoczonego Królestwa, agencji zatrudnienia, pracodawców delegujących pracowników na terytorium Polski ze Zjednoczonego Królestwa, ochrony roszczeń pracowniczych

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		2019	2020	2021	2022	2024	2028	Łącznie (1–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2019 r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0,95	0,67	0	0	0	0	1,62
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	<u>W części dot. pracodawców delegujących pracowników na terytorium Polski ze Zjednoczonego Królestwa</u> Do zakończenia okresu delegowania rozpoczętego przed dniem 29 marca 2019 r., nie dłużej jednak niż do dnia 31 marca 2020 r., pracodawcy delegujący pracownika na terytorium Polski ze Zjednoczonego Królestwa będą mogli prowadzić działalność na terenie Polski i będzie się do nich odpowiednio stosować przepisy ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o delegowaniu pracowników w ramach świadczenia usług w zakresie, w którym były one stosowane przed tym dniem. W takim przypadku nie będzie się stosować art. 26 tej ustawy.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	<u>W części dot. agencji zatrudnienia</u> Przedsiębiorcy ze Zjednoczonego Królestwa, posiadający uprawnienia do prowadzenia na terytorium Polski działalności z zakresu agencji zatrudnienia, będą mogli kontynuować prowadzenie działalności gospodarczej w tym zakresie. <u>W części dot. pracodawców delegujących pracowników na terytorium Polski ze Zjednoczonego Królestwa</u>						

		Do zakończenia okresu delegowania rozpoczętego przed dniem 29 marca 2019 r., nie dłużej niż do dnia 31 marca 2020 r., pracodawcy delegujący pracownika na terytorium Polski ze Zjednoczonego Królestwa będą mogli prowadzić działalność na terenie Polski i będzie się do nich odpowiednio stosować przepisy ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o delegowaniu pracowników w ramach świadczenia usług w zakresie, w którym były one stosowane przed tym dniem. W takim przypadku nie będzie się stosować art. 26 tej ustawy.
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	<u>W części dot. ochrony roszczeń pracowniczych</u> Po dniu 29 marca 2019 r. pracownicy zatrudnieni na obszarze Polski w oddziałach i przedstawicielstwach przedsiębiorstw ze Zjednoczonego Królestwa będą korzystać z ochrony roszczeń pracowniczych na dotychczasowych warunkach. Szacuje się, że w wyniku wejścia w życie przepisów dochody rozporządzielne gospodarstw domowych pracowników objętych ochroną roszczeń wzrosną o ok. 1,6 mln zł netto.
Niemierzalne	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE

nie dotyczy

- zmniejszenie liczby dokumentów
 zmniejszenie liczby procedur
 skrócenie czasu na załatwienie sprawy
 inne:

- zwiększenie liczby dokumentów
 zwiększenie liczby procedur
 wydłużenie czasu na załatwienie sprawy
 inne:

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji

nie dotyczy

Komentarz

Zwiększenie liczby procedur:

Projekt przewiduje możliwość ubiegania się przez obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin, którzy w dniu 29 marca 2019 r. posiadali prawo pobytu lub prawo stałego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w ramach traktatowej swobody przepływu osób, o udzielenie na szczególnej podstawie prawnej zezwolenia na pobyt czasowy lub zezwolenia na pobyt stały, w celu uregulowania swojego statusu pobytowego jako obywateli krajów trzecich, z uwagi na wystąpienie Wielkiej Brytanii z Unii Europejskiej, w celu ochrony praw tych obywateli. Dotychczas obywatele ci oraz członkowie ich rodzin mogli korzystać ze swobody przemieszczania się, na warunkach określonych w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/38/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium Państw Członkowskich (Dz. Urz. UE L 158 z 30.04.2004, str. 77) przewidującej brak konieczności uzyskania zezwolenia pobytowego o charakterze konstytutywnym dla celów zamieszkiwania w przyjmującym państwie członkowskim.

Zezwolenia pobytowe dla obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin przewidziane w projekcie będą wydawali wojewodowie właściwi ze względu na miejsce pobytu wnioskodawcy.

Projekt przewiduje także umieszczanie przez wojewodę w dokumencie podróży wnioskodawcy odcisku stempla potwierdzającego złożenie wniosku o udzielenie zezwolenia pobytowego, jak również wydawanie przez wojewodę zaświadczenia o złożeniu tego wniosku, w celu potwierdzenia uprawnień wnioskodawców do pobytu oraz do przekraczania granic w trakcie postępowania o udzielenie tego zezwolenia.

Zwiększenie liczby dokumentów:

Projekt przewiduje umieszczanie przez wojewodę w dokumencie podróży obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin ubiegających się o udzielenie zezwoleń pobytowych przewidzianych w projekcie odcisku stempla potwierdzającego złożenie wniosku o udzielenie zezwolenia pobytowego, jak również wydawanie przez wojewodę zaświadczenia o złożeniu tego wniosku, w celu potwierdzenia uprawnień wnioskodawców do pobytu oraz do przekraczania granic w trakcie postępowania o udzielenie tego zezwolenia.

9. Wpływ na rynek pracy

Dostęp do rynku pracy dla tych obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin, którzy skorzystali dotąd ze swobody przepływu osób na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zostanie utrzymany.

Bezumowny brexit spowoduje, że do Polski mogłoby powrócić ok. 105,7 tys. osób dorosłych, które mogłyby potencjalnie

stanowić siłę roboczą, natomiast nie jest to bezpośredni efekt wejścia w życie niniejszej ustawy.

W części dot. agencji zatrudnienia

Działalność brytyjskich agencji zatrudnienia na polski rynek pracy będzie miała pozytywny wpływ, jednakże z uwagi na niewielką ich liczbę (14) wpływ ten będzie niewielki.

W części dot. pracodawców delegujących pracowników na terytorium Polski ze Zjednoczonego Królestwa

Trudno ocenić, jaki wpływ na polski rynek pracy będzie miał fakt delegowania pracownika na terytorium Polski ze Zjednoczonego Królestwa – już jako państwa niebędącego państwem członkowskim. Wydaje się, że nie będzie on znaczny.

W części dot. ochrony roszczeń pracowniczych

Zgodnie z nowelizacją, po dniu 29 marca 2019 r., do dnia 31 marca 2020 r., system ochrony roszczeń pracowniczych w odniesieniu do pracowników zatrudnionych przez przedsiębiorców brytyjskich, którzy utworzyli na terytorium Polski oddział lub przedstawicielstwo, pozostanie na obowiązujących zasadach. Projektowane zmiany będą zatem miały pozytywny wpływ na rynek pracy przez utrzymanie możliwości dochodzenia roszczeń pracowniczych przez ww. pracowników w sytuacji wystąpienia niewypłacalności pracodawcy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

środowisko naturalne

sytuacja i rozwój regionalny

inne:

demografia

mienie państwowe

informatyzacja

zdrowie

Omówienie wpływu

Brak wpływu

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Wejście w życie projektowanej ustawy proponuje się ustalić na dzień 30 marca 2019 r., tj. pierwszy dzień, w którym Traktaty i prawo wtórne Unii Europejskiej przestanie mieć zastosowanie w odniesieniu do Zjednoczonego Królestwa. Będzie to również pierwszy dzień, w którym przepisy ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium nie będą już miały zastosowania do obywateli tego państwa.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Projekt ustawy ma na celu uregulowanie niektórych spraw w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej bez zawarcia umowy, o której mowa w art. 50 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej. W związku z tym ewaluacja nie powinna dotyczyć przepisów projektowanej ustawy.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

1. Załącznik – Metodologia wyliczenia kosztów zatrudnienia dodatkowych pracowników w Urzędzie do Spraw Cudzoziemców i w urzędach wojewódzkich oraz kosztów utworzenia nowych stanowisk pracy.
2. „*Polacy pracujący za granicą w 2016 r. Raport z badania*” – Departament Statystyki Narodowego Banku Polskiego, 2018 r. (https://www.nbp.pl/publikacje/polacy_pracujacy_za_granica/polacy_pracujacy_za_granica_2016.pdf)
3. „*Projekt ustawy budżetowej na 2019 r.*” – Ministerstwo Finansów RP, wrzesień 2018 r. (https://www.mf.gov.pl/ministerstwo-finansow/dzialalnosc/finanse-publiczne/budzet-panstwa/ustawy-budzetowe/2019/projekt-ustawy/-/asset_publisher/UUv1/content/projekt-ustawy-budzetowej-na-rok-2019-przekazany-do-sejmu-rp-)
4. „*Eurostat database*” – Eurostat. (<https://ec.europa.eu/eurostat/data/database>)
5. „*Population of the UK by country of birth and nationality*” – Office for National Statistics, listopad 2018. (<https://www.ons.gov.uk/peoplepopulationandcommunity/populationandmigration/internationalmigration/datasets/populationoftheunitedkingdombycountryofbirthandnationality>)

Załącznik – Metodologia wyliczenia kosztów zatrudnienia dodatkowych pracowników w Urzędzie do Spraw Cudzoziemców i w urzędach wojewódzkich oraz kosztów utworzenia nowych stanowisk pracy

Roczny koszt zatrudnienia pracownika

ZAŁOŻENIA

Dla mnożnika 2,2

KWOTA BAZOWA PRACOWNIK KSC	1 916,94
DODATEK ZA WYŚLUGĘ LAT MAX	20%
PRACOWNIK 1 ETAT MNOŻNIK:	2,2

STANOWISKO	PRACOWNIK MN. 2,2
WYN. ZASADNICZE MIESIĘCZNE	4 217,27
DODATEK ZA WYŚLUGĘ LAT	843,45
LICZBA ETATÓW	1,00
ROCZNY KOSZT	60 728,66
ROCZNY KOSZT PRACODAWCY (ZUS 19,64%)	11 927,11
ROCZNY KOSZT CAŁKOWITY UTWORZENIA ETATÓW	72 655,77

<u>ROCZNY KOSZT UTWORZENIA ETATU</u>	<u>72 655,77</u>
---	-------------------------

NAGRODA UZNANIOWA 3%

Załącznik – Metodologia wyliczenia kosztów zatrudnienia dodatkowych pracowników w Urzędzie do Spraw Cudzoziemców i w urzędach wojewódzkich oraz kosztów utworzenia nowych stanowisk pracy

ZAŁOŻENIA

KWOTA NAGRODY	1 821,86
ROCZNY KOSZT	1 821,86
ROCZNY KOSZT PRACODAWCY (ZUS 19,64%)	357,81
<u>ROCZNY KOSZT PRYZNANIA NAGRÓD</u>	<u>2 179,67</u>

<u>NAGRODY JUBILEUSZOWE I ODPRAWY - 3%</u>	<u>2 179,67 zł</u>
---	---------------------------

ODPIS NA ZFŚS

KWOTA	LICZBA PRACOWNIKÓW	SUMA ODPISÓW
1 229,30	1	1 229,30

ROCZNY KOSZT UTWORZENIA 1 ETATU Z MNOŻNIKIEM 2,2

WYNAGRODZENIE	NAGRODA 3%	NAGRODY JUBILEUSZOWE I ODPRAWY	ODPIS	"13"	RAZEM
72 655,77	2 179,67 zł	2 179,67 zł	1 229,30	6 175,74	<u>84 420,15 zł</u>

Załącznik – Metodologia wyliczenia kosztów zatrudnienia dodatkowych pracowników w Urzędzie do Spraw Cudzoziemców i w urzędach wojewódzkich oraz kosztów utworzenia nowych stanowisk pracy

SKŁADKI PRACODAWCY – WYSZCZEGÓLNIENIE SKŁADNIKÓW

PODSTAWA		64 372,38		
SKŁADKA EMERYTALNA	SKŁADKA RENTOWA	SKŁADKA WYPADKOWA	FUNDUSZ PRACY+SFWON	
9,76%	6,50%	0,93%	2,45%	SUMA
6 282,74	4 184,22	598,66	1 577,12	12 642,74

SZACUNKOWE ROCZNE PRZYCHODY JEDNOSTEK SFERY BUDŻETOWEJ Z TYTUŁU PREZENTOWANYCH WYNAGRODZEŃ

ZUS		URZĄD SKARBOWY	
SKŁADKI SPOŁECZNE	19 891,07	PDOF	4 897,00
SKŁADKA ZDROWOTNA	4 999,22		
FUNDUSZ PRACY+SFWON	1 577,12		

Dodatkowe skutki finansowe z tytułu wypłaty dodatkowego wynagrodzenia rocznego (tzw."13")

KWOTA WYN. ROCZNEGO 8,5% (tzw. "13")	5 161,94
ROCZNY KOSZT	5 161,94
ROCZNY KOSZT PRACODAWCY (ZUS 19,64%)	1 013,80
<u>ROCZNY KOSZT</u>	6 175,74

SZACUNKOWE ROCZNE PRZYCHODY JEDNOSTEK SFERY BUDŻETOWEJ Z TYTUŁU "13"

Załącznik – Metodologia wyliczenia kosztów zatrudnienia dodatkowych pracowników w Urzędzie do Spraw Cudzoziemców i w urzędach wojewódzkich oraz kosztów utworzenia nowych stanowisk pracy

ZUS	
SKŁADKI SPOŁECZNE	1 595,04
SKŁADKA ZDROWOTNA	400,88
FUNDUSZ PRACY+SFWON	126,47

URZĄD SKARBOWY	
PDOF	457

ZAŁOŻENIA

Dla mnożnika 1,80

KWOTA BAZOWA PRACOWNIK KSC	1 916,94
DODATEK ZA WYŚLUGĘ LAT MAX	20%
PRACOWNIK 1 ETAT MNOŻNIK:	1,80

STANOWISKO	PRACOWNIK MN. 1,80
WYN. ZASADNICZE MIESIĘCZNE	3 450,49
DODATEK ZA WYŚLUGĘ LAT	690,10
LICZBA ETATÓW	1,00
ROCZNY KOSZT	49 687,08
ROCZNY KOSZT PRACODAWCY (ZUS 19,64%)	9 758,54

Załącznik – Metodologia wyliczenia kosztów zatrudnienia dodatkowych pracowników w Urzędzie do Spraw Cudzoziemców i w urzędach wojewódzkich oraz kosztów utworzenia nowych stanowisk pracy

ROCZNY KOSZT CAŁKOWITY UTWORZENIA ETATÓW	59 445,63
---	-----------

<u>ROCZNY KOSZT UTWORZENIA ETATU</u>	<u>59 445,63</u>
---	-------------------------

NAGRODA UZNANIOWA 3%

ZAŁOŻENIA

KWOTA NAGRODY	1 490,61
ROCZNY KOSZT	1 490,61
ROCZNY KOSZT PRACODAWCY (ZUS 19,64%)	292,76
<u>ROCZNY KOSZT PRZYZNANIA NAGRÓD</u>	<u>1 783,37</u>

ODPIS NA ZFŚS

KWOTA	LICZBA PRACOWNIKÓW	SUMA ODPIŚÓW
1 229,30	1	1 229,30

Załącznik – Metodologia wyliczenia kosztów zatrudnienia dodatkowych pracowników w Urzędzie do Spraw Cudzoziemców i w urzędach wojewódzkich oraz kosztów utworzenia nowych stanowisk pracy

ROZNY KOSZT UTWORZENIA 1 ETATÓW Z MNOZNIKIEM 1,8

WYNAGRODZENIE	NAGRODA 3%	NAGRODY JUBILEUSZOWE I ODPRAWY	ODPIS	"13"	RAZEM
59 445,63	1 783,37 zł	1 783,37 zł	1 229,30	5 052,88	69 294,54 zł

SKŁADKI PRACODAWCY – WYSZCZEGÓLNIENIE SKŁADNIKÓW

PODSTAWA		52 668,31		
SKŁADKA EMERYTALNA	SKŁADKA RENTOWA	SKŁADKA WYPADKOWA	FUNDUSZ PRACY+SFWON	
9,76%	6,50%	0,93%	2,45%	SUMA
5 140,43	3 423,44	489,82	1 290,37	10 344,06

SZACUNKOWE ROCZNE PRZYCHODY JEDNOSTEK SFERY BUDŻETOWEJ Z TYTUŁU
PREZENTOWANYCH WYNAGRODZEŃ

ZUS

SKŁADKI SPOŁECZNE	16 274,51
SKŁADKA ZDROWOTNA	4 090,27
FUNDUSZ PRACY+SFWON	1 290,37

URZĄD SKARBOWY

PDOF	3 862

Załącznik – Metodologia wyliczenia kosztów zatrudnienia dodatkowych pracowników w Urzędzie do Spraw Cudzoziemców i w urzędach wojewódzkich oraz kosztów utworzenia nowych stanowisk pracy

Dodatkowe skutki finansowe z tytułu wypłaty dodatkowego wynagrodzenia rocznego (tzw."13")

DODATKOWE WYNAGRODZENIE ROCZNE

KWOTA WYN. ROCZNEGO 8,5% (tzw. "13")	4 223,40
ROCZNY KOSZT	4 223,40
ROCZNY KOSZT PRACODAWCY (ZUS 19,64%)	829,48
<u>ROCZNY KOSZT</u>	5 052,88

SZACUNKOWE ROCZNE PRZYCHODY JEDNOSTEK SFERY BUDŻETOWEJ Z TYTUŁU "13"

ZUS	
SKŁADKI SPOŁECZNE	1 305,03
SKŁADKA ZDROWOTNA	327,99
FUNDUSZ PRACY+SFWON	103,47

URZĄD SKARBOWY	
PDOF	374

Załącznik – Metodologia wyliczenia kosztów zatrudnienia dodatkowych pracowników w Urzędzie do Spraw Cudzoziemców i w urzędach wojewódzkich oraz kosztów utworzenia nowych stanowisk pracy

Podmiot	Liczba etatów	Proponowane mnożniki
Urząd do Spraw Cudzoziemców	4 etaty	2,2
Dolnośląski Urząd Wojewódzki	4 etaty	1,8
Kujawsko-Pomorski Urząd Wojewódzki	2 etaty	1,8
Lubelski Urząd Wojewódzki	2 etaty	1,8
Lubuski Urząd Wojewódzki	1 etat	1,8
Łódzki Urząd Wojewódzki	2 etaty	1,8
Małopolski Urząd Wojewódzki	5 etatów	1,8
Mazowiecki Urząd Wojewódzki	7 etatów	1,8
Opolski Urząd Wojewódzki	1 etat	1,8

Załącznik – Metodologia wyliczenia kosztów zatrudnienia dodatkowych pracowników w Urzędzie do Spraw Cudzoziemców i w urzędach wojewódzkich oraz kosztów utworzenia nowych stanowisk pracy

Podkarpacki Urząd Wojewódzki	2 etaty	1,8
Podlaski Urząd Wojewódzki	1 etat	1,8
Pomorski Urząd Wojewódzki	3 etaty	1,8
Śląski Urząd Wojewódzki	3 etaty	1,8
Świętokrzyski Urząd Wojewódzki	1 etat	1,8
Warmińsko-Mazurski Urząd Wojewódzki	1 etat	1,8
Wielkopolski Urząd Wojewódzki	2 etaty	1,8
Zachodniopomorski Urząd Wojewódzki	2 etaty	1,8

Załącznik – Metodologia wyliczenia kosztów zatrudnienia dodatkowych pracowników w Urzędzie do Spraw Cudzoziemców i w urzędach wojewódzkich oraz kosztów utworzenia nowych stanowisk pracy

Metodologia wyliczenia kosztów utworzenia nowych stanowisk pracy w Urzędzie do Spraw Cudzoziemców i w urzędach wojewódzkich

Koszt zakupu wyposażenia biurowego	
Kontener mobilny z 3-szufladami	600,00 zł
Krzesło biurowe	590,00 zł
Biurko	730,00 zł
Szafa aktowa	700,00 zł
Komputer – stacja robocza	5.308,68 zł
Drukarka	2.099,00 zł
Skaner	359,00 zł

Urząd	Liczba zestawów biurowych: kontener, krzesło, biurko i szafa Koszt 2.620 zł	Liczba komputerów Koszt 5.308,68 zł	Liczba zestawów: drukarka i skaner (po 1 sztuce na 2 stanowiska pracy) Koszt 2.458 zł	Suma
Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców 4 etaty	10.480 zł	21.234,72 zł	4.916 zł	36.630,72 zł

Załącznik – Metodologia wyliczenia kosztów zatrudnienia dodatkowych pracowników w Urzędzie do Spraw Cudzoziemców i w urzędach wojewódzkich oraz kosztów utworzenia nowych stanowisk pracy

Urzędy wojewódzkie 39 etatów	102.180 zł	207.038,52 zł	47.931 zł	357.149,52 zł
---------------------------------	------------	---------------	-----------	---------------

RAPORT Z KONSULTACJI PUBLICZNYCH I OPINIOWANIA PROJEKTU USTAWY O UREGULOWANIU NIEKTÓRYCH SPRAW W ZWIĄZKU Z WYSTĄPIENIEM ZJEDNOCZONEGO KRÓLESTWA WIELKIEJ BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ Z UNII EUROPEJSKIEJ I EUROPEJSKIEJ WSPÓLNOTY ENERGII ATOMOWEJ BEZ ZAWARCIA UMOWY, O KTÓREJ MOWA W ART. 50 UST. 2 TRAKTATU O UNII EUROPEJSKIEJ

1. Informacje ogólne

Zgodnie z § 36 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. - Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.) projekty założeń projektów ustaw, projekty ustaw lub projekty rozporządzeń przedstawia się do konsultacji publicznych, w tym konsultacji z organizacjami społecznymi lub innymi zainteresowanymi podmiotami albo instytucjami w celu przedstawienia ich stanowiska. Niniejszy dokument stanowi wypełnienie obowiązku, o którym mowa w § 51 ust. 1 Regulaminu, zgodnie z którym organ wnioskujący sporządza raport z konsultacji obejmujący omówienie wyników przeprowadzonych konsultacji publicznych i opiniowania.

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projektowana ustawa została udostępniona na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej na Portalu gov.pl oraz na stronie Rządowego Centrum Legislacji. Dodatkowo projekt został skierowany do podmiotów, które w ocenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji mogły być nim zainteresowane.

2. Przebieg konsultacji

W ramach konsultacji publicznych projekt został przekazany:

- 1) wojewodom;
- 2) Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego;
- 3) Rzecznikowi Praw Obywatelskich;
- 4) Rzecznikowi Praw Dziecka;
- 5) Rzecznikowi Małych i Średnich Przedsiębiorców;
- 6) Helsińskiej Fundacji Praw Człowieka;
- 7) Konfederacji „Lewiatan”;
- 8) Business Centre Club – Związkowi Pracodawców;
- 9) Pracodawcom Rzeczypospolitej Polskiej

- 10) Europejskiej Unii Małych i Średnich Przedsiębiorstw oraz Klasy Średniej UNICORN;
- 11) Międzynarodowej Organizacji do Spraw Migracji (IOM);
- 12) Wysokiemu Komisarzowi Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców (UNHCR);
- 13) Sekcji Praw Człowieka Uniwersyteckiej Poradni Prawnej UJ;
- 14) Stowarzyszeniu Amnesty International;
- 15) Fundacji Refugee.pl;
- 16) Instytutowi na Rzecz Państwa Prawa;
- 17) Stowarzyszeniu Interwencji Prawnej;
- 18) Centrum Pomocy Prawnej im. Haliny Nieć;
- 19) Stowarzyszeniu „Emigrant”;
- 20) Caritas Polska;
- 21) Fundacji Panoptykon;
- 22) Fundacji Ocalenie;
- 23) Fundacji Multiocalenie;
- 24) Fundacji Rozwoju Oprócz Granic;
- 25) Fundacji Rozwoju Systemu Edukacji;
- 26) Komisji Dialogu Społecznego ds. Cudzoziemców działająca przy Centrum Komunikacji Społecznej Urzędu m.st. Warszawy;
- 27) Polskiej Organizacji Turystycznej;
- 28) Polskiej Izbie Turystyki;
- 29) Polsko Brytyjskiej Izbie Handlowej;
- 30) Federacji Związków Pracodawców Ochrony Zdrowia „Porozumienie Zielonogórskie”;
- 31) Ogólnopolskiemu Porozumieniu Związków Zawodowych;
- 32) Niezależnemu Samorządnemu Związkowi Zawodowemu „Solidarność”;
- 33) Forum Związków Zawodowych;
- 34) Związkowi Rzemiosła Polskiego;
- 35) Związek Przedsiębiorców i Pracodawców.

W celu wykonania wynikającego z przepisów obowiązującego prawa obowiązku zasięgnięcia opinii projekt ustawy został przekazany do zaopiniowania następującym podmiotom:

- 1) Prokuratorowi Krajowemu;
- 2) Prezesowi Naczelnej Rady Adwokackiej;
- 3) Prezesowi Krajowej Rady Radców Prawnych;
- 4) Pierwszemu Prezesowi Sądu Najwyższego;

- 5) Prezesowi Urzędu Ochrony Danych Osobowych;
- 6) Radzie Dialogu Społecznego.

3. Omówienie wyników przeprowadzonych konsultacji publicznych i opiniowania

W ramach konsultacji publicznych i opiniowania uwagę zgłosił Wojewoda Mazowiecki oraz Wojewoda Warmińsko-Mazurski.

Wojewoda Mazowiecki zgłosił uwagę w zakresie przepisu przejściowego tj. art. 21 ust. 4 projektu w dotychczasowej numeracji, po zmianie art. 44 ust. 4. Wojewoda Mazowiecki zaproponował, aby dookreślić termin zwrotu dokumentów, o których mowa w ust. 1-3 tej regulacji poprzez dodanie po wyrazie „niezwłocznie” wyrazów „nie później niż w dniu odbioru nowej karty pobytu”. Projektodawca uznał uwagę za zasadną. Propozycja wymagała zmian redakcji w celu zachowania spójności z terminologią ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach. Projektodawca zaproponował następujące brzmienie ust. 4:

„4. Obywatele Zjednoczonego Królestwa oraz członkowie ich rodzin zwracają dokumenty, o których mowa w ust. 1–3, organowi, który je wydał, niezwłocznie, nie później niż w dniu odbioru pierwszej karty pobytu po udzieleniu zezwolenia, o którym mowa w ust. 1–3.”.

Wojewoda Warmińsko-Mazurski zgłosił dwie uwagi. Pierwsza z nich dotyczyła regulacji art. 9 ust. 3 projektu. W przepisie tym, wzorowanym na art. 106 ust. 3 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2018 r., poz. 2094, z późn. zm.) ustanowiono alternatywny wymóg względem ustanowionego w art. 9 ust. 2 projektu podstawowego wymogu przedstawienia przez wnioskodawcę (obywatela Zjednoczonego Królestwa lub członka jego rodziny ubiegającego się o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lub ust. 2) ważnego dokumentu podróży. Ten alternatywny wymóg będzie miał zastosowanie, gdy wnioskodawca nie będzie posiadał ważnego dokumentu podróży i będzie to szczególnie uzasadniony przypadek. Wówczas wnioskodawca będzie miał obowiązek przedstawienia innego dokumentu potwierdzającego tożsamość. Wojewoda Warmińsko-Mazurski w swojej uwadze zaproponował rozróżnienie sytuacji prawnej obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin na gruncie tego wymogu. W przypadku obywateli Zjednoczonego Królestwa zaproponował, aby wnioskodawca mógł okazać inny ważny dokument potwierdzający tożsamość i obywatelstwo, ale już bez ograniczenia, aby odbywało się to wyłącznie w szczególnie uzasadnionym przypadku. W przypadku członków rodzin obywateli Zjednoczonego Królestwa zaś wymóg ten miałby mieć kształt taki, jak dotychczas (propozycja art. 9 ust. 3a).

W ocenie projektodawcy ta uwaga nie powinna zostać uwzględniona. Po pierwsze, należy pamiętać, że projekt ustawy przygotowywany jest na ewentualność braku zawarcia pomiędzy Unią Europejską a Zjednoczonym Królestwem umowy określającej warunki wystąpienia tego państwa z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, o której mowa w art. 50 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej. Oznacza to, że w przypadku, gdyby nie doszło do przedłużenia okresu przeznaczanego na negocjacje nad taką umową, z dniem 30 marca 2019 r. obywatele Zjednoczonego Królestwa staną się obywatelami państwa trzeciego, podlegającymi tożsamemu reżimowi wjazdu i pobytu na terytorii państw obszaru Schengen, jak w przypadku obywateli innych państw trzecich. Posiadanie dokumentu podróży będzie zatem dla nich jednych z podstawowych wymogów. Po drugie, projekt zakłada, że w

dokumencie podróży cudzoziemca ubiegającego się o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lub ust. 2 projektu, będzie przystawiany odcisk stempla potwierdzającego złożenie wniosku. W tej sytuacji zasadne wydaje się, aby wymóg w postaci przedstawienia innego dokumentu potwierdzającego tożsamość nie miał charakteru równoważnej alternatywy, jak w przypadku obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, państw Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, którzy mogą co do zasady posługiwać się nie tylko dokumentami podróży, ale również innymi dokumentami potwierdzającymi tożsamość i obywatelstwo, co ma swoje umocowanie w przepisach prawa Unii Europejskiej (art. 5 ust. 1 dyrektywy 2004/38/WE) lub w przepisach statuujących Europejski Obszar Gospodarczy. Jednocześnie, w związku z argumentacją wskazującą na trudności, jakie mogą doświadczyć obywatele Zjednoczonego Królestwa w przypadku nie posiadania obecnie ważnych dokumentów podróży, wskazać należy, że okres 1 roku na złożenie wniosku wydaje się być okresem wystarczająco długim, aby podjąć działania celem uzyskania dokumentu podróży i jego przedstawienia wraz ze złożeniem wniosku. Mając na uwadze powyższe, uwaga ta nie powinna zostać uwzględniona. Natomiast, przyznać należy rację Wojewodzie Warmińsko-Mazurskiemu, iż treścią alternatywnego wymogu kierowanego do obywateli Zjednoczonego Królestwa powinno być przedstawienie ważnego dokumentu potwierdzającego tożsamość i obywatelstwo. To bowiem z ustaleniem obywatelstwa tego konkretnego państwa będą związane uprawnienia wynikające z projektowanej ustawy. Stąd też projektodawca zaproponował zmianę brzmienia art. 9 ust. 3 projektu w następujący sposób:

„3. W szczególnie uzasadnionym przypadku, gdy wnioskodawca nie posiada ważnego dokumentu podróży i nie ma możliwości jego uzyskania, może przedstawić:

- 1) inny ważny dokument potwierdzający jego tożsamość i obywatelstwo – w przypadku obywatela Zjednoczonego Królestwa;*
- 2) inny ważny dokument potwierdzający jego tożsamość – w przypadku członka rodziny.”*

Zauważyć należy, że co prawda przedmiotowa uwaga nie została skierowana względem projektowanego art. 12 ust. 3, który dotyczy wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt stały, o którym mowa w art. 10 ust. 1 i 2, jednakże ma dla tego przepisu takie samo znaczenie, jak dla art. 9 ust. 3. W odniesieniu do projektowanego art. 12 ust. 3 aktualne pozostają ww. wyjaśnienia. W ocenie projektodawcy brzmienie art. 12 ust. 3 powinno ulec zmianie analogicznie do art. 9 ust. 3.

Druga z uwag Wojewody Warmińsko-Mazurskiego zawierała postulat, aby w art. 14 ust. 1 i 2 projektu dodać odniesienie do adnotacji „Dostęp do rynku pracy” w karcie pobytu cudzoziemca, któremu udzielono zezwolenia na pobyt czasowy na podstawie art. 7 ust. 1 lub 2 lub zezwolenia na pobyt stały na podstawie art. 10 ust. 1 lub 2, obok adnotacji „Brexit”. Należy wyjaśnić, iż zamiarem projektodawcy od samego początku było to, aby w kartach pobytu, które zawierać będą tę nową adnotację („Brexit”) zamieszczane były jednocześnie adnotacje „dostęp do rynku pracy” na podstawie art. 244 ust. 1 pkt 11 ustawy o cudzoziemcach. W art. 15 ust. 3 ustanawia się odesłanie do odpowiedniego stosowania przepisów Działu VII ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w odniesieniu do kart pobytu, w zakresie nieuregulowanym ustawą szczególną. W ocenie projektodawcy jest to wystarczająca podstawa do tego, aby do kart pobytu, o których mowa w art. 15 ust. 1 i 2,

stosować również art. 244 ust. 1 pkt 11 ustawy o cudzoziemcach, co oznacza, że karty te będą zawierały dwie adnotacje. W tej sytuacji nie ma konieczności, aby kwestię tę regulować w ustawie szczególnej.

Pozostałe podmioty nie przedstawiły stanowiska albo poinformowały o braku uwag.

4. Przedstawienie wyników zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia projektu z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym

Projekt ustawy nie wymaga przedłożenia go właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej lub Europejskiemu Bankowi Centralnemu w celu uzyskania opinii, dokonania konsultacji lub uzgodnienia.

5. Wskazanie podmiotów, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, wraz ze wskazaniem kolejności dokonania zgłoszeń albo informację o ich braku

Nie odnotowano zgłoszeń zainteresowanych podmiotów w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa.

Warszawa, 4 marca 2019 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE.920.100.2019 / 9 / ebk

dot.: RM-10-26-19 z 04.03.2019 r.

Pan
Jacek Sasin
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia

o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o uregulowaniu niektórych spraw w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej bez zawarcia umowy, o której mowa w art. 50 ust.2 Traktatu o Unii Europejskiej, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

Do wiadomości:
Pan Joachim Brudziński
Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji

[Handwritten signature]
Minister Spraw Zagranicznych

ROZPORZĄDZENIE

MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾

z dnia

w sprawie wniosków o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy oraz zezwolenia na pobyt stały obywatelom Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz członkom ich rodzin

Na podstawie art. 14 ust. 1 ustawy z dnia o uregulowaniu niektórych spraw w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej bez zawarcia umowy, o której mowa w art. 50 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej (Dz. U. poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) wzór formularza wniosku o udzielenie obywatelowi Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, zwanego dalej: „obywatelem Zjednoczonego Królestwa”, lub członkowi jego rodziny zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia o uregulowaniu niektórych spraw w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej bez zawarcia umowy, o której mowa w art. 50 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej (Dz. U. poz. ...), zwanej dalej: „ustawą”;
- 2) wzór formularza wniosku o udzielenie obywatelowi Zjednoczonego Królestwa lub członkowi jego rodziny zezwolenia na pobyt stały, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lub 2 ustawy;
- 3) liczbę fotografii dołączanych do wniosków, o których mowa w pkt 1 i 2;
- 4) szczegółowe wymogi techniczne dotyczące fotografii dołączanych do wniosków, o których mowa w pkt 1 i 2;
- 5) wzór stempla potwierdzającego złożenie wniosku o udzielenie obywatelowi Zjednoczonego Królestwa lub członkowi jego rodziny zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lub 2 ustawy lub wniosku o udzielenie obywatelowi

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej – sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 stycznia 2018 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. poz. 97 i 225).

Zjednoczonego Królestwa lub członkowi jego rodziny zezwolenia na pobyt stały, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lub 2 ustawy;

- 6) wzór zaświadczenia, o którym mowa w art. 13 ust. 3 pkt 2 ustawy;
- 7) sposób i tryb unieważniania zaświadczenia, o którym mowa w art. 13 ust. 3 pkt 2 ustawy;
- 8) sposób pobierania odcisków linii papilarnych w celu wydania karty pobytu dla obywatela Zjednoczonego Królestwa lub członkowi jego rodziny, któremu udzielono zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lub 2 ustawy lub zezwolenia na pobyt stały, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lub 2 ustawy;
- 9) sposób utrwalania danych umieszczanych w karcie pobytu, o której mowa w pkt 9, i przekazywania ich do spersonalizowania tej karty.

§ 2. 1. Wzór formularza wniosku, o którym mowa w art. 9 ust. 1 ustawy jest określony w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

2. Wzór formularza wniosku, o którym mowa w art. 12 ust. 1 ustawy jest określony w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

3. Wzór stempla potwierdzającego złożenie wniosku o udzielenie obywatelowi Zjednoczonego Królestwa lub członkowi jego rodziny zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lub 2 ustawy lub wniosku o udzielenie obywatelowi Zjednoczonego Królestwa lub członkowi jego rodziny zezwolenia na pobyt stały, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lub 2 ustawy jest określony w załączniku nr 3 do rozporządzenia.

4. Wzór zaświadczenia o złożeniu wniosku o udzielenie obywatelowi Zjednoczonego Królestwa lub członkowi jego rodziny zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lub 2 ustawy lub wniosku o udzielenie obywatelowi Zjednoczonego Królestwa lub członkowi jego rodziny zezwolenia na pobyt stały, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lub 2 ustawy jest określony w załączniku nr 4 do rozporządzenia.

§ 3. 1. Do wniosku dołącza się cztery fotografie obywatela Zjednoczonego Królestwa lub członka jego rodziny.

2. Fotografie dołączane do wniosku spełniają następujące wymogi:

- 1) są nieuszkodzone, kolorowe, o dobrej ostrości;
- 2) mają wymiary 35 mm x 45 mm;
- 3) zostały wykonane nie wcześniej niż w ciągu 6 miesięcy przed dniem złożenia wniosku;
- 4) przedstawiają wizerunek twarzy obywatela Zjednoczonego Królestwa lub członka jego rodziny od wierzchołka głowy do górnej części barków, tak aby twarz zajmowała

70–80% fotografii, na jednolitym jasnym tle, w pozycji frontальной, patrzącego na wprost z otwartymi oczami, nieprzesłoniętymi włosami, z naturalnym wyrazem twarzy i zamkniętymi ustami, a także odwzorowują naturalny kolor jego skóry;

- 5) przedstawiają wyraźnie oczy obywatela Zjednoczonego Królestwa lub członka jego rodziny, a zwłaszcza źrenice, linia oczu cudzoziemca jest równoległa do górnej krawędzi fotografii.

3. Jeżeli wniosek dotyczy osoby z wrodzonymi lub nabytymi wadami narządu wzroku, fotografie dołączone do wniosku mogą przedstawiać tę osobę w okularach z ciemnymi szklami. W przypadku osoby noszącej nakrycie głowy zgodnie z zasadami swojego wyznania, fotografie mogą przedstawiać tę osobę z nakryciem głowy. Nakrycie głowy nie może zakrywać ani zniekształcać owalu twarzy.

§ 4. 1. Zaświadczenie, o którym mowa w art. 13 ust. 3 pkt 2 ustawy unieważnia się poprzez wprowadzenie do rejestrów, o których mowa w art. 428 ust. 1 pkt 2 lit. d–e ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2018 r. poz. 2094 i 2399) informacji o dacie i przyczynie unieważnienia.

2. Unieważnione zaświadczenie, jeśli jest dostępne dla pracownika organu, który je unieważnił, oznacza się przez nacięcie dokumentu w połowie jego dłuższego boku na odcinku nie krótszym niż 5 cm.

3. Oznaczone w sposób określony w ust. 2 zaświadczenie zwraca się jego posiadaczowi, jeżeli wyraża wolę zachowania tego zaświadczenia.

§ 5. 1. Od obywatela Zjednoczonego Królestwa lub członka jego rodziny ubiegającego się o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy, zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lub 2 ustawy, lub zezwolenia na pobyt stały, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lub 2 ustawy, pobiera się odciski linii papilarnych palców wskazujących obu dłoni za pomocą urządzenia do elektronicznego pobierania odcisków linii papilarnych.

2. W przypadku gdy linie papilarne na palcach wskazujących są nieczytelne lub brak jest jednego z tych palców, odciski linii papilarnych pobiera się kolejno z pary palców środkowych, serdecznych albo pary kciuków.

3. W przypadku gdy cudzoziemiec ma tylko jedną dłoń lub nie ma pary palców odpowiadających sobie w obu dłoniach, pobiera się odcisk linii papilarnych palca wskazującego jednej dłoni. W przypadku gdy linie papilarne na palcu wskazującym są

nieczytelne lub brak jest tego palca, odcisk linii papilarnych pobiera się w kolejności, o której mowa w ust. 2.

4. W przypadku gdy pobranie od cudzoziemca odcisków linii papilarnych jest fizycznie niemożliwe, odcisków tych nie pobiera się.

§ 6. 1. Dane, które są umieszczane w karcie pobytu, utrwała się w postaci elektronicznej w systemie teleinformatycznym.

2. W przypadku gdy pobranie od cudzoziemca odcisków linii papilarnych było fizycznie niemożliwe, informację o braku odcisków linii papilarnych z podaniem przyczyny braku możliwości pobrania odcisków linii papilarnych utrwała się w systemie teleinformatycznym.

3. Przekazanie danych i informacji, o których mowa w ust. 1 i 2, do spersonalizowania karty pobytu następuje za pośrednictwem systemu teleinformatycznego.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 30 marca 2019 r.

MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 14 ust. 1 ustawy z dnia o uregulowaniu niektórych spraw w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej bez zawarcia umowy, o której mowa w art. 50 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej (Dz. U. poz. ...).

Przepis zobowiązuje ministra właściwego do spraw wewnętrznych do określenia, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzoru formularza wniosku o udzielenie obywatelowi Zjednoczonego Królestwa lub członkowi jego rodziny zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lub 2;
- 2) wzoru formularza wniosku o udzielenie obywatelowi Zjednoczonego Królestwa lub członkowi jego rodziny zezwolenia na pobyt stały, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lub 2;
- 3) liczby fotografii dołączanych do wniosków o udzielenie obywatelowi Zjednoczonego Królestwa lub członkowi jego rodziny zezwoleń, o których mowa w pkt 1 i 2 oraz szczegółowych wymogów technicznych dotyczących fotografii dołączanych do wniosków;
- 4) wzoru stempla potwierdzającego złożenie wniosku o udzielenie obywatelowi Zjednoczonego Królestwa lub członkowi jego rodziny zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lub 2, lub zezwolenia na pobyt stały, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lub 2;
- 5) wzoru zaświadczenia o złożeniu wniosku o udzielenie obywatelowi Zjednoczonego Królestwa lub członkowi jego rodziny zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lub 2, lub zezwolenia na pobyt stały, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lub 2;
- 6) sposobu i trybu unieważniania zaświadczenia, o którym mowa w pkt 5;
- 7) sposobu pobierania odcisków linii papilarnych w celu wydania karty pobytu;
- 8) sposobu utrwalania danych umieszczanych w karcie pobytu i przekazywania ich do spersonalizowania karty pobytu.

Projektowane przepisy ustawy o uregulowaniu niektórych spraw w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej bez zawarcia umowy, o której mowa w art. 50 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej, zwanej dalej „projektem ustawy”, mają na celu uregulowanie między innymi zasad pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywateli Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, zwanego dalej „Zjednoczonym Królestwem”, i członków ich rodzin, w przypadku braku zawarcia przez Unię Europejską i Zjednoczone Królestwo Umowy wystąpienia Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, lub braku otrzymania przed tą datą przez depozytariusza tej Umowy pisemnego powiadomienia o zakończeniu niezbędnych procedur wewnętrznych dotyczących wejścia w życie tej Umowy przez Unię i przez Zjednoczone Królestwo, zgodnie z art. 185 Umowy wystąpienia.

Ustawa w części dotyczącej zasad pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej odnosić się będzie do tych obywateli Zjednoczonego Królestwa oraz członków ich rodzin, którzy w dniu poprzedzającym dzień wystąpienia tego państwa z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, będącym jednocześnie dniem poprzedzającym dzień wejścia w życie projektowanej ustawy, posiadali prawo pobytu lub prawo stałego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z korzystaniem na tym terytorium ze swobody przemieszczania się obywateli UE i członków ich rodzin. Pobyt obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich

rodzin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w okresie od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy tj. od dnia 30 marca 2019 r. do dnia 31 grudnia 2020 r. będzie uważany za legalny, jeżeli w dniu 29 marca 2019 r. (ostatni dzień obowiązywania Traktatów i prawa wtórnego UE w stosunku do Zjednoczonego Królestwa i na jego terytorium) będą ono posiadać prawo pobytu lub prawo stałego pobytu na tym terytorium w ramach traktatowej swobody przepływu osób. W okresie tym obywatele Zjednoczonego Królestwa i członkowie ich rodzin będą mieli możliwość złożenia wniosków o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy lub zezwolenia na pobyt stały, dla których szczególna regulacja również została określona w w/w projekcie ustawy.

W § 1 projektowanego rozporządzenia określony został zakres przedmiotowy rozporządzenia.

W § 2 projektu rozporządzenia wskazano, jakie wzory są określone w poszczególnych czterech załącznikach do projektu rozporządzenia, tzn. wzór formularza wniosku, o którym mowa w art. 9 ust. 1 projektu ustawy (załącznik nr 1), wzór formularza wniosku, o którym mowa w art. 12 ust. 1 projektu ustawy (załącznik nr 2), wzór stempla potwierdzającego złożenie wniosku o udzielenie obywatelowi Zjednoczonego Królestwa lub członkowi jego rodziny zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lub 2 projektu ustawy lub wniosku o udzielenie obywatelowi Zjednoczonego Królestwa lub członkowi jego rodziny zezwolenia na pobyt stały, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lub 2 projektu ustawy (załącznik nr 3) oraz wzór zaświadczenia o złożeniu wniosku o udzielenie obywatelowi Zjednoczonego Królestwa lub członkowi jego rodziny zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lub 2 projektu ustawy lub wniosku o udzielenie obywatelowi Zjednoczonego Królestwa lub członkowi jego rodziny zezwolenia na pobyt stały, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lub 2 projektu ustawy (załącznik nr 4).

W załączniku nr 1 do projektu rozporządzenia, określony został wzór formularza wniosku o udzielenie obywatelowi Zjednoczonego Królestwa lub członkowi jego rodziny zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lub 2 projektu ustawy. Jak stanowi art. 9 ust. 1 projektu ustawy formularz wniosku o udzielenie tego zezwolenia powinien zawierać:

1) dane wnioskodawcy i informacje, o których mowa w art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2018 r. poz. 2094 i 2399), w zakresie niezbędnym do wydania zezwolenia;

2) imię, nazwisko, datę urodzenia oraz informacje o płci, obywatelstwie i miejscu zamieszkania członków rodziny obywatela Zjednoczonego Królestwa zamieszkałych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z określeniem stopnia pokrewieństwa, a także informację o ubieganiu się przez nich o zezwolenie na pobyt czasowy oraz o tym, czy pozostają na utrzymaniu obywatela Zjednoczonego Królestwa;

3) następujące dane dotyczące dokumentu podróży wnioskodawcy:

a) serię i numer,

b) datę wydania i datę upływu ważności,

c) nazwę organu wydającego,

d) liczbę osób wpisanych do dokumentu podróży;

4) informację o posiadaniu w dniu poprzedzającym dzień wejścia w życie ustawy zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu obywatela UE albo karty pobytu członka rodziny obywatela UE, wydanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

5) informację o poprzednich pobytach wnioskodawcy do dnia 29 marca 2019 r. na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

6) informację o aktualnym pobycie wnioskodawcy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

7) informację o podróżach i pobytach wnioskodawcy poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w okresie ostatnich 5 lat;

8) wzór podpisu wnioskodawcy;

9) pisemne oświadczenie pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń, że dane zawarte we wniosku są prawdziwe.

W załączniku nr 2 do projektu rozporządzenia, określony został wzór formularza wniosku o udzielenie obywatelowi Zjednoczonego Królestwa lub członkowi jego rodziny zezwolenia na pobyt stały, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lub 2 projektu ustawy. Zgodnie z art. 12 ust. 1 formularz wniosku o udzielenie tego zezwolenia powinien zawierać:

1) dane wnioskodawcy i informacje, o których mowa w art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, w zakresie niezbędnym do wydania zezwolenia;

2) następujące dane dotyczące dokumentu podróży wnioskodawcy:

a) serię i numer,

b) datę wydania i datę upływu ważności,

c) nazwę organu wydającego,

d) liczbę osób wpisanych do dokumentu podróży;

3) informację o posiadaniu w dniu poprzedzającym dzień wejścia w życie ustawy dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu albo karty stałego pobytu członka rodziny obywatela UE, wydanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

4) informacje o:

a) podróżach i pobytach wnioskodawcy poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w okresie 5 lat przed dniem złożenia wniosku,

b) poprzednich pobytach wnioskodawcy do dnia 29 marca 2019 r. na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,

c) aktualnym pobycie wnioskodawcy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

5) wzór podpisu wnioskodawcy;

6) pisemne oświadczenie pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń, że dane zawarte we wniosku są prawdziwe.

Załącznik nr 3 do projektu rozporządzenia określa wzór stempla potwierdzającego złożenie wniosku o udzielenie obywatelowi Zjednoczonego Królestwa lub członkowi jego rodziny zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lub 2 projektu ustawy lub wniosku o udzielenie obywatelowi Zjednoczonego Królestwa lub członkowi jego rodziny zezwolenia na pobyt stały, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lub 2 projektu ustawy. Projektowany wzór stempla jest wzorowany na wzorze stempla potwierdzającego złożenie wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy określonym w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 2 lutego 2018 r. w sprawie wniosku o udzielenie cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy (Dz. U. z 2018 r. poz. 333) oraz na wzorze stempla potwierdzającego złożenie wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt stały określonym w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 28 kwietnia 2014 r. w sprawie wniosku o udzielenie cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt stały (Dz.U. z 2014 r. poz. 568). Zaproponowany wzór uwzględnia informację o złożeniu przez obywatela Zjednoczonego Królestwa lub członka jego rodziny wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy lub zezwolenia na pobyt stały. Dodatkowo we wzorze zawarta będzie adnotacja „Brexit”.

W załączniku nr 4 do projektu rozporządzenia określono wzór zaświadczenia o złożeniu wniosku o udzielenie obywatelowi Zjednoczonego Królestwa lub członkowi jego rodziny zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lub 2 projektu ustawy lub wniosku o udzielenie obywatelowi Zjednoczonego Królestwa lub członkowi jego rodziny zezwolenia na pobyt stały, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lub 2 projektu ustawy. Zgodnie z art. 13 ust. 7 projektowanej ustawy wyżej wymienione zaświadczenie będzie zawierało:

- 1) nazwę organu, który je wydał;
- 2) datę wydania;
- 3) następujące dane dotyczące obywatela Zjednoczonego Królestwa lub członka jego rodziny, który złożył wniosek:
 - a) imię (imiona) i nazwisko,
 - b) data urodzenia,
 - c) obywatelstwo;
- 4) informację o dacie złożenia wniosku;
- 5) informację o rodzaju zezwolenia, o udzielenie którego wniosek został złożony;
- 6) informację o uprawnieniach wynikających z ust. 3 pkt 3 i ust. 8;
- 7) datę upływu ważności zaświadczenia;
- 8) pieczęć organu, który je wydał;
- 9) podpis i pieczęć z podaniem stanowiska służbowego upoważnionego pracownika organu, który je wydał.

Z uwagi na fakt, iż zgodnie z art. 13 ust. 8 projektu ustawy ważne zaświadczenie wraz z ważnym dokumentem podróży z umieszczonym odciskiem stempla będzie uprawniało do wielokrotnego przekraczania granicy bez konieczności uzyskania wizy, zaświadczenie będzie wydawane na zabezpieczonym blankiecie.

W § 3 projektu rozporządzenia wskazano liczbę fotografii i określono szczegółowe wymogi techniczne dotyczące fotografii dołączanych do wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lub 2, lub zezwolenia na pobyt stały, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lub 2. Regulacja prawna jest analogiczna jak w przypadku zezwoleń na pobyt czasowy i stały, udzielanych na podstawie ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach i jest wzorowana na rozwiązaniach zawartych w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 2 lutego 2018 r. w sprawie wniosku o udzielenie cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy oraz w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 28 kwietnia 2014 r. w sprawie wniosku o udzielenie cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt stały. Obywatel Zjednoczonego Królestwa i członek jego rodziny składając wnioski o udzielenie opisanych wyżej zezwoleń będzie obowiązany do złożenia czterech aktualnych fotografii zgodnych ze standardami ICAO.

W § 4 projektu rozporządzenia określono sposób i tryb unieważniania zaświadczenia o złożeniu wniosku o udzielenie obywatelowi Zjednoczonego Królestwa lub członkowi jego rodziny zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lub 2 projektu ustawy, lub zezwolenia na pobyt stały, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lub 2 projektu ustawy. Projektowane przepisy wzorowane są na regulacjach prawnych dotyczących unieważniania kart pobytu określonych w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 29 kwietnia 2014 r. w sprawie dokumentów wydawanych cudzoziemcom (Dz. U. z 2014 r. poz. 589).

W § 5 projektu rozporządzenia określono sposób pobierania odcisków linii papilarnych w celu wydania karty pobytu, a w § 6 sposób, w jaki dane umieszczane w karcie pobytu są utrwalane i przekazywane do spersonalizowania. Zgodnie z ww. przepisem dane te są utrwalane w systemie

teleinformatycznym i następnie przekazywane w celu spersonalizowania karty pobytu za pośrednictwem systemu teleinformatycznego. Regulacje te również są oparte na rozwiązaniach przewidzianych w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 2 lutego 2018 r. w sprawie wniosku o udzielenie cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy oraz w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 28 kwietnia 2014 r. w sprawie wniosku o udzielenie cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt stały. Należy podkreślić, iż obywatelom Zjednoczonego Królestwa oraz członkom ich rodzin będą wydawane karty pobytu w takim samym formacie jak pozostałym cudzoziemcom z krajów trzecich, dlatego też uregulowania w opisanej wyżej kwestii są analogiczne do uregulowań zawartych w wyżej wskazanych rozporządzeniach.

W § 7 projektu rozporządzenia jako termin wejścia w życie rozporządzenia zostanie wskazany dzień wejścia w życie ustawy z dnia o uregulowaniu niektórych spraw w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej bez zawarcia umowy, o której mowa w art. 50 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej, czyli dzień 30 marca 2019 r.

Wejście w życie niniejszego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych, a zatem nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedłożenia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu w celu uzyskania opinii, dokonania konsultacji lub uzgodnienia.

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie wniosków o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy oraz zezwolenia na pobyt stały obywatelom Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz członkom ich rodzin</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Renata Szczęch – Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Michał Bleszyński Zastępca Dyrektora Departamentu Legalizacji Pobytu Urząd do Spraw Cudzoziemców Tel. 22 60 174 15 legalizacjapobytu@udsc.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 25 lutego 2019 r.</p> <p>Źródło: Ustawa z dnia ... o uregulowaniu niektórych spraw w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej bez zawarcia umowy, o której mowa w art. 50 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej (Dz. U. poz.)</p> <p>Nr w wykazie prac legislacyjnych Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji -</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 14 ust. 1 ustawy z dnia ... o uregulowaniu niektórych spraw w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej bez zawarcia umowy, o której mowa w art. 50 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej (Dz. U. poz.).

Przepis zobowiązuje ministra właściwego do spraw wewnętrznych do określenia, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzoru formularza wniosku o udzielenie obywatelowi Zjednoczonego Królestwa lub członkowi jego rodziny zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lub 2;
- 2) wzoru formularza wniosku o udzielenie obywatelowi Zjednoczonego Królestwa lub członkowi jego rodziny zezwolenia na pobyt stały, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lub 2;
- 3) liczby fotografii dołączanych do wniosków o udzielenie obywatelowi Zjednoczonego Królestwa lub członkowi jego rodziny zezwoleń, o których mowa w pkt 1 i 2 oraz szczegółowych wymogów technicznych dotyczących fotografii dołączanych do wniosków;
- 4) wzoru stempla potwierdzającego złożenie wniosku o udzielenie obywatelowi Zjednoczonego Królestwa lub członkowi jego rodziny zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lub 2, lub zezwolenia na pobyt stały, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lub 2;
- 5) wzoru zaświadczenia o złożeniu wniosku o udzielenie obywatelowi Zjednoczonego Królestwa lub członkowi jego rodziny zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lub 2, lub zezwolenia na pobyt stały, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lub 2;
- 6) sposobu i trybu unieważniania zaświadczenia, o którym mowa w pkt 5;
- 7) sposobu pobierania odcisków linii papilarnych w celu wydania karty pobytu;
- 8) sposobu utrwalania danych umieszczanych w karcie pobytu i przekazywania ich do spersonalizowania karty pobytu.

Projektowane przepisy ustawy o uregulowaniu niektórych spraw w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej bez zawarcia umowy, o której mowa w art. 50 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej, zwanej dalej „projektem ustawy”, mają na celu uregulowanie między innymi zasad pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywateli Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, zwanego dalej „Zjednoczonym Królestwem”, i członków ich rodzin, w przypadku braku wejścia w życie zawartej przez Unię Europejską i Zjednoczone Królestwo Umowy wystąpienia Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej.

Projektowana ustawa w części dotyczącej zasad pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przewiduje możliwość ubiegania się, w okresie od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy tj. od dnia 30 marca 2019 r. do dnia 31 grudnia 2020 r. o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lub 2

projektu ustawy lub zezwolenia na pobyt stały, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lub 2 projektu ustawy przez obywateli Zjednoczonego Królestwa oraz członków ich rodzin, którzy w dniu poprzedzającym dzień wystąpienia tego państwa z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, będącym jednocześnie dniem poprzedzającym dzień wejścia w życie projektowanej ustawy, posiadali prawo pobytu lub prawo stałego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

W § 1 projektowanego rozporządzenia określony został zakres przedmiotowy rozporządzenia.

W § 2 projektu rozporządzenia wskazano, jakie wzory są określone w poszczególnych czterech załącznikach do projektu rozporządzenia, tzn. wzór formularza wniosku, o którym mowa w art. 9 ust. 1 projektu ustawy (załącznik nr 1), wzór formularza wniosku, o którym mowa w art. 12 ust. 1 projektu ustawy (załącznik nr 2), wzór stempla potwierdzającego złożenie wniosku o udzielenie obywatelowi Zjednoczonego Królestwa lub członkowi jego rodziny zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lub 2 projektu ustawy lub wniosku o udzielenie obywatelowi Zjednoczonego Królestwa lub członkowi jego rodziny zezwolenia na pobyt stały, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lub 2 projektu ustawy (załącznik nr 3) oraz wzór zaświadczenia o złożeniu wniosku o udzielenie obywatelowi Zjednoczonego Królestwa lub członkowi jego rodziny zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lub 2 projektu ustawy lub wniosku o udzielenie obywatelowi Zjednoczonego Królestwa lub członkowi jego rodziny zezwolenia na pobyt stały, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lub 2 projektu ustawy (załącznik nr 4).

W załączniku nr 1 do projektu rozporządzenia, określony został wzór formularza wniosku o udzielenie obywatelowi Zjednoczonego Królestwa lub członkowi jego rodziny zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lub 2 projektu ustawy, zgodnie z art. 9 ust. 1 projektu ustawy, określającym zawartość tego formularza.

W załączniku nr 2 do projektu rozporządzenia, określony został wzór formularza wniosku o udzielenie obywatelowi Zjednoczonego Królestwa lub członkowi jego rodziny zezwolenia na pobyt stały, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lub 2 projektu ustawy, zgodnie z art. 12 ust. 1 projektu ustawy, określającym zawartość tego formularza.

Załącznik nr 3 do projektu rozporządzenia określa wzór stempla potwierdzającego złożenie wniosku o udzielenie obywatelowi Zjednoczonego Królestwa lub członkowi jego rodziny zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lub 2 projektu ustawy lub wniosku o udzielenie obywatelowi Zjednoczonego Królestwa lub członkowi jego rodziny zezwolenia na pobyt stały, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lub 2 projektu ustawy. Projektowany wzór stempla jest wzorowany na wzorze stempla potwierdzającego złożenie wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy określonym w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 2 lutego 2018 r. w sprawie wniosku o udzielenie cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy (Dz. U. z 2018 r. poz. 333) oraz na wzorze stempla potwierdzającego złożenie wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt stały określonym w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 28 kwietnia 2014 r. w sprawie wniosku o udzielenie cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt stały (Dz. U. z 2014 r. poz. 568). Zaproponowany wzór uwzględnia informację o złożeniu przez obywatela Zjednoczonego Królestwa lub członka jego rodziny wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy lub zezwolenia na pobyt stały. Dodatkowo we wzorze zawarta będzie adnotacja „Brexit”.

W załączniku nr 4 do projektu rozporządzenia określono wzór zaświadczenia o złożeniu wniosku o udzielenie obywatelowi Zjednoczonego Królestwa lub członkowi jego rodziny zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lub 2 projektu ustawy lub wniosku o udzielenie obywatelowi Zjednoczonego Królestwa lub członkowi jego rodziny zezwolenia na pobyt stały, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lub 2 projektu ustawy, zgodnie z art. 13 ust. 7 projektowanej ustawy określającym zawartość tego zaświadczenia.

Z uwagi na fakt, iż zgodnie z art. 13 ust. 8 projektu ustawy ważne zaświadczenie wraz z ważnym dokumentem podróży z umieszczonym odciskiem stempla będzie uprawniało do wielokrotnego przekraczania granicy bez konieczności uzyskania wizy, zaświadczenie będzie wydawane na zabezpieczonym blankiecie.

W § 3 projektu rozporządzenia wskazano liczbę fotografii i określono szczegółowe wymagania techniczne dotyczące fotografii dołączanych do wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lub 2, lub zezwolenia na pobyt stały, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lub 2. Regulacja prawna jest analogiczna jak w przypadku zezwoleń na pobyt czasowy i stały, udzielanych na podstawie ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach i jest wzorowana na rozwiązaniach zawartych w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 2 lutego 2018 r. w sprawie wniosku o udzielenie cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy oraz w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 28 kwietnia 2014 r. w sprawie wniosku o udzielenie cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt stały. Obywatel Zjednoczonego Królestwa i członek jego rodziny składając wnioski o udzielenie opisanych wyżej zezwoleń będzie obowiązany do złożenia czterech aktualnych fotografii zgodnych ze standardami ICAO.

W § 4 projektu rozporządzenia określono sposób i tryb unieważniania zaświadczenia o złożeniu wniosku o udzielenie obywatelowi Zjednoczonego Królestwa lub członkowi jego rodziny zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lub 2 projektu ustawy, lub zezwolenia na pobyt stały, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lub 2 projektu ustawy. Projektowane przepisy wzorowane są na regulacjach prawnych dotyczących unieważniania kart pobytu określonych rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 29 kwietnia 2014 r. w sprawie dokumentów wydawanych cudzoziemcom (Dz. U. z 2014 r. poz. 589).

W § 5 projektu rozporządzenia określono sposób pobierania odcisków linii papilarnych w celu wydania karty pobytu, a w § 6 sposób, w jaki dane umieszczane w karcie pobytu są utrwalane i przekazywane do spersonalizowania. Zgodnie z ww. przepisem dane te są utrwalane w systemie teleinformatycznym i następnie przekazywane w celu spersonalizowania karty pobytu za pośrednictwem systemu teleinformatycznego. Regulacje te również są oparte na rozwiązaniach przewidzianych w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 2 lutego 2018 r. w sprawie wniosku o udzielenie cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy oraz w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 28 kwietnia 2014 r. w sprawie wniosku o udzielenie cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt stały. Należy podkreślić, iż obywatelom Zjednoczonego Królestwa oraz członkom ich rodzin będą wydawane karty pobytu w takim samym formacie jak pozostałym cudzoziemcom z krajów trzecich, dlatego też uregulowania w opisanej wyżej kwestii są analogiczne do uregulowań zawartych w wyżej wskazanych rozporządzeniach.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Z uwagi na fakt, iż proponowane w przepisach rozporządzenia rozwiązania wynikają z konieczności realizacji upoważnienia do wydania rozporządzenia w ww. zakresie oraz z uwagi na typowo techniczny charakter rozwiązań przyjętych w projekcie rozporządzenia, brak jest możliwości dokonania porównania z rozwiązaniami przyjętymi przez inne kraje członkowskie OECD/UE.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Obywatele Zjednoczonego Królestwa zamieszkujący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, którzy w dniu 29 marca 2019 r. będą posiadali prawo pobytu lub prawo stałego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej	ok. 5 707 osób zamieszkujących w Polsce	Dane statystyczne Urzędu do Spraw Cudzoziemców wskazują, iż na dzień 1 grudnia 2018 r. 5 629 obywateli Zjednoczonego Królestwa posiadało ważne dokumenty wydane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie przepisów ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. z 2017 r. poz. 900, z późn. zm.), tj. zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu obywatela UE lub dokumenty potwierdzające prawo pobytu. Ponadto na dzień 1 grudnia 2018 r. prowadzonych było 68 postępowań w sprawie zarejestrowania pobytu obywatela UE wobec obywateli Zjednoczonego Królestwa i 10 postępowań w sprawie wydania dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu obywatela UE wobec obywateli Zjednoczonego Królestwa.	Możliwość ubiegania się przez obywateli Zjednoczonego Królestwa o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy i zezwolenia na pobyt stały na podstawie projektu ustawy.

		Można zatem zakładać, iż z projektowanych rozwiązań może skorzystać około 5707 obywateli Zjednoczonego Królestwa.	
Wojewodowie	16 wojewodów	Ustawa z dnia 24 lipca 1998 r. o wprowadzeniu zasadniczego trójstopniowego podziału terytorialnego państwa (Dz. U. poz. 603, z późn. zm.)	Rozpatrywanie wniosków o udzielenie cudzoziemcom zezwoleń na pobyt czasowy i stały i prowadzenie postępowań w tych sprawach w I instancji. Zamieszczanie w dokumencie podróży cudzoziemca odcisku stempla potwierdzającego złożenie wniosku o udzielenie cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy lub stały. Pobieranie od cudzoziemca odcisków linii papilarnych w celu wydania karty pobytu oraz utrwalanie danych umieszczanych w karcie pobytu i przekazywanie ich do spersonalizowania karty pobytu.
Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców	1 urząd administracji rządowej	Ustawa z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2018 r. poz. 2094, z późn. zm.)	Prowadzenie postępowań odwoławczych w sprawach zezwoleń na pobyt czasowy lub stały.
Organy Straży Granicznej	- 1 Komendant Główny Straży Granicznej - 9 Komendantów oddziałów Straży Granicznej; - 104 Komendantów placówek Straży Granicznej	Ustawa z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2019 r. poz. 147)	Przed wydaniem decyzji o udzieleniu cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy lub stały wojewoda zwraca się do komendanta oddziału Straży Granicznej z wnioskiem o przekazanie informacji, czy wjazd cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i jego pobyt na tym terytorium mogą stanowić zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego. Określenie w rozporządzeniu jednolitego wzoru stempla potwierdzającego złożenie wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy lub stały oraz zaświadczenia potwierdzającego złożenie wniosku umożliwi organom kontroli legalności pobytu łatwiejszą weryfikację legalności pobytu cudzoziemców w Polsce.
Organy Policji	- 1 Komendant Główny Policji, - 16 Komendantów	Ustawa z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2019 r. poz. 161)	Przed wydaniem decyzji o udzieleniu cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy

		Wojewódzkich Policji, - 217 Komendantów Powiatowych (Miejskich) - 1 Komendant Stołeczny Policji		lub stały wojewoda zwraca się do komendanta wojewódzkiego Policji z wnioskiem o przekazanie informacji, czy wjazd cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i jego pobyt na tym terytorium mogą stanowić zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego. Określenie w rozporządzeniu jednolitego wzoru stempla potwierdzającego złożenie wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy lub stały oraz zaświadczenia potwierdzającego złożenie wniosku umożliwi organom kontroli legalności pobytu łatwiejszą weryfikację legalności pobytu cudzoziemców w Polsce.
Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego	1 Agencja		Ustawa z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2018 r. poz. 2387, z późn. zm.)	Przed wydaniem decyzji o udzieleniu cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy lub stały wojewoda zwraca się do Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego z wnioskiem o przekazanie informacji, czy wjazd cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i jego pobyt na tym terytorium mogą stanowić zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia został opracowany w resorcie spraw wewnętrznych. W celu wykonania wynikającego z przepisów obowiązującego prawa obowiązku zasięgnięcia opinii projekt rozporządzenia zostanie przekazany do zaopiniowania następującym podmiotom:

- 1) Prokuratorowi Krajowemu – art. 3 § 1 pkt 12 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze (Dz. U. z 2017 r. poz. 1767, z późn. zm.);
- 2) Prezesowi Naczelnej Rady Adwokackiej – art. 58 pkt 9 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2018 r. poz. 1184, z późn. zm.);
- 3) Prezesowi Krajowej Rady Radców Prawnych – art. 60 pkt 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 2115, z późn. zm.);
- 4) Pierwszemu Prezesowi Sądu Najwyższego – art. 1 pkt 4 ustawy z dnia 23 listopada 2002 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. z 2018 r. poz. 5, z późn. zm.);
- 5) Prezesowi Urzędu Ochrony Danych Osobowych – art. 51 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. poz. 1800, z późn. zm.).

Ponadto projekt zostanie przekazany do konsultacji:

- 1) wojewodom;
- 2) Rzecznikowi Praw Obywatelskich;

JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Źródła finansowania	Nie dotyczy.											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Określone w projekcie rozporządzenia wzory formularzy wniosków o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy (załącznik nr 1 do rozporządzenia), oraz o udzielenie zezwolenia na pobyt stały (załącznik nr 2 do rozporządzenia) zostały przygotowane przez Urząd do Spraw Cudzoziemców.</p> <p>Nie powstaną także koszty związane z opracowaniem wzoru stempla potwierdzającego złożenie wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy lub zezwolenie na pobyt stały (wzór został opracowany przez Urząd do Spraw Cudzoziemców).</p> <p>Skutki finansowe dotyczące koniecznych zmian w systemie teleinformatycznym obsługującym krajowy zbiór rejestrów, ewidencji i wykazu w sprawach cudzoziemców związanych z wprowadzeniem regulacji dot. wydawania przez wojewodę szczególnego rodzaju zaświadczenia o złożeniu wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lub 2, lub wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt stały, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lub 2 oraz wynikające z planowanego zakupu blankietów tych zaświadczeń, zostały uwzględnione w ocenie skutków regulacji ustawy o uregulowaniu niektórych spraw w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej bez zawarcia umowy, o której mowa w art. 50 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej, wprowadzającej przepis upoważniający do wydania niniejszego rozporządzenia.</p>											
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe												
Skutki												
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)				
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-	-	-			
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-	-	-	-	-	-	-	-			
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-	-	-	-	-	-	-	-			
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	-										
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-										
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-										
Niemierzalne	-	-										
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe. Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw.											
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu												
nie dotyczy												
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwrotnej tabeli zgodności).						nie dotyczy						

☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:		☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.		nie dotyczy	
Komentarz: nie dotyczy.			
9. Wpływ na rynek pracy			
Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.			
10. Wpływ na pozostałe obszary			
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:		☐ demografia ☐ mienie państwowe	
		☐ informatyzacja ☐ zdrowie	
Omówienie wpływu		Brak wpływu.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego			
<p>Jako termin wejścia w życie rozporządzenia zostanie wskazany dzień wejścia w życie ustawy z dnia ... o uregulowaniu niektórych spraw w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej bez zawarcia umowy, o której mowa w art. 50 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej (Dz. U. poz. ...), czyli dzień 30 marca 2019 r.</p>			
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?			
<p>Proponowane w projekcie rozporządzenia rozwiązania wynikają z projektowanych przepisów ustawy z dnia ... o uregulowaniu niektórych spraw w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej bez zawarcia umowy, o której mowa w art. 50 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej (Dz. U. poz. ...). W związku z tym ewaluacja nie dotyczy przepisów rozporządzenia.</p>			
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)			
Brak załączników.			

5. Imię (imiona) poprzednie / Previous name
(names):

6. Imię ojca / Father's name:

7. Imię matki / Mother's name :

8. Nazwisko rodowe matki / Mother's maiden Name:

9. Data urodzenia / Date of birth:

10. Płeć / Sex / Sexe / Пол:

11. Miejsce urodzenia / Place of birth:

12. Państwo urodzenia / Country of birth:

13. Obywatelstwo / Citizenship:

14. Stan cywilny / Marital status:

15. Wykształcenie / Education:

16. Zawód wykonywany / Practised profession:

17. Rysopis / Description:

Wzrost / Height: cm

Kolor oczu / Colour of eyes:

Znaki szczególne / Special marks:

18. Numer PESEL, (jeśli został nadany) / PESEL number (if granted)

19. Numer telefonu / Phone Number:

20. Email / email:

B. DOKUMENT PODRÓŻY WNIOSKODAWCY/ TRAVEL DOCUMENT OF THE APPLICANT

Seria / Series: Numer / Number:

Data wydania / Date of Issue: Data upływu ważności / Expiry date:

5							
6.							

II. Informacja o posiadaniu w dniu 29 marca 2019r. zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu obywatela UE albo karty pobytu członka rodziny obywatela UE wydanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej/ Information concerning possession on March 29, 2019 of a certificate of the registration of residence of a European Union citizen or a residence card of a family member of an EU citizen, issued on the territory of the Republic of Poland:

(zaznaczyć znakiem „X” odpowiednią rubrykę) / (tick the appropriate box with „X”)

- zaświadczenie o zarejestrowaniu pobytu obywatela UE/certificate of the registration of residence of a European Union citizen
- karta pobytu członka rodziny obywatela UE/residence card of a family member of an EU citizen

III. Aktualny pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej / Current stay on the territory of the Republic of Poland:

(zaznaczyć znakiem „X” odpowiednią rubrykę) / (tick the appropriate box with „X”)

1. Czy przebywa Pan(Pani) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej? / Are you staying in the territory of the Republic of Poland?

Tak / Yes Nie / No

2. Proszę podać datę ostatniego wjazdu Pana(Pani) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do dnia 29 marca 2019r. / What is the date of your last entry into the territory of the Republic of Poland until 29 March 2019?

rok / year / / dzień / day

IV. Poprzednie pobyty na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do dnia 29 marca 2019r. / Previous stays on the territory of the Republic of Poland until 29 March 2019:

(okresy i cele pobytu) / (periods and purposes of stay)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

V. Podróże wnioskodawcy i pobyty poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w okresie 5 lat przed dniem złożenia wniosku (państwo, okres pobytu) / The applicant's travels and stays outside the territory of the Republic of Poland during 5- year period before submitting the application (country, period of stay):

.....

.....

.....

.....

VI. Czy jest Pan(Pani) zatrzymany, umieszczony w strzeżonym ośrodku lub w areszcie dla cudzoziemców, lub czy został wobec Pana(Pani) zastosowany środek zapobiegawczy w postaci zakazu opuszczania kraju lub odbywa Pan(Pani) karę pozbawienia wolności lub zastosowano wobec Pani(Pana) tymczasowe aresztowanie? / Have you been held in custody, placed in a guarded centre or detention facility for foreigners, or has a preventive measure been applied against you in the form of prohibition to leave the country, or have you been deprived of liberty or temporarily detained?

VII. Czy był(a) Pan(Pani) karany(a) sędownie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej? / Have you been sentenced by the courts in the territory of the Republic of Poland?

(zaznaczyć znakiem „X” odpowiednią rubrykę) / (tick the appropriate box with „X”)

Tak / Yes

Kiedy, za jaki czyn, jaki zapadł wyrok i czy został wykonany? / When, for what act, what was the sentence and whether it was executed?

Nie / No

VIII. Czy toczy się przeciwko Panu (Pani) postępowanie karne lub postępowanie w sprawach o wykroczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej? / Are any penal proceedings or minor offence proceedings under way against you in the territory of the Republic of Poland?

(zaznaczyć znakiem „X” odpowiednią rubrykę) / (tick the appropriate box with “X”)

Tak / Yes /

Jakie? / What?

Nie / No

E. WZÓR PODPISU
SIGNATURE SPECIMEN

(podpis wnioskodawcy) / (signature of the applicant)
podpis nie może wychodzić poza ramki.
the signature may not exceed the box.

Data i podpis wnioskodawcy (imię i nazwisko) / Date and signature of the applicant (name and surname)

				/			/		
rok / year		miesiąc / month				dzień / day			

(podpis) – imię i nazwisko / (signature) – name and surname / (signature)

Załączniki do wniosku / Annexes to the application:
(załącza wnioskodawca) / (attached by the applicant)

- 1 _____
- 2 _____
- 3 _____
- 4 _____
- 5 _____
- 6 _____
- 7 _____
- 8 _____
- 9 _____
- 10 _____

F. OŚWIADCZENIE / STATEMENT

Świadomy odpowiedzialności karnej wynikającej z art. 233 Kodeksu karnego oświadczam, że dane i informacje zawarte we wniosku są prawdziwe.

Aware of criminal liability under Article 233 of the Criminal Code, I declare that the data and information contained in the application are true.

Jestem świadomy, że złożenie wniosku lub dołączenie dokumentów zawierających nieprawdziwe dane osobowe lub fałszywe informacje, a także zeznanie nieprawdy w postępowaniu o udzielenie zezwolenia na pobyt stały, zatajenie prawdy, podrobienie, przerobienie dokumentu w celu użycia za autentyczny lub używanie takiego dokumentu jako autentycznego spowoduje odmowę udzielenia zezwolenia lub jego cofnięcie.

I am aware that the submission of the application or attachment of documents containing untrue personal data or false information as well as stating the untrue, concealing the truth, forging, processing document for the purpose of using as authentic one or using such a document as an authentic one in the proceedings for granting permanent residence permit shall result in the refusal or cancellation of the permit.

Oświadczam, że znana jest mi treść art. 233 § 1 i 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.)¹⁾.

¹⁾ Art. 233 § 1 i 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.):

„Art. 233. § 1. Kto, składając zeznanie mające służyć za dowód w postępowaniu sądowym lub w innym postępowaniu prowadzonym na podstawie ustawy, zeznaje nieprawdę lub zataja prawdę, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

§ 2. Warunkiem odpowiedzialności jest, aby przyjmujący zeznanie, działając w zakresie swoich uprawnień, uprzedził zeznającego o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznanie lub odebrał od niego przyrzeczenie.

§ 3. Nie podlega karze, kto, nie wiedząc o prawie odmowy zeznania lub odpowiedzi na pytania, składa fałszywe zeznanie z obawy przed odpowiedzialnością karną grożącą jemu samemu lub jego najbliższemu.

I hereby declare that I am familiar with the contents of Article 233 § 1 and 6 of the Act of 6 June 1997 – Penal Code (Journal of Laws No. 88, item 553, as amended)²⁾.

Data i podpis (imię i nazwisko) wnioskodawcy / Date and signature (name and surname) of the applicant

rok / year			/			miesiąc / month			/			dzień / day		

(podpis – imię i nazwisko) / (signature – name and surname)

POUCZENIE/INSTRUCTION/INSTRUCTION/ИНСТРУКЦИЯ

- 1) Formularz należy wypełnić czytelnie, drukowanymi literami wpisywanymi w odpowiednie kratki.
The application should be filled in legibly, in capital letters entered into the appropriate boxes.
- 2) Należy wypełnić wszystkie wymagane rubryki.
All required fields should be filled in.
- 3) W części A, w rubryce „płeć” wpisać M – dla mężczyzny, K – dla kobiety; w rubryce: „stan cywilny” należy użyć sformułowań: panna, kawaler, mężatka, żonaty, rozwiedziona, rozwiedziony, wdowa, wdowiec.
In part A in the „sex” field „M” should be entered for a male and „K” for women; in „marital status” fields the following terms should be used: unmarried, married, divorced, widow, widower.
- 4) W części E podpis nie może wychodzić poza ramki.
In part E the signature may not exceed the box.
- 5) Zgodnie z art. 64 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm.), jeżeli we wniosku nie wskazano adresu wnioskodawcy i nie ma możliwości ustalenia tego adresu na podstawie posiadanych danych, wniosek pozostawia się bez rozpoznania. Jeżeli podanie nie spełnia innych wymagań ustalonych w przepisach prawa, należy wezwać wnoszącego do usunięcia braków w wyznaczonym terminie, nie krótszym niż siedem dni, z pouczeniem, że nieusunięcie tych braków spowoduje pozostawienie podania bez rozpoznania.
Pursuant to Art. 64 of the Act of 14 June 1960 – Code of Administrative Procedure (Journal of Laws from 2018, item 2096, with later amendments), if the application does not indicate the address of the applicant and it is impossible to determine the address on the basis of available data, the application will not be examined. If the

§ 4. Kto, jako biegły, rzeczoznawca lub tłumacz, przedstawia fałszywą opinię lub tłumaczenie mające służyć za dowód w postępowaniu określonym w § 1, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

§ 5. Sąd może zastosować nadzwyczajne złagodzenie kary, a nawet odstąpić od jej wymierzenia, jeżeli:

- 1) fałszywe zeznanie, opinia lub tłumaczenie dotyczy okoliczności nie mogących mieć wpływu na rozstrzygnięcie sprawy,
- 2) sprawca dobrowolnie sprostuje fałszywe zeznanie, opinię lub tłumaczenie, zanim nastąpi, chociażby nieprawomocne, rozstrzygnięcie sprawy.

§ 6. Przepisy § 1-3 oraz 5 stosuje się odpowiednio do osoby, która składa fałszywe oświadczenie, jeżeli przepis ustawy przewiduje możliwość odebrania oświadczenia pod rygorem odpowiedzialności karnej.”

²⁾ Article 233 § 1 and 6 of the Act of 6 June 1997 – Penal Code (Journal of Laws No. 88, item 553, as amended):

„Art. 233. § 1. Whoever, in giving testimony which is to serve as evidence in court proceedings or other proceedings conducted on the basis of a law, gives false testimony or conceals the truth shall be subject to the penalty of deprivation of liberty for up to 3 years.

§ 2. The prerequisite to this liability is that the person obtaining the testimony, acting within his competence, shall have warned the person testifying of the penal liability for false testimony or obtained a relevant pledge from the latter.

§ 3. Whoever, being unaware of the right to refuse testimony or answer to questions, gives false testimony because of fear of penal liability threatening himself or his next of kin, shall not be liable to the penalty.

§ 4. Whoever, acting as an expert, expert witness or translator, provides a false opinion or translation to be used as in proceedings specified in § 1 shall be subject to the penalty of deprivation of liberty for up to 3 years.

§ 5. The court may apply an extraordinary mitigation of the penalty, or even waive its imposition if:

- 1) the false testimony, opinion or translation concerns circumstances which cannot affect the outcome of the case,
- 2) the perpetrator voluntarily corrects the false testimony, opinion or translation before even a decision which is not final and valid has been rendered in the case.

§ 6. The provisions of § 1-3 and 5 shall be applied accordingly to a person providing a false statement if a provision of a law provides for the possibility of obtaining a statement under the threat of penal liability.”

IV. Podróże wnioskodawcy i pobyty poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w okresie 5 lat przed dniem złożenia wniosku (państwo, okres pobytu) / The applicant's travels and stays outside the territory of the Republic of Poland during 5- year period before submitting the application (country, period of stay):

V. Czy jest Pan(Pani) zatrzymany, umieszczony w strzeżonym ośrodku lub w areszcie dla cudzoziemców, lub czy został wobec Pana(Pani) zastosowany środek zapobiegawczy w postaci zakazu opuszczania kraju lub odbywa Pan(Pani) karę pozbawienia wolności lub zastosowano wobec Pani(Pana) tymczasowe aresztowanie? / Have you been held in custody, placed in a guarded centre or detention facility for foreigners, or has a preventive measure been applied against you in the form of prohibition to leave the country, or have you been deprived of liberty or temporarily detained?

VI. Czy był(a) Pan(Pani) karany(a) sądownie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej? / Have you been sentenced by the courts in the territory of the Republic of Poland?

(zaznaczyć znakiem „X” odpowiednią rubrykę) / (tick the appropriate box with „X”)

Tak / Yes

Kiedy, za jaki czyn, jaki zapadł wyrok i czy został wykonany? / When, for what act, what was the sentence and whether it was executed?

Nie / No

VII. Czy toczy się przeciwko Panu (Pani) postępowanie karne lub postępowanie w sprawach o wykroczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej? / Are any penal proceedings or minor offence proceedings under way against you in the territory of the Republic of Poland??

(zaznaczyć znakiem „X” odpowiednią rubrykę) / (tick the appropriate box with “X”)

Tak / Yes

Jakie? / What?

Nie / No

E. WZÓR PODPISU
SIGNATURE SPECIMEN

(podpis wnioskodawcy) / (signature of the applicant)
podpis nie może wychodzić poza ramki.
the signature may not exceed the box.

Data i podpis wnioskodawcy (imię i nazwisko) / Date and signature of the applicant (name and surname) :

				/			/		
rok / year		miesiąc / month				dzień / day			

.....
(podpis) – imię i nazwisko / (signature) – name and surname

Załączniki do wniosku / Annexes to the application:
(załącza wnioskodawca) / (attached by the applicant)

2
3
4
5
6
7
8
9
10

F. OŚWIADCZENIE / STATEMENT

Świadomy odpowiedzialności karnej wynikającej z art. 233 Kodeksu karnego oświadczam, że dane i informacje zawarte we wniosku są prawdziwe. Aware of criminal liability under Article 233 of the Criminal Code, I declare that the data and information contained in the application are true.

Jestem świadomy, że złożenie wniosku lub dołączenie dokumentów zawierających nieprawdziwe dane osobowe lub fałszywe informacje, a także zeznanie nieprawdy w postępowaniu o udzielenie zezwolenia na pobyt stały, zatajenie prawdy, podrobienie, przerobienie dokumentu w celu użycia za autentyczny lub używanie takiego dokumentu jako autentycznego spowoduje odmowę udzielenia zezwolenia lub jego cofnięcie.

I am aware that the submission of the application or attachment of documents containing untrue personal data or false information as well as stating the untrue, concealing the truth, forging, processing document for the purpose of using as authentic one or using such a document as an authentic one in the proceedings for granting permanent residence permit shall result in the refusal or cancellation of the permit.

Oświadczam, że znana jest mi treść art. 233 § 1 i 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.)¹⁾.

I hereby declare that I am familiar with the contents of Article 233 § 1 and 6 of the Act of 6 June 1997 – Penal Code (Journal of Laws No. 88, item 553, as amended)²⁾.

¹⁾ Art. 233 § 1 i 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.):

„Art. 233. § 1. Kto, składając zeznanie mające służyć za dowód w postępowaniu sądowym lub w innym postępowaniu prowadzonym na podstawie ustawy, zeznaje nieprawdę lub zataja prawdę, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

§ 2. Warunkiem odpowiedzialności jest, aby przyjmujący zeznanie, działając w zakresie swoich uprawnień, uprzedził zeznającego o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznanie lub odebrał od niego przyrzeczenie.

§ 3. Nie podlega karze, kto, nie wiedząc o prawie odmowy zeznania lub odpowiedzi na pytania, składa fałszywe zeznanie z obawy przed odpowiedzialnością karną grożącą jemu samemu lub jego najbliższemu.

§ 4. Kto, jako biegły, rzeczoznawca lub tłumacz, przedstawia fałszywą opinię lub tłumaczenie mające służyć za dowód w postępowaniu określonym w § 1, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

§ 5. Sąd może zastosować nadzwyczajne złagodzenie kary, a nawet odstąpić od jej wymierzenia, jeżeli:

1) fałszywe zeznanie, opinia lub tłumaczenie dotyczy okoliczności nie mogących mieć wpływu na rozstrzygnięcie sprawy,

2) sprawca dobrowolnie sprostuje fałszywe zeznanie, opinię lub tłumaczenie, zanim nastąpi, chociażby nieprawomocne, rozstrzygnięcie sprawy.

§ 6. Przepisy § 1-3 oraz 5 stosuje się odpowiednio do osoby, która składa fałszywe oświadczenie, jeżeli przepis ustawy przewiduje możliwość odebrania oświadczenia pod rygorem odpowiedzialności karnej.”

²⁾ Article 233 § 1 and 6 of the Act of 6 June 1997 – Penal Code (Journal of Laws No. 88, item 553, as amended):

„Art. 233. § 1. Whoever, in giving testimony which is to serve as evidence in court proceedings or other proceedings conducted on the basis of a law, gives false testimony or conceals the truth shall be subject to the penalty of deprivation of liberty for up to 3 years.

§ 2. The prerequisite to this liability is that the person obtaining the testimony, acting within his competence, shall have warned the person testifying of the penal liability for false testimony or obtained a relevant pledge from the latter.

§ 3. Whoever, being unaware of the right to refuse testimony or answer to questions, gives false testimony because of fear of penal liability threatening himself or his next of kin, shall not be liable to the penalty.

§ 4. Whoever, acting as an expert, expert witness or translator, provides a false opinion or translation to be used as in proceedings specified in § 1 shall be subject to the penalty of deprivation of liberty for up to 3 years.

§ 5. The court may apply an extraordinary mitigation of the penalty, or even waive its imposition if:

1) the false testimony, opinion or translation concerns circumstances which cannot affect the outcome of the case,

2) the perpetrator voluntarily corrects the false testimony, opinion or translation before even a decision which is not final and valid has been rendered in the case.

§ 6. The provisions of § 1-3 and 5 shall be applied accordingly to a person providing a false statement if a provision of a law provides for the possibility of obtaining a statement under the threat of penal liability.”

Data i podpis (imię i nazwisko) wnioskodawcy/ Date and signature (name and surname) of the applicant:

				/			/		
rok / year		miesiąc / month /				dzień / day			

(podpis – imię i nazwisko) / (signature – name and surname) /

POUCZENIE/INSTRUCTION

- 1) Formularz należy wypełnić czytelnie, drukowanymi literami wpisywanymi w odpowiednie kratki.
The application should be filled in legibly, in capital letters entered into the appropriate boxes.
- 2) Należy wypełnić wszystkie wymagane rubryki.
All required fields should be filled in.
- 3) W części A, w rubryce „płeć” wpisać M – dla mężczyzny, K – dla kobiety; w rubryce: „stan cywilny” należy użyć sformułowań: panna, kawaler, mężatka, żonaty, rozwiedziona, rozwiedziony, wdowa, wdowiec.
In part A in the „sex” field „M” should be entered for a male and „K” for women; in „marital status” fields the following terms should be used: unmarried, married, divorced, widow, widower.
- 4) W części E podpis nie może wychodzić poza ramki.
In part E the signature may not exceed the box.
- 5) Zgodnie z art. 64 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm.), jeżeli we wniosku nie wskazano adresu wnioskodawcy i nie ma możliwości ustalenia tego adresu na podstawie posiadanych danych, wniosek pozostawia się bez rozpoznania. Jeżeli podanie nie spełnia innych wymagań ustalonych w przepisach prawa, należy wezwać wnoszącego do usunięcia braków w wyznaczonym terminie, nie krótszym niż siedem dni, z pouczeniem, że nieusunięcie tych braków spowoduje pozostawienie podania bez rozpoznania.
Pursuant to Art. 64 of the Act of 14 June 1960 – Code of Administrative Procedure (Journal of Laws from 2018, item 2096, with later amendments), if the application does not indicate the address of the applicant and it is impossible to determine the address on the basis of available data, the application will not be examined. If the application does not meet the other requirements set by law the applicant should be called to remedy the deficiencies within the time limit of not less than seven days stating that failure to remove these deficiencies will result in leaving the application unexamined.
- 6) Członek rodziny obywatela Zjednoczonego Królestwa oznacza cudzoziemca nie będącego obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, który jest:
 - a) małżonkiem obywatela Zjednoczonego Królestwa,
 - b) bezpośrednim zstępnym obywatela Zjednoczonego Królestwa lub jego małżonka, w wieku do 21 lat lub pozostającym na utrzymaniu obywatela Zjednoczonego Królestwa lub jego małżonka,
 - c) bezpośrednim wstępnym obywatela Zjednoczonego Królestwa lub jego małżonka, pozostającym na utrzymaniu obywatela Zjednoczonego Królestwa lub jego małżonka.

A family member of a national of the United Kingdom means a foreigner who is not a citizen of an European Union Member State, a member state of the European Free Trade Association (EFTA) - a party to the Agreement on the European Economic Area or the Swiss Confederation, which is:

- a) a spouse of a national of the United Kingdom,
- (b) a direct descendant of a national of the United Kingdom or his/her spouse, up to 21 years of age or a dependant of a national of the United Kingdom or his/her spouse,
- (c) a direct ascendant of a national of the United Kingdom or his/her spouse, dependant of a national of the United Kingdom or his/her spouse.

ADNOTACJE URZĘDOWE / OFFICIAL NOTES

(wypełnia organ rozpatrujący wniosek) / (filled in by the authority examining the application)

Data, imię, nazwisko, stanowisko służbowe i podpis osoby przyjmującej wniosek / Date, name, surname, function and signature of the person receiving the application:

					/					/			
rok / year				miesiąc / month				dzień / day					

.....
(podpis) / (signature)

Data złożenia odcisków linii papilarnych przez wnioskodawcę w celu wydania karty pobytu: / Date of taking the fingerprints from the applicant for the purpose of issuing a residence card::

					/					/			
rok / year				miesiąc / month				dzień / day					

Informacja o palcach, których odciski zostały umieszczone w karcie pobytu (zaznaczyć krzyżykiem), lub przyczyna braku możliwości pobrania odcisków palców/ Information on fingers, the prints of which were placed in the residence card (tick as appropriate), or a reason for failure to take the fingerprints/

Miejsce na potwierdzenie opłaty skarbowej za udzielenie zezwolenia na pobyt stały
Place for the receipt of the fee for permanent residence permit

--

Numer systemowy osoby / System number of a person:	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
Numer systemowy wniosku / System number of the application:	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>

Data, imię, nazwisko, stanowisko służbowe i podpis osoby prowadzącej sprawę / Date, name, surname, function and signature of the person handling the case:

<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	/	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	/	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
rok / year			miesiąc / month						dzień / day										

(podpis) / (signature)

Rodzaj decyzji / Type of the decision

<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------

:

Data wydania decyzji / Date of issuing the decision :

<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	/	<input type="text"/>	<input type="text"/>	/	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
rok / year		miesiąc / month			dzień / day						

Numer decyzji / Decision number

<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------

:

<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
----------------------	----------------------	----------------------

Data i podpis osoby odbierającej decyzję / Date and signature of the person collecting the decision

:

<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	/	<input type="text"/>	<input type="text"/>	/	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
rok / year			miesiąc / month						dzień / day		

(podpis) / (signature)

Miejsce na potwierdzenie wniesienia opłaty za wydanie karty pobytu /
Place for confirmation that a fee for issuance of a residence card has been paid

Wydana karta pobytu / Issued residence card:

Seria / Series Numer / Number

:

Data wydania /
Date of issue:

<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	/	<input type="text"/>	<input type="text"/>	/	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
rok / year		miesiąc / month			dzień / day						

Data upływu
ważności / Expiry
date :

<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	/	<input type="text"/>	<input type="text"/>	/	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
rok / year			miesiąc / month						dzień / day		

Organ wydający / Issuing authority:

<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------

Potwierdzam zgodność danych zawartych na karcie pobytu z wnioskowanymi danymi / I hereby confirm the conformity of the data in the residence card to the data provided in the application:

Data i podpis osoby odbierającej kartę pobytu / Date and signature of the person collecting the residence

<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	/	<input type="text"/>	<input type="text"/>	/	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	---	----------------------	----------------------	---	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------

card:

rok / year

miesiąc / month

dzień /
day

(podpis) / (signature)

WZÓR

STEMPLA POTWIERDZAJĄCEGO ZŁOŻENIE

WNIOSKU O UDZIELENIE OBYWATELOWI ZJEDNOCZONEGO KRÓLESTWA WIELKIEJ BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ LUB CZŁONKOWI JEGO RODZINY ZEZWOLENIA NA POBYT CZASOWY, O KTÓRYM MOWA W ART. 7 UST. 1 LUB 2 USTAWY, LUB ZEZWOLENIA NA POBYT STAŁY, O KTÓRYM MOWA W ART. 10 UST. 1 LUB 2 USTAWY

**WNIOSEK
O UDZIELENIE OBYWATELOWI ZJEDNOCZONEGO
KRÓLESTWA LUB CZŁONKOWI JEGO RODZINY
ZEZWOLENIA NA POBYT CZASOWY LUB
ZEZWOLENIA NA POBYT STAŁY ZOSTAŁ ZŁOŻONY***

W DNIU

DO

.....
(nazwa organu)

.....
(podpis osoby upoważnionej)

BREXIT

Tekst w ramce o wymiarach: szerokość około 7,5 cm,
wysokość około 9 cm

* niepotrzebne skreślić

WZÓR

ZAŚWIADCZENIA O ZŁOŻENIU WNIOSKU O UDZIELENIE OBYWATELOWI ZJEDNOCZONEGO KRÓLESTWA WIELKIEJ BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ LUB CZŁONKOWI JEGO RODZINY ZEZWOLENIA NA POBYT CZASOWY, O KTÓRYM MOWA W ART. 7 UST. 1 LUB 2 USTAWY, LUB ZEZWOLENIA NA POBYT STAŁY, O KTÓRYM MOWA W ART. 10 UST. 1 LUB 2 USTAWY

..... r.

WOJEWODA

ZAŚWIADCZENIE Nr / CERTIFICATE No. /BR/.....

Na podstawie art. 12 ust. 3 ustawy z dnia r. o uregulowaniu niektórych spraw w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (Dz. U. poz.) zaświadcza się, że

In accordance with Article 12 (3) Act of on settlement of certain matters in relation to the withdrawal of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland from the European Union and the European Atomic Energy Community (Journal of Laws of... item...) this is to certify that

Imię (imiona) / Name (names):

Nazwisko / Surname:

Data urodzenia / Date of birth:

Obywatelstwo / Nationality:

w dniu r. wniosek o udzielenie zezwolenia na pobyt
na podstawie art. ust. tej ustawy.

on submitted an application for in accordance with Article of this Act.

Pobyt ww. osoby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uważa się za legalny do dnia zakończenia postępowania w sprawie udzielenia przedmiotowego zezwolenia decyzją ostateczną. Niniejsze zaświadczenie wraz z dokumentem podróży, w którym zamieszczono odcisk stempla, o którym mowa w art. 12 ust. 3 pkt 1 ww. ustawy, uprawnia do wielokrotnego przekraczania granicy bez konieczności uzyskania wizy. Wzór niniejszego zaświadczenia oraz stempla, o którym mowa w art. 12 ust. 3 pkt 1 ww. ustawy zostały notyfikowane Komisji Europejskiej na podstawie art. 39 Kodeksu granicznego Schengen.

The stay of the above mentioned person on the territory of the Republic of Poland is considered to be legal until the date on which the decision on granting this residence permit becomes final. This certificate together with a travel document, which contains a stamp imprint, provided in Article 13 (3) point 1 of above mentioned Act, entitles to multiple crossing of the border without the need to obtain

a visa. The specimen of the certificate and the stamp provided in Article 12 (3) point 1 of above mentioned Act were notified the European Commission in accordance with Article 39 Schengen Borders Code.

Data upływu ważności zaświadczenia / *Certificate's expiry date:*

Pieczęć organu

Official stamp

Pieczęć i podpis upoważnionego

pracownika organu

Official stamp and signature of authorized person